Ἔτος Α'. Τόμος Ζ'. Τεῦχος 330

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Δικαστικὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμενον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος (ἐκ σελ. 32, σχήματος μεγάλου 8ου) καὶ περιέχον Δικαστικὰς εἰδήσεις, Νομικὰς διατριβάς, Νόμους, Ν. καὶ Β. Διατάγματα κλπ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ δρ. 25 || Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δρ. 30

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

Νόμος 2498. — Ἐγκατάστασις μηχανικῶν μέσων μεταφορᾶς σμύριδος (ν. 2262)..... 1378

Β. Δ. (16] 19 Σεπτ. 1920) — *Ἀνοικοδόμησις πόλεως Θεσσαλονίκης* (ν. 2460)..... 1378

Νόμος 2503.—Περίθαλψις θυμάτων πολέμου (ν. 1960)..... 1378

Νόμος 2445.—Ὑπηρεσίαι Ὑπουργείου Συγκοινωνίας..... 1379

Νόμος 2500.—Ἔκτακτος δαπάνη δι' ἀσφάλειαν Κράτους..... 1383

Νόμος 2497. — Διεύθυνσις ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας..... 1384

Νόμος 2501.—Ἀστυνομικὴ σχολὴ Κερκύρας..... 1385

Νόμος 2502.—Περίθαλψις πρόσφυγων (ν. 752)..... 1385

Νόμος 2496.—Τροποποίησις Ναυτικῶν Νόμων..... 1386

Νόμος 2508.—Ἐξακρίβωσις περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν Νάξαις Χώραις ἐπὶ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν κοινοτήτων..... 1389

Νόμος 2507.—Ἵδρυσις δημοσίας βιβλιοθήκης ἐν Θεσσαλονίκῃ..... 1399

Β. Δ. (16] 19 Σεπτ. 1920).—*Δηλώσεις καθαρᾶς προσόδου Ε' κατηγορίας* 1402

Νόμος 2510.—Ραδιογραφικὸς δέκτης ἐν Ἀστεροσκοπείῳ Ἀθηνῶν..... *1402*

Νόμος 2509.—Παράτασις Συνοδικοῦ ἔτους..... 1403

Νόμος 2511.—Διάλυσις μισθώσεως μοναστηριακῶν κτημάτων Σάμου... 1403

Νόμος 2513.—Σύναψις συμβάσεως πρὸς ἀγορὰν χειρογράφων Ι. Βλαχογιάννη. 1404

Νόμος 2473.—Συμφωνία διὰ ξένα Νεκροταφεῖα (ἀγγλικά, γαλλικά, ἰταλικὰ καὶ σερβικά)..... 1405

Β. Δ. (24 Ἰουλ.]23 Σεπτ. 1920).—*Κύρωσις Συνθήκης εἰρήνης συνομολογηθείσης ἐν Νεϊγὺ μεταξὺ τῶν Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Βουλγαρίας*..... 1406

Β. Δ. (23 Αὐγ.] 23 Σεπτ. 1920).—*Κύρωσις Συμβάσεως συνομολογηθείσης ἐν Νεϊγὺ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Βουλγαρίας περὶ ἀμοιβαίας καὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων.* 1407

Β. Δ. (1 Ἰουλ.]23 Σεπτ. 1920).—*Κύρωσις Συμβάσεως περὶ ἐλέγχου ἐμπορίας ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων συνομολογηθείσης ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ μεταξὺ Συμμάχων*..... 1407

Β. Δ. (4 Ἰουλ.] 23 Σεπτ. 1920).—*Κύρωσις Διακανονισμοῦ περὶ τῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων συνομολογηθέντος ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ μεταξὺ τῶν Συμμάχων*..... 1407

Β. Δ. (24 Ἰουλ.] 23 Σεπτ. 1920).—*Κύρωσις Διακανονισμοῦ περὶ εἰσφορᾶς εἰς τὰς δαπάνας δι' ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν τῆς πρώην Αὐστρουγγρικῆς Μοναρχίας*..... 1408

Β. Δ. (24 Ἰουλ.] 23 Σεπτ. 1920).—*Κύρωσις Διακανονισμοῦ περὶ εἰσφορᾶς εἰς δαπάνας δι' ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν τῆς πρώην Αὐστρουγγρικῆς Μοναρχίας*..... 1408

ΕΚΔΟΤΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΕΤΡΑΚΟΥ, ΟΔΟΣ ΧΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11

Ἀθῆναι, 7 Αὐγούστου 1921.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-060 - 621.148

μοποιοῦνται ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς αὐτοὺς καθ' ὅλα τῶν κειμένων περὶ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων διατάξεων.

Ἄρθρον 6.—Οἱ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1466 μονιμοποιηθέντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐργοδηγοὶ α' τάξεως κεκτημένοι πτυχίον τῆς παλαιᾶς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς καὶ ὑπερδεκαπενταετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀφομοιοῦνται καθ' ὅλα πρὸς τοὺς ἤδη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπομηχανικοὺς α' τάξεως, ὡς πρός τε τὸν μισθὸν καὶ τὰς προσαυξήσεις τούτου.

Ἄρθρον 7.—Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1466 περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δυνάμει τῶν νόμων ,ΓΦΜΒ' καὶ ,ΓΨΑΓ' ἐκκαθαρισθέντων δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπηρετοῦντας ἤδη ἐκτάκτους ὑπαλλήλους, δυναμένους ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου νὰ μονιμοποιηθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου 1466. — Οἱ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριακονταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὑπομηχανικοὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων δύνανται νὰ παραμένουν ἐν ὑπηρεσίᾳ μέχρι συμπληρώσεως τριακονταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 8. — Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 972α ὁριζόμενος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων αὐξάνεται κατὰ πέντε διὰ τὰς ἀπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐξαρτωμένας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9. — Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρόμων ὑπηρετῶν ἀπὸ τετραετίας ὡς βοηθὸς μηχανικῶν μονιμοποιεῖται παρὰ τῇ ἰδίᾳ Διευθύνσει μὲ τὸν βαθμὸν γραφέως.—Οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἐπιδόματα τῶν ὑπηρετούντων ὡς προσωρινῶν ὑπαλλήλων ἢ ἀπεσπασμένων ἐκ σιδηροδρομικῶν ὑπηρεσιῶν παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ ἐλέγχου τῶν στρατιωτικῶν μεταφορῶν τῆς Διευθύνσεως τῶν σιδηροδρόμων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ βοηθῶν, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 2144.

Ἄρθρον 10.—Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1812 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1919 Νομοθετικοῦ Διατάγματος κλπ.» προστίθενται τὰ ἑξῆς· «Τὸ διὰ μονιμοποιήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν T.T.T. κατατασσόμενον πάσης κατηγορίας προσωπικὸν ἀποτελεῖ προσθήκην εἰς τὸ ὑπάρχον, ὁριζομένων ἰσαρίθμων πρὸς τοὺς μονιμοποιουμένους νέων θέσεων διὰ Β. Διατάγματος». — Ὁ μισθὸς τῶν χειριστῶν ἐν γένει ὁρίζεται ἴσος πρὸς τὸν τοῦ γραφέως, δυνάμενος ν' αὐξηθῇ ἀνὰ τριετίαν κατὰ δραχμὰς 60, ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ τριετίας, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.—Ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγραφικῶν συστημάτων διατιθέμενοι καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας ὅταν συμπληρώσωσι τὸ πεντηκοστὸν ἔτος.

Ἄρθρον 11.—Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1725, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 1812, ἀντικαθίσταται οὕτω· «Οἱ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω ὁρίων ἐντὸς τοῦ 1919 ἢ τοῦ πρώτου ὀκταμήνου τοῦ 1920 παραμένουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1920».—Ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 1812 ἡ φράσις «ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου»

ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου».

Ἄρθρον 12. — Διὰ Β. διατάγματος δύνανται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου νὰ μονιμοποιηθῶσι, κατατασσόμενοι εἰς τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, οἱ εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντες ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς λογοκρισίας ὑπάλληλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἂν ἔχωσι δίπλωμα Πανεπιστημίου ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δίπλωμα Ἀρσακείου, κατατασσόμενοι εἰς βαθμὸν ἀνάλογον πρὸς τὰ ὡς ἄνω προσόντα ἢ ὡς πωλήτριαι γραμματοσήμων, καὶ μέχρι 10 τὸ πολύ, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. — Διὰ τὴν μονιμοποίησιν ταύτην ἀπαιτεῖται ἠτιολογημένη πρότασις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Λογοκρισίας καὶ γνώμη ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Λογοκρισίας καὶ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου.—Εἰς τοὺς μὴ μονιμοποιηθέντας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου Λογοκρισίας δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ χορηγηθῇ ἐφ' ἅπαξ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἑνὸς μηνός.—Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 818 δὲν θὰ ἰσχύσῃ διὰ προσωπικὸν 15 τὸ πολὺ ὑπαλλήλων, τὸ ὁποῖον ὁριζόμενον διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, θέλει παραμείνῃ τὸ πολὺ ἐπὶ ἓξ μῆνας ἐν ὑπηρεσίᾳ διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀρχείων τῶν διαφόρων γραφείων. Εἰς τοῦτο ἡ ἀποζημίωσις τῆς προηγουμένης παραγράφου θέλει χορηγηθῇ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 13.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν Νομικῶν γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου αὐξάνεται κατὰ 15, τῶν γραφέων κατὰ 30 καὶ τῶν δακτυλογράφων κατὰ 15, τῶν τελευταίων τούτων τοποθετουμένων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν τμημάτων τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Οἱ ὑπηρετοῦντες ὑπὲρ τὸ ὀκτάμηνον κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου ὡς προσωρινοὶ γραμματεῖς β' τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας καὶ ἔχοντες ὑπηρεσίαν ὑπερπενταετῆ δικηγόρου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου μονιμοποιοῦνται ὡς γραμματεῖς β' τάξεως.

Ἄρθρον 14.—Ὁ χρόνος τῆς τυχὸν ἄλλης δημοσίου ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς μονιμότητος ἀπολυθέντων τακτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπαναδιοριζομένων λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, διά τε τὴν προαγωγὴν καὶ προσαύξησιν μισθοῦ.

Ἄρθρον 15.—Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὡς δοκίμων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς προπαρασκευαστικῆς σχολῆς τῶν T.T.T. καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ προσηρτημένου σχολείου Τηλεγραφητῶν κατὰ τὰ ἔτη 1918 καὶ 1919 λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ βοηθοῦ β' τάξεως διὰ τὴν προαγωγήν, τὰς προσαυξήσεις τοῦ μισθοῦ καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐν γένει. Εἰς τὴν παράγραφον πέμπτην τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 398 προστίθεται μετὰ τὴν φράσιν «καὶ νὰ κατατάξῃ αὐτοὺς εἰς τὸν πίνακα μεταξὺ τῶν προακτέων καὶ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τῆς ἀρχαιότητος ἑνὸς ἑκάστου» ἡ φράσις «δι' οὓς βαθμοὺς κατὰ τὰ ἄνω οἱ πίνακες τῶν προακτέων συντάσσονται κατ' ἀρχαιότητα, ἀνα-

Λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τὰ ὡς ἄνω δικαιολογητικὰ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων παραμένουσιν ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.—Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἔκδοσις ἐντάλματος, ἐὰν καθυστερῆται ἡ ἀπόδοσις λογαριασμοῦ προεκδοθέντος χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἡ δὲ προθεσμία τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ὁριζομένη ἑκάστοτε κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται νὰ παρατείνηται πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα προπληρωμῆς.

Νόμος 2497.—Περὶ συμπτύξεως τῶν τμημάτων Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου εἰς ἓν τμῆμα καὶ περὶ Διευθύνσεως Ἐργασίας.

(Ἀριθ. Ἐφημ. Κυβ. 217 τεῦχος Α', 16] 22 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον 1.—Τὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τμήματα Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου συμπτύσσονται εἰς ἕν, ὑπὸ τὸ ὄνομα Τμῆμα Ἐμπορίου, ὑπαγόμενον εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας. Ἡ θέσις τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου καταργεῖται. Ὁ νῦν Τμηματάρχης τοῦ Ἐσωτερικοῦ Ἐμπορίου διευθύνει ἐφεξῆς τὸ νέον Τμῆμα.

Ἄρθρον 2.—Τὰ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Τμήματα Ἐργασίας καὶ Συνεταιρισμῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ὑπάγονται εἰς ἐνιαίαν Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται ἐφ' ἅπαξ αἱ σχέσεις τῶν ὡς ἄνω τμημάτων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν καὶ ἡ κατανομὴ τῆς ὑπηρεσίας μεταξὺ αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ σχέσις τῆς Διευθύνσεως πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Σώματος τούτου, ἐφ' ὅσον ἔχει βαθμὸν Διευθυντοῦ, παραμένει ὑπαγόμενος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργόν. Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως ἐργασίας κλπ. διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁ κεκτημένος δίπλωμα νομικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀποδεδειγμένην εἰδικότητα περὶ τὰ ζητήματα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Παρὰ τῇ Διευθύνσει ταύτῃ ὑπηρετεῖ εἷς εἰδικὸς εἰσηγητής, κεκτημένος δίπλωμα νομικῆς, διοριζόμενος διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ α' ἢ β' τάξεως τμηματάρχου, διὰ τὴν διενέργειαν εἰδικῶν ἢ γενικῶν ἐργατικῶν ἐρευνῶν στατιστικῆς ἢ ἄλλης φύσεως.

Ἄρθρον 3.—Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μεταλλείων δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ κεκτημένος δίπλωμα νομικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ συγκεντρῶν τὰ ἐφόδια ἀνωτέρας οἰκονομολογικῆς μορφώσεως.

Ἄρθρον 4.—Προσόντα διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς ὁρίζονται τὰ ἑξῆς: Δίπλωμα νομικῆς ἢ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ὀκταετὴς τοὐλάχιστον ὑπηρεσία στατιστικῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξ ὧν τὰ δύο τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου.

Ἄρθρον 5.—Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου μετέχουσιν ἐφεξῆς καὶ οἱ ἔχοντες βαθμὸν Διευθυντοῦ Προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν.

Νόμος 2501.—Περὶ χορηγίας παγίας προκαταβολῆς 300,000 δραχμῶν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν Κερκύρας.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 217 τεῦχος Α', 16] 22 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον 1.—Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου χορηγία παγίας προκαταβολῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς λειτουργίας τῆς δυνάμει τοῦ νόμου 2461 (1) «περὶ Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων» συσταθησομένης Ἀστυνομικῆς Σχολῆς ἐν Κερκύρᾳ. Τὸ ποσὸν τῆς παγίας ταύτης προκαταβολῆς ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς δραχ. τριακοσίας χιλιάδας (ἀριθ. 300,000), τίθεται δὲ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Τμηματάρχου τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος καὶ παρὰ τούτου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Κερκύρας, πρὸς πληρωμὴν τῶν μηνιαίων δαπανῶν τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς, ἃς θέλει ὁρίσει ἴδιον Β. Διάταγμα, τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἐκδοθησόμενον.

Ἄρθρον 2.—Ἡ διαχείρισις τῆς παγίας ταύτης προκαταβολῆς ἀνατίθεται εἰς Ταμιακὴν Ἐπιτροπήν, ἀποτελεσθησομένην ἐκ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ ἑνὸς Ταμίου γ' τάξεως, οὗτινος ἡ θέσις προστίθεται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Ὑποδιοικητὴς ἐκτελεῖ καθήκοντα Προέδρου τῆς Ταμιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ταμίας γ' τάξεως διαχειριστοῦ τοῦ χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ. Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω Ταμίας γ' τάξεως τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θεωρεῖται δὲ κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς ἐν ἀποσπάσει διατελῶν, ἐξ ἧς δύναται νὰ ἀνακληθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ οὕτω παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Ὑπηρεσίᾳ ἀποσπώμενος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος λαμβάνει τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων ἐπιδομάτων, καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου αὐτοῦ μισθοῦ, τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο πιστώσεων βαρυνουσῶν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως, καθὼς καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τοῦ παρόντος νόμου, κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἐκδοθησομένου.

Νόμος 2502.—Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 752 τῆς 30 Αὐγούστου 1917 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 8 Ἰουλίου 1917 περὶ περιθάλψεως τῶν προσφύγων».

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 217 τεῦχος Α', 16] 22 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον μόνον.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 752 (2) «περὶ κυρώσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 8ης Ἰουλίου 1917 περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1430(3) τοῦ 1918 καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Νόμου 1881(4) τοῦ 1920, προστίθενται τὰ ἑξῆς. Διὰ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὑγειονομικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῶν προσφύγων καὶ ἀναξιοπαθούντων ὡς καὶ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ

(1, 2, 3, 4) Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ τεύχη 323, 138, 190 καὶ 264.

φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τῶν ὑπαγομένων καὶ ὑπαχθησομένων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως, συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει προσφύγων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰδικὸν αὐτοτελὲς Γραφεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ὑγειονομικὴ Ἐπιθεώρησις*». Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις καὶ προΐσταται τοῦ Γραφείου, ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς τμηματάρχου Α΄ τάξεως, τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως καὶ ἐκ μέχρι δύο ἰατρῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α΄ τάξεως, τοῦ Αὐτοῦ Ὑπουργείου, αὐξανομένων κατ' ἴσον ἀριθμὸν τῶν ἀντιστοίχων θέσεων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου. Παρὰ τῷ γραφείῳ τούτῳ τοποθετεῖται προσέτι καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς γραφέων ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρετούντων τοιούτων. Ὡς Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς διορίζεται ἰατρὸς διατελέσας ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον ὡς προϊστάμενος τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ. Εἰς τὰς θέσεις τῶν ἰατρῶν διορίζονται ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου, ἰατροὶ ὑπηρετοῦντες ὑπὲρ τὸ ἔτος τοὐλάχιστον ὡς ἰατροὶ ἐπὶ τῶν προσφύγων. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως, θέλει καθορισθῇ ἡ ἁρμοδιότης τοῦ ὡς ἄνω γραφείου ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ. Ἡ θέσις τοῦ Προϊσταμένου τῶν ἐπὶ τῶν προσφύγων τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν ἰατροῦ καταργεῖται, ἀνατιθεμένης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς ἕνα ἐκ τῶν παρὰ τῷ Εἰδικῷ Γραφείῳ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ὑπηρετούντων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἰατρόν.

Νόμος 2496.—Περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς διέποντας τὸ Π. Ναυτικὸν νόμους.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 210 τεῦχος Α΄, 12]13 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον 1.—Εἰς τὸν συνημμένον ἐν τῷ νόμῳ 2127(1) τῆς 16 Μαρτίου 1920 «περὶ μισθοδοσίας τῶν πληρωμάτων τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ τῶν συναφῶν αὐτῷ διατάξεων» πίνακα Β΄ προστίθεται Γ΄ παρατήρησις ἡ ἑξῆς : Γ΄. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δύναται ἐν τῇ διαταγῇ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολῆς ὑπαξιωματικῶν ἢ ναυτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκτάκτου ὑπηρεσίας ἢ πρὸς ἐκπαίδευσιν νὰ ὁρίσῃ ὑπερτέραν ἀποζημίωσιν τῆς ἐν τῷ παρόντι πίνακι ὁριζομένης. Εἰς τὸν συνημμένον ἐν τῷ νόμῳ 2126(2) τῆς 16 Μαρτίου 1920 «περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ» πίνακα Γ΄ καὶ ἐν τῇ παρατηρήσει Γ΄ προστίθενται μετὰ τὴν λέξιν «διπλωματικῆς» αἱ λέξεις «ἢ πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν».

Ἄρθρον 2.—Ἐπιτρέπεται ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ μετάταξις διόπων ἐξ ἑνὸς κλάδου εἰς ἕτερον, κατόπιν προτάσεως τῶν κυβερνητῶν ἢ προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν καὶ γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ· ἐπίσης ἡ ἀνακατάταξις προϋπηρετησάντων ὑπαξιωματικῶν

(1 2) Ἐδημοσιεύθη ἀνὰ εἰς τὰ τεύχη 295 καὶ 294.

ἀπολυθέντων τῇ αἰτήσει των καὶ ὑπηρετησάντων ὡς ἐφέδρων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου, ἐὰν προταθῶσιν ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν ἢ προϊσταμένων αὐτῶν καὶ ἐὰν γνωμοδοτήσῃ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν ἀξιωματικῶν, διορισθησομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 3.--Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 551(1) τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 «περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτον 2193(2) τῆς 5 Ἰουνίου 1920 ὑπάγονται οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἡμερομίσθιοι τεχνῖται οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ Συνεργεῖον τοῦ Π. Ναυστάθμου καὶ μισθοδοτούμενοι ἐκ τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 4.—Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1749(3) τῆς 24 Φεβρουαρίου 1919 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν εἰς πειθαρχικὸν συμβούλιον παραπεμπομένων. Ὁ πρόεδρος ἀνακριτικοῦ ἢ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου τὸν παραπεμπόμενον ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικὸν νὰ παραστῇ εἰς αὐτὸ καὶ ἀπολογηθῇ, ὑποχρεουμένου ὅμως τούτου νὰ προσέλθῃ.

Ἄρθρον 5.—Τὸ ὑπὸ τοῦ 2223(4) νόμου καταργηθὲν ἄρθρον 8 τοῦ 658 (5) νόμου ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ, τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς: ἐν ἐλλείψει στρατιωτικῶν συμβούλων, τοποθετοῦνται εἰς τὰς θέσεις τὰς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας μάχιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀναλόγου βαθμοῦ πλὴν τῶν θέσεων τῶν ἀντεπιτρόπων καὶ ἀντεισηγητῶν τοῦ Ναυτοδικείου, εἰς ἃς διορίζονται οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποφροντιστοῦ καὶ ἄνω, καὶ οὗ εἰσηγητοῦ τμήματος τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, τοποθετουμένου πάντοτε ἀνθυποφροντιστοῦ ἢ λογιστοῦ. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ 758 (6) νόμου καταργεῖται, παραμενούσης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ 2223 νόμου.

Ἄρθρον 6.—Οἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ λήξαντος πολέμου τυχόντες, δυνάμει διαφόρων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀναστολῆς τῆς ποινῆς αὐτῶν, διώξεως λιποτάκτου, ἀπαλλάσσονται τῆς περαιτέρω διώξεως, ἀμνηστευομένων τῶν εἰς ἃ ὑπέπεσαν ἀδικημάτων λιποταξίας.

Ἄρθρον 7.—Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ 1821(7) νόμου ἦτο καὶ εἶναι ὅπως ἐξαιρεθῶσι τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1156(8) νόμου τῆς 16 Μαΐου 1918 οἱ ὡς κατώτεροι ἐφεδροι ἀξιωματικοὶ ἀνακληθέντες, οἵτινες ἐκ τῶν τάξεων ὅμως τῶν ἀξιωματικῶν προερχόμενοι, οἵτινες, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται νὰ λάβωσι καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν διαδοχικῶς προήχθησαν, οὐχὶ ὅμως ἀνωτέραν τοῦ πλωτάρχου, τοντέστι καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ πλωτάρχου ἐὰν προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνωτέραν τούτου, ἔστω καὶ ἂν προήχθησαν εἰς ἀνώτε-

(1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ τεύχη 90, 279, 219, 303, Στρατ. Ποιν. Νομ., 139, 259 καὶ 170.

ρον βαθμόν. Ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δι' οὐδενὸς μεταγενεστέρου νόμου κατηργήθη, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἰσχῦον, ἐφ' ὅσον ρητῶς διὰ νεωτέρου νόμου δὲν καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.—Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 2213(1) νόμου ὁριζόμενον τμῆμα Λογιστικὸν καταργεῖται, ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 23 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντὶ τῆς λέξεως «ὁδηγίαι» τίθεται ἡ λέξις «πληροφορίαι».

Ἄρθρον 9.—Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 685(2) νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1915 ὁριζόμενος μηνιαῖος μισθὸς τῶν γυναικῶν νοσοκόμων αὐξάνεται κατὰ 75 δραχμὰς ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1920.

Ἄρθρον 10.—Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 2128(3) νόμου προστίθενται καὶ τὰ ἑξῆς ὡς συνέχεια ταύτης: «Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὁ ἀριθμὸς τῶν καταταχθησομένων ὁρισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν».

Ἄρθρον 11.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ προβιβάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποκελευστοῦ Α΄ τάξεως μηχανικοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπάρχοντας ὑποκελευστὰς Β΄ τάξεως μηχανικοὺς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἄνευ διαγωνισμοῦ καὶ ἑτέρων διατυπώσεων. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προαχθησόμενοι θέλουσιν ὑποστῆ ἐξετάσεις μετὰ παρέλευσιν ετους, πρὸς κανονισμὸν τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότητος.

Ἄρθρον 12.—Ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ 2388(4) νόμου λέξεων «ἀρχιτέκτονες», «ἀρχιτέκτονες α΄ τάξεως», τίθενται αἱ ἑξῆς «νομοαρχιτέκτονες», «νομοαρχιτέκτονες β΄ τάξεως».

Ἄρθρον 13.—Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων ἡμερομισθίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐκ πολιτῶν καὶ ναυτικῶν συνταξιούχων διὰ τὰς ἐν γένει ἀνάγκας τοῦ Π. Ναυστάθμου. Ὁ ἀριθμὸς ὁρισθήσεται ἐφ' ἅπαξ διὰ Β. διατάγματος προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Π. Ναυστάθμου καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ναυτικῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Π. Ναυτικοῦ. Ἡ πρόσληψις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅστις ὁρίζει καὶ τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν, μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰς 12 δραχμάς. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὡς ἐκτάκτων ἡμερομισθίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων προσλαμβανομένων δὲν εἶναι συντάξιμος, οὐδὲ ὑπάγονται οὗτοι εἰς τοὺς σχετικοὺς νόμους περὶ παροχῆς ἐπιδόματος ἢ προσθέτου μισθοῦ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 14.—Εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 § 2 τοῦ νόμου 2215(5) προστεθείσας θέσεις τεχνικοῦ προσωπικοῦ ἐπιπροστίθεται μία θέσις μηχανουργοῦ β΄ τάξεως, ὑπηρετοῦντος παρὰ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἐπιτρέπεται πρὸς τοῦτο μετάταξις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μὲ βαθμὸν μηχανουργοῦ δ΄ τάξεως, ἑνὸς κελευστοῦ μηχανικοῦ προϋπηρετήσαντος ὁπωσδήποτε ἐν τοῖς Συνεργείοις τῆς Ὑποβρυχίου Ἀμύνης.

Ἄρθρον 15.—Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

(1, 2, 3, 4, 5) Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ τεύχη 303, 105, 296, 314 καὶ 308.

Νόμος 2508.—Περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Νέαις χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν κοινοτήτων

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 221 τεῦχος Α΄, 21] 28 Σεπτεμβρίου 1920).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. — ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.— 1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1921 πᾶσαι αἱ ἀπὸ Τουρκοκρατίας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, πλὴν τῆς Κρήτης καὶ Σάμου, ὑφιστάμεναι Ὀρθόδοξοι Χριστιανικαὶ Κοινότητες καταργοῦνται αὐτοδικαίως καὶ αἱ διοικοῦσαι αὐτὰς ἀντιπροσωπεῖαι, ἐφορίαι ἢ ἄλλαι ἐπιτροπεῖαι θεωροῦνται αὐτοδικαίως διαλελυμέναι.—2. Συντελουμένης τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐξακριβώσεως τῆς περιουσίας κοινότητός τινος πρὸ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ κατάργησις δύναται νὰ διαταχθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρον 2.—1. Εἰς πᾶσαν πόλιν ἢ χωρίον, κατοικουμένην ὑπὸ μικτοῦ πληθυσμοῦ χριστιανῶν μετὰ Μουσουλμάνων ἢ Ἰσραηλιτῶν, δύναται νὰ συστηθῇ «Ἀνωτέρα ἐνοριακὴ Ἀντιπροσωπεία, ἔχουσα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὅλους τοὺς ἐν τῇ τέως περιφερείᾳ τῆς καταργουμένης ὀρθοδόξου κοινότητος κειμένους ἱεροὺς ναούς, νεκροταφεῖα καὶ ἐξωκλήσια καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτῆς τέως ἠρτημένα κοινωφελῆ φιλανθρωπικὰ ἢ ἄλλα εὐαγῆ καθιδρύματα. — 2. Ἑκάστη ἀνωτέρα ἐνοριακὴ ἀντιπροσωπεία διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίου ἢ Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ ἐπιτρόπου, ἀποτελεῖται ἀναλόγως τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς πληθυσμοῦ ἐξ ἓξ μέχρις εἴκοσι τεσσάρων μελῶν, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι καὶ χωρίοις, ὅπου κατὰ τὸν νόμον περὶ ἐνοριτῶν ὑφίσταται εἷς καὶ μόνος ἐνοριακὸς ναὸς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν, παντοῦ δ' ἀλλοῦ ὑπὸ γενικῆς συνελεύσεως ἀποτελουμένης εἴτε ἐκ τῶν μελῶν ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τῶν ἐν τῇ πόλει ἐνοριακῶν ναῶν, εἴτε ἐξ εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ἐκλεγομένων παρ' ἑκάστης ἐνορίας. Τὰ τῆς ἐκλογῆς θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.—3. Ἡ σύστασις ἑκάστης ἀνωτέρας ἐνοριακῆς ἀντιπροσωπείας γίνεται διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζοντος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῆς προηγουμένης παραγράφου. — 4. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἀνωτέρων ἐνοριακῶν Ἀντιπροσωπειῶν, ὁ ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἔλεγχος καὶ ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργείου ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπ' αὐτὰς κοινωφελῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν ἀνωτέρων ἐνοριακῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῶν «ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας» κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Δύναται ὅμως ὁ ὀργανισμὸς ὡρισμένης ἀνωτέρας ἐνοριακῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἱδρυμάτων νὰ ἦ διάφορος τῶν λοιπῶν, καθοριζόμενος διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην αὐτῆς. — 5. Τὰ τῆς δικαιοδοσίας τῶν Ἀνωτέρων ἐνοριακῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐνοριακῶν ναῶν καθορισθήσονται διὰ τῶν ὡς ἄνω Β. Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ὁρίσει ἄλλως ὁ ἐφαρμοσθησόμενος ἐν ταῖς Νέαις Χώραις νόμος περὶ ἐνοριῶν.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΗΛ. 64·64·066 - 621.148

Ἄρθρον 3.—1. Αἱ περιουσίαι, ὧν τὴν διαχείρισιν εἶχον αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καταργούμεναι κοινότητες ἢ ἐπὶ οἱῳδήποτε ὀνόματι λαϊκαὶ ἐπιτροπαί, ὡς καὶ τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγόμενα ἐπὶ μέρους ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα, ἐξακριβοῦμεναι καὶ ἐκκαθαριζόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, διακρίνονται εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας, ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ, ὃν τέως ἐξυπηρέτουν, ἤτοι· — α') Περιουσίαι σχολικαί· τοιαῦται χαρακτηρίζονται αἱ καθαρῶς σχολικαὶ περιουσίαι, εἴτε ἐκ κληροδοτημάτων, κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν προερχόμεναι, εἴτε καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, ὡς καὶ αἱ κοινοτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἐκεῖναι περιουσίαι, ὧν αἱ πρόσοδοι διετίθεντο μέχρι τῆς προσαρτήσεως διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν καθόλου ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν.— β') Περιουσίαι ἐνοριακαί· τοιαῦται χαρακτηρίζονται αἱ περιουσίαι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἱερῶν ναῶν, ἐφ' ὅσον αἱ πρόσοδοι αὐτῶν διετίθεντο τέως διὰ τὰς δαπάνας αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἱερῶν ναῶν χρησιμοποιούμενα ἀκίνητα αὐτῶν (κατοικίαι ἱερέων κλπ.).—γ') Περιουσίαι ἐκκλησιαστικαί· τοιαῦται χαρακτηρίζονται αἱ ἐκκλησιαστικαὶ περιουσίαι, ὧν αἱ πρόσοδοι διετίθεντο πρὸς ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων ἐκκλησιαστικῶν σκοπῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ τοιούτους σκοποὺς χρησιμοποιούμενα κοινοτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα (οἷον Μητροπολιτικὰ μέγαρα, ἱερατικαὶ σχολαὶ κλπ.).—δ') Περιουσίαι εὐαγῶν ἱδρυμάτων· τοιαῦται χαρακτηρίζονται αἱ ἀνήκουσαι ἀμέσως εἰς αὐτοτελῆ φιλανθρωπικά, κοινωφελῆ ἢ ἄλλα εὐαγῆ ἱδρύματα.— ε') Περιουσίαι κοινοτικαί· τοιαῦται χαρακτηρίζονται αἱ μὴ ἀναγόμεναι εἰς τὰς προηγουμένας κατηγορίας κοινοτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ περιουσίαι, ἤτοι ὧν αἱ πρόσοδοι διετίθεντο πρὸς ἐξυπηρέτησιν κοινοτικῶν, κοινωφελῶν ἢ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, ὡς καὶ τὰ κοινοτικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα τὰ χρησιμοποιούμενα ἀμέσως διὰ τοιούτους σκοπούς, ἐφόσον οἱ σκοποὶ οὗτοι δὲν ἀπετέλουν αὐτοτελὲς ἵδρυμα καὶ αἱ ἐν λόγῳ περιουσίαι καὶ τὰ ἀκίνητα δὲν ἀνήκουσιν εἰς ἄλλο νομικὸν πρόσωπον.—Περιουσίαι ἐκ διαθηκῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν προερχόμεναι, ὧν τὸν σκοπὸν καθώρισε ρητῶς ὁ διαθέτης ἢ δωρητής, κατατάσσονται εἰς μίαν ἢ πλείονας τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ τούτου, διατιθέμεναι συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ διαθέτου, ἀσχέτως δὲ πρὸς τὴν τυχὸν κατὰ παρέκκλισιν διάφορον ἐν τῇ πράξει τέως χρησιμοποίησιν τῶν προσόδων αὐτῶν.

2. Ἐὰν οὐχὶ διακεκριμένα κατὰ μέρη στοιχεῖα περιουσίας ἱεροῦ τινος ναοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων αὐτῆς μέρος διετίθετο διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ καὶ δι' ἄλλους κοινοτικοὺς ἢ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, ἡ περιουσία τοῦ ναοῦ τούτου θὰ διακριθῇ εἰς σχολικήν, ἐνοριακήν, κοινοτικὴν κτλ. κατὰ λόγον τῆς ὑπὲρ ἑκάστου τῶν σκοπῶν τούτων κατὰ μέσον ὅρον τέως εἰσφορᾶς.

3. Ὁμοίως, ἐὰν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆς περιουσίας κοινότητός τινος ἐξυπηρετοῦντο ἥ τε ἐκπαίδευσις καὶ λοιποὶ κοινοτικοὶ σκοποί, ἡ περιουσία τῆς κοινότητος ταύτης θέλει διακριθῇ εἰς σχολικὴν καὶ κοινοτικὴν ἀναλόγως τῆς ὑπὲρ ἑκατέρου τῶν σκοπῶν τούτων τέως εἰσφορᾶς.

4. Ἐν αἷς κοινότησιν αἱ δαπάναι τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, κατεβάλλοντο ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἔξωθεν ἐκ τῆς ἐθνικῆς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ἐπιχορηγήσεως, ὡς σχολικὴ περιουσία ἐκχωρίζεται πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἄλλης κοινοτικῆς περιουσίας.

5. Εἰς τὰς αὐτὰς κατηγορίας τοῦ παρόντος ἄρθρου διακρίνονται καὶ οἱ τυχὸν ἐνιαχοῦ καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑλληνικῶν φορολογικῶν νόμων ὑφιστάμενοι ἔτι ἄλλοι εἰδικοὶ πόροι (οἷον τέλη, κυτία ἐράνων κλπ.), ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ δι' ὧν τέως διετίθεντο.

6. Ἀκίνητα, ὧν τὴν διαχείρισιν ὡς ἐπὶ ἰδίων πραγμάτων εἶχον ἐπὶ Τουρκοκρατίας αἱ ἀρχαὶ καὶ ἐπιτροπαὶ τῶν Ὀρθοδόξων κοινοτήτων ἢ τῶν εἰς αὐτὰς ὑπαγομένων ἐπὶ μέρους ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων καὶ ὧν αἱ πρόσοδοι διετίθεντο εἰς ἐξυπηρέτησίν τινος τῶν ἐν παραγραφῷ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων σκοπῶν, ἀναγνωρίζονται ὡς νομίμως κεκτημένη περιουσία αὐτῶν καὶ ἂν οἱ τίτλοι αὐτῶν φέρωνται ἐγγεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματι ἰδιωτῶν, ἢ ἂν ἐμφιλοχωρῇ ἀκυρότης κτήσεως κατὰ τὸν ὀθωμανικὸν νόμον, εἴτε ἐλλείψει κατ' αὐτὸν ἱκανότητος πρὸς κτῆσιν παρὰ τῷ κτησαμένῳ νομικῷ προσώπῳ, εἴτε λόγῳ τοῦ ἀνεπιδέκτου μεταβιβάσεως διὰ πράξεως αἰτίᾳ θανάτου τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀκινήτου (λ. χ. τῶν δημοσίων γαιῶν, τῶν διτελῶν καὶ μονοτελῶν βακουφίων κλπ.), εἴτε διὰ τήν μὴ τήρησιν τῶν νομίμων διατυπώσεων κατὰ τὴν μεταβίβασιν. Καὶ τὰ ἀκίνητα ταῦτα διακρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7) Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ χρηματικῶν ἀξιῶν ἢ κεφαλαίων καὶ ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 4.—1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σχολικὴ περιουσία ἑκάστης κοινότητος περιερχομένη εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον ἱδρυομένου τοπικοῦ ταμείου ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, ὡς καὶ οἱ ὑφιστάμενοι τυχὸν σχολικοὶ πόροι, χρησιμοποιοῦνται τοῦ λοιποῦ ἀποκλειστικῶς δι' ἐπιτοπίους ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας, ἤτοι· α') διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν τῶν διδακτηρίων τῶν ἐν τῇ κοινότητι λειτουργούντων σχολείων καὶ τὴν προμήθειαν ἐν αὐτοῖς διδακτικῶν ἐπίπλων, θρανίων καὶ ὀργάνων, β') πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν σχολῶν συμπληρωματικῆς ἢ εἰδικῆς μορφώσεως ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν ἑκάστης περιφερείας ἢ πρὸς λειτουργίαν προσθέτων τοιούτων τάξεων εἰς τὰ ὑπάρχοντα σχολεῖα. Ἡ μορφὴ καὶ ὀργάνωσις τῶν σχολῶν ἢ τάξεων τούτων κανονίζεται διὰ Β. Διαταγμάτων, γ') διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καθόλου τῆς ἐν τῇ κοινότητι δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 5.—Αἱ λοιπαὶ τέσσαρες κατηγορίαι περιουσιῶν, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 3, διατίθενται ὡς ἑξῆς: — 1. Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐνοριακαὶ περιουσίαι (πλὴν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐκχωριζομένου μέρους ὡς σχολικῆς περιουσίας), παραμένουσιν ὡς περιουσίαι τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ ἐνοριῶν ὀργανουμένων ἐνοριακῶν ναῶν. — 2) Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου ἐκκλησιαστικαὶ περιουσίαι περιέρχονται

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩ[illegible]
Δ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩ[illegible] - ΘΗΣΕΩΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔ[illegible] - [illegible]ΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

εἰς τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, πλὴν τῶν μερῶν ἔνθα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ἱδρυθήσεται ἀνωτέρα ἐνοριακὴ ἀντιπροσωπεία, ὅπου περιέρχονται εἰς τὴν διαχείρισιν ταύτης, διατιθέμεναι περαιτέρω διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν. — 3. Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου περιουσίαι παραμένουσιν ὡς περιουσίαι τοῦ ἱδρύματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἑκάστη, ἀναγνωριζομένου ὡς αὐτοτελοῦς νομικοῦ προσώπου ὀργανουμένου ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ, κυρουμένου διὰ Β. διατάγματος καὶ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της κατὰ τὸ ἄρθρον 2 συνιστωμένης Ἀνωτέρας ἐνοριακῆς Ἀντιπροσωπείας, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα. Ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν περιουσιῶν νομικῶν προσώπων συσταθέντων διὰ διαθήκης, κωδικέλλου ἢ πράξεως ἐν ζωῇ, τηροῦνται αἱ διατάξεις τῆς συστατικῆς ταύτης τοῦ ἱδρύματος πράξεως, ὑποκειμένης ὡς ἀνωτέρω εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς οἰκείας ἀνωτέρας ἐνοριακῆς ἀντιπροσωπείας ἢ ἐλλείψει τοιαύτης τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος. — 4. Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου κοινοτικαὶ περιουσίαι (πλὴν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐκχωριζομένου μέρους ὡς σχολικῆς περιουσίας), ἐν οἷς μὲν μέρεσι συσταθῶσιν ἀνώτεραι ἐνοριακαὶ ἀντιπροσωπεῖαι, περιέρχονται εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν κατὰ τὰ κανονισθησόμενα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2, ἄλλως περιέρχονται εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον ΔΝΖ' περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων οἰκείαν κοινότητα ἢ τὸν δῆμον.— 5. Αἱ περιουσίαι τῶν ἱερῶν ναῶν, οἵτινες ἔπαυσαν λειτουργούμενοι, ὡς καὶ τὰ ἀκίνητα τῶν ἱερῶν ναῶν, ὧν αἱ πρόσοδοι ὑπερβαίνουσι τὰς ἀνάγκας τοῦ ναοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς διατάξεις καὶ διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου δὲν χαρακτηρίζονται ὡς σχολικαὶ ἢ κοινοτικαὶ περιουσίαι, εἰς μὲν τὰ μέρη ἔνθα θέλει συσταθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀνωτέρα ἐνοριακὴ Ἀντιπροσωπεία, διατίθενται δι' οὓς κοινωφελεῖς ἢ ἐκκλησιαστικοὺς σκοποὺς ἤθελεν ἀποφασίσει ἑκάστοτε ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, εἰς πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη διὰ τὰς ἐνοριακὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Β. Διάταγμα.

6. Εἰς κοινότητας ὀργανουμένας κατὰ τὸν νόμον ΔΝΖ', ἐν αἷς δὲν συνιστᾶται Ἀνωτέρα ἐνοριακὴ Ἀντιπροσωπεία, ἐὰν μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 διάκρισιν μηδεμία ὑπολείπηται κοινοτικὴ περιουσία ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς νέας κοινότητος, τὸ ἥμισυ τὸ πολὺ τῆς τέως κοινοτικῆς περιουσίας, ἥτις λόγῳ τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς (κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3. παράγρ. 1, ἐδάφ. α') χαρακτηρίζεται ὡς σχολική, κανονίζεται τῇ αἰτήσει τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπιτροπή, τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.—ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ.

Ἄρθρον 6.—1. Ἡ διαχείρισις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 3 διακρινομένων ὡς σχολικῶν περιουσιῶν ἀνατίθεται εἰς τὰ κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον ἱδρυόμενα Ταμεῖα ἐκπαιδευτικῆς προνοίας. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τούτων κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.—2. Τὰ ἐκ τοιούτων σχολικῶν προσόδων καὶ πόρων, ἢ ἐκ κληροδοτημάτων, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν εἰσπραττόμενα ἔσοδα κατατίθενται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ ἑπομένου τῆς εἰσπράξεως μηνὸς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τὴν Ἐθνικὴν ἢ ἄλλην ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου ταμείου ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, τηρεῖται δὲ διὰ ταῦτα ἰδιαίτερος λογαριασμός, ἀπαγορευομένης πάσης ἀναμίξεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἄλλων πόρων τοῦ Ταμείου. Τὰ οὕτω κατατιθέμενα ἀναλαμβάνονται μόνον τῇ γενικῇ ἢ εἰδικῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ, καθὰ θέλει κανονίσει Β. Διάταγμα.—3. Οἱ ἀρνούμενοι καὶ ἀμελοῦντες νὰ καταθέσωσι τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔσοδα ἐντὸς τῆς ὁριζομένης προθεσμίας τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας κλπ.».—4. Ἡ διαχείρισις τῶν σχολικῶν περιουσιῶν διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. διεξάγεται δὲ καθ' ἃ λεπτομερῶς θέλει καθορισθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 7.—1. Οἱ Γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἐπιθεωρηταὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μελετῶντες τὴν καθόλου ἐκπαιδευτικὴν κατάστασιν ἑκάστης κοινότητος καὶ περιφερείας καὶ τὰς ἰδιαιτέρας τοπικὰς βιωτικὰς ἀνάγκας ἑκάστης αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται τὸ μὲν νὰ ὑποβάλλωσι κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκθέσεις περὶ τῶν ἱδρυτέων ἐν ἑκάστῃ κοινότητι ἢ περιφερείᾳ σχολῶν εἰδικῆς συμπληρωματικῆς μορφώσεως ἢ περὶ προσθήκης τάξεων τοιαύτης μορφώσεως εἰς ὑπαρχούσας σχολάς. Παρομοίας ἐκθέσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι κατ' ἔτος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ αἱ διαχειριζόμεναι τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 σχολικὰς περιουσίας καὶ πόρους διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας πόλεων ἐχουσῶν πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα τὰς πέντε χιλιάδας κατοίκων.—2. Οἱ αὐτοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσηγῶνται καὶ προκαλῶσι τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἐπιτροπὰς τῶν διαχειριζομένων τοιαύτας σχολικὰς περιουσίας ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, ὅπως ἀποφασίζωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα περὶ τῶν ἱδρυτέων τοιούτων σχολῶν καὶ τάξεων καὶ ἐν γένει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν σχολικῶν προσόδων.

Ἄρθρον 8.—1. Αἱ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν διαχειριζομένων τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 διακρινομένας σχολικὰς περιουσίας καὶ πόρους ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ἑκάστου ἔτους, (ἢ καθ' ὃν ἄλλον χρόνον θέλει ὁρίσει Β. διάταγμα) συνερχόμεναι ἀποφασίζουσι περὶ τῆς κατανομῆς τῶν προϋπολογιζομένων σχολικῶν προσόδων καὶ πόρων τοῦ ἑπομένου ἔτους μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν καὶ προτείνουσι κατὰ τίνα τρόπον νομίζουσι σκόπιμον νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ διὰ τὴν συμπληρωματικὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν προοριζόμενον ποσόν. Τὸ διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν τῶν διδακτηρίων καὶ τὴν προμήθειαν διδακτικῶν ὀργάνων καὶ ἐπίπλων καθοριζόμενον ποσὸν διατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας κλπ.».—2. Αἱ ἀποφάσεις

αὗται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν, προκειμένου μὲν περὶ δήμων ἢ κοινοτήτων ἐχουσῶν πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα τὰς 5 χιλιδας κατοίκων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον νῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. διὰ τοῦ ἁρμοδίου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ μετὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ μικροτέρων κοινοτήτων εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, οἵτινες δύνανται νὰ μεταρρυθμίζωσι τὰς εἰς αὐτοὺς ὑποβαλλομένας ἀποφάσεις.—3. Αἱ μεταρρυθμιστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὰς διοικητικὰς τῶν ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας ἐπιτροπάς.—4. Ἐὰν ἐπιτροπή τις παραλείψῃ νὰ ὑποβάλῃ ἐμπροθέσμως τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασιν, ἀποφαίνεται ἀντ' αὐτῆς ὁ ἁρμόδιος ἐπιθεωρητὴς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, προκειμένου δὲ περὶ δήμων ἢ κοινοτήτων ὑπερβαινουσῶν τὰς 5 χιλιάδας κατοίκων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου.—5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν εἰσὶν ὁριστικαί. Ἐπίσης αἱ μὴ ἐφεσιβληθεῖσαι ἐμπροθέσμως ἀποφάσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ αἱ ἐγκριθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ταμείων. Ἐγκριθεῖσαι δὲ θεωροῦνται αἱ ἀποφάσεις αὗται καὶ ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον ἢ ὁ ἐπιθεωρητὴς οὐδὲν ἀπεφάνθησαν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν.—6. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰς διοικούσας τὰ ταμεῖα ἐκπαιδευτικῆς προνοίας ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 9.—1. Εἴτε δι' ἀνεπάρκειαν τῶν σχολικῶν προσόδων τῶν καθ' ἑκάστην κοινοτήτων περιφερείας τινός, εἴτε καὶ πρὸς σκοπιμωτέραν ἐξυπηρέτησιν κοινῆς ἀνάγκης, δύναται διὰ πράξεως τῶν ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας πλειόνων παρακειμένων κοινοτήτων νὰ ἱδρυθῇ ἓν τινι αὐτῶν κοινὴ σχολὴ εἰδικῆς μορφώσεως ἢ καὶ πρόσθετοι τάξεις συμπληρωματικῆς μορφώσεως εἰς ὑπάρχοντα σχολεῖα.— 2. Αἱ τοιαῦται σχολαὶ καὶ τάξεις ἱδρύονται ἢ διὰ συμφωνίας τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπειῶν τῶν οἰκείων ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, εἴτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως,καθ' ἃ θέλει κανονίσει λεπτομερῶς Β. διάταγμα.—3. Ἡ εἰσφορὰ ἑκάστου τῶν πλειόνων ταμείων πρὸς συντήρησιν τῆς κοινῆς σχολῆς ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 10.— 1. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν νόμον «περὶ ἱδρύσεως ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας κλπ.» κυρίων σκοπῶν τῶν κατ' αὐτὸν συνιστωμένων κατὰ τόπους ταμείων, ἤτοι τῆς ἀποκτήσεως διδακτηρίων μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ πλουτισμοῦ αὐτῶν διὰ σχολικῶν ἐπίπλων καὶ διδακτικῶν ὀργάνων, ἐπιτρέπεται οἱ πόροι αὐτῶν νὰ διατίθενται διὰ τὸν ἐν ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου ἐκπαιδευτικὸν σκοπόν, ἤτοι πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν σχολῶν συμπληρωματικῆς ἢ εἰδικῆς μορφώσεως, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν ἑκάστης περιφερείας, ἢ πρὸς λειτουργίαν προσθέτων τοιούτων τάξεων εἰς ὑπάρχοντα σχολεῖα, ἰσχυουσῶν πρὸς τοῦτο καὶ ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17 καὶ λοιπῶν συναφῶν τοῦ εἰρημένου νόμου διατάξεων. Ἡ διάθεσις τῶν πόρων τούτων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Β' τοῦ παρόντος νόμου.— 2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα (δηλ. καὶ ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.—ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ.

Ἄρθρον 11.— 1. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, πᾶσαι αἱ εἰς τὰς νέας χώρας, πλὴν τῆς Κρήτης καὶ Σάμου, κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἰσχῦον καθεστώς, ὑφιστάμεναι θεωρεῖται ἢ ὑπὸ οἱονδήποτε ἄλλο ὄνομα διαχειριστικαὶ ἐπιτροπεῖαι τῶν εἰς τὰς χριστιανικὰς ὀρθοδόξους κοινότητας ὑπαγομένων σχολείων ἢ φιλανθρωπικῶν ἢ ἄλλων εὐαγῶν ἱδρυμάτων καὶ ἱερῶν ναῶν, ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ οἰκονομικῷ ἐφόρῳ τῆς περιφερείας των λεπτομερῆ κατάλογον μετ' ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως τῶν πόρων καὶ περιουσιακῶν στοιχείων ὅσα διεχειρίζοντο μέχρι τῆς ἑλληνικῆς καταλήψεως ὡς καὶ συνοπτικὴν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὴν σήμερον ὑφισταμένην κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ ἱδρύματος ἢ τῆς κοινότητος. Τὰ κινητὰ ἀναγράφονται κατ' εἶδος κεφαλαίων καὶ ποσόν (οἷον ἔντοκοι καταθέσεις, χρεώγραφα, μετοχαί, ὁμόλογα, ἐνυπόθηκοι ἀπαιτήσεις κλπ.). Τὰ ἀκίνητα περιγράφονται ἕκαστον λεπτομερῶς, ἐπισυναπτομένων ἀντιγράφων τῶν ὑπαρχόντων τίτλων, ἐλλείψει δὲ τοιούτων, δηλώσεως περὶ τῆς νομίμου αἰτίας τῆς κτήσεως αὐτῶν. Μετὰ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπισυνάπτονται καὶ ἀντίγραφα τῶν ἰσολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν τῆς διαχειρίσεως τῶν ὀκτὼ τελευταίων ἐτῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1911 μέχρι σήμερον χρονικοῦ διαστήματος, ὁλοκλήρου ἢ μέρους αὐτοῦ, δὲν ὑπεβλήθη κανονικῶς ὑπὸ τῶν ὑπολόγων διαχειριστῶν λογοδοσία ἐξελεγχθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κοινοτικῶν ἀρχῶν, ὑποβάλλεται ὑποχρεωτικῶς τοιαύτη ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.—2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ οἱ ἐπὶ οἱῳδήποτε ἄλλῳ τίτλῳ διαχειριζόμενοι ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις κοινοτικὴν ἢ εὐαγοῦς τινος ἱδρύματος ἢ κληροδοτήματος περιουσίαν ἢ προσόδους αὐτῆς, διὰ τὰ εἰς χεῖράς των στοιχεῖα περιουσίας καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν γενομένην διαχείρισιν. —3. Οἱ ἀμελοῦντες νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐμπροθέσμως τὴν ὑποχρέωσίν των ταύτην τιμωροῦνται διὰ προστίμου 25—200 δραχ. ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου ἢ ὑποδιοικητοῦ, οἱ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀρνούμενοι νὰ συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ ταχθείσης προθεσμίας ὡς καὶ οἱ ψευδῶς δηλοῦντες τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πλημμελειοδικείου διὰ προστίμου 100 ἕως 500 δραχ. ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν.

Ἄρθρον 12.— 1. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι δικαιοῦνται νὰ ζητῶσι παντὸς εἴδους πληροφορίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐν λόγῳ περιουσιῶν

παρά τε τῶν εἰρημένων προσώπων ὡς καὶ παρὰ παντὸς προσώπου διαμένοντος ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, ὡς καὶ νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ἀπ' εὐθείας οἱ ἴδιοι ἢ διὰ τῶν πρὸς τοῦτο διατασσομένων ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλων παντὸς βιβλίου ἢ ἐγγράφου εὑρισκομένου εἰς χεῖρας εἴτε ἰδιώτου εἴτε ἀρχῆς τινος καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.— 2. Οἱ ἀρνούμενοι νὰ ἐπιδείξωσι τὰ εἰς χεῖράς των βιβλία ἢ ἔγγραφα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν. Οἱ δὲ δολίως ἐξαφανίζοντες τοιαῦτα ὑπόκεινται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.— 3. Ἐπίσης δικαιοῦνται οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι νὰ ζητῶσι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν παρ' οἱασδήποτε ἀρχῆς.

Ἄρθρον 13.— 1. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πάντες οἱ εἰς τὰς νέας χώρας, πλὴν τῆς Κρήτης καὶ Σάμου, διευθυνταὶ σχολείων (ὡς καὶ οἱ διδάσκαλοι ἢ διδασκάλισσαι τῶν μονοταξίων καὶ ὑποδιδάσκαλοι τῶν κοινῶν σχολείων), ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφερείας των ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐτησίας δαπάνης τοῦ σχολείου των μέχρι τῆς ἑλληνικῆς καταλήψεως ὡς καὶ περὶ τῶν καθ' ἕκαστον πόρων ἐξ ὧν συνετηρεῖτο τοῦτο, καλούμενοι δὲ παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τούτου νὰ παράσχωσι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.—2. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τούτων ὡς καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὁπωσδήποτε λαμβανομένων πληροφοριῶν συντάσσει πίνακα ἐμφαντικὸν τῆς καταστάσεως τῆς σχολικῆς περιουσίας καὶ τῶν σχολικῶν πόρων ἑκάστης κοινότητος καὶ ἀποστέλλει τοῦτον (μετὰ παντὸς σχετικοῦ) πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρον 14.— 1. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐλέγχοντες τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα συλλεγόμενα στοιχεῖα καταρτίζουσιν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παροντος νόμου δι' ἑκάστην κοινότητα ἴδιον πίνακα ἐμφαίνοντα τὰ ἐπὶ μέρους στοιχεῖα ἁπάσης γενικῶς καὶ κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς (περιγραφομένης λεπτομερῶς) κατὰ τοὺς ἄλλους ἐν αὐτῇ ὑφισταμένους πόρους καὶ ἀποφαίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου εἰς τίνα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων κατηγοριῶν ἕκαστον στοιχεῖον ἀνήκει καὶ κατὰ τίνα ἀναλογίαν.— 2. Οἱ πίνακες οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ συμβούλια, εἰς τὸν ἁρμόδιον Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον τῆς περιφερείας, καὶ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἕδρας τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ εἰς αὐτόν.—Ἀντίγραφον δὲ τοῦ πίνακος ἀναρτᾶται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν θύραν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος ἐπὶ 15 ἡμέρας.

Ἄρθρον 15.—1. Πᾶσαι αἱ ἐν τῇ 2ᾳ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμεναι ἀρχαὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὰς κοινοποιήσεως τοῦ πίνακος, τὰ δὲ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια ἢ οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν καὶ οἱ ἔφοροι τῶν φιλανθρωπικῶν ἢ ἄλλων εὐαγῶν καταστημάτων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναρτήσεως τοῦ πίνακος δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγραφῶν καὶ ἀποφάσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς περιφερείας, προκειμένου δὲ περὶ κοινοτήτων, ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Νομάρχου διοικουμένων, ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 16.—1. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐνστάσεων συνιστῶνται εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου νομοῦ καὶ ἑκάστης ὑποδιοικήσεως ἐπιτροπαὶ ἀποτελούμεναι ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν ὡς πρόεδρον καὶ ἀπὸ ἓξ ἄλλα μέλη, ἤτοι ἐν μὲν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐν δὲ τῇ ἕδρᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως τὸν εἰρηνοδίκην, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον ἢ ἐλλείψει τούτων τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον καὶ δύο λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους, ἐκλεγομένους ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτικῆς ἀντιπροσωπείας, ἢ ἐλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τῆς δημογεροντίας, τοιούτων δ' ἀρχῶν μὴ ὑφισταμένων ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπιτροπῆς δημοτικοῦ ἢ κοινωτικοῦ συμβουλίου. — 2. Αἱ ἐπιτροπαὶ εὑρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῶν. Τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, τὸν δὲ Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον ὁ ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενος ἀντιπρόσωπος. Τοῦ Νομάρχου ἢ ὑποδιοικητοῦ μὴ παρισταμένου αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐπιτροπήν, προεδρεύει ταύτης ὁ Μητροπολίτης ἢ Ἐπίσκοπος καὶ τούτου δ' ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ εἰρηνοδίκης. —3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.— 4. Αἱ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπαί, ἐπιληφθεῖσαι ἅπαξ τῆς ἐξετάσεως πίνακός τινος, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ περιορισθῶσιν εἰς μόνον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνστάσεως καὶ τὰ ἐν τῇ προδικασίᾳ στοιχεῖα, ἀλλὰ δύνανται, ἂν μὴ κρίνωσι ταῦτα ἐπαρκῆ, νὰ ζητήσωσι παντὸς εἴδους πληροφορίας καὶ νὰ διατάξωσιν ἀποδείξεις καὶ νὰ μεταρρυθμίσωσι τὸν πίνακα κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν ὡς πρὸς ὅλα τὰ κεφάλαια αὐτοῦ.— 5. Ἐὰν ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῶν Νέων Χωρῶν καὶ ἐντεῦθεν ἐγένετο εἴς τινα κοινότητα διάθεσις μέρους τῶν προσόδων καὶ πόρων τῆς ἐν αὐτῇ σχολικῆς, ἐκκλησιαστικῆς ἢ καθόλου κοινοτικῆς περιουσίας εἰς σκοποὺς κοινωφελεῖς ἢ ἐκκλησιαστικοὺς διαφόρους τοῦ τέως προορισμοῦ τῆς περιουσίας, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσι τὰ γενόμενα (μόνον ὡς πρὸς τὸν ἄχρι τοῦδε χρόνον), μετὰ γνώμην τῆς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 17.—1. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 14 οἱ οἰκονομικοὶ Ἔφοροι δι' ἀποφάσεως αὐτῶν καταλογίζουσιν εἰς χρέος τῶν διαχειριστῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκκαθαριζομένων περιουσιῶν τὸ ἀποδειχθὲν τυχὸν ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.—2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων δικαιοῦνται οἱ ὑπόλογοι διαχειρισταὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῶν νὰ ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον

ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ (παράγρ. 2—5) ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 18. — 1. Πάσας τὰς κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς πλὴν τῶν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15, ὁ Γενικὸς Διοικητής, εἴτε προκαλούμενος, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, δύναται νὰ ἀκυρώσῃ δι' ἠτιολογημένης πράξεως καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις τότε ἀποφαίνεται ὁριστικῶς μεταρρυθμίζουσα ἢ ἐπικυροῦσα τὴν προτέραν ἀπόφασίν της.

Ἄρθρον 19.—1. Οἱ πίνακες καθ' ὧν δὲν ἐπεβλήθη ἐμπροθέσμως οὐδεμία ἔνστασις, ὡς καὶ οἱ προσβληθέντες μετὰ τὴν ἐκδίκασιν πασῶν τῶν κατ' αὐτῶν ἐνστάσεων καθίστανται ὁριστικοί. — 2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν πινάκων καὶ τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἄρθρου 17, οἱ Νομάρχαι καὶ ὑποδιοικηταὶ διατάσσουσι τὴν παρόδοσιν καθ' ἕκαστον στοιχεῖον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιουσιῶν παρὰ τῶν τέως διαχειριστῶν καὶ κατόχων εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου διαχειριστὰς ἑκάστης ἀναγνωρισθείσης διὰ τῶν πινάκων κατηγορίας περιουσίας συνταχθησομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, οὗτινος ἀντίγραφον παραδίδεται τῷ οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ, κατατιθέμενον παρὰ τῷ ἀρχείῳ τῆς Ἐφορείας. — 3. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐκ σχολικῶν περιουσιῶν ὀφειλομένων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν νομίμων διαχειριστῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου νομικῶν προσώπων καὶ ἱδρυμάτων διὰ διπλοτύπων εἰσπράξεως. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὀφειλέτου τινός, ἀποστέλλεται ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαταγῆς μετὰ τῶν τυχὸν χρηματικῶν τίτλων ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν τοῦ Δημοσίου, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ εἰσπράξῃ τὰ καθυστερούμενα, ἐφαρμόζων τὰς διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμων. — 4. Προκειμένου περὶ κινητῶν ἀξιῶν, δυστροπούντος τυχὸν τοῦ κατόχου, τὴν ἀπόδοσιν διατάσσει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῇ προσφυγῇ τῶν ἐκπροσωπούντων τὰ εἰρημένα νομικὰ πρόσωπα, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ νόμου. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐκτελοῦνται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 20.—Τῶν κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 3 καὶ εἰδικῶς τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 5 εἰς πλείονα συγχρόνως ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα περιερχομένων ἀκινήτων καθίστανται συγκύριοι ἐξ ἀδιαιρέτου τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἑκάστην κατηγορίαν διαχειριζόμενα τοῦ λοιποῦ νομικὰ πρόσωπα καὶ ἐπιτροπαί, ἕκαστον κατὰ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἄρθρου 16 καὶ 18 καὶ τῶν ὁριστικῶν πινάκων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθορισθεῖσαν ἀναλογίαν συμμετοχῆς. Αἱ ἀποφάσεις αὗται καὶ αἱ ἐν τοῖς πίναξι τούτοις ἐγγραφαὶ ἀποτελοῦσι τίτλον ἰδιοκτησίας δι' ἕκαστον, ἀντικαθιστῶντα τὸν τέως τίτλον ἐπ' ὀνόματι οἱουδήποτε καὶ ἂν ἀναφέρηται ἐγγεγραμμένος.—2. Τῶν ἐπικοίνων τούτων ἀκινήτων ἡ διαχείρισις ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 16 ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἔχον τὴν μείζονα μερίδα ἢ κρινόμενον καταλληλότερον νομικὸν πρόσωπον,

ἀποδίδον ἐκ τῶν καθαρῶν προσόδων ἅμα τῇ εἰσπράξει αὐτῶν τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν. — 3. Ἀκινήτων τοιούτων ἐπικοίνων, ὧν ἡ περαιτέρω διατήρησις κρίνεται ἀσύμφορος ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 16 ἐπιτροπῆς, διατάσσεται ὑπ' αὐτῆς ἡ ἐκποίησις καὶ κατανομὴ τοῦ τιμήματος μεταξὺ τῶν συγκυρίων. — 4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. δύναται νὰ διαταχθῇ ἐν παντὶ χρόνῳ ἡ ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τοῦ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀναλαβόντος αὐτήν. Ἐπίσης δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκποίησις ἐπικοίνων ἀκινήτων διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ τιμήματος μεταξὺ τῶν συγκυρίων νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 21.— Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας ἣν συνεπάγεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος κεφαλαίου τοῦ νόμου τούτου, ἐπιτρέπεται κατ' αἴτησιν τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ ἡ ἀνάθεσις ὡρισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ὑπηρετοῦντας λειτουργοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ ἐπιμισθίῳ διὰ μὲν τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως δραχμῶν 10 δι' ἑκάστην καθ' ἑβδομάδα ὥραν ὑπηρεσίας, διὰ δὲ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως δραχμῶν 12, ὡς καὶ ἡ ἀπόσπασις δημοδιδασκάλων ἐκ πολυταξίων σχολείων τῆς περιφερείας ἐπὶ προσθέτῳ ἀποζημιώσει δραχμῶν 80 μηνιαίως.— Ἐπίσης καταβάλλεται ἐπιμίσθιον 150 δραχμῶν κατὰ μῆνα εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐφόρους, 100 δὲ δραχμῶν εἰς ἕνα τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων ἐπιφορτιζόμενον εἰδικῶς μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐφόσον διαρκεῖ αὕτη καὶ ἐπὶ 8 κατ' ἀνώτατον ὅρον μῆνας.

Ἄρθρον 22.—Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὁ χρόνος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Νόμος 2507.—Περὶ ἱδρύσεως δημοσίας βιβλιοθήκης ἐν Θεσσαλονίκῃ κλπ.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 221 τεῦχος Α', 21 | 28 Σεπτεμβρίου 1920)

Ἄρθρον 1.—Ἱδρύεται ἐν Θεσσαλονίκῃ δημοσία βιβλιοθήκη ἔχουσα ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα καὶ ἱκανότητα πρὸς τὸ κληρονομεῖν.

Ἄρθρον 2. — Ἡ βιβλιοθήκη ἐγκαθίσταται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐν καταλλήλῳ δημοσίῳ κτιρίῳ, προσωρινῶς δ' ἐλλείψει τοιούτου ἐπὶ ἐνοικίῳ, ἀναγραφομένης τῆς οἰκείας πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 3.—Τὸ προσωπικὸν τῆς βιβλιοθήκης ἀποτελοῦσιν ὁ ἔφορος, ὁ βιβλιοφύλαξ, εἷς βοηθὸς βιβλιοφύλαξ, εἷς κλητὴρ καὶ εἷς ὑπηρέτης. Μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως, ὑποδεικνυομένης τῆς ἀνάγκης ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ διορίσῃ καὶ δεύτερον βοηθόν.

Ἄρθρον 4.— Ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχμῶν ἑκατὸν (100) κατὰ μῆνα εἷς τῶν ἐν τῇ πόλει ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Βιβλιοφύλαξ διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως, προαγόμενος μετὰ τριετίαν εἰς γραμματέα α' τάξεως, πτυχιοῦχος

τοῦ Πανεπιστημίου ἔχων ἐπαρκῆ γνῶσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Βοηθὸς διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ ἐφόρου, ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ γραφέως β΄ τάξεως, προαγόμενος μετὰ τριετίαν εἰς γραφέα α΄ τάξεως, ὁ ἔχων ἀπολυτήριον ἀνεγνωρισμένου γυμνασίου καὶ δυνάμενος νὰ χειρισθῇ γραφομηχανήν· ἀπολύεται δὲ καθ' ὅμοιον τρόπον. Ὁ κλητὴρ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100) καὶ ὁ ὑπηρέτης ἢ ὑπηρέτρια ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑξήκοντα (60) διορίζονται καὶ ἀπολύονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρον 5.—Ἡ βιβλιοθήκη, σκοπὸν ἔχουσα καθόλου μορφωτικόν, ἐξυπηρετοῦσα δὲ εἰδικώτερον καὶ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας, περιλαμβάνει βιβλία καὶ περιοδικὰ δημοσιεύματα ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, τὰ κυριώτερα ἔργα τῆς ἀρχαίας, μεσαιωνικῆς καὶ νέας ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, ἐκλογὴν ἔργων τῶν ξένων λογοτεχνιῶν εἰς τὰ πρωτότυπα ἢ εἰς δοκίμους μεταφράσεις, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν τοπικὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν καὶ λαογραφίαν καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀσκούμενα ἐπαγγέλματα, ἔτι δὲ τὰ κατὰ νόμους ΓΧΛΖ΄ καὶ 654 κατατεθειμένα ἐντυπα.

Ἄρθρον 6.—Πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης καὶ βιβλιοδέτησιν ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πίστωσις δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000). Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου, κατὰ τὰς ἀποφάσεις γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τριμηνίαν συγκαλουμένης ὑπὸ τοῦ ἐφόρου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τούτου ὡς εἰσηγητοῦ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου ἀρρένων, τοῦ διευθυντοῦ τῆς δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ δύο πολιτῶν, τοῦ ἑνὸς ἐπιστήμονος καὶ τοῦ ἑτέρου βιομηχάνου, διοριζομένων ἐπὶ τριετίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ πρότασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς πόλεως. Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἀναγκαιούντων βιβλίων καὶ περιοδικῶν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς συστάσεις τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων καὶ τῶν θαμώνων τῆς βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 7.—Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἐκτάκτως συγκαλουμένη ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ περὶ διαθέσεως πάσης χρηματικῆς δωρεᾶς ἢ τῶν ἐκ ταύτης ἐτησίων πόρων πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ ἀποδοχῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δωρουμένων εἰς ταύτην ἰδιωτικῶν βιβλιοθηκῶν.

Ἄρθρον 8.—Πρὸς λειτουργίαν τῆς βιβλιοθήκης, ἤτοι διὰ γραφικὴν ὕλην, εἴδη καθαρισμοῦ, φωτισμόν, θέρμανσιν, μεταφορικὰ βιβλίων, ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικά, ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν ἐπίπλων, ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πίστωσις δραχμῶν χιλίων (1000)· πρὸς ἐγκατάστασιν δὲ καὶ ἐπίπλωσιν ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς συνεχῆ ἔτη μέχρις ἐξαντλήσεως ἀναγράφεται πίστωσις δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5000).

Ἄρθρον 9.—Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐφόρου, τοῦ βιβλιοφύλακος

καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς βιβλιοθήκην, τὰ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων καὶ τῶν δελτίων, τοῦ δανεισμοῦ βιβλίων, τῆς λειτουργίας τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ πᾶν σχετικὸν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρησίαν θὰ κανονισθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρον 10.—Διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι καὶ εἰς ἄλλας πρωτευούσας νομῶν, ἐχούσας πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰς 30,000 κατοίκων, δημόσιαι βιβλιοθῆκαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὄχι πλείονες τῆς μιᾶς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.— Μὴ ὑπαρχούσης ἐν τινι πόλει δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἀρρένων, ἀντὶ τῶν διευθυντῶν αὐτῶν, διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μέλη τῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ διευθυντὴς τῆς γεωργικῆς ἢ ἑτέρας ἐπαγγελματικῆς σχολῆς ἢ ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ εἷς λειτουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ δύο λειτουργοὶ αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.—Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχουσαι δημόσιαι βιβλιοθῆκαι ἐν Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Ἀνδριτσαίνῃ καὶ Σάμῳ ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦσαι ὡς πρότερον ἔχουσαι τὸ ἑξῆς προσωπικόν· ἡ μὲν τῆς Κερκύρας ἕνα βιβλιοφύλακα, ἕνα βοηθὸν βιβλιοφύλακα καὶ ἕνα ὑπηρέτην ἢ μίαν ὑπηρέτριαν, ἔχοντας τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 προσόντα, βαθμοὺς καὶ μισθόν, καὶ διοριζομένους τοῦ μὲν βιβλιοφύλακος διὰ Β. διατάγματος, τῶν δὲ βοηθῶν διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, τοῦ δὲ κλητῆρος καὶ τοῦ ὑπηρέτου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ βιβλιοφύλακος· αἱ δὲ λοιπαὶ ἕνα βοηθὸν βιβλιοφύλακα καὶ ἕνα ὑπηρέτην, διοριζομένους κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, τῶν δὲ ὑπηρετῶν, προτάσει τῶν βοηθῶν βιβλιοφυλάκων.—Ἡ ἐφορεία ἑκάστης τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει γυμνασιάρχην, ἐπὶ ἐτησίᾳ ἀποζημιώσει δραχ. τριακοσίων (300), παρέχεται δὲ εἰς ἑκάστην ἐτησίως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πίστωσις δραχμῶν πεντακοσίων (500) δι' ἀγορὰν βιβλίων, συνδρομὰς περιοδικῶν καὶ βιβλιοδετικὰ καὶ δραχμῶν τριακοσίων (300) διὰ παντοειδῆ ἔξοδα λειτουργίας.—Ὁ κατάλογος τῶν ἀγορασθησομένων βιβλίων καὶ περιοδικῶν συντάσσεται κατὰ Νοέμβριον ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἐφορεύοντος γυμνασιάρχου, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς τοπικὰς ἀνάγκας καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου. Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων κανονισθήσονται διὰ Β. διαταγμάτων, καταργουμένων τῶν νόμων ΑΧΜΔ΄ καὶ 994 καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντιβαινούσης πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου.—Οἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες βιβλιοφύλακες τῶν δημοσίων βιβλιοθηκῶν Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Ἀνδριτσαίνης καὶ ὁ ἐπιμελητὴς Σάμου θεωροῦνται κεκτημένοι τὰ προσόντα βοηθῶν βιβλιοφυλάκων καὶ διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των ἐπὶ τῷ νέῳ βαθμῷ καὶ μισθῷ.

Β. Δ.—Περὶ μεταθέσεως προθεσμιῶν πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων καθαρᾶς προσόδου Ε΄ κατηγορίας.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 216 τεῦχος Α΄, 16] 19 Σεπτεμβρίου 1920)

Ἄρθρον 1.—1. Αἱ προθεσμίαι πρὸς ὑποβολὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1640 (1), ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, δηλώσεων καθαρᾶς προσόδου Ε΄ κατηγορίας μετατίθενται δι' ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑποχρέους εἰς ταύτην δήλωσιν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ὅστις ἕπεται τοῦ οἰκον. ἔτους, καθ' ὃ συγκομίζεται ἡ πρόσοδος.—2. Ὁμοίως μετατίθεται διὰ τοὺς ἀσκοῦντας γεωργικήν, κτηνοτροφικὴν κλπ. ἐπιχείρησιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἡ πρὸς δήλωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου προθεσμία.

Ἄρθρον 2.—1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπόχρεοι ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου 1921 πρὸς δήλωσιν τῆς κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1920—1921 συγκομισθείσης προσόδου των τῆς Ε΄ κατηγορίας, ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσι τὴν διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920—1921 δήλωσιν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1920, περιλαμβάνοντες εἰς τὴν δηλωθησομένην συνολικὴν αὐτῶν πρόσοδον τὸ ἄθροισμα τῶν προσόδων, ἃς τυχὸν ἐπραγματοποίησαν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920, ἐξ ἄλλων κατηγοριῶν πλὴν τῆς Ε΄, ἧς τὴν πρόσοδον θέλουσι περιλάβει εἰς κατ' Ἀπρίλιον 1921 δοθησομένην δήλωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου.—2. Οἱ τυχὸν μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1920 ἐπιδώσαντες ἤδη δηλώσεις ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ φόρου διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1920—1921 δὲν θὰ ἐπιδώσωσι νέας τοιαύτας διὰ τὸ αὐτὸ οἰκον. ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1921.

Ἄρθρον 3.—Ὅσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 8 Αὐγούστου 1920 «περὶ θέσεως εν ἰσχύϊ τοῦ νόμου 2331 (2) κλπ.». ὁ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὁριζόμενος ἐφοριακὸς ὑπάλληλος ἐλλείπει, ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληροῦται ὑπὸ ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἢ καὶ τούτου ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὑπό τινος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 8 Αὐγούστου 1920 εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων καὶ δύο τῶν μελῶν αὐτῆς,ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως ὁ ἔφορος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ ὁρισθεὶς ὑπάλληλος.

Νόμος 2510.—Περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ Ἀθηνῶν, ἐγκαταστάσεως ραδιογραφικοῦ δέκτου συγκεντρώσεως καὶ διανομῆς μετεωρολογικῶν πληροφοριῶν.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 221 τεῦχος Α΄, 21]28 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον 1.—Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῆς ἐν Παρισίοις συναφθείσης συμφωνίας τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1919 «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἀεροπλοΐας» καὶ εἰδικῶς τῶν ἐν τῷ ὑπὸ στοιχεῖον G παραρτήματι αὐτῆς Annexe προβλεπομένων ὑποχρεώσεων της Ἑλλάδος περὶ συγκεντρώσεως καὶ διανομῆς μετεωρολογικῶν πληροφοριῶν διὰ τὴν ἀεροπλοΐαν, ἐγκρίνεται ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ἐγκαταστάσεως ραδιογραφικοῦ δέκτου

(1, 2) Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ τεύχη 206 καὶ 306.

ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ Ἀθηνῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καταρτισθεῖσαν μελέτην.

Ἄρθρον 2.—Ἡ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν διατεθησομένη δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 40,000, βαρύνει δὲ τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἰς ὃν ἀναγράθεται καὶ ἡ σχετικὴ πίστωσις.

Ἄρθρον 3.—Ἐγκρίνεται ὡσαύτως δαπάνη εἰς βάρος τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ, μέχρι δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15,000) δι' ἀγορὰν ραδιογραφικοῦ δέκτου μετὰ τῶν σχετικῶν ἐξαρτημάτων του. Ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ πᾶσα σχετικὴ δαπάνη πληρωμῆς ἀποζημιώσεως μετακληθησομένου, τυχόν, ἐκ Γαλλίας εἰδικοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ραδιογραφικοῦ δέκτου ὡς καὶ ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ.

Ἄρθρον 4.— Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις προβλεπομένων ἐργασιῶν πλὴν τῶν οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ ἡ προμήθεια τοῦ ραδιογραφικοῦ δέκτου, δύναται, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος τῆς ἀμέσου αὐτοῦ λειτουργίας, ν' ἀνατεθῇ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας εἰς δεδοκιμασμένους τεχνίτας ἡμεδαποὺς ἢ ἀλλοδαποὺς καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ΄ «περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ» προβλεπομένων διατυπώσεων.

Ἄρθρον 5.— Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐνεργηθῇ διὰ προκαταβολῶν, ἐκδιδομένων πρὸς τοῦτο χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10,000) ἐπ' ὀνόματι τοῦ γραμματέως τυῦ Ἀστεροσκοπείου ἢ ἄλλου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. — Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Νόμος 2509.—Περὶ παρατάσεως ἐπὶ ἓν Συνοδικὸν ἔτος τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου 2015.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 221 τεῦχος Α΄, 21]28 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ προθεσμία τῆς διατάξεως τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 2015(1) παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι Συνοδικὸν ἔτος, μεθ' ὃ ἡ συγκρότησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀρχομένης τῆς κλήσεως ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας ἐν ὑπηρεσίᾳ Ἐπισκόπου.

Νόμος 2511.— Περὶ διαλύσεως μισθώσεως μοναστηριακῶν κτημάτων Σάμου.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 221 τεῦχ. Α΄, 21]28 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον 1. — Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῆς ἐν Σάμῳ Ἐπιτροπείας τῶν Μονῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις κατὰ τὰ ἔτη 1918 καὶ 1919, δι' ὧν ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι δι' οἱονδήποτε λόγον ἐκμισθωταὶ Μοναστηριακῶν ἐν Σάμῳ κτημάτων, κηρύσσονται ἔγκυροι καὶ ἰσχυραί.

Ἄρθρον 2.—Οἱ ἀναφανέντες ἐκμισθωταὶ Μοναστηριακῶν κτημάτων ἐν πλειοδοσίᾳ ἐνεργηθείσῃ μετὰ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀπόφασιν ἐκ-

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος 277.

πτώσεως δικαιοῦνται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου νὰ δηλώσωσι πρὸς τὴν ἐπιτροπείαν τῶν Μονῶν ὅτι ἀπέχουσι τῆς μισθώσεως καὶ θεωροῦσι ταύτην ὡς μὴ ὑφισταμένην. Διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης κοινοποιουμένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπείας ἐπέρχεται ἡ διάλυσις τῆς μισθώσεως, ἥτις θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ὑπάρξασα.

Ἄρθρον 3.—Ὅσοι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐκμισθωτῶν δὲν ἐγκατεστάθησαν ἐν τῇ ἀνενοχλήτῳ ἀπολαύσει τοῦ μισθίου ἀναλαμβάνουσι τὰ τυχὸν παρ' αὐτῶν καταβληθέντα μισθώματα, ὑποχρεουμένης εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Μονῶν Σάμου. Ὅσοι δὲ τούτων ἀπῆλαυσαν τοῦ μισθίου κατὰ περίοδον μικροτέραν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους ἀναλαμβάνουσι τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἐλλείποντος χρόνου ἐκ τῶν καταβληθέντων μισθωμάτων.

Ἄρθρον 4.—Οἱ δυνάμει τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπείας κηρυχθέντες ἔκπτωτοι ἐκμισθωταὶ Μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ ἐξακολουθοῦντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου νὰ κατέχωσι τὰ μίσθια, δικαιοῦνται νὰ δηλώσωσι πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν τῶν Μονῶν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἰσχὺν τῆς μισθώσεως μὲ ηὐξημένον μίσθωμα κατὰ 30 ο)ο σχετικῶς πρὸς τὸ παλαιὸν (τῆς ἐκπτώσεως) τοιοῦτον. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως ἀναλαμβάνει πλήρη ἰσχὺν ἡ μίσθωσις, ἥτις θὰ διαρκέσῃ καθ' ὅλον τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς παλαιᾶς μισθώσεως, δι' ἣν ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι.

Ἄρθρον 5.—Ὅπου οἱ ἐν Σάμῳ ἰσχύοντες περὶ Μονῶν, Μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ μοναχῶν νόμοι ἀπαιτοῦσι τὴν ὁπωσδήποτε σύμπραξιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ἡγεμόνος ἢ τῆς ἡγεμονικῆς Διοικήσεως ὑπὸ ταύτην ἐννοεῖται σήμερον ἡ τοιαύτη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 2513. — Περὶ συνάψεως συμβάσεως πρὸς ἀγορὰν ἱστορικῶν ἐγγράφων τοῦ Ἰω. Βλαχογιάννη.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 221 τεῦχος Α', 21] 28 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον μόνον. — Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως σύναψις συμβάσεως μετὰ τοῦ Ἰωάννου Βλαχογιάννη πρὸς ἀγορὰν τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ἀποτελουμένης κατὰ τοὺς συνημμένους καταλόγους ἐκ πεντήκοντα μιᾶς χιλιάδων ὀκτακοσίων τριάκοντα τριῶν (51,833) ἱστορικῶν ἐγγράφων καὶ χειρογράφων βιβλίων εἴτε πάντων, εἴτε καὶ μέρους αὐτῶν μόνον, ὑπὲρ τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους ἀντὶ τιμήματος καθορισθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον ἔγγραφον ἢ χειρόγραφον τὸ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς προταθὲν καὶ ἐν τοῖς ἐπισυνημμένοις καταλόγοις ἀναγραφόμενον τίμημα. Ἐπίσης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ θέλει καθορισθῇ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις εἴς τε τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς διορισθείσης ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παρ' ἑκατέρας γενομένην ἐργασίαν. Τὸ δι' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους τούτους ὁλικὸν ποσὸν τῆς δαπάνης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὸ ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισθὲν ποσὸν τῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων (165,000)

δραχμῶν. Διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἀναγράφεται ἡ σχετικὴ πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 2473.—Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 7] 20 Νοεμβρίου 1918 συμφωνίας διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικὰ Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἰταλικὰ καὶ Σερβικὰ Νεκροταφεῖα.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 220 τεῦχος Α', 1 Αὐγούστου] 24 Σεπτεμβρίου 1920).

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνομολογηθεῖσα καὶ τὴν 7)20 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1918 ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης κ. Ἀδοσίδου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Στρατηγῶν Μπουσὲ καὶ Μίλν, τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Γισμπερίνη καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Μίσιτς ἐκπροσωπούντων τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γαλλικόν, Ἀγγλικόν, Ἰταλικὸν καὶ Σερβικὸν Στρατηγεῖα, ἀφ' ἑτέρου, συμφωνία ἀφορῶσα εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικὰ Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἰταλικὰ καὶ Σερβικὰ νεκροταφεῖα ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ.—Ἄρθρον 1.— Αἱ Ἀγγλικαί, Γαλλικαί, Ἰταλικαὶ καὶ Σερβικαὶ ἀρχαὶ ὑποδεικνύουσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς τὰ γήπεδα, ἅτινα ἐπιθυμοῦσι νὰ χρησιμοποιήσωσιν ὡς διαρκῆ νεκροταφεῖα διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς αὐτῶν τοὺς ἀποθανόντας κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἐνταφιασμένους ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι ἤθελον ἐπιτρέψει προηγουμένην συμφωνίαν.—Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ αἱ διατάξεις τοῦ 8ου ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα νεκροταφεῖα.

Ἄρθρον 2.—Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι προβῆ εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ἐξακριβώσεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ.

Ἄρθρον 3.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐξαγορὰν τῶν γηπέδων, ἅτινα, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν, θέλει κρίνει κατάλληλα διὰ τὸν εἰρημένον προορισμόν. Εἰς τὰ γήπεδα ταῦτα δέον νὰ συμπεριλαμβάνηται ὁ ἀναγκαῖος χῶρος διὰ τὴν χάραξιν ὁδῶν ἐπικοινωνίας, ἐφ' ὅσον τοιαύτη παρίσταται ἀνάγκη.—Αἱ ἀγοραὶ τῶν γηπέδων θέλουσι γίνει ἐπ' ὀνόματι καὶ δαπάναις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 4.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικήν, Ἰταλικὴν καὶ Σερβικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπικαρπίαν μόνον τῶν κτημάτων, ὧν τὴν κυριότητα ἀπέκτησε πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.—Αἱ Κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Σερβίας προβαίνουσιν εἰς δαπάνας διὰ τὸν εὐτρεπισμὸν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν ὁδῶν, αἵτινες ἐνδεχομένως πρέπει νὰ γίνωσιν ἵνα δώσωσιν ἔξοδον εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν.—Εἰς τὰ μικτὰ νεκροταφεῖα, αἱ δαπάναι αὗται κατανέμονται μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτικῶν τάφων ἑκάστης ἐθνικότητος.

Ἄρθρον 5.—Θέλουσι δοθῇ, δαπάναις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διηνεκεῖς παραχωρήσεις διὰ τοὺς τάφους τῶν Ἄγγλων, Γάλλων, Ἰταλῶν καὶ Σέρβων στρατιωτικῶν, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὰ

κοινοτικὰ νεκροταφεῖα, ἐὰν ἡ σύστασις εἰδικῶν νεκροταφείων δὲν θέλῃ κριθῇ ἐπανάγκης.

Ἄρθρον 6.—Οἱ τόποι ἔνθα στρατιωτικοὶ τάφοι, ἐκτὸς τῶν κοινοτικῶν νεκροταφείων, ὑπάγονται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν καὶ τὴν ἐν γένει ἐπιτήρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.—Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον παραστῇ ἀνάγκη, διὰ λόγους γενικοῦ συμφέροντος, νὰ διαλυθῶσι νεκροταφεῖα ἔνθα τάφοι Ἄγγλων, Γάλλων, Ἰταλῶν καὶ Σέρβων στρατιωτικῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ χορηγήσῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Σερβίας, ἐὰν αὗται ἐπιθυμῶσιν, ἄλλα γήπεδα ἐπὶ τῷ ἰδίῳ σκοπῷ καὶ ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς παρούσης συμφωνίας.—Ἡ μεταφορὰ τῶν σορῶν θὰ εἶνε εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰδικὴ συμφωνία θέλει κανονίζει ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τὴν ἀναλογίαν τῶν λοιπῶν δαπανῶν ἃς ἡ μεταφορὰ θὰ συνεπάγηται.—Ἡ μεταφορὰ τῶν νεκροταφείων δὲν θὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Εἰρήνης.

Ἄρθρον 8.—Ἡ παροῦσα συμφωνία ἰσχύει διὰ τὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα αἱ ἀγγλικαί, γαλλικαί, ἰταλικαὶ καὶ σερβικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσιν ἤδη δικαίωμα νὰ χρησιμοποιήσωσιν, ὡς καὶ δι' ἐκεῖνα ἅτινα ἔχουσιν ἤδη χρησιμοποιήσει διὰ τὴν ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν νεκροταφείων.— Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξαγορὰν δαπάναις αὐτῆς τῶν γηπέδων αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης συμφωνίας. — Αἱ Συμμαχικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι καταρτίσει καὶ ὑποβάλει ταῖς Ἑλληνικαῖς ἀρχαῖς κατάλογον τῶν νεκροταφείων καὶ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων τάφων.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ 7)20 Νοεμβρίου 1918.

*Β. Δ.—*Περὶ κυρώσεως ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Βουλγαρίας συνομολογηθείσης ἐν Νεϊγὺ τῇ 14[27 Νοεμβρίου 1919 Συνθήκης εἰρήνης.*

(Ἀριθ. Ἐφημ. Κυβ. 218 τεῦχ. Α΄, 24 Ἰουλίου] 23 Σεπτεμβρίου 1920).

Δηλοῦμεν ὅτι συνομολογηθείσης ἐν Νεϊγὺ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ]εἰκοστῇ ἑβδόμῃ Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου ἑνάτου ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Βουλγαρίας ἀφ' ἑτέρου Συνθήκης εἰρήνης, ἐξ ἄρθρων 196 καὶ τοῦ παρηρτημένου αὐτῇ πρωτοκόλλου, ὧν τὸ κείμενον ἕπεται, ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν Συνθήκην ταύτην, κατὰ πάντας αὐτῆς τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὴν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτήν, μηδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτῆς.-Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγῖδος.

* Τὰ κείμενα τῶν Συνθηκῶν δημοσιευθήσονται εἰς ἰδιαίτερκ τεύχη.

Β. Δ.—Περὶ κυρώσεως ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συνομολογηθείσης ἐν Νεϊγὺ τῇ 14[27 Νοεμβρίου 1919 Συμβάσεως περὶ ἀμοιβαίας καὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 218 τεῦχος Α΄, 23 Αὐγούστου] 23 Σεπτεμβρίου 1920).

Δηλοῦμεν,ὅτι συνομολογηθείσης ἐν Νεϊγὺ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ]εἰκοστῇ ἑβδόμῃ Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου ἑνάτου ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν ἀφ'ἑνὸς καὶ τῆς Βουλγαρίας ἀφ'ἑτέρου Συμβάσεως περὶ ἀμοιβαίας καὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων ἐξ ἄρθρων16,ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἀποδεχόμεθα,ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν Σύμβασιν ταύτην, κατὰ πάντας αὐτῆς τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὴν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτήν,μηδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτῆς.— Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου Σφραγῖδος.

Β. Δ.—Περὶ κυρώσεως ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων συνομολογηθείσης ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τῇ 28 Αὐγούστου] 10 Σεπτεμβρίου 1919 Συμβάσεως περὶ ἐλέγχου τῆς ἐμπορίας τῶν ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 218 τεῦχος Α΄, 1 Ἰουλίου] 23 Σεπτεμβρίου 1920.)

Δηλοῦμεν, ὅτι συνομολογηθείσης ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Αὐγούστου] δεκάτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου ἑνάτου ἔτους, ὑφ' Ἡμῶν καὶ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων Συνθήκης περὶ ἐλέγχου τῆς ἐμπορίας τῶν ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται μετὰ τοῦ προσηρτημένου αὐτῇ Πρωτοκόλλου, ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν Συνθήκην ταύτην κατὰ πάντας αὐτῆς τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὴν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτήν, μηδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτῆς. — Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγῖδος.

Β. Δ.—Περὶ κυρώσεως τοῦ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων συνομολογηθέντος ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τῇ 22 Αὐγούστου] 10 Σεπτεμβρίου 1919 ὑπογραφέντος διακανονισμοῦ περὶ τῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων.

(Ἀριθ. Ἐφημ. Κυβ. 218 τεῦχος Α΄, 4 Ἰουλίου] 23 Σεπτεμβρίου 1920).

Δηλοῦμεν ὅτι συνομολογηθέντος μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐν αἷς καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τῆς Γαλλίας τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ Αὐγούστου] δεκάτῃ Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου ἐννάτου ἔτους ὑπογραφέντος Διακανονισμοῦ περὶ τῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων,οὗτινος τὸ κείμενον ἕπεται,ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὸν Διακανονισμὸν τοῦτον κατὰ πάντας αὐτοῦ τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὸν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι

καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτὴν οὐδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτοῦ. — Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγῖδος.

Β. Δ.—Περὶ κυρώσεως τοῦ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων συνομολογηθέντος καὶ ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τῇ 22 Αὐγούστου] 10 Σεπτεμβρίου 1919 ὑπογραφέντος Διακανονισμοῦ περὶ εἰσφορᾶς εἰς τὰς γενομένας δαπάνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν τῆς πρώην Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 218 τεῦχος Α', 24 Ἰουλίου] 23 Σεπτεμβρίου 1920).

Δηλοῦμεν ὅτι, συνομολογηθέντος καὶ ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τῆς Γαλλίας τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ Αὐγούστου] δεκάτῃ Σεπτεμβρίου 1919 ὑπογραφέντος Διακανονισμοῦ περὶ εἰσφορᾶς εἰς τὰς γενομένας δαπάνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν τῆς πρώην Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας, οὗτινος τὸ κείμενον ἕπεται, ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὸν Διακανονισμὸν τοῦτον κατὰ πάντας αὐτοῦ τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὸν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτόν, οὐδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτοῦ.—Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγῖδος.

Β. Δ.—Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων γενομένης ἐν Παρισίοις τῇ 25 Νοεμβρίου] 8 Δεκεμβρίου 1919 δηλώσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ διακανονισμοῦ περὶ εἰσφορᾶς εἰς τὰς γενομένας δαπάνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν τῆς πρώην Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 218 τεῦχος Α', 24 Ἰουλίου / 23 Σεπτεμβρίου 1920).

Δηλοῦμεν ὅτι, γενομένης ἐν Παρισίοις μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Νοεμβρίου] ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου ἐνάτου ἔτους, δηλώσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ μεταξὺ τῶν εἰρημένων Δυνάμεων συνομολογηθέντος ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ Αὐγούστου] δεκάτῃ Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους διακανονισμοῦ περὶ εἰσφορᾶς εἰς τὰς γενομένας δαπάνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν τῆς πρώην Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας, ἧς δηλώσεως τὸ κείμενον ἕπεται, ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν Δήλωσιν ταύτην κατὰ πάντας αὐτῆς τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὴν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτὴν οὐδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτῆς.— Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγῖδος.

ΤΥΠΟΙΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ - ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΕΤΟΣ Η'—ΤΟΜΟΣ ΙΕ' Τεύχος 789

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1909

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

Νόμος 5285.— 31 Αὐγούστου]5 Σεπτεμβρίου 1931. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ... 1810

Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις νόμου 5019 1811

Νόμος 5019.— 8]15 Ἰουνίου 1931.—Περὶ ἱδρύσεως Σχολικῶν Ταμείων καὶ Σχολικῶν Ἐφορειῶν 1812

Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις νόμου 5187 1824

Νόμος 5187.— 20 Ἰουλίου]4 Αὐγούστου 1931.—Καταστατικὸς νόμος τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος . . 1825

Νόμος 4446.—6]19 Σ)βρίου 1929.— Περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2508 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν τέως χριστιανικῶν κοινοτήτων». . . 1835

Ν.Δ.—9]16 Ὀκτωβρίου 1931.—Περὶ ἐκμισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας τῶν ἐν τῇ Πλατείᾳ Ἀνακτόρων Λαρίσης ἀνεγερθησομένων καταστημάτων εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ ἐγκατεστημένους ἐπαγγελματίας πρόσφυγας 1838

Ἀναγκαστικὰ Διατάγματα.—17]17 Ὀκτωβρίου 1931.—Περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας 1839

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 7 (ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)
Ἀθῆναι 8 Νοεμβρίου 1931

Καὶ, ἐκ τρίτου, θὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὑγείαν τῶν φοιτώντων μαθητῶν καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον αὐτῶν. Οὕτω θὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ὀργάνωσιν πλουσίων σχολικῶν βιβλιοθηκῶν, τὴν λειτουργίαν μαθητικῶν συσσιτίων, τὴν περίθαλψιν καὶ ὑποστήριξιν ἀπόρων μέν, ἀλλὰ χρηστῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τὴν ἐξεύρεσιν γηπέδων διὰ γυμναστήρια, μαθητικὰς ἀθλοπεδιάς, σκοπευτικὰς καὶ ἀγωνιστικὰς ἀσκήσεις κλπ.

Κατὰ τὸ τέλος δὲ ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους μετὰ τὴν λῆξιν τῶν μαθημάτων μαζὺ μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου θὰ λογοδοτῇ καὶ αὐτὴ ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τῶν γονέων τῶν μαθητῶν περὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένων. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ διανοίγεται εὐρὺ στάδιον συμμετοχῆς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ σχολείου καὶ τοῦ λαϊκοῦ παράγοντος, ὅστις ἀσφαλῶς θὰ καταστήσῃ τὴν ζωὴν ταύτην ἐντονωτέραν καὶ πλουσιωτέραν καὶ θὰ ἐξυψώσῃ τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐφορειῶν λαμβάνεται πᾶσα μέριμνα οὕτως ὥστε νὰ εἶναι πλήρης.

Ἡ Ἐφορεία κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἔγκρισιν πρόσμὸν τῶν τελεσθησομένων ἔργων ὑπ' αὐτῆς, μετὰ τὴν λῆξιν δὲ τοῦ ἔτους ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν δαπανῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Νομαρχίαν πρὸς ἔλεγχον. Ἐπίσης ἀποφάσεις αὐτῆς ἐπιφέρουσαι δαπάνας σημαντικὰς ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν ἐν ᾧ συγχρόνως παρέχεται ἀρκετὸν περιθώριον ἐλευθέρας ἐνεργείας διὰ τὰς καθημερινὰς μικρὰς ἀνάγκας τοῦ σχολείου.

Τοιοῦτον εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ προκείμενον σχέδιον νόμου, τὸ ὁποῖον, οὐδεμίαν ἐπιφέρον ἐπιβάρυνσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ψῆφον ὑμῶν καὶ νὰ παρακαλέσω ὅπως τύχῃ τῆς ὑμετέρας ἐπιδοκιμασίας ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι, γινόμενον νόμος τοῦ Κράτους, θὰ προαγάγῃ μεγάλως τὴν παρ' ἡμῖν κατάστασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ν. 5019.— Περὶ ἱδρύσεως Σχολικῶν Ταμείων καὶ Σχολικῶν Ἐφορειῶν.

(Ἀριθμ. Ἐφημερ. Κυβερν. 160, τεῦχος Α'. 8|15 Ἰουνίου 1931).

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἵδρυσις—Σκοπός.

Ἄρθρον 1.— 1. Παρ' ἑκάστῳ σχολείῳ τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ παρ' ἑκάστῳ Διδασκαλείῳ παντὸς τύπου πλὴν τοῦ Διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, διεπομένου ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ περὶ τούτου νόμου, ἱδρύεται ἴδιον «Σχολικὸν Ταμεῖον», ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου καὶ ἔχον ἰδίαν περιουσίαν, ἣν κτᾶται καθ' ἅπαντας τοὺς νομίμους τρόπους.

2. Τὰ Σχολικὰ Ταμεῖα τῶν σχολείων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων, τὰ δὲ Σχολικὰ Ταμεῖα τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Διδασκαλείων παντὸς τύπου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ οἰκείου Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 2,— 1. Σκοπὸς τῶν Σχολικῶν Ταμείων εἶναι ἡ ἐξεύρεσις καὶ διάθεσις τῶν ἀπαιτουμένων πόρων διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν ἢ μετασκευὴν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν διδακτηρίων, τὴν καθαριότητα, θέρμανσιν καὶ τὸν φωτισμὸν αὐτῶν, τὸν ἐφοδιασμόν των δι' ἐπίπλων, σκευῶν, βιβλίων καὶ ὀργάνων, καθὼς καὶ τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου προστατεύοντος τὴν ὑγείαν καὶ διευκολύνοντος τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν,

2. Ὑπὸ τὸν ὅρον «διδακτήρια», ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ, νοοῦνται τὰ παντὸς εἴδους ἀκίνητα, ἔνθα λειτουργεῖ οἱοσδήποτε κλάδος τῆς μέσης ἢ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, καὶ δὴ οὐ μόνον τὸ κυρίως σχολεῖον οἱουδήποτε τύπου ὑφισταμένου ἢ ἱδρυθησομένου διὰ νεωτέρου νόμου, ἀλλὰ καὶ τὰ προσαρτήματα ἢ παραρτήματα αὐτοῦ, ἤτοι ἡ σχολικὴ καὶ μαθητικὴ βιβλιοθήκη, τὰ διάφορα ἐργαστήρια, οἱ χῶροι παιδιῶν, τὰ γυμναστήρια, τὰ ὑπόστεγα, οἱ σχολικοὶ κῆποι κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διοίκησις τῶν Σχολικῶν Ταμείων—Σχολικαὶ Ἐφορεῖαι.

Ἄρθρον 3.— 1. Ἕκαστον Σχολικὸν Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπονομάζεται «Σχολικὴ Ἐφορεία»,

2. Μέλη τῆς ἐφορείας εἶναι : 1) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἢ ὁ νόμιμος τούτου ἀναπληρωτής, ἐκτελῶν χρέη γραμματέως τῆς Ἐφορείας. 2) Ἕν μέλος τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενον. 3) Ἕν λαϊκὸν μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τῆς ἐνορίας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ σχολεῖον ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενον καὶ 4) Δύο γονεῖς ἢ κηδεμόνες τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ σχολείῳ μαθητῶν, ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου ἐκλεγόμενοι.

3. Ἡ ἰδιότης μέλους Σχολικῆς Ἐφορείας δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς οἱονδήποτε δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν ἐπάγγελμα ἢ λειτούργημα.

4. Τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας δύνανται νὰ εἶναι, ἀδιακρίτως φύλλου, ἄνδρες ἢ γυναῖκες.

5. Ἡ ὑπόδειξις ἢ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς Σ. Ἐφορείας γίνεται κατὰ τὸν δεύτερον μῆνα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ἡ δὲ διάρκεια τῆς θητείας τῶν μελῶν εἶναι διετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

6. Τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νὰ εἶναι μέλος πλειόνων τῆς μιᾶς Σ. Ἐφορειῶν.

7. Τὰ κατὰ τὸν τρόπον καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς ὑποδείξεως ἢ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς Σχολ. Ἐφορείας καθορισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

8. Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων, ἐὰν πρόκειται διὰ σχολεῖον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τοῦ Γενικοῦ δὲ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων, ἐὰν πρόκειται περὶ σχολείου μέσης ἐκπαιδεύσεως ἢ Διδασκαλείου.

Παρερχομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδοποιήσεως καὶ μὴ ὑπο-

δεικνυομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων συμβουλίων τῶν οἰκείων μελῶν, διορίζει ταῦτα ὁ Νομάρχης, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ.

9. Ἐὰν μέλος τῆς Σχολ. Ἐφορείας παραιτηθῇ ἢ ἄλλως πως ἐκλείψῃ, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ παραίτησις κλπ. γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ τελευταίου τῆς θητείας ἔτους, ἀντικαθίσταται τοῦτο κατὰ παρόμοιον πρὸς τὸν τοῦ πρώτου διορισμοῦ τρόπον, ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀνωτέρω χρόνου, ἡ θέσις αὐτοῦ μένει κενή.

10. Μέλος μὴ προσερχόμενον ἀδικαιολογήτως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐφορείας ἐπὶ τρεῖς κατὸ συνέχειαν συνεδρίας τῆς Σχολ. Ἐφορείας θεωρεῖται διὰ πράξεως αὐτῆς ὡς παραιτηθέν, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας προβαίνει εἰς τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀντικατάστασίν του.

11. Τὰ μέλη τῆς Σχολ. Ἐφορείας ἅμα τῷ διορισμῷ αὐτῶν προβαίνουν εἰς τὴν διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας ἐκλογὴν Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Ταμίου, οἵτινες ἐκλέγονται ἐκ πάντων τῶν μελῶν πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, ὅστις εἶναι πάντοτε ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας.

12. Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις καλεῖται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου ἢ ὑπὸ τριῶν μελῶν.

13. Αἱ συνεδρίαι λογίζονται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὁσάκις τὰ παρόντα μέλη εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

14. Ἕκαστον Σχολικὸν Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ἁπάσας τὰς ἐννόμους σχέσεις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν χρημάτων ἀπαιτεῖται ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

15. Ἑκάστη Σχολικὴ Ἐφορεία λογοδοτεῖ κατ' ἔτος ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων περὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους πεπραγμένων.

16 Τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ σχολικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 4.— 1. Εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων ἡ Ἐφορεία καθίσταται ἑπταμελής, τῶν τεσσάρων μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ δύο ἐκ τούτων δύνανται καὶ νὰ μὴ εἶναι γονεῖς ἢ κηδεμόνες μαθητῶν, ἀλλ' ἁπλῶς ἔγκριτοι πολῖται ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ σχολικὰ πράγματα.

2. Εἰς ἃς πόλεις ἀντιστοιχοῦσιν ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια πλείονα τοῦ ἑνὸς δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σχολεῖον, ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων εἰς τὴν Ἐφορείαν γίνεται ἀπὸ κοινοῦ.

Ἄρθρον 5.— 1. Ἐφόσον ὑπὸ τὸ αὐτὸ διδακτήριον στεγάζονται πλείονα τοῦ ἑνὸς σχολεῖα, ἕκαστον σχολεῖον ἔχει ἴδιον Σχολικὸν Ταμεῖον, διοικούμενον ὑπὸ ἰδίας Σχολικῆς Ἐφορείας.

2. Ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων ἀπὸ κοινοῦ πάντα τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ

διδακτήριον στεγαζόμενα σχολεῖα, ὡς ἡ καθαριότης, ὁ φωτισμὸς κλπ. ἀποφασίζουν ὅλαι αἱ Ἐφορεῖαι τῶν σχολείων τούτων συνερχόμεναι εἰς κοινὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν Προέδρου, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἢ ἐπαφίεται εἰς τὰς καθ' ἕκαστον Ἐφορείας ἢ δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἕνα τῶν Διευθυντῶν, τῶν συστεγαζομένων σχολείων εἴτε μονίμως εἴτε δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν Ἐφορειῶν ἀποφασίζει ὁριστικῶς ὁ οἰκεῖος ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων, εἰς ὃν αὐταὶ ἀναφέρονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐποπτεία καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον 6.— 1. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν Σχολικῶν Ταμείων καὶ Ἐφορειῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων, εἰς ὧν τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγονται.

2. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐξερχομένων δι' ἔλεγχον τῶν Σχολικῶν Ταμείων καὶ Ἐφορειῶν ἢ δι' ὑπηρεσίαν τῶν διδακτηρίων διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων βαρύνουν τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν «Κατασκευῆς κλπ. διδακτηρίων», διέπονται δὲ ὡς πρὸς τοὺς κεντρικοὺς ὑπαλλήλους ὑπὸ τῶν γενικῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 7.— Ὁσάκις ἡ ἀνέγερσις διδακτηρίου ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῶν συνισταμένων ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἢ Ἐξωτερικῷ καὶ δαπάνῃ τούτων πρὸς ἐκτέλεσιν ὅρων διαθήκης, κληροδοτήματος, δωρεᾶς ἢ ἄλλως, ἡ διαχείρισις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἀσκούμενον διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν του.

Ἄρθρον 8.— Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ μέλη τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν ἢ ἐπ' ἀμοιβῇ ἐπίβλεψις τῶν ἀναγειρομένων ἢ ἐπισκευαζομένων καὶ μετασκευαζομένων διδακτηρίων. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ὑπὸ τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν προμήθεια ὑλικῶν πάσης φύσεως παρὰ μελῶν τῶν Ἐφορειῶν τούτων. Οἱ παραβαίνοντες ἀπολύονται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ διὰ πράξεώς του, πᾶσα δὲ ζημία ἥτις ἠθέλησεν ἐπέλθει εἰς τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον εὐθύνει ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον πάντα τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πόροι τῶν Σχολικῶν Ταμείων.

α') Οἱ ἐν γένει πόροι αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.— 1. Πόροι τῶν Σχολικῶν Ταμείων εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) Αἱ ὑφ' ἑκάστης Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἑκάστου Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας σχηματισθεῖσαι περιουσίαι μέχρι τῆς συστάσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἱδρυομένων Σχολικῶν Ταμείων.

β) Αἱ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐκκαθαρισθεῖσαι ἢ ἐκκαθαρισθησόμεναι σχολικαὶ περιουσίαι κατὰ τοὺς νόμους 2508(1) (1920) καὶ 4446(*) (1926).

γ) Ἀκίνητα καταληφθέντα ἢ καταλειπόμενα εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας διὰ δωρεᾶς ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ὑπὸ τὸν ὁρὸν ὅρον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς διδακτήρια, περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῶν Σχολικῶν Ταμείων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐδωρήθησαν ἢ κατελήφθησαν.

δ) Κληροδοτήματα καὶ δωρεαὶ πρὸς τὰ Σχολικὰ Ταμεῖα.

ε) Τὰ μισθώματα τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ Σχολικὰ Ταμεῖα.

στ) Τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως τοῦ κριθέντος ὡς ἀκαταλλήλου παλαιοῦ δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ διδακτηρίου ἢ καὶ ἄλλου ἀκινήτου ὁπωσδήποτε περιελθόντος εἰς τὴν κυριότητα τῶν Σχολικῶν Ταμείων ἢ ἄλλου ἀχρήστου ὑλικοῦ.

ζ) Τὰ ἐκ τοῦ ἐνσήμου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραττόμενα ποσά, ἀποδιδόμενα εἰς ἕκαστον Σχολικὸν Ταμεῖον κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας καθορισθησόμενα.

η) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν σχολικῶν κήπων καὶ σχολικῶν ἐργαστηρίων εἰσπραττόμενα ποσά.

θ) Τὰ ἐκ τῆς διοργανώσεως σχολικῶν ἑορτῶν, ἀγορῶν, θεατρικῶν παραστάσεων κλπ. εἰσπραττόμενα ποσά, αἵτινες δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσιν πάσης ἐν γένει φορολογίας, ὁπουδήποτε καὶ ἂν τελοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐνεργοῦντος οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

ι) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ προαιρετικῶν ἐράνων ἐνεργουμένων ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἢ τῷ Ἐξωτερικῷ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

ια) Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, τὴν προαγωγήν των ἢ τὴν ἀπόλυσίν των ἐκ τοῦ σχολείου.

ιβ) Αἱ ὑποχρεωτικαὶ μηνιαῖαι εἰσφοραὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων Μ. Ἐκπαιδεύσεως, ὁριζόμεναι ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων προτάσει τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας καὶ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

ιγ) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ὑποχρεωτικῶν ἐράνων ἐπιβαλλομένων κατὰ τὰ καθοριζόμενα ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος, ἰσχυουσῶν μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1926, 14 Μαρτίου 1927, 13 Σεπτεμβρίου 1927 καὶ 7 Μαρτίου 1928 Π. Διαταγμάτων, τῶν Σχολ. Ἐφορειῶν καθιστωμένων ἁρμοδίων ἀντὶ τῶν τέως διδακτηριακῶν ἐπιτροπῶν.

ιδ) Αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων χορηγίαι καὶ παραχωρήσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος νόμου.

---

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος 330 σελ. 1389 Ἐφημερίδος Νόμων.

(*) Τὸν νόμον 4446 βλέπε ἐν σελίδα 1835 τοῦ παρόντος τεύχους.

ιε) Τὸ προϊὸν εἰδικῆς τοπικῆς φορολογίας, ἐπιβαλλομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου.

ιστ) Εἰσφοραὶ εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ἢ εἰς δωρεὰν μετακόμισιν οἰκοδομησίμων ὑλικῶν ἢ ἐπίπλων κλπ., εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των ἐπιβαλλομένην κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἐδ. 1 ιγ' τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ιζ) Αἱ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν ναῶν χορηγίαι καὶ παραχωρήσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος νόμου.

ιη) Αἱ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ «Κατασκευῆς κλπ. διδακτηρίων» (ἐκπαιδευτικῶν τελῶν), ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου ἢ ἐξ ἄλλων χρηματικῶν κεφαλαίων χορηγούμεναι συνδρομαὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

ιθ) Τὸ προϊὸν μικροῦ τοπικοῦ λαχείου ὀργανουμένου κατὰ περιφερείας, καθ' ἃ εἰδικὸς ὀργανισμὸς θέλει καθορίσει, ἐκδιδόμενος διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

2. Ἀπαγορεύονται οἱ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως δι' οἱονδήποτε ἄλλον σκοπὸν ἐκτὸς τῆς ἐνισχύσεως τοῦ σχολικοῦ ταμείου προαιρετικοὶ ἔρανοι, οἱ δὲ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, γινόμενοι κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν κατ' ἔτος τοὺς δύο.

Ἄρθρον 10.— Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Μαΐου 1926 (ἀριθ. φύλλου Ἐφημ. Κυβερν. 202) ἀποδιδόμενον ποσοστὸν κατατίθεται ἐφεξῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ διατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ πράξεως αὐτοῦ.

β') *Αἱ εἰσφοραὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ Ναῶν ὑπὲρ τῶν Σχολικῶν Ταμείων.*

Ἄρθρον 11.— 1. Ἕκαστος Δῆμος ἢ Κοινότης ὑποχρεοῦται νὰ εἰσφέρῃ διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Σχολικῶν Ταμείων :

α) Δι' ἀναγραφῆς χορηγίας ἐν τοῖς ἐτησίοις προϋπολογισμοῖς ἀναλόγου πρὸς τοὺς πόρους των.

β) Διὰ τῆς δωρεὰν παραχωρήσεως καταλλήλου γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου, γινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

γ) Διὰ τῆς ἐπιβολῆς εἰδικῆς τοπικῆς φορολογίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

δ) Διὰ τῆς ὀργανώσεως μικρῶν τοπικῶν λαχείων ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία θέλει ρυθμισθῇ διὰ Π. Διατάγματος.

2. Μὴ ἀναγραφομένης ἐν τῷ δημοτικῷ ἢ κοινοτικῷ προϋπολογισμῷ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1α τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγίας, ἀναγράφει ταύτην ὑποχρεωτικῶς ὁ Νομάρχης ἀπ' εὐθείας ἢ τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας Σχολικῆς Ἐφορείας.

τριάκοντα χιλιάδων. Διὰ τὰς ἀναλήψεις ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

2. Ὁ τρόπος τῆς ἀναλήψεως τῶν καταθέσεων, ὡς καὶ τῆς εἰσπράξεως παντὸς ἐσόδου τῶν Σχολικῶν Ταμείων, καθορισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἢ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἔργα τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν.

Ἄρθρον 18.—1. Ἔργα τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν εἶναι :

α) Ἡ φροντὶς διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων καὶ τὴν αὔξησιν τῆς περιουσίας τῶν Σχολικῶν Ταμείων.

β) Ἡ σύναψις δανείων πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῶν Σχολικῶν Ταμείων.

γ) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίου, ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, ἢ τὴν διασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν τοῦ ὑπάρχοντος οὕτως, ὥστε νὰ πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς Ὑγιεινῆς, Παιδαγωγικῆς καὶ Σχολικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς.

δ) Ἡ καλὴ συντήρησις τοῦ διδακτηρίου καὶ ἡ φροντὶς διὰ τὴν καθαριότητα, τὴν θέρμανσιν καὶ τὸν φωτισμὸν αὐτοῦ.

ε) Ὁ ἐφοδιασμὸς τοῦ σχολείου διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ὡς καὶ τῶν ἀναγκαίων διδακτικῶν ὀργάνων.

στ) Ἡ ἵδρυσις καὶ ὁ πλουτισμὸς τῆς σχολικῆς καὶ μαθητικῆς βιβλιοθήκης.

ζ) Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία μαθητικῶν συσσιτίων.

η) Ἡ προτάσει τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων παροχὴ εἰς ἀπόρους χρηστοὺς καὶ ἐπιμελεῖς μαθητὰς βιβλίων, γραφικῆς ὕλης, ἐνδυμάτων, ὑποδημάτων κλπ.

θ) Ἡ λῆψις παντὸς μέτρου συντελοῦντος εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν καὶ διευκολύνοντος τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ι) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Διάθεσις τῶν πόρων τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 19.— 1. Αἱ σχολικαὶ Ἐφορεῖαι ἀποφασίζουν ἑκάστοτε περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

2. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους ὑποβάλλουν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπιθεωρητήν, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως εἰς τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν,

3. Πᾶσα ἀπόφασις Σχολικῆς Ἐφορείας προκαλοῦσα δαπάνην ἄνω τῶν 5 χιλ. δραχμῶν καὶ διὰ τὰ μονατάξια ἢ διτάξια δημοτ. σχολεῖα ἄνω τῶν 2 χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἔλαττον τῶν τριάκοντα ὑπόκειται

εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις αἱ προκαλοῦσαι δαπάνην ὑπερβαίνουσαν τὰς 30 χιλιάδας δραχ. ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

4. Ἡ ἐκποίησις ἀκινήτων ἢ ὑλικῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν κυριότητα τῶν Σχολικῶν Ταμείων ἐνεργεῖται ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1930 Ν. Δ. (1) καθοριζόμενα.

5. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τῶν Σχολ. Ταμείων γίνεται διὰ δημοπρασίας κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

6. Οἱ οἰκεῖοι ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων δικαιοῦνται νὰ εἰσηγοῦνται παρ' ἑκάστῃ Σχολικῇ Ἐφορείᾳ καὶ νὰ παρίστανται κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

7. Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία δύναται νὰ διορίζῃ δικηγόρον ὡς πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπον τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου πρὸς ἄσκησιν πολιτικῆς ἢ ποινικῆς ἀγωγῆς, τῆς δαπάνης τῆς ἀμοιβῆς του βαρυνούσης τὸ οἰκεῖον Σχολικὸν Ταμεῖον. Ὁ διορισμὸς ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ.

8. Τὰ κατὰ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου καθορισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

9. Ἐν περιπτώσει καταργήσεως σχολείου τινὸς ἡ περιουσία αὐτοῦ κατανέμεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὰ λοιπὰ σχολεῖα τῆς περιφερείας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐκτέλεσις καὶ ἐπίβλεψις τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 20.— 1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας νὰ προβαίνωσιν εἰς ἀνέγερσιν νέων διδακτηρίων ἢ ριζικὴν ἐπισκευὴν ἢ μετασκευὴν τῶν ὑπαρχόντων ἄνευ μελέτης τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἢ μελέτης ἰδιώτου ἀρχιτέκτονος, ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

2. Προκειμένου περὶ ριζικῆς ἐπισκευῆς μονοταξίου ἢ διταξίου σχολείου ἡ μελέτη δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἢ καὶ ἐμπειρογνώμονος, πάντως ὅμως δέον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

3. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐπιβλέψεως τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀνεγειρομένων κλπ. διδακτηρίων κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Π. Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21.— 1. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου τὰ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους 452 καὶ 1286 συσταθέντα Σχολικὰ Ταμεῖα Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰ κατὰ τὸν νόμον 2442 Ταμεῖα Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας καταργοῦνται.

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος 748 σελ. 526 Ἐφημερίδος Νόμων.

2. Τὰ ἀνειλημμένα ἔργα κατασκευῶν κλπ. διδακτηρίων ὑπὸ τῶν τέως Σχολικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν Ἐπιτροπῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας ἢ τῶν Διδακτηριακῶν Ἐπιτροπῶν συνεχίζονται μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν εἴτε ὑπ' αὐτῶν, εἴτε ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων Σχολικῶν Ἐφορειῶν, τῇ ἀποφάσει τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ.

3. Εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν «Κατασκευῆς κλπ. διδακτηρίων» τῆς χρήσεως 1930—1931 ἀναγράφεται ἐφ' ἅπαξ πίστωσις δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῶν γενομένων διὰ τὰ συγκροτηθέντα κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1930 τρία ἐκπαιδευτικὰ συνέδρια καὶ τακτοποίησιν τοῦ ἐκδοθέντος ἰσοπόρου προσωρινοῦ ἐντάλματος. Ἡ τακτοποίησις τοῦ ἐντάλματος τούτου μετὰ τὴν ἀναγραφὴν τῆς ἄνω πιστώσεως γίνεται διὰ τῆς ἐκδόσεως τακτικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ὡς δικαιολογητικὰ δὲ αὐτοῦ συνάπτονται αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις χαρτοσημασμέναι διὰ ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 22.— 1. Εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστώμενα Σχολικὰ Ταμεῖα μεταβιβάζεται πᾶν ἐνοχικὸν ἢ ἐμπράγματον δικαίωμα τῶν ἤδη ὑφισταμένων Σχολικῶν Ταμείων καὶ τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας. Καὶ τῶν μὲν κινητῶν ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἐπέρχεται δι' ἁπλῆς τούτων διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως, τῶν δὲ πάσης φύσεως ἀκινήτων αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, σημειουμένης ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ ἑκάστου σχολείου τῆς μεταβολῆς τῆς κυριότητος εἰς τὸ περιθώριον τῆς σχετικῆς μερίδος τοῦ βιβλίου τῶν μεταγραφῶν. Αἱ δὲ παρ' οἱαδήποτε Τραπέζῃ ἢ ἄλλῳ νομικῷ προσώπῳ, τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ, τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν ἢ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ χρηματικαὶ ἢ εἰς τίτλους καταθέσεις μετατρέπονται αἰτήσει τοῦ Διευθυντοῦ ἑκάστου σχολείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ οἰκείου Σχολικοῦ Ταμείου καὶ ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2. Εἰς τὴν κυριότητα τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων Σχολικῶν Ταμείων μεταβιβάζονται τὰ διδακτήρια τὰ ἀνήκοντα ὁπωσδήποτε εἰς τὰς μέχρι τοῦδε λειτουργοῦντα Σχολικὰ Ταμεῖα καὶ τὰ Ταμεῖα Ἐκπαιδ. Προνοίας μετὰ τοῦ περὶ αὐτὰ χώρου, τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ σχολικὰς ἀνάγκας. Ὡσαύτως τὰ διδακτήρια τὰ ἀναγερθέντα ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν καὶ τὰ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἀνήκοντα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου σχολικὰ κτίρια, καθὼς κινητὴ ἢ ἀκίνητος σχολικὴ περιουσία ἐκκαθαρισθεῖσα ἢ ἐκκαθαρισθησομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 2508 καὶ 4446, τῆς σχετικῆς προθεσμίας πρὸς ἐκκαθάρισιν καὶ τῆς τῶν ἐνστάσεων παρατεινομένης ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ κατανομὴ τῆς ἀκινήτου καὶ κινητῆς περιουσίας τῶν τέως Ταμείων τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας καὶ τῶν Διδακτηριακῶν ἐπιτροπῶν, καθὼς καὶ τῆς ἐκκαθαρισθησομένης κατὰ τὰς διατάξει. τῶν νόμων 2508 καὶ 4446 γίνεται εἰς τὰ Σχολικὰ Ταμεῖα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ κοινῆς πράξεως τῶν οἰκείων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτ. σχολείων. Ἐὰν ἡ κατανομὴ τῆς περιουσίας Ταμείου τινὸς Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας καθίσταται ἀνέφικτος ἢ δὲν κρίνεται συμφέρουσα, διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατόπιν γνωματεύσεως τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρητῶν, δύναται νὰ παραταθῇ ἡ λειτουργία αὐτοῦ ἄνευ περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῶν οἰκείων Σχολικῶν Ἐφορειῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔργον τοῦ διατηρουμένου Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας εἶναι μόνον ἡ διαχείρισις τῆς σχολικῆς περιουσίας καὶ ἡ κατανομὴ τῶν προσόδων αὐτῆς εἰς τὰ οἰκεῖα Σχολικὰ Ταμεῖα διὰ πράξεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν σχολείων.

4. Δι' ὁμοίου Π. Διατάγματος δύναται τὸ οὕτω διατηρούμενον Ταμεῖον Ἐκπαιδ. Προνοίας νὰ καταργηθῇ, ἐὰν οἱ οἰκεῖοι Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημ. σχολείων γνωματεύσωσιν ὅτι ἡ κατανομὴ τῆς σχολικῆς περιουσίας εἰς τὰ Σχολικὰ Ταμεῖα καὶ ἐφικτὴ εἶναι καὶ συμφέρουσα.

5. Πᾶν ἀνακύπτον ζήτημα κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν καταργουμένων ὡς ἀνωτέρω ὀργανισμῶν ρυθμίζεται ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

6. Ἀκίνητα καταληφθέντα εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας διὰ δωρεᾶς ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς διδακτήρια περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν Σχολικῶν Ταμείων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐδωρήθησαν ἢ κατελήφθησαν.

7. Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 3437 συσταθὲν «Παλλημνιακὸν Ταμεῖον ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας» διατηροῦν τὴν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ἁρμοδιότητα μετονομάζεται «Παλλημνιακὸν Σχολικὸν Ταμεῖον».

8. Τὸ Ταμεῖον Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Χίου, μετονομαζόμενον «Σχολικὸν Ταμεῖον Δήμου Χίου» διατηρεῖ τὴν δυνάμει τῶν νόμων 2442, 2508 (1920) καὶ 3645 (1928) ἁρμοδιότητα καὶ δικαιοδοσίαν του ἐπὶ τῶν διδακτηρίων τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Χίου καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν.

9. Ἐφ' ὅσον δυνάμει εἰδικῶν Νόμων ἔχουν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καταργουμένους ὀργανισμοὺς καὶ εἰδικαὶ ἁρμοδιότητες, μεταβιβάζονται αὗται εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστώμενα Σχολικὰ Ταμεῖα δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

Ἄρθρον 23.— Τὰ ἐν τῷ ἁρμοδίῳ γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου φυλασσόμενα γραμμάτια παρακαταθήκης ἐξ ἐνσήμου «Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας» ἢ ἐκ φόρων, ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐπιθεωρητὰς τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐντολῇ αὐτῶν ἐξοφλοῦνται ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων εἰς τὰ οἰκεῖα Σχολικὰ Ταμεῖα κατὰ τὰς ἀνάγκας ἑνὸς ἑκάστου τούτων.

Ἄρθρον 24.— Ἡ συγκρότησις τῶν πρώτων Σχολικῶν Ἐφορειῶν γενήσεται ἐντὸς τοῦ πρώτου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου διμήνου, τὸ δὲ ἑπόμενον σχολικὸν ἔτος θεωρηθήσεται ὡς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς διετοῦς θητείας τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν.

Ἄρθρον 25.— Ἡ ἀνάληψις τῶν καταθέσεων τῶν ἐνεργηθεισῶν παρ' οἱαδήποτε Τραπέζῃ ἐπ' ὀνόματι σχολικῶν ἐπιτροπῶν ἢ ἢ σχολικῶν ταμείων καταργηθέντων σχολείων μέσης ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπήγετο τὸ καταργηθὲν σχολεῖον.

Ἄρθρον 26.— Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις νόμου 5187.

Διὰ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἀνταποκρίνεται ἡ Κυβέρνησις πρὸς ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὅπως διαγραφῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος σαφὴς τρόπος διοικήσεως, δυσχεραινομένης μέχρι τοῦδε λόγῳ τῆς πληθύος τῶν διατάξεων τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἑξῆς μέχρι σήμερον νομοθετημάτων, ὧν πολλαὶ ἦσαν καὶ περιτταί, ἅτε προβλέπουσαι περιπτώσεις ρυθμιζομένας ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων, ἄλλαι δὲ ἔδει νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς παρούσας συνθήκας. Ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους τὰ κύρια σημεῖα τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὰ ἑξῆς :

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἐννεαμελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις ἐνεργεῖ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς.

Καὶ ἡ μὲν Ἱεραρχία συνέρχεται τακτικῶς ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος ἢ ἐκτάκτως κατόπιν Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἡ δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περίοδος εἶναι ἐνιαυσία τῶν μελῶν αὐτῆς, πλὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑφ' οὗ αὕτη διαρκῶς προεδρεύεται, καλουμένων εἰς διαδοχὴν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ὡς πρὸς τὸν θεσμὸν τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ περιελήφθησαν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ σχεδὸν αὐτούσιαι αἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τοῦ 1923, δι' ὧν ἐκπροσωπεῖται οὐσιαστικώτερον παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἐποπτεύουσα Πολιτεία.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Μητροπόλεων δέον, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, πρὸς ἣν συμφωνεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία, σὺν τῷ χρόνῳ νὰ περιορισθῇ.

Ἤδη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4327 καὶ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1924 Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου ἵδρυσε μὲν 19 νέας Μητροπόλεις ἐν ταῖς Νέαις Χώραις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καταφυγόντων ἐμπεριστάτων ἀρχιερέων, ἐκήρυξεν ὅμως αὐτὰς συγχρόνως καταργητέας μετὰ τὴν χηρείαν αὐτῶν, τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην περὶ καταργήσεως ἐκύρωσεν ὁ νόμος 3615 Ἀλλὰ πλὴν τούτων ἐξουσιοδοτεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ προβαίνῃ ἑκάστοτε μετὰ τὴν χηρείαν Μητροπόλεώς τινος εἰς τὴν κατάργησιν καὶ συγχώνευσιν αὐτῆς, τὰς δὲ Μητροπόλεις, ἃς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἤθελε κρίνει ὡς μὴ καταργητέας, πληροῖ αὕτη διὰ τοποθετήσεως εἰς αὐτὰς τῶν ἤδη σχολαζόντων ἀρχιερέων καὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπαρχόντων βοηθῶν ἐπισκόπων, ὧν ὁ θεσμὸς καταργεῖται, εἶτα δὲ διὰ χειροτονίας, πλήν τινων μεγάλων Μητροπόλεων, ὧν ἡ πλήρωσις γίνεται κατὰ μετάθεσιν Μητροπολίτου ἐν ἐνεργείᾳ ἐκ τῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ πενταετίαν.

Διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Ἀθηνῶν ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ διενέργεια ψηφοφορίας οὐχὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μόνον, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὅλης Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δικαιουμένης νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ πρῶτον τῇ τάξει, ἀναζητοῦσα αὐτὸν εἴτε εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς εἴτε καὶ ἀλλαχοῦ μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν στελεχῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ ταῦτα ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀρχιερέων ἀναγνωρίζεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὡς ἐσωτερικὴ ὑπόθεσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς δικαίωμα αὐτῆς, μελλούσης νὰ ὑπέχῃ τοῦ λοιποῦ πλήρεις καὶ τὰς σχετικὰς ἠθικὰς εὐθύνας.

Ἀνεγράφη ἐπίσης ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ διάταξις, ἀπαγορεύουσα εἰς τοὺς Οὐνίτας τὴν χρῆσιν τοῦ σχήματος τῶν κληρικῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἀναγραφὴ τῆς διατάξεως ταύτης κατέστη ἀναγκαία κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἥτις ἔκρινεν ἀνεπαρκεῖς τὰς κειμένας διατάξεις πρὸς τοιαύτην ἀπαγόρευσιν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ νόμου ρυθμίζονται κατ' εὐτυχῆ τρόπον, τόσον αἱ σχέσεις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας. Θεωροῦμεν δὲ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον τὸ γεγονός, ὅτι πλήρης ἐν προκειμένῳ, καθὼς καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὑφίσταται συμφωνία Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Νόμος 5187.— Καταστατικὸς νόμος τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

(Ἀριθμ. Ἐφημ. Κυβερν. 255, τεῦχος Α', 20 Ἰουλίου]4 Αὐγούστου 1931).

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1 — Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, περιλαμβάνει τήν τε Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἐν αὐτῇ Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνῳδὰ τῷ νόμῳ 3615 τῆς 11ης Ἰουλίου 1928 καὶ τῇ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ πράξει. Συνίσταται δὲ ἐκ πάντων τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς Ἑλλάδος καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῶν κανονικῶν αὐτῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τοὺς δογματικοὺς ὅρους καὶ ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις.

Ἄρθρον 2.— Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Σύνοδος πάντων τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις Ἀρχιερέων, καλουμένη «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἀντιπρόσωπος δὲ ταύτης ἡ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἑδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὡς ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἀποφαίνεται περὶ παντὸς γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ ἐκλέγει τοὺς Ἀρχιερεῖς.

Ἄρθρον 3.— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται τακτικῶς μὲν τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως δὲ διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἢ μετὰ πρότασιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τρίτου τοὐλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποχρεουμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ προτείνῃ τὴν σύγκλησιν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν δύναται νὰ παραταθῶσι πλέον τοῦ μηνὸς εἰμὴ διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἡ διάρκεια δὲ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου ὁρίζεται διὰ Π. Δ.

Πρόεδρος τῆς Ἱερ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐκ τῶν ἑκάστοτε παρόντων ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὦσι παρόντες εἰς ἑκάστην συνεδρίαν πλείονες τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ἐν συνεδρίᾳ παρόντων νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἐπὶ ζητημάτων ὅμως θεμελιώδους, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σημασίας καὶ σπουδαιότητος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ ἀσκήσεως κατ' Ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν συγκαταβάσεως καὶ ἐπιεικείας τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας.

Ἐν ζητήμασι γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καλοῦνται μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας οἱ μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, ἵνα μετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, δικαιούμενοι ν' ἀποφαίνωνται γνώμην μετὰ ψήφου.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μετασχόντων τῆς συνεδρίας ἀρχιερέων, τῶν τυχὸν ἀρνουμένων ὑπεχόντων κανονικὴν εὐθύνην, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ οἱ ἀδικαιολογήτως, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱεραχίας, ἀπέχοντες ἀρχιερεῖς. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς τε τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ νόμιμος ἀπαρτία, ματαιοῦται ἡ συνέλευσις αὐτῆς διὰ τὴν ἣν ἐκλήθη περίοδον.

Ἄρθρον 4. — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦσα πάντοτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σύγκειται ἐξ ἐννέα μελῶν ἰσοψήφων, ὧν τὰ μὲν τέσσαρα λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σειρὰν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαρκὴς Πρόεδρος εἶνε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης οἱ δὲ σύνεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἡ Συνοδικὴ περίοδος εἶναι ἐνιαυσία, ἀρχομένη τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ὁ καλούμενος Συνοδικὸς ἢ καὶ ὁ διατελῶν τοιοῦτος δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν Συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἕνεκεν ἀσθενείας, πιστοποιουμένης ἁρμοδίως. Μετὰ δὲ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς παραιτήσεως, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς Συνοδικὸς ὁ ἑπόμενος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης τῶν ἤδη κεκλημένων ἐκ τῆς οἰκείας σειρᾶς. Οὗτος παραμένει καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐὰν ἐκλήθη ὡς Συνοδικὸς ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τῆς Συνοδικῆς περιόδου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντικαθίσταται καὶ ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ μῆνα μὴ μετασχὼν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ἀδικαιολογήτως.

Ἄρθρον 5.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὡς διαρκὲς διοικητικὸν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκεῖ πᾶσαν Ἐκκλησιαστικὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, καὶ γνωμοδοτεῖ προκαλουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν παρ'αὐτῆς εἰσαγομένων εἰς τὴν Βουλὴν Ἐκκλησιαστικῶν νομοσχεδίων.

Ἄρθρον 6 — Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ παρακάθηται Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις καταργουμένης ὡς πρὸς αὐτὸν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΡΓ' (1905), ἐξομοιοῦται κατὰ βαθμόν, μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρίσταται εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἄνευ ψήφου, ἐκφέρων τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐξαιρουμένων τῶν ζητημάτων πίστεως καὶ λατρείας. Τὰ ζητήματα τίθενται εἰς ψηφοφορίαν ἀφοῦ ἀκουσθῇ τελευταῖος ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τοιοῦτος καὶ παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καταχωρίζεται ἐν ἐπισήμοις πρακτικοῖς ὑπογραφομένοις ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας καλεῖται δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἔγκυροι καὶ μὴ παρόντος τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκλήθη κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἀπόντα ἢ ὁτωσδήποτε κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, καλούμενος πρὸς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 7.— Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζονται εἰς Ἀρχιγραμματεύς, εἰς Γραμματεύς, εἰς Ἀρχειοφύλαξ, εἰς Πρωτοκολλητής, εἷς Κωδικογράφος καὶ εἷς Γραφεύς, ἅπαντες κληρικοὶ ἄγαμοι, πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἷς ἢ δύο κλη-

τῆρες κεκτημένοι πτυχίου τοὐλάχιστον πλήρους ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Οἱ ἀνωτέρω διορίζονται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων προτάσει τῆς Ἱ. Συνόδου προάγονται δὲ καὶ ἀπολύονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπεχούσης θέσιν γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἱ. Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ, λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιγραμματεὺς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Τμηματάρχου α΄ τάξεως, ὁ Γραμματεὺς Τμηματάρχου β΄ τάξεως, ὁ Ἀρχειοφύλαξ Γραμματέως α΄ τάξεως, ὁ πρωτοκολλητὴς γραμματέως β΄ τάξεως, ὁ κωδικογράφος καὶ ὁ γραφεὺς γραφέως α΄ τάξεως, οἱ δὲ κλητῆρες κλητῆρος α΄ τάξεως.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Πάντες οὗτοι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι συντάξιμος, τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Οἱ κατὰ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τῆς Ἱ. Συνόδου διαβαθμίζονται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον διὰ Π. Δ., προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου κανονίζονται ὑπ' αὐτῆς.

Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Γραφεῖον ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρας τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἓν πρωτόκολλον καὶ μία σφραγίς, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὸν Δικέφαλον Ἀετὸν καὶ κύκλῳ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 8.—Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ νόμου 3615 ὑφισταμένας Μητροπόλεις.

Πλὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἥτις πληροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, αἱ ἐκ τῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεις Ἀργολίδος, Ἀκαρνανίας, Δημητριάδος, Ἠλείας, Κερκύρας καὶ Παξῶν, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Μεσσηνίας, Πατρῶν, Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος, μετονομαζομένης τοῦ λοιποῦ Σπάρτης, Σύρου, Τήνου κλπ., Τρίκκης καὶ Σταγῶν, Φθιώτιδος, Χαλκίδος πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐχόντων πενταετῆ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, αἱ ἐκ τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπόλεις Δράμας, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, Σερρῶν, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῶν ἐχόντων πενταετῆ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ

δὲ τῶν λοιπῶν, πλὴν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4427 ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς πράξεως καὶ δυνάμει τοῦ νόμου 3615 καταργουμένων Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν πληροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 διὰ χειροτονίας ἢ διὰ καταστάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου σχολαζόντων Μητροπολιτῶν ἢ βοηθῶν ἐπισκόπων μόνον ἐκεῖναι, ἃς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας διὰ τῶν 2)3 τῶν μελῶν αὐτῆς δὲν ἤθελε κρίνει συγχωνευτέας ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ περὶ συγχωνεύσεως ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν Μητροπόλεων, ἐκτελεῖται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνακοινουμένη τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, προκειμένου δὲ περὶ Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ

Ἄρθρον 9.— Ὁσάκις Μητρόπολίς τις ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ χειροτονίας πληρωτέων χηρεύσῃ, πάντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, εἰδοποιοῦνται περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποβάλλουσι εἰς αὐτὴν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως προτάσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου προβλεπομένῳ καταλόγῳ ἐκλογίμων διὰ τὸν χηρεύσαντα θρόνον, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Οἱ πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλόγιμοι δέον νὰ κέκτηνται τὰ ἑξῆς :

1) Νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες.

2) Νὰ ἔχωσιν ὀρθῶς καὶ ὑγιῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ νὰ διακρίνωνται ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ.

3) Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 35 ἐτῶν οὐδὲ μείζονα τῶν 55, καὶ

4) Νὰ ἔχωσι πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ τοιαύτης ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ νὰ διεκρίθησαν ἐξόχως δι' ἐπιστημονικὴν συγγραφὴν ἢ εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα.

Ἄρθρον 10.— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐλέγχουσα τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα τῶν προτεινομένων, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν καταλόγῳ, ὃν κοινοποιεῖ ἀμέσως εἰς πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καλουμένους, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀποστείλωσι πρὸς αὐτὴν ἐν ψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ θὰ ἀναγράφωνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δύο μόνον ὀνόματα ὑποψηφίων ἐκ τῶν ἐν τῷ κεκυρωμένῳ καταλόγῳ τῶν ἐκλογίμων ἀναγραφομένων τοιούτων.

Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦτο ἐγκλειόμενον ἐν ἰδίῳ ἐσφραγισμένῳ φακέλλῳ ἄνευ ὑπογραφῆς τίθεται ἐντὸς ἑτέρου φακέλλου ἐπίσης ἐσφραγισμένου, ὅστις θὰ φέρῃ ἀπαραιτήτως ἐξωθεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστέλλοντος Ἀρχιερέως καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Μητροπόλεως μετὰ τῆς δηλώσεως «Περιέχει τὸ ψηφοδέλτιον». Οἱ φάκελλοι οὗτοι θὰ ἀποστέλλωνται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποχρεούμενον νὰ διαφυλάξῃ τούτους ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν ἐκλογὴν συνεδρίαν, ἥτις προσδιορίζεται ἅμα τῇ λήξει τῆς ἄνω μηνιαίας προθεσμίας, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξετάζει τὰ σταλέντα ψηφοδέλτια, ἐὰν ἔχωσι καλῶς κατὰ τὸν νόμον, εἶτα ἀποσφραγίζονται οἱ ἐξωτερικοὶ φάκελλοι, οἱ δὲ ἐσωτερικοὶ τιθέμενοι ἐντὸς ψηφοδόχου ἐξάγονται ἀνὰ εἷς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅστις ἀποσφραγίζων ἕκαστον φάκελλον ἐκφωνεῖ τὰ αὐτῷ ἀναγροφόμενα ὀνόματα καὶ μονογραφεῖ τὸ ψηφοδέλτιον, παραδίδων τοῦτο τῷ γραμματεῖ πρὸς φύλαξιν. Τὰ ἐκφωνούμενα ὀνόματα καταγράφονται εἰς τὸ πρακτικόν, οἱ δὲ τρεῖς πλειοψηφήσαντες κηρύσσονται ὑποψήφιοι Μητροπολῖται, τοῦ μεταξὺ τῶν ἰσοψηφάντων ὑποψηφίου ἀναδεικνυομένου διὰ κλήρου.

Ἐκ τῶν οὕτως ἀνακηρυχθέντων τριῶν ὑποψηφίων Μητροπολιτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων ἐκλέγει τὸν ἕνα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀνακοινοῦσα τὴν ἐκλογὴν ταύτην πρὸς τὸν ἐκλεγέντα, καλεῖ αὐτὸν ὅπως δώσῃ τὸ νενομισμένον μήνυμα ἐνώπιον αὐτῆς, προβαίνουσα μετὰ ταῦτα εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ. Τὴν χειροτονίαν ἀνακοινοῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὸ Διάταγμα τῆς καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.— Ὁ θεσμὸς τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων καταργεῖται.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἤθελον ὑπάρχει Μητροπολῖται στερηθέντες τῶν Μητροπόλεων αὐτῶν ἢ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι οὗτοι διὰ ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθίστανται εἰς κενουμένας Μητροπολιτικὰς ἕδρας τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσιν Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Οὐδεὶς Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ κληθῇ μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἂν μὴ παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.— Ἅμα τῇ χηρείᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀνατίθενται διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὰ καθήκοντα Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτην τὸν ἔχοντα τὸ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Συγχρόνως καὶ δι' ἑτέρου Π. Διατάγματος προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καλεῖται ἐκτάκτως ἡ Ἱεραρχία τῆς τε Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νέων Χωρῶν πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀπὸ Ἑλλήνων κληρικῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν προεδρεύοντος κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ παρισταμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ὅστις καὶ προσυπογράφει τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ οὕτως ἐκλεγεὶς τελεῖ καλούμενος τὸ νενομισμένον μήνυμα, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος γνωρίζει τοῦτο ἐγγράφως τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὸ Διάταγμα τῆς καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.— Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ ἑκάστη τῶν Μητροπόλεων ἀποτελοῦσιν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, δυνάμενον νὰ ἀποκτᾷ ἰδίαν περιουσίαν, ὡς καὶ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς κατοικίας καὶ τῶν γραφείων τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν, ἅτινα ὡς ἐκκλησιαστικά, ἀπολαύουσι πάντων τῶν διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτίρια νομίμων εὐεργετημάτων ἢ ἐξαιρέσεων.

Μητροπολιτικὰ κτίρια ἀνεγερθέντα ἢ ἀποκτηθέντα δαπάνῃ ἰδιωτῶν ἢ δι' εἰσφορῶν Μονῶν καὶ Ναῶν ἢ ἐξ ἐράνων καὶ μεταγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσι ὑπὸ τούτων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις δι' ἁπλῆς συμβολαιογραφικῆς δηλώσεως, συνταχθείσης καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς.

Τὰ Μητροπολιτικὰ κτίρια ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι δι' ὑποθήκης ἂν πρόκειται νὰ συναφθῇ δάνειον πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν ἢ ἀγορὰν ἐπίπλων, ἀπαλλοτριοῦται δὲ ἐκουσίως μόνον πρὸς ἀγορὰν καταλληλοτέρων τοιούτων. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 14.— Ἕκαστος Ἀρχιερεὺς ὡς Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ πνευματικῆς Παροικίας ἀσκεῖ ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους διαγορευόμενα.

Ἄρθρον 15.— Οὐδεὶς λαϊκὸς, καθηρεμένος κληρικὸς ἢ μοναχός, ἢ κληρικὸς μὴ ἀνήκων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν δύναται νὰ φέρῃ ἐντὸς τῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους τὴν καθιερωμένην περιβολὴν ἢ ἀμφίεσιν ἣν φέρουσιν οἱ κληρικοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1931 Π. Διατάγματος «περὶ τῆς κανονικῆς περιβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου», ὡς καὶ τὰ διακριτικὰ διάσημα, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 Β. Διατάγματος.

Ὁ παραβάτης, ἐὰν μὲν δὲν εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος, ἀπελαύνεται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας, ἄλλως, εἰσαγόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς καταδιωκτικῆς ἀρχῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, κολάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 228 καὶ 229 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως καταγινώσκεται αὐτῷ χρηματικὴ ποινὴ ἐκ δραχμῶν 10.000—200.000.

Ἄρθρον 16.— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν λαμβάνει ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Προέδρου Ἀρείου Πάγου, οἱ Μητροπολῖται ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Ἀεροπαγίτου, καὶ οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπάρχοντες βοηθοὶ Ἐπίσκοποι ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Ἐφέτου, πάντες μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων. Διὰ τὰς προσαυξήσεις ταύτας συνυπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας τῶν Μητροπολιτῶν Νέων Χωρῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν ὑπηρεσίαν

Καθηγητοῦ ἢ Γραμματέως Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Πατριαρχείων.

Πᾶσαι αἱ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμεναι ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Ἀρχιερέων, Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας ὡς καὶ αἱ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἔτι δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 4. τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1833 ἐπίδομα αὐτῶν κατοβάλλονται παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄρθρον 17. — Ἀρχιερεὺς διὰ χρονίαν νόσον ἢ γῆρας μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφον κανονικὴν παραίτησιν, ἐφ' ᾗς ἀποφαίνεται αὕτη, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως λαμβάνει ἰσοβίως μηνιαίαν περίθαλψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιδομάτων τούτων. Οἱ δὲ ἤδη παρητημένοι καὶ οἱ ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσαντες ἢ ἀπομακρυνόμενοι δι' ἄλλην αἰτίαν παρεκτὸς νόσου ἢ γήρατος λαμβάνουσιν ἰσοβίως περίθαλψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου Ἀρχιερεῖς οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν περίθαλψιν κατωτέραν τῶν 5.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ λαμβάνωσι συμπλήρωσιν μέχρι τοῦ ἄνω ποσοῦ παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ.

Δύναται καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφανθῇ ἀλλὰ ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν περὶ τῆς διὰ νόσον ἢ γῆρας διαρκοῦς καὶ ὁλοσχεροῦς ἀνικανότητος Ἀρχιερέως τινὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων, μετὰ προτέραν ἔνορκον πιστοποίησιν τριῶν ἰατρῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἀποζημιουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἐὰν οἱ ἰατροὶ ἀποφανθῶσιν περὶ τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους διαρκοῦς ἀνικανότητος τοῦ Ἀρχιερέως, παραιτεῖται οὗτος λαμβάνων ἰσοβίως περίθαλψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον ἐπίδομα αὐτοῦ μετὰ τῶν προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιδομάτων τούτων, ἐὰν δὲ μὴ παραιτηθῇ κηρύσσεται ἀνίκανος.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ ἐνδιαφερόμενος Ἀρχιερεὺς δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ διὰ τῆς Ἱ. Συνόδου αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, αὕτη δὲ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς τακτικὴν ἢ ἔκτακτον συνέλευσιν ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεράρχου ὑπὸ τεσσάρων ἰατρῶν ὁριζομένων δύο μὲν ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, δύο δὲ παρ' αὐτοῦ.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν ἰατρῶν τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, καὶ ἐὰν μὲν ἡ γνωμοδότησις αὕτη εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Ἱεραρχία ἐξαφανίζει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς

Ἱ. Συνόδου, ἐὰν δὲ κατ' αὐτοῦ, τότε ἀποφαίνεται αὕτη ἐλευθέρως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἐὰν ἡ πιστοποιουμένη ἀνικανότης εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ στερῇ τὸν Ἀρχιερέα τῆς ἱκανότητος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ἡ ἐγκρίνει ἢ ἐξαφανίζει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς Ἱεραρχίας λαμβάνεται ἀπαραιτήτως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἀναστέλλει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἄρθρον 18.— Ἕκαστος ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεὺς ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα, φέρουσαν δικέφαλον ἀετὸν ἐν τῷ μέσῳ, κύκλῳ δὲ τὸ ὄνομα τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 19.— Τὸν διορισμόν, μετάθεσιν καὶ ἀπόλυσιν τῶν Ἱεροκηρύκων προτείνουσι τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ οἱ Μητροπολῖται διὰ τὴν κατὰ τὸν νόμον 4596 (1) ἐνέργειαν.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4596 ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν Ἱεροκηρύκων εἶναι ὅτι διὰ ταύτην προσμετρᾶται καὶ ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου4596 χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς Ἱεροκηρύκων.

Ἄρθρον 20.—Ἀρχιερεῖς, πρεσβύτεροι, διάκονοι ἢ μοναχοὶ ἔξωθεν ἐρχόμενοι ὀφείλουσι νὰ προσκομίζωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συστατικὰ γράμματα τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἐλεύσεως, ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς καὶ τὸ ἀκώλυτον ἢ μὴ τοῦ ἱεροπρακτεῖν. Οἱ μὴ προσκομίζοντες τοιαῦτα γράμματα ἢ παραμένοντες ἢ παρατείνοντες ἄνευ γνώμης καὶ ἀδείας τῆς οἰκείας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τὴν διαμονὴν αὐτῶν παραγγέλλονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν τάχιστα, ἀπειθοῦντες δέ, οἱ μὲν ἀρχιερεῖς καταγγέλλονται εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, οἱ δὲ λοιποὶ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ ἀπομακρύνονται ἀποφάσει τοῦ οἰκείου τοῦ τόπου Ἀρχιερέως ἐκτελουμένη διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποστελλόμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς των.

Ὡσαύτως ἱερομόναχοι ἐξερχόμενοι τῆς Μονῆς δι' οἱανδήποτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἐὰν τις τῶν μοναχῶν, μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς μονὴν τοῦ Κράτους, περιέρχηται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἀρχιερέως νὰ ἐγκαταβιώσῃ εἴς τινα Μονήν. Ἀπειθῶν δὲ στέλλεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, εἴς τινα τῶν ἐν τῷ Κράτει μονῶν.

Ἄρθρον 21.—Πᾶς κληρικὸς καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. Οἱ Ἀρχιερεῖς, εἴτε ὡς μάρτυρες εἴτε ὡς μηνυταί, ὁρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἡ δὲ μαρτυρία αὐτῶν γενομένης αἰτήσεως ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Τοῦτο ἰσχύει διὰ πάντα τὰ Δικαστή-

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος 763, σελ. 1040, Ἐφημερίδος Νόμων.

ρια. Ὅ,τι δὲ οἱ ἱερόμενοι γνωρίζουσιν ἐκ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως ἀπαγορεύεται νὰ ὁμολογήσωσιν.

Προκειμένου νὰ κληθῶσιν ὡς μάρτυρες ὑπὸ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου οἱ ὑπὸ Ἀρχιερέα κληρικοὶ ἢ μοναχοί, ἡ ἁρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ τοῦτο εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα.

Οἱ κληρικοί, εἴτε ἀνακρινόμενοι εἴτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀναλαμβάνοντες, ἀντὶ ὅρκου παρέχουσι τὴν ἑξῆς διαβεβαίωσιν, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς «διαβεβαιοῦμαι ἐπί τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ.», οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι «διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κλπ.».

Ἡ οὕτω παρεχομένη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσα παράβασις, πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιορκίᾳ ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καταγινωσκομένας ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 22.—Πᾶς ἔχων εὔλογον μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατάχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 23.— Διὰ πράξεων αὐτῆς κυρουμένων διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ρυθμίζει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς καὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

Ὡσαύτως δικαιοῦται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας νὰ καθορίζῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς ἑτεροδόξους ἐκκλησίας, τηρουμένων πάντοτε τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, νὰ γνωματεύῃ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ διδακτικῶν βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν, νὰ καθορίζῃ τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπισήμου δελτίου, ἐν συνεννοήσει δὲ καὶ ἀποφάσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ καὶ τὸ ὑπέρ τοῦ δελτίου τούτου ποσοστὸν κρατήσεων τῶν μισθοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ, ὃν βαρύνουσιν αἱ δαπάναι τῆς ἐκδόσεως, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἑκάστοτε κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ ἢ ἀντιθρησκευτικῶν ἢ ἀντεκκλησιαστικῶν ἐνεργειῶν ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἄρθρον 24. Ὁ Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ ἀδείᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἀπουσιάζων δὲ ἀδικαιολογήτως καὶ ἄνευ ἀδείας στερεῖται τῶν ἀποδοχῶν του, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, κοινοποιουμένην εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄδεια ἀποδημίας ἐκτὸς τοῦ Κράτους χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 25.—Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 26 — Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Νόμος 4446.— Περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2508 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν τέως χριστιανικῶν κοινοτήτων».

(Ἀριθμ. Ἐφημερ. Κυβερν. 350, τεῦχος Α'. 6]19 Σ)βρίου 1929).

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.— 1. Κυροῦται τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2508», ἔχον οὕτω :

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον. 1.— 1. Τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ὅπου δὲν ἐγένετο αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508, ἐνεργοῦσιν ἐπιτροπαί, ἀποτελούμεναι, ἐν μὲν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ὡς προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν, ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δημοσίων ὑπολόγων, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Ἐκπαιδεύσεως καὶ δύο πολιτῶν ἐκλεγομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ δὲ ἑτέρου ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι καὶ χωρίοις ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὰς ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὡς προέδρου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων καὶ δύο πολιτῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπου ὅμως ὑφίσταται Κοινοτικὴ ἀντιπροσωπεία ἢ δημογεροντία ἐκλέγεται ὑπὸ ταύτης ἐν πολιτικὸν μέλος.

2. Ἐὰν τὰ ἁρμόδια σώματα δὲν ὑποδείξουν τοὺς λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους ἐντὸς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖ μικροτέρα τοῦ μηνός, διορίζονται οὗτοι ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, προτάσει τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 2.— 1. Αἱ ἐπιτροπαὶ πρὸς ἃς ὑποβάλλονται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 13 τοῦ 2508 νόμου περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν προσκλήσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιουσιῶν καὶ τὴν διανομὴν αὐτῶν.

Τὴν προθεσμίαν ἐν ἀνάγκῃ πραγματικῇ δύναται, αἰτήσει τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ παρατείνῃ ὁ Γενικὸς Διοικητής, ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πλέον τοῦ μηνός.

2. Διὰ τὴν διανομὴν αἱ ἐπιτροπαί, λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς νῦν συνθήκας καὶ ἀνάγκας, ἰδίως δὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεγέρσεως διδακτηρίων, διενεργοῦσι κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τὴν διαίρεσιν τῆς ὅλης περιουσίας κινητῆς καὶ ἀκινήτου εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἐκκλησιαστικήν, σχολικὴν καὶ εὐαγῶν ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 3.— Αἱ περὶ διανομῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν ὑπόκεινται εἰς ἀκύρωσιν καὶ ἀναθεώρησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ νόμου 2508 ὁριζόμενα, τοῦ Γενικοῦ Διοικητικοῦ ἀποφαινομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῷ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 4.— 1. Ἡ διαχείρισις τῶν σχολικῶν περιουσιῶν διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508 ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταβιβάζεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις.

3) Πᾶσα ἀπόφασις τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, προκειμένου μὲν περὶ Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐχουσῶν πληθυσμὸν πλέον τῶν 15.000 κατοίκων, ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ μικροτέρων Δήμων ἢ Κοινοτήτων εἰς τὴν Νομαρχίαν.

4) Ἂν ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως δὲν κοινοποιήσῃ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἢ ὁ Νομάρχης ἀπόφασιν περὶ ἀκυρώσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, δύνανται αὗται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐγκύρως.

5) Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἢ ὁ Νομάρχης ἀποφασίζουσιν εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε ἐπὶ προσφυγῇ τῶν Ἐπιθεωρητῶν μέσης ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἴτε τοῦ νομοαρχιτέκτονος, νομομηχανικοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ μηχανικοῦ καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

6) Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Νομαρχῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ μέρους τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ παντὸς πολίτου καὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων προσώπων.

Ἄρθρον 5.— 1) Ἡ διεξαγωγὴ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας ἡ συνδεομένη πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀνήκει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην, εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ μέρους τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ παντὸς πολίτου δικαιοδοσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν Τμῆμα, Σχολικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς.

2) Ἂν καθ' ὑπεύθυνον ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ τοποθέτησις ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης σχολικοῦ ἀρχιτέκτονος δημοσίου ἤδη ὑπαλλήλου, δύναται ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης νὰ διορίσῃ τοιοῦτον, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρ' αὐτῷ Γνωμοδοτικοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

3) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ οὕτω διοριζομένου μηχανικοῦ ὡς σχολικοῦ ἀρχιτέκτονος βαρύνει τὰς σχολικὰς περιουσίας καὶ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς περιφερείας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, κατανέμεται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 6.— Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν προορίζονται αἱ σχολικαὶ περιουσίαι, δύνανται αἱ διαχειριστικαὶ αὐτῶν ἐπιτροπαὶ νὰ συνομολογῶσι δάνεια δι' ἐκχωρήσεως εἰς ἐγγύησιν τῶν προσόδων τῶν περιουσιῶν δι' ὑποθηκεύσεως αὐτῶν.

2) Αἱ περὶ συνομολογήσεως δανείων, ἐκποιήσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβαρύνσεως αὐτῶν δι' ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ὑπόκειται εἰς προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, στηριζομένην εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.— Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῶν χορηγεῖται ἀμοιβὴ μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν. Ἡ ἀμοιβὴ καταβαλλομένη μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας βαρύνει ἀναλόγως ἁπάσας τὰς περιουσίας ὡς αὗται διῃρέθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, κατανέμεται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Ταμείων ἑκάστης κατηγορίας περιουσίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Βουλήν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον δεύτερον.— 1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. καθοριζομένη προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ ὅπου δὲν ὑφίσταται Γενικὴ Διοίκησις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ ἀναλόγως τῆς παρουσιαζομένης ἀνάγκης μέχρι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Μέχρι τριῶν μηνῶν δύναται ὡσαύτως νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ἐνστάσεων.

2. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«2. Διὰ τὴν διανομὴν αἱ ἐπιτροπαὶ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508».

Ἄρθρον τρίτον.— Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ διαχείρησις καὶ ἡ διάθεσις τῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508, περιερχομένων εἰς τὴν κυριότητα τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας σχολικῶν περιουσιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508 καὶ τοῦ νόμου 2442 (1920) καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μεταβιβαζομένης διὰ πᾶσαν περίπτωσιν εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις ἐφόσον ὑφίστανται τοιαῦται.

Ἐὰν αἱ σχολικαὶ περιουσίαι περιλαμβάνουσι καὶ περιουσιακὰ στοιχεῖα, προερχόμενα ἐκ χαριστικῆς ἐν γένει αἰτίας, ἡ διαχείρισις καὶ διάθεσις αὐτῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ τούτων καταστατικῶν πράξεων.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν, περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 ὑποβάλλονται πρὸς τὸν Γεν. Διοικητὴν πρὸς ἔγκρισιν διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑποχρεουμένου ἵνα γνωμοδοτήσῃ ἐφ' ἑκάστης ἀποφάσεως.

3. Αἱ χρηματικαὶ καταθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν γίνονται ὑποχρεωτικῶς

εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι.

Ἄρθρον τέταρτον.— Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας ἢ Διδακτηριακὴ Ἐπιτροπὴ τόσον διὰ τὰς χορηγουμένας αὐταῖς συνδρομάς, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὅλην αὐτῶν διαχείρισιν καθίσταται ὑπόλογος ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου καὶ ἀποδίδει λογαριασμὸν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑποβάλλουσα εἰς αὐτὸν τὰς οἰκείας δικαιολογητικὰς ἀποδείξεις, συντεταγμένας ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου χαρτοσήμου. Αἱ ἀποδείξεις τῶν προμηθευτῶν χαρτοσημαίνονται κατὰ τὴν ἐμπορικὴν κλίμακα χαρτοσήμου. Τὸν τεχνικὸν ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν ἐνεργεῖ ὁ οἰκεῖος σχολικὸς Ἀρχιτέκτων, ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτος. Ἐπὶ παντὸς ἐκτελουμένου ἔργου καὶ πάσης προμηθείας ἄνω τῶν 40 δραχμῶν ἐνεργεῖται κράτησις 1 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Τὸ χαρτόσημον καὶ ἡ κράτησις τοῦ 1 ο)ο βαρύνει τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐργολάβους ἢ τεχνίτας ἢ προμηθευτάς. Οὐδεμία ἄλλη κράτησις ἐνεργεῖται. Τὰ μέχρι σήμερον ἐκτελεσθέντα ἔργα καὶ ἐνεργηθεῖσαι προμήθειαι ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς χαρτοσήμου καὶ τῆς κρατήσεως. Ὅπου ὅμως ἐνηργήθησαν τοιαῦται τὰ καταβληθέντα ἢ κρατηθέντα δὲν ἐπιστρέφονται. Αἱ περὶ χαρτοσήμου καὶ κρατήσεων διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ σχολικὰ ταμεῖα Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ν.Δ.—Περὶ ἐκμισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας τῶν ἐν τῇ Πλατείᾳ Ἀνακτόρων Λαρίσης ἀνεγερθησομένων καταστημάτων εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ ἐγκατεστημένους ἐπαγγελματίας πρόσφυγας.

(Ἀριθ. Ἐφημ. Κυβερν. 364, τεῦχος Α', 9]16 Ὀκτωβρίου 1931).

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1931 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων» καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ν. Δ)των εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.—Ἐκμισθοῦνται ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαρίσης ἄνευ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ διάστημα ἓξ ἐτῶν εἰς τοὺς νῦν διατηροῦντας καταστήματα εἰς τὰ παραπήγματα τῆς ἐν Λαρίσῃ πλατείας Ἀνακτόρων πρόσφυγας, ἰσάριθμα τοιαῦτα ἐν τῇ ἀνεγερθησομένῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χώρου Δημοτικῇ ἀγορᾷ.

Τὸ μίσθωμα καὶ οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως κανονισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαρίσης μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθησομένης ἐκ τοῦ Νομάρχου Λαρίσης, ἑνὸς Πρωτοδίκου ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Λαρίσῃ Πρωτοδικῶν, ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἑνὸς μέλους αὐτοῦ ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ ἰδίου σώματος, καὶ ἑνὸς πρόσφυγος ὁρισθησομένου ὡς ἐκπροσώπου τῶν ἐκεῖ προσφυγικῶν Σωματείων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ.

Ἡ πρᾶξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Προνοίας, δυναμένων καὶ νὰ τροποποιήσωσιν ταύτην εἰς ὄφελος ἢ εἰς βάρος τῶν μισθωτῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῶν Βουλῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν.

Ἀναγκαστικὰ Διατάγματα.— Περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας.

(Ἀριθ. Ἐφημ. Κυβερν. 365, τεῦχος Α', 17]17 Ὀκτωβρίου 1931).

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.— Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατ' ἀγροτῶν, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, γιγνομένην κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, καλουμένου ἀπαραιτήτως καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιμελείᾳ τοῦ δανειστοῦ, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, βεβαιουμένης τῆς ἀγροτικῆς ἰδιότητος τοῦ ὀφειλέτου, δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν μέχρι πέντε ἐτῶν, κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καθορισθησομένων δόσεων πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐκτελουμένης ἀπαιτήσεως κατὰ τὰς ὁριζομένας δι' ἕκαστον ποσὸν προθεσμίας.

Ἡ ἀναστολὴ αὕτη χορηγεῖται, ἂν βεβαιωθῇ ὅτι ἕνεκα θεομηνιῶν, ἀφοριῶν ἢ ἄλλων σοβαρῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου λόγων, ὁ ὀφειλέτης ἀγρότης εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 2.—Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφειλέτης ἀγρότης θεωρῇ ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 887 παράγρ. 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 362 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας γενομένη ἐκτίμησις δὲν εἶναι ἀκριβής, δύναται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως νὰ ζητήσῃ νέαν ἐκτίμησιν τῶν κατασχεθέντων.

Ὁ Εἰρηνοδίκης, καλουμένου καὶ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, δι' ἀποφάσεώς του ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως

ταύτης κρίνων ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ διατάσσων, δαπάναις τοῦ αἰτοῦντος ὀφειλέτου, πραγματογνωμοσύνην, ἐφ' ὅσον συντρέχει περὶ τούτου ἀνάγκη, καθορίζει ὁριστικῶς τὴν ἐκτίμησιν τῶν κατασχεθέντων. Ὁ Εἰρηνοδίκης διὰ τῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ τῶν πραγματογνωμόνων ὁρίζει καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεώς της.

Ἡ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ ἄρθρου 894 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ ἄρθρου 359 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πρώτη προσφορὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα τῶν δύο τρίτων τὴν ἀξίας τῆς προσδιορισθείσης διὰ τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ τῆς τυχὸν τροποποιηθείσης τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δὲν ἀναστέλλει τοὺς νομίμους περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως προθεσμίας, τῆς βελτιώσεως τῆς πρώτης προσφορᾶς δυναμένης νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ δηλώσεως τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 3.—Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκτελέσεως ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου διπλασιαζομένων τῶν ἐν αὐτῷ προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 4.—Ἐν τῇ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαδικασίᾳ παράστασις δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, οἱ διάδικοι δὲ δύνανται νὰ ὑπογράφωσι τὰ τῆς δίκης ἔγγραφα καὶ νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως. Πᾶσα ἡ σχετικὴ διαδικασία ἐπὶ τούτων καὶ κοινοποιήσεις γίνονται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 5.—Ἐπὶ πάσης ἐξ οἱασδήποτε ὀφειλῆς, ἐνεργουμένης ἐκτελέσεως κατ' ὀφειλέτου, ἀγρότου χαρακτηρισθέντος τοιούτου καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ καθοριζομένους ὅρους ὡς καὶ τῆς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου σχετικῆς διαδικασίας, τὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐν γένει, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ κατὰ τὸν Κώδικα περὶ δικηγόρων καταβλητέαι ἢ καταψηφιστέαι ἀμοιβαί, τὰ τῶν κλητήρων, συμβολαιογράφων καὶ ὑποθηκοφυλάκων τέλη καὶ δικαιώματα μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθωρισμένου ποσοῦ.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4455 (1) καταργεῖται ἐφ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὸ παρόν.

Ἄρθρον 6.— Ὁ παρὼν Νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκτελέσεων Τραπεζῶν κατ' ἀγροτῶν, δι' ἃς ὑφίστανται εἰδικοὶ νόμοι.

Ἄρθρον 7.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθ. Σωμάτων, ἅμα συνερχομένων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος.

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος 703 σελ. 731 Ἐφημερίδος Νόμων.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

Κυροδοτήματα Δρεπτανικών Κοινοτέτων 1927

3

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ σημάνσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος-Ἀλεξάνδρου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου κλπ.», μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς (συνεδρίασις ΚΘ' τῆς 24-10-27), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ὡς ἔχει τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διάταγμα «περὶ σημάνσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος-Ἀλεξάνδρου».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος. Π. Μερλόπουλος.

---

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως εἰς τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τῶν ὑπονόμων Θεσσαλονίκης διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μονίμων ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν τῆς εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦμεν ὡς ἔχει τὸ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Νομ. Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως εἰς τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τῶν ὑπὸ νόμων Θεσσαλονίκης διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1925 Νομ. διατάγματος περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μονίμων ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 328 τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος. Π. Μερλόπουλος.

(6)

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ χορηγήσεως παρὰ Ταχ. Ταμιευτηρίων δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦται τὸ Ν. Δ. τῆς 9 Νοεμβρίου 1925 «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας, τροποποιουμένου ἐν τῷ συνόλῳ του ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταχ. Ταμιευτήριον νὰ χορηγῇ ἐκ τῶν ἀποθεμάτων αὐτοῦ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ., ἔντοκα δάνεια ἐπὶ τόκῳ 9 ο)ο ἐτησίως. Ἐκ τοῦ τόκου τούτου 6 ο)ο διατίθενται ὑπὲρ τῶν πόρων τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου, 3 ο)ο δὲ χρησιμεύουν ὡς ἀσφάλιστρα τῶν δανείων, ἀποτελοῦντα ἴδιον κεφάλαιον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον παρέχεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ἀπολύτως δεδικαιολογημένῃ ἀνάγκῃ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων, δικαιουμένου νὰ καθορίζῃ τὸ ποσὸν τοῦ χορηγητέου δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν τεσσάρων τὸ πολὺ μηνῶν καθ' ἃ θὰ ὁρίσῃ Διάταγμα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ παρεχόμενα δάνεια ἐξοφλοῦνται ἐντὸς τετραετίας τὸ πολὺ τοκοχρεωλυτικῶς δι' ἴσων μηνιαίων δόσεων κρατουμένων ἐκ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν δανειζομένων, παρὰ τῶν μισθοδοτουσῶν αὐτοὺς ἀρχῶν.

Οἱ ἁρμόδιοι ταμίαι ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς γνωστοποιήσεως ὀφειλῆς τινος ἐκ τοῦ προσωπικοῦ, νὰ ἐνεργῶσιν ἀνελλιπῶς κατὰ μῆνα τὴν κεκανονισμένην κράτησιν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν περιπτώσει δι' οἱονδήποτε λόγον διακοπῆς ἢ παύσεως χορηγήσεως μισθοῦ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς δανεισθέντα παρὰ τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου, τὸ πρὸς αὐτὸ δάνειον καθίσταται ἀπαιτητικὸν καὶ ἐξοφλητέον μετὰ τῶν τόκων του. Τὸ Ταχ. Ταμιευτήριον δικαιοῦται ἀμέσως καὶ ἄνευ εἰδοποιήσεως τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ κληρονόμου του νὰ παρακρατῇ πᾶν ποσὸν ὅπερ οὗτος δικαιοῦται νὰ λάβῃ, ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἢ ἐκ τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς ἢ Ἀλληλοβοηθείας ἢ ἐκ καταθέσεών του ἐν τῷ Ταχ. Ταμιευτηρίῳ, καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων νὰ εἰσπράττῃ τὸ ὑπολοιπόμενον τῆς ὀφειλῆς ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀσφαλίστρων.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα προεξόφλησις μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μετατρέπεται εἰς δάνειον, διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατί-

θεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

---

(7)

Περὶ κυρώσεως Ν. Δ. «περὶ εἰσπράξεως ἀξιῶν κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται ὡς ἔχουσι τὰ κάτωθι Ν. Δ.

1) «Περὶ εἰσπράξεως ἀξιῶν» τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1925.

2) «Περὶ ἐνασκήσεως προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τηλεφ. Σταθμῶν ἀσυρμάτου ἐκπομπῆς καὶ λήψεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» τῆς 14 Μαΐου 1926.

3) «Περὶ προσθήκης καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας» τῆς 6 Νοεμβρίου 1926.

4) «Περὶ κυρώσεως ἄρθρου τελικοῦ πρωτοκόλλου ταχυδρομικῆς συμβάσεως Στοκχόλμης» τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926.

5) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Στοκχόλμῃ τὴν 28 Αὐγούστου 1924 διαμορφωθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχυμβάσεως καὶ λοιπῶν συμφωνιῶν μετὰ τῶν τελικῶν πρωτοκόλλων καὶ συναφῶν αὐτοῖς κανονισμῶν ἐκτελέσεως» τῆς 19 Αὐγούστου 1925.

6) «Περὶ διαθέσεως χώρου ἐν Σταθμοῖς α' τάξεως, πρὸς ἐγκατάστασιν ταχ. τηλ. γραφείων» τῆς 11 Μαΐου 1926.

7) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν» τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926.

8) «Περὶ συμπληρώσεως διατάξεως τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925.

9) «Περὶ ἀνασυστάσεως παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, τῆς Διευθύνσεως τῶν Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων» τῆς 30 Αὐγούστου 1926.

10) «Περὶ λογιστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν πεσουσιακῶν ταχ. καὶ τηλ. Διοικήσεων» τῆς 11 Μαΐου 1926.

11) «Περὶ αὐξήσεως χορηγουμένης πιγκίας προκαταβολῆς ταχυδρομικῶν ἐνσήμων» τῆς 11 Μαΐου 1926.

12) «Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1925 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθηκῶν εἰς τὸ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1925 Ν. Δ. κλπ.» τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1926.

13) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ γ' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΣΟΖ'» τῆς 19 Αὐγούστου 1925.

14) «Περὶ κανονισμοῦ ταχ. τηλεγρ. τηλεφ. τελῶν καὶ παροχῆς ἐπιδομάτων εἰς ὑπαλλήλους Τ.Τ.Τ.» τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1926.

15) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας» τῆς 5 Ἰουλίου 1926.

16) «Περὶ χορηγίας ταχ. καὶ τηλεγρ. ἀτελείας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν» τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926.

17) «Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου ταχυδρομικοῦ τέλους 20 λεπτῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμειβομένων ἐπιστολῶν εἰσπραττομένου διὰ κοινοῦ γραμματοσήμου» τῆς 14 Ἰουλίου 1926.

18) «Περὶ ἐγκρίσεως γενομένης δαπάνης διὰ μικροεπισκευάς τινας τοῦ κτιρίου τοῦ ταχυδρομείου καὶ τηλεγραφείου Θεσσαλονίκης» τῆς 14 Μαΐου 1926.

19) «Περὶ ταχ. ἐπιταγῶν» τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἀκυροῦται δὲ τὸ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συνάψεως δανείου διὰ βελτίωσιν Τ.Τ.Τ. ἐγκαταστάσεων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

---

(8)

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως Ν. Δ. «περὶ τρόπου πληρώσεως θέσεων τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ Ν.Δ. τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ τρόπου πληρώσεως θέσεων εἰς τὴν Τ.Τ. ὑπηρεσίαν, τροποποιούμενον ὡς ἑπεται:

Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου α', τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Δ. φράσις «τηρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ὁριζομένης σειρᾶς προτιμήσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς: «τηρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Νόμων ὁριζομένων προσόντων».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΘ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 248

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ»..... 1
Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ὁρίου ἡλικίας τοῦ προϊσταμένου τοῦ 'Αρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας»..... 2
Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ 'Ιωαννίνων καὶ 'Ηπείρου»..... 3
Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ σημάνσεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος-'Αλεξάνδρου».. 4
Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως εἰς τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τῶν ὑπονόμων Θεσσαλονίκης διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μονίμων ὁδοστρωμάτων 'Αθηνῶν κειμένων διατάξεων»..... 5
Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ χορηγήσεως παρὰ Ταχ. Ταμιευτηρ. δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας»..... 6
Περὶ κυρώσεως Ν. Δ. «περὶ εἰσπράξεως ἀξιῶν κλπ.»..... 7
Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως Ν. Δ. «περὶ τρόπου πληπληρώσεως θέσεων τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας»..... 8

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς, ληφθεῖσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 1 Νοεμβρίου 1927, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦται τροποποιούμενον ὡς ἔπεται τὸ ἀπὸ 13)25 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Διαγράφεται ἡ ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ φράσις «καὶ ἐγκρίσει τῆς παρούσης εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς, ἥτις ἐπεξειργάσθη τὸν παρόντα νόμον».

"Αρθρον 2.

Οἱ συνεπείᾳ τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης ἀπολυθέντες τακτικοὶ καθηγηταὶ αὐτοῦ ἀναδιορίζονται ὑποχρεωτικῶς δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς ἃς πρὸ τῆς ἀπολύσεώς των εἶχον διορισθῇ ἕδρας ἐφ' ὅσον εἶνε κεναὶ αὗται ἢ καὶ παρεμφερεῖς τοιαύτας ἐφ' ὅσον ἔχουσι πληρωθῇ ἢ μετονομασθῇ.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος

'Αλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ ὁρίου ἡλικίας τοῦ προϊσταμένου τοῦ 'Αρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς Δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως τοιούτων Διαταγμάτων ἐπειγούσης φύσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1927 τῆς ὁρισθείσης εἰς τοῦτο Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου 1925 νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὁρίου ἡλικίας τοῦ προϊσταμένου τοῦ 'Αρχιτεκτονικοῦ τμήματος 'Υπουργείου Παιδείας, ἔχον οὕτω:

"Αρθρον μόνον.

"Ορίον ἡλικίας τοῦ προϊσταμένου τοῦ 'Αρχιτεκτονικοῦ τμήματος τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εκκλησιαστικῶν κλπ. λογίζεται τὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων "Εργων, ἤτοι τὸ 70όν.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀνατίθεμεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

---

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων καὶ Ἠπείρου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς Δικτατορικῆς περιόδου» καὶ τὴν ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἠπείρου ἐν γένει ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2508 τοῦ ἔτους 1920 περὶ ἐξακριβώσεως κλπ. τῶν ἐν ταῖς Ν. Χώραις Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Νομ. Διατάγματος καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2508 δὲν ἐφαρμόζονται ἐν Ἠπείρῳ.

2. Ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν κοινοτήτων τῆς περιφερείας Ἠπείρου ἐνεργεῖται ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμῶν συνταχθησομένων ἐντὸς εἴκοσι μὲν ἡμερῶν διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, μέχρι δὲ τέλους τοῦ ἔτους 1928 διὰ τὴν ὑπόλοιπον Ἤπειρον. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι Κανονισμοὶ συνταχθήσονται ὑπὸ Ἐπιτροπῶν ὁρισθησομένων διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων πρόεδρος ἔσται ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, Ἀντιπρόεδρος δὲ διὰ τὰς λοιπὰς Ἐκκλησιαστικὰς περιφερείας ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πόλιν Ἰωαννίνων ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη ἐν ἰσχύι ἡ ἤδη συνταχθεῖσα κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ παρόντος Διατάγματος Κανονισμὸς δι' οὗ ἐκανονίσθησαν καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς νῦν ὑφισταμένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Ἐφορεπιτροπείας.

3. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω Κανονισμῶν ἡ τοιαύτη διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν τε ἀνηκουσῶν εἰς τὰς Χριστιανικὰς κοινότητας ὡς καὶ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς κλπ., ἐνεργεῖται προκειμένου μὲν περὶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης πρὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος Ἐφορεπιτροπείας, θεωρουμένης ὡς μὴδέποτε καταργηθείσης, προκειμένου δὲ περὶ τῆς ὑπολοίπου Ἠπείρου ἡ διαχείρισις αὕτη ἐνεργεῖται προσωρινῶς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας πλὴν ὧν ἄλλως ὁρίζεται ἐν ταῖς συστατικαῖς πράξεσιν. Ὅπου ὅμως ἡ σύνθεσις τῶν τοιούτων Ἐπιτροπῶν καθίσταται ἀνέφικτος, βεβαιοῦται δὲ τοῦτο διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τότε καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὴν διαχείρισιν ἔχει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

4. Περιουσιακὰ στοιχεῖα παρὰ Πιστωτικοῖς Ἱδρύμασι κατατεθειμένα ὑφ' οἱονδήποτε τύπον (διηνεκοῦς ἢ ὡρισμένης χρονικῆς διαρκείας, κατάθεσις ἐν ὄψει ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, εἰς ἀλληλόχρεον ἢ ἄλλον οἱονδήποτε λογαριασμόν, ἐπένδυσις εἰς ὁμολογίας, μετοχὰς ἢ ἄλλους οἱουσδήποτε τίτλους, ἡμεδαποὺς ἢ ἀλλοδαπούς ἢ ἄλλας οἱασδήποτε ἀξίας) ἐπ' ὀνόματι ἢ ὑπὲρ Κοινοτήτων Ἐφορεπιτροπειῶν ἢ καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων ἐξυπηρετούντων σκοποὺς Δημοσίας ἀνάγκης ἢ κοινῆς ὠφελείας ἀναλαμβάνονται διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ καὶ χρησιμοποιοῦνται ὑπὲρ ἐκτελέσεων ἔργων κοινωφελῶν ἐν τῷ Π. Διατάγματι καθοριζομένων. Ἐν τῷ αὐτῷ Π. Διατάγματι καθορίζεται καὶ ὁ δικαιοῦχος τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ κοινότητες, αἱ Ἐφορεπιτροπεῖαι ἢ τὰ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑπὲρ ὧν ἀρχικῶς κατελείφθησαν ἢ κατετέθησαν ταῦτα δὲν ὑφίστανται νῦν ἐξ οἱουδήποτε λόγου βεβαιοῦται δὲ τοῦτο διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαιοῦχος νομιμοποιεῖται διὰ μόνης τῆς προαγωγῆς ἀντιγράφου τοῦ ἀνωτέρω Π. Διατάγματος.

Προκειμένου περὶ καταθέσεων εἰς μετρητὰ ἡ ἀπόδοσις γίνεται εἰς ὃ νόμισμα ἀρχικῶς ταῦτα κατετέθησαν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται περὶ ὁμολογιῶν δανείου Α.Α. 1.800.000 αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐξοφλοῦνται εἰς τὸ ἄρτιον ἐκπιπτομένου ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὁμολογιῶν ἐκ τῶν ἑκάστοτε ἐτησίως καὶ ὑποχρεωτικῶς κληρουμένων εἰς τὸ ἄρτιον.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 402 ὡς πρὸς τὰς Σχολικὰς εἰδικῶς περιουσίας δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ τῆς Ἠπείρου.

6. Ὅπου τὴν βούλησιν τοῦ διαθέτου ἢ δωρητοῦ ὑποκατέστησε τὸ Κράτος ἀναλαβὸν ταῦτο τὴν ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ἐπιτέλεσιν τῶν σκοπῶν τῶν ταχθέντων ὑπὸ τοῦ διαθέτου ἢ δωρητοῦ, τότε τὰ καταλειφθέντα περιουσιακὰ στοιχεῖα διατίθενται ὑπὲρ παρεμφερῶν σκοπῶν χαρακτηριζομένου διὰ Π. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκδιδομένου συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ τοῦ διαθέτου ἢ δωρητοῦ τοῦ ἐν τῇ συστατικῇ πράξει ἀναφερομένου ὡς ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτου.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐφ' ὅλων τῶν κληροδοτημάτων, δωρεῶν κλπ. ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Παιδείας κλπ.

7. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ. Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς συντάξιμου τῆς παρὰ τῇ Ἐφορεπιτροπείᾳ Ἰωαννίνων ὑπηρεσίας τοῦ παρ' αὐτῇ προσωπικοῦ, τῆς σχετικῆς δαπάνης βαρυνούσης τὰς προσόδους τῆς Ἐφορεπιτροπείας.

8. Διὰ Π. Διαταγμάτων ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ ἄλλων περιφερειῶν τῶν Ν. Χωρῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

Κυροσολήματα πόλεως Ιωαννίνων

Αίγμα Παγκάλου 1926

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΟΞΕΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 218

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 συμβάσεως «περὶ παρατάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ εἰς τὴν Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρηθέντος προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Γεν. Ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι» 1

Περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐξευγενισμοῦ δένδρων.. 2

Διατάγματα

Περὶ κανονισμοῦ διαχειρίσεως περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν κοινοτήτων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 συμβάσεως «περὶ παρατάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ εἰς τὴν Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρηθέντος προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Γεν. Ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 σύμβασις «περὶ παρατάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ εἰς τὴν Προνομιοῦχον Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκχωρηθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1907 Β. Διατάγματος προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι» μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ρηθείσης ἑταιρείας, ἔχουσα οὕτω:

Σύμβασις περὶ παρατάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ εἰς τὴν Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος ἐκχωρηθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1907 Β. Διατάγματος προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Γεν. Ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι.

Μεταξὺ ἀφ' ἑνός:

Τοῦ κ. Γ. Χαριτάκη, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ τοῦ κ. Δ. Τανταλίδου, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκπροσωπούντων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον·

Καὶ ἐφ' ἑτέρου:

Τοῦ κ. Σπύρου Λοβέρδου, Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωποῦντος, δυνάμει καὶ τοῦ ὧδε ἐπισυνημμένου ἀποσπάσματος πρακτικῶν τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1926 Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, τὴν Ἑταιρείαν ταύτην, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΠ' (5080) καὶ τὸ ἄρθρον 21 τῆς διὰ τοῦ νόμου τούτου κυρωθείσης ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1905 συμβάσεως «περὶ συστάσεως Προνομιούχου Ἑταιρείας κλπ.» καὶ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1907 Β. Διατάγματος ἐκχωρηθέντος εἰς τὴν Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως γενικῶν ἀποθηκῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπὲρ τῆς αὐτῆς συμβαλλομένης Προνομιούχου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν, ἤτοι ἀπὸ τῆς 9 Αὐγούστου 1935 μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου 1950 καὶ ἐπεκτείνεται τοῦτο μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας καὶ εἰς τὰς νέας χώρας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ἀνάδοχος Ἑταιρεία δικαιοῦται ἵνα, ἐκτὸς τῶν ἤδη λειτουργουσῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, ἐγκαταστήσῃ καὶ θέσῃ ἐν λειτουργίᾳ Γενικὰς Ἀποθήκας εἰς ἁπάσας τὰς πόλεις τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος ὑποχρεουμένη ὅπως ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν δηλώσῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τὰς πόλεις ταύτας.

Ἐντὸς εἰσέτι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν ὡς ἄνω τριετοῦς προθεσμίας, ὀφείλει ἡ ἀνάδοχος Ἑταιρεία νὰ θέσῃ, εἰς ἃς πόλεις ἐδήλωσεν, ἐν λειτουργίᾳ τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας.

Δι' ὅσας πόλεις δὲν ἤθελε γίνει ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τοιαύτη δήλωσις ἢ δὲν ἤθελεν αὕτη θέσει ἐν λειτουγίᾳ Γενικὰς Ἀποθήκας, ἐντὸς καὶ τῆς δευτέρας ὡς ἄνω τριετοῦς προθεσμίας, τὸ Κράτος καθίσταται ἐλεύθερον νὰ παραχωρήσῃ πρὸς τρίτους τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ μεταγενεστέρων συμβάσεων, κυρωθησομένων διὰ Διαταγμάτων, κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν Γεν. Ἀποθηκῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ΒΥΙΗ' τῆς 10)4)1896 ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν αὐταῖς ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρω νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 3526 ὡς καὶ τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1908 συμβάσεως «περὶ ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων διατελούντων ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐν ταῖς Γενικαῖς Ἀποθήκαις κλπ.» τροποποιουμένης, προσδιορισθήσονται δὲ καὶ τὰ δικαιώματα ἐν γένει, ἅτινα θὰ δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ ἡ ἀνάδοχος Ἑταιρεία διὰ τὰ ἐν ταῖς Γενικαῖς Ἀποθήκαις ἀποταμιευόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἤδη ἰσχυόντων τιμολογίων, τροποποιουμένων συμφώνως πρὸς τὰς ἑκάστοτε οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιρετικῶς τὸ Κράτος δύναται νὰ ἀξιώσῃ παρὰ τῆς συμβαλλομένης Π. Α. Ε. Γ. Α. τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1935 ἐποχὴν τῆς ἀρχικῆς λήξεως τοῦ διὰ τῆς παρούσης παρατεινομένου προνομίου της, ὅπως ὑποβάλῃ αὕτη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας προτάσεις

πρὸς ἀνεγερσιν παραλίων Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐν Πειραιεῖ, ἰδίως ἐν τῇ ἱδρυθησομένῃ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ ἕως τοῦ ἄνω ἔτους 1935 ἀνεγείρῃ τοιαύτας ἢ αἱ ἀνεγερθεῖσαι δὲν θὰ εἶνε ἐπαρκεῖς, ἐν συνδυασμῷ μετὰ περαιτέρω παρατάσεως τοῦ προνομίου της.

Ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται προσκόψουν ἕνεκεν ἀντιρρήσεων τῆς Ἑταιρείας, ὅπως ἀποδεχθῇ ὅρους προτεινομένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τότε ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συμβληθῇ μετὰ τρίτου, Ἑταιρείας ἢ ἀτόμου, καὶ νὰ χορηγήσῃ τὸ προνόμιον τῆς ἐκδόσεως ἐνεχυρογράφων ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προνόμιον ἀπορρέον ἐκ τοῦ περὶ Γενικῶν Ἀποθηκῶν νόμου, μόνον διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ μόνον μέχρι τῆς λήξεως τοῦ παρατεινομένου νῦν προνομίου τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἤτοι μέχρι τοῦ 1950, ὁπότε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1933 μέχρι τοῦ ἔτους 1950, τὰ προνόμια θὰ ἀσκῶνται ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ δύο δικαιούχων. Οἱ ὅροι ὅμως τῆς χορηγήσεως τοῦ προνομίου τούτου διὰ τὸν Πειραιᾶ δέον νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῶν ὅρων οὓς ἠξίωσε τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ δὲν ἀπεδέχθη ἐν τῷ συνόλῳ ἡ Ἑταιρεία αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἢ βελτιωμένων δικαιωμάτων ἀποθηκεύσεως, ὅσα καὶ ἡ Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν θὰ προτείνῃ. Ἐὰν ὅμως ὑπῆρξαν ἀλλοιώσεις, ποῦ μὲν εὐνοϊκώτεραι, ποῦ δὲ δυσμενέστεραι, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπάρξῃ εὐχερὴς σύγκρισις ἢ ἐὰν μεταξὺ τῆς διαπραγματεύσεως τῶν διαπραγματευσασῶν μετὰ τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ τῆς συνομολογήσεως συμβάσεως μετὰ τρίτου ἐκδοχέως, παρεμβληθῇ χρονικὸν διάστημα ἐπέκεινα τοῦ ἑνὸς ἔτους, καλεῖται ἡ Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὑποβάλῃ νέας προτάσεις, προτιμωμένη ἐπὶ ἴσοις ὅροις παντὸς τρίτου.

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 καὶ ἐπέκεινα ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν τῆς συμβαλλομένης Π.Α.Ε.Γ.Α. τῆς Ἑλλάδος θὰ γίνηται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

α') Θέλει προαφαιρεῖται ὅσον ποσὸν ἀπαιτεῖται πρὸς ἀπόληψιν ὑπὲρ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου τόκου ἴσου πρὸς τὸν ἐτήσιον μέσον ὅρον τοῦ τόκου προεξοφλήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ πλέον, ὡς πρόσθετον μέρισμα, ποσὸν δραχμῶν 500,000, ἐφόσον ἡ τιμὴ τῆς λίρας Ἀγγλίας ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχμάς, 2000 δὲ λιρῶν Ἀγγλίας, ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς λίρας Ἀγγλίας κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 300 δραχμῶν.

β') Ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν περισσεύματος θὰ λαμβάνῃ τὸ Κράτος τὸ ἥμισυ.

Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν κερδῶν ἀφαιροῦνται, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκ τῶν προσόδων τῆς Ἑταιρείας, τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως, οἱ φόροι οἱ βαρύνοντες τὴν ἐπιχείρησιν πλὴν τῶν φόρων ἐπὶ τῶν μερισμάτων, τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἀνεπιδέκτων εἰσπράξεως ἀπαιτήσεων καὶ τῶν κρατήσεων λόγῳ ἀποσβέσεως τῶν ἐπισφαλῶν τοιούτων, τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς ἀξίας τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ ἡ κράτησις 5 ο/ο πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη κατὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας εἶνε ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 6.

Τὸ τέλος χαρτοσήμου τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ταύτης μεταγενεστέρων τοιούτων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς χιλίας, καταβάλλεται δὲ συντασσομένης ἁπλῆς συνοδολαιογραφικῆς πράξεως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυρούντος τὴν σύμβασιν ταύτην νόμου.

Ἐγένετο ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 16 Ἰουνίου 1926 καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται:

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου κλπ.
Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Διὰ τὴν Π. Α. Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν ὑπαρχουσῶν ἤδη ἐγκαταστάσεων Γενικῶν Ἀποθηκῶν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2948 τοῦ 1922 «περὶ προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1925 νομοθετ. διατάγματος.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Β. Μάλλιος.

---

(2)

Περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐξευγενισμοῦ δένδρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς τῶν Συνεταιρισμῶν.

1. Τῇ συναινέσει τοῦ ἡμίσεος τοὐλάχιστον τῶν κατοίκων μιᾶς κοινότητος τῶν ἐχόντων ἰδιοκτησίαν κάτω τῶν 500 στρεμ. πεφυτευμένων δι' ἀγρίων καρποφόρων δένδρων συνιστῶνται ἀναγκαστικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἐξευγενισμοῦ δένδρων, ὧν μέλη εἶνε ἀναγκαστικῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν ὡς ἄνω καταγραφέντα ἢ ἰδιοκτησίαν τῶν ὡς ἄνω ἐπάσεων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς κοινότητος.

2. Οἱ Συνεταιρισμοὶ οὗτοι ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐξημέρωσιν τῶν ἀγρίων καρποφόρων δένδρων καὶ τὴν διὰ διορισμοῦ κοινῶν φυλάκων ὅπου οἱ συνήθεις ἐν τῇ κοινότητι ἀγροφυλακὲς δὲν ἐπαρκοῦν, διαφύλαξιν τούτων.

3. Οἱ φύλακες οὗτοι ἔχοντες ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν ἀγροφυλάκων διορίζονται ἀποφάσει τῆς Γε-

νικῆς Συνελεύσεως καὶ πληρώνονται δι' εἰσφορῶν εἰσπραττομένων ἐν περιπτώσει δυστροπίας κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 παραγρ. 3 τοῦ ν. 602 διατασσόμενα.

Ἄρθρον 2.

Σύστασις τῶν Συνεταιρισμῶν.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁ Πρόεδρος ἑκάστης κοινότητος ὑποχρεοῦται νὰ καταγράψῃ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν δι' ἀγρίων καρποφόρων δένδρων πεφυτευμένων ἐκτάσεων κάτω τῶν 500 στρ. τιμωρούμενος ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Π. Ν. περὶ παραβάσεων καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

2. Ὁ καταρτιζόμενος πίναξ κατατίθεται ἀμέσως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν διαχειρίσεως ἀκινήτου συνιδιοκτησίας καὶ κοινῆς χορτονομῆς διατασσομένων.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος ὑποχρεοῦται νὰ προσκαλέσῃ 8 ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συγκλήσεως διὰ προσκλήσεως τοιχοκολλωμένης εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς κοινότητος τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένους καὶ ἀφοῦ ἀναπτύξῃ εἰς αὐτοὺς τὸν σκοπὸν τῆς προσκλήσεως καλεῖ τούτους νὰ ὑπογράψουν τὸ καταστατικὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἐὰν τοῦτο ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος τῶν ὡς ἐγγραπτέων θεωρηθέντων ἀποστέλλεται τὸ καταστατικὸν μετὰ σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸς ἔγκρισιν.

Ὑποχρεώσεις Συνεταίρων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἕκαστος συνεταῖρος ἐγγράφεται διὰ μίαν μερίδα καὶ ἔχει μόνον μίαν ψῆφον, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐξημερώνῃ κατ' ἔτος τοὐλάχιστον τὸ 1)5 τῶν ἀγρίων δένδρων.

2. Διὰ τοὺς μὴ συμμορφουμένους ἢ τοὺς κακῶς ἐκτελοῦντας τὸν ἐξευγενισμὸν τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀναλαμβάνει ἐπὶ ταῖς ποιναῖς ἐπὶ παραβάσει τῶν καθηκόντων του ὁριζομέναις τοῦ ν. 602 τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών του δαπάναις αὐτοῦ εἰσπραττομέναις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 παραγρ. 3 τοῦ Ν. 602 διατασσόμενα..

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Οἱ κατὰ τὰ ὡς ἄνω Συνεταιρισμοὶ μόνον τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σκοπὸν δύνανται νὰ ἔχουν.

2. Οἱ συνεταῖροι καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰς ὁδηγίας τῆς γεωργικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἀγρίων δένδρων. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι ἢ ἀποπειρώμενοι νὰ ἐξαπατήσουν αὐτὴν τιμωροῦνται μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον ἢ καὶ ἀμφοτέρας τὰς ποινάς.

3. Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3, 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 καὶ 6 τοῦ Ν.Δ. περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν διαχειρίσεως ἀκινήτου συνιδιοκτησίας διὰ κοινῆς χορτονομῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ ν. 601 καὶ τοῦ συμπληρωματικοῦ τούτου Ν. Δ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρεῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Τσουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερόλης, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ κανονισμοῦ διαχειρίσεως περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν κοινοτήτων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διάταγμα «περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κανονισμὸς διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων.

Ἵδρυσις-Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων Ἰωαννίνων, ἐνεργεῖται καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς Ἐφορεπιτροπείας τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἐκπροσωπούσης τὸ νομικὸν πρόσωπον τῶν «Ἑλεῶν ἢ Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων Ἰωαννίνων», ἐχούσης δ' ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναούς, Νεκροταφεῖα, Ἐξωκλήσια καὶ πάντα τὰ κοινωφελῆ, εὐαγῆ φιλανθρωπικὰ καὶ ἄλλα καθιδρύματα, ἅτινα ὑπήγοντο μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν τέως Ἐφορεπιτροπείαν τῶν Ἑλεῶν ἢ Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐφορεπιτροπείας:

α') Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τῆς προερχομένης ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως κτηθείσης καὶ ἀνηκούσης εἰς τὴν τέως Ὀρθόδοξον Κοινότητα Ἰωαννίνων (Ἑλεῆ Ἰωαννίνων), καὶ καθ' ὃν τρόπον αὕτη διενεργεῖτο ἀνέκαθεν.

β') Ἡ διοίκησις τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων καὶ λοιπῶν Ἱδρυμάτων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγομένων ἐξαρτημάτων.

γ') Ἡ διαχείρισις τῶν ἐκπαιδευτικῶν πόρων τῶν ἐκ κληροδοτημάτων ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως προερχομένων συμφώνως τῷ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρ. 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος.

δ') Ἡ διοίκησις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Ὀρθοδόξου Κοινότητος Ἰωαννίνων Ἱερῶν Ναῶν, Νεκροταφείων, Ἐξωκλησίων καὶ πάντων τῶν Ἡρασμάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἐφορεπιτροπεία διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας.

Τρόπος ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία ἀποτελεῖται ἐξ 21 μελῶν καὶ ἀπαρτίζεται· α') ἐκ τῆς τετραμελοῦς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, β') ἐκ 10 ἐπιτρόπων τῶν πέντε ἐνοριακῶν ναῶν, ἤτοι ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Ἀθανασίου (Μητροπόλεως), ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Νικολάου (ἀγορᾶς), ἱεροῦ ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου τοῦ ἐπιλεγομένου Ἀρχιμανδρείου, ἱεροῦ ναοῦ ἁγίας Μαρίνης καὶ ἱεροῦ ναοῦ περιβλέπτου ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστου, γ') ἐκ δύο ἐπιτρόπων τοῦ Πτωχοκομείου, δ') ἐκ τριῶν ἐπιτρόπων Προικοδοτημάτων καὶ ε') ἐκ δύο ἐπιτρόπων Γηροκομείου.

Τῆς Ἐφοροεπιτροπείας, ὡς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑπαγομένων ἐπιτροπῶν τῶν, ὡς ἄνω, Καθιδρυμάτων προεδρεύει, ἑκάστοτε, Μητροπολίτης Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία ἐκλέγεται ἀνὰ πᾶσαν τετραετίαν. Αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ Δεκεμβρίου, προκηρυσσόμεναι ὀκτώ, τοὐλάχιστον, ἡμέρας πρότερον διὰ προκηρύξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, δημοσιευομένης διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου. Ἡ δὲ ἐγκατάστασις τῆς νέας Ἐφοροεπιτροπείας γίνεται τὴν 1 Φεβρουαρίου, ἀφιεμένου ἑνὸς μηνὸς εἰς τὴν προκάτοχον ταυτην διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ της. Ἡ ἐκλογὴ τῶν μὲν ἐπιτρόπων τῶν ἱερῶν ναῶν γίνεται ἄμεσος, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιτρόπων ἔμμεσος.

Ἄρθρον 6.

Αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἶνε πενταμελεῖς, ἡ ἐκλογὴ δὲ αὐτῶν ἐνεργεῖται ἰδιαιτέρως μιᾶς ἑκάστης ἐπὶ τῶν ἐνοριτῶν τοῦ ναοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνοριακῶν καταλόγων κατὰ τὰς κατωτέρω ὁριζομένας προθεσμίας τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς πάντας τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς διὰ ψηφοφορίας πάντων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 δικαιουμένων ψήφου, αὐτοπροσώπως προσερχομένων. Οἱ ἐκλεγόμενοι δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ἐνορῖται τοῦ ναοῦ δι' ὃν ἐκλέγονται.

Τμήματα ἐκλογῆς ὁρίζονται πέντε μὲ κέντρα τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς πλὴν τοῦ τῆς Ἐνορίας Περιβλέπτου, δι' ἣν λόγῳ τῆς ἀποστάσεως ὁρίζεται ἡ Παυλίδειος Σχολή.

Ἄρθρον 7.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἱερῶν ναῶν ἔχουσιν ἅπαντες οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, Ἕλληνες τὸ γένος καὶ δημόται Ἰωαννίνων ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Ἐνοριακῷ καταλόγῳ, ἀπολαύοντες πλήρως τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα καὶ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐκλέξιμοι δὲ εἶνε οἱ ἔχοντες τὰ ὡς ἄνω προσόντα καὶ ἡλικίαν 30 ἐτῶν συμπεπληρωμένην.

Ἄρθρον 8.

Στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι:

1) Οἱ ὁπωσδήποτε ἐλεοδοτούμενοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς τῶν συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας μέχρι δευτέρου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπωφελήθησαν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐλεοδοτήσεως ἐντὸς τῆς τελευταίας πρὸ τῶν ἐκλογῶν τετραετίας.

2) Οἱ ἔχοντες ὁπωσδήποτε ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς πρὸς τὰ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα Ἰωαννίνων καὶ τοὺς Ἱεροὺς ναοὺς ἐκτὸς ἐὰν καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα πρὸ τῆς ὁριστικῆς κυρώσεως.

3) Οἱ κηρυχθέντες εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς των.

4) Οἱ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων καὶ Ἐκκλησιῶν, ἐκτὸς τῶν ἰατρῶν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογὴ δύο μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιτροπῇ.

Ἄρθρον 9.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐφοροεπιτροπείας τηροῦνται ἀκριβεῖς Ἐνοριακοὶ κατάλογοι, συντασσόμενοι ὑπὸ τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ συνεργαζομένης μετὰ τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ὄντων ὑπευθύνων διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν παρεχομένας πληροφορίας.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, συντάσσονται οἱ πρῶτοι Ἐνοριακοὶ κατάλογοι, ἐπερχομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ὁριστικῆς καὶ μονίμου Ἐνοριακῆς διαιρέσεως τῆς πόλεως ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς προέδρου, τοῦ δημάρχου Ἰωαννίνων, τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων καὶ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ δήμου Ἰωαννίνων καὶ ἀποφαινομένης κατὰ πλειονοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν τῶν Ἐνοριακῶν καταλόγων ἀναρτωμένων ἔξωθι τοῦ γραφείου τῶν Ἐλεῶν δικαιοῦται πᾶς πολίτης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καταλόγου διὰ πᾶσαν παράλειψιν ἢ παράνομον ἐγγραφὴν νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον ἔνστασιν πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται τελεσιδίκως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἄνω προθεσμίας ὑπὸ τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης παρὰ τῆς ὑφισταμένης Ἐφοροεπιτροπείας καὶ συνεδριαζούσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

Οἱ Ἐνοριακοὶ κατόλογοι καθιστάμενοι οὕτως ὁριστικοὶ ἀναθεωροῦνται καὶ συμπληροῦνται ἀνὰ πᾶσαν τετραετίαν καὶ τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Αἱ προσθῆκαι καὶ μεταβολαὶ δημοσιεύονται ὡς ἀνωτέρω ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ὑποβαλλόμεναι μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου, ἐκδικάζονται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως παρὰ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τῆς Ἀνωτέρας Ἀντιπροσωπείας καὶ συνεδριαζούσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 10.

Τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐποπτεύουσι τριμελεῖς Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἀποτελούμεναι ἀπὸ τὸν προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ, ὡς πρόεδρον, καὶ δύο ἐνορίτας ἢ μή, διοριζομένους παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, ὧν ὁ ἕτερος ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων φερόντων τὴν σφραγῖδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ριπτομένων ἐντὸς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου κάλπης, διαρκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς λειτουργίας μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ψηφοφορίας ἐπακολουθεῖ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐν ἀνάγκῃ ἀναβάλλεται διὰ τὴν ὑστεραίαν, σφραγιζομένης ἐπιμελῶς τῆς κάλπης. Μετὰ τὴν διαλογὴν συντάσσεται πρακτικόν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων, τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, ἃς ἔλαβεν. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μετὰ τῶν ψηφοδελτίων μονογραφημένων παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ καταλόγου τῶν ψηφοφορησάντων, ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἑκάστοτε Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἐξαγγέλλονται διὰ τοῦ τύπου, ὑποβάλλονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην, ἐκδικάζονται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ συνεδριαζούσης ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 9.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς σώματος ἐπαναλαμβάνεται αὕτη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

Καθιστάμενον οὕτως ὁριστικὸν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς οἱ ἐπιτυχόντες διορίζονται Ἐπίτροποι διὰ Διατάγματος τοῦ Μητροπολίτου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσεως ἑνὸς

τῶν μελῶν ἀναπληροῦται τοῦτο ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος. Ἐν ἐλλείψει ἐπιλαχόντος διορίζεται τοιοῦτο ἐξ ὀφικίου.

Ἄρθρον 12.

Ἐκ τῶν πενταμελῶν Ἐπιτροπῶν οἱ δύο πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἀποτελοῦσι μέλη τῆς Ἐφοροεπιτροπείας, διοριζόμενοι δι' εἰδικοῦ Πιττακίου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσεως ἢ θανάτου αὐτῶν ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν εὐθὺς ἑπομένων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἄρθρον 13.

Ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς ἐκλογῆς συγκαλεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει γενικὴ συνέλευσις πάντων τῶν μελῶν τῶν καταρτισθεισῶν πενταμελῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὑπολειπομένων ἑνδεκα μελῶν τῆς Ἐφοροεπιτροπείας τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 4.

Τῆς συνελεύσεως ταύτης μετέχουσι μὲ ἴσα ἐκλογικὰ δικαιώματα καὶ ἀνὰ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, τῆς Ἑνώσεως Φαρμακοποιῶν, τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, τέσσαρες τῆς Ὁμοσπονδίας, δύο τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, δύο τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Πολεμιστῶν, ὑποδεικνυόμενοι ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων καὶ ἔχοντες τὰ προσόντα τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω Σωματείων οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἀποκλείονται, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀντικαθίστανται ὑπὸ ἄλλων, ὑποκαθιστάμενος πλήρως εἰς τὴν ἰδιότητά των κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὁλομελείας ἢ συνελεύσεως.

Ἡ γενικὴ αὕτη συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν της, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ συγκροτήσεως ἀπαρτίας κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, καλεῖται τὸ δεύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὁσωνδήποτε μελῶν.

Ἡ γενικὴ αὕτη συνέλευσις κηρυχθεῖσα ἐν ἀπαρτίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὰ μέλη τῶν λοιπῶν Ἐπιτροπῶν, ἤτοι τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐπιτροπῆς Πτωχοκομείου, τῆς ἐπὶ τῶν Προικοδοτημάτων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Γηροκομείου, ὡς καὶ τῆς Πενταμελοῦς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐκλογῆς ὡς μελῶν τῶν ἄνω Ἐπιτροπῶν καὶ μελῶν τῆς συνελεύσεως, πλὴν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὡς μέλη αὐτῆς μέλη τῆς Ἐφοροεπιτροπείας καὶ τῶν πενταμελῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι δευτέρου βαθμοῦ.

Ἐκλέξιμοι διὰ τὰς ἀνωτέρω Ἐπιτροπὰς εἶνε οἱ ἔχοντες ἅπαντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 ἀναγραφόμενα προσόντα.

Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως ἢ θανάτου ἑνὸς τῶν ἐκλεγέντων τούτων μελῶν, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος κατὰ τὴν ἐκλογήν, καὶ ἐν ἐλλείψει οὐτοῦ ἐξ ὀφικίου.

Οἱ οὕτως ἐκλεγόμενοι διορίζονται διὰ πιττακίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς.

Δικαιοδοσία.— Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Ἄρθρον 14.

Ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα Ἐφοροεπιτροπεία ἐκπροσωποῦσα μετὰ πάντων τῶν συμπαρομαρτούντων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τὰ Ἑλέη ἢ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα Ἰωαννίνων ἀποτελοῦντα καὶ ταῦτα ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν Δημοσίων καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν, ἀπολαμβάνει ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἀτελείας καὶ ἐν γένει πασῶν τῶν ἀτελειῶν νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

Ἐπίσης εἰσπράττει τοὺς τόκους, τὰ εἰσοδήματα καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς καρποὺς τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων διὰ τοῦ ταμίου αὐτῆς.

Ὡσαύτως ἐγκρίνει καὶ ἐπιτηρεῖ τοὺς ἰδιαιτέρους ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων διαφόρων Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη.

Πᾶν μέλος ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειρὰν συνεδρίας ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματος του ἀναπληρούμενον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 13 ἐκτιθέμενον τρόπον.

Αἱ προσκλήσεις τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων ἀναγράφουσαι τὰ θέματα αὐτῶν κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως. Εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν κρατοῦνται πρόχειρα σημειώματα τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων, μονογραφούμενα παρὰ τῶν παρόντων, ἐν ἀρχῇ δὲ πάσης συνεδριάσεως ἀναγινώσκονται καὶ ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τῶν γραμματέων.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν της πλέον ἑνός, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀπαρτίας συγκαλεῖται τὸ δεύτερον, ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὁσωνδήποτε τῶν μελῶν της.

Ἡ τυχὸν ἀποχώρησις μελῶν τινῶν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως δὲν συνεπάγεται ἀκύρωσιν αὐτῆς, ἐφόσον διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ ταύτης παρουσίας των ἀπετελέσθη ἀπαρτία.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων αὐτοπροσώπως ψηφοφορούντων, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἡ ψηφοφορία εἶνε φανερά, πλὴν τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, ὁπότε γίνεται μυστική. Ἐπίσης μυστικὴ ψηφοφορία δύναται νὰ διεξαχθῇ καὶ ἐπὶ παντὸς ζητήματος, προτάσει πέντε τοὐλάχιστον μελῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία συνερχομένη εἰς πρώτην συνεδρίασιν 3 τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκλογήν, καταρτίζεται εἰς Σῶμα ἐκλέγουσα :

α') Τὸν ταμίαν αὐτῆς ἐκ τῶν φερεγγυοτέρων.

β') Διμελῆ ἐπὶ τῶν βοηθημάτων Ἐπιτροπήν.

γ') Τριμελῆ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων Ἐπιτροπήν, καὶ

δ') Τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω Ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουσι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἡ δὲ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν συμπίπτει πρὸς τὴν τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία:

α') Ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους συντάσσει τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, καθορίζουσα τὰς πιστώσεις ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν διαθηκῶν καὶ ταῖς ἀνάγκαις ἑκάστου τούτου, τηρουμένου τοῦ συστήματος τῆς ἀλληλοβοηθείας αὐτῶν, ὡς τοῦτο ἀνέκαθεν ἐκράτησεν καὶ ἀναγράφουσα τὰ γενικὰ ἔξοδα διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν καὶ συντήρησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ προϋπολογισμοῦ δέον ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μέρισμα τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οὐτινος οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις.

β') Ἐγκρίνει τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ, καθοριζομένην παρὰ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ πᾶσαν δικαιοπραξίαν αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς παραπόνου καὶ πάσης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιτροπῶν ὁριστικῶς καὶ τελεστιδίκως.

γ') Ψηφίζει τὰς ἀναγκαιούσας συμπληρωματικὰς πιστώ-

τῶν μελῶν ἀναπληροῦται τοῦτο ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος. Ἐν ἐλλείψει ἐπιλαχόντος διορίζεται τοιοῦτο ἐξ ὀρφικίου.

Ἄρθρον 12.

Ἐκ τῶν πενταμελῶν Ἐπιτροπῶν οἱ δύο πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἀποτελοῦσι μέλη τῆς Ἐφοροεπιτροπείας, διοριζόμενοι δι' εἰδικοῦ Πιττακίου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσεώς ἢ θανάτου αὐτῶν ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν εὐθὺς ἑπομένων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἄρθρον 13.

Ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς ἐκλογῆς συγκαλεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει γενικὴ συνέλευσις πάντων τῶν μελῶν τῶν καταρτισθεισῶν πενταμελῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὑπολειπομένων ἕνδεκα μελῶν τῆς Ἐφοροεπιτροπείας τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 4.

Τῆς συνελεύσεως ταύτης μετέχουσι μὲ ἴσα ἐκλογικὰ δικαιώματα καὶ ἀνὰ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, τῆς Ἑνώσεως Φαρμακοποιῶν, τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, τέσσαρες τῆς Ὁμοσπονδίας, δύο τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, δύο τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Πολεμιστῶν, ὑποδεικνυόμενοι ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων καὶ ἔχοντες τὰ προσόντα τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω Σωματείων οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἀποκλείονται, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀντικαθίστανται ὑπὸ ἄλλων, ὑποκαθιστάμενος πλήρως εἰς τὴν ἰδιότητά των κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὁλομελείας ἢ συνελεύσεως.

Ἡ γενικὴ αὕτη συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν της, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ συγκροτήσεως ἀπαρτίας κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, καλεῖται τὸ δεύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὁσωνδήποτε μελῶν.

Ἡ γενικὴ αὕτη συνέλευσις κηρυχθεῖσα ἐν ἀπαρτίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὰ μέλη τῶν λοιπῶν Ἐπιτροπῶν, ἤτοι τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐπιτροπῆς Πτωχοκομείου, τῆς ἐπὶ τῶν Προικοδοτημάτων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Γηροκομείου, ὡς καὶ τῆς Πενταμελοῦς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐκλογῆς ὡς μελῶν τῶν ἄνω Ἐπιτροπῶν καὶ μελῶν τῆς συνελεύσεως, πλὴν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὡς μέλη αὐτῆς μέλη τῆς Ἐφοροεπιτροπείας καὶ τῶν πενταμελῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι δευτέρου βαθμοῦ.

Ἐκλέξιμοι διὰ τὰς ἀνωτέρω Ἐπιτροπὰς εἶνε οἱ ἔχοντες ἅπαντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 ἀναγραφόμενα προσόντα.

Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως ἢ θανάτου ἑνὸς τῶν ἐκλεγέντων τούτων μελῶν, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος κατὰ τὴν ἐκλογήν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἐξ ὀρφικίου.

Οἱ οὕτως ἐκλεγόμενοι διορίζονται διὰ πιττακίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς.

Δικαιοδοσία.— Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Ἄρθρον 14.

Ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα Ἐφοροεπιτροπεία ἐκπροσωποῦσα μετὰ πάντων τῶν συμπαραμαρτούντων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τὰ Ἐλέη ἢ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα Ἰωαννίνων ἀποτελοῦντα καὶ ταῦτα ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν Δημοσίων καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν, ἀπολαμβάνει ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἀτελείας καὶ ἐν γένει πασῶν τῶν ἀτελειῶν νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

Ἐπίσης εἰσπράττει τοὺς τόκους, τὰ εἰσοδήματα καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς καρποὺς τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων διὰ τοῦ ταμίου αὐτῆς.

Ὡσαύτως ἐγκρίνει καὶ ἐπιτηρεῖ τοὺς ἰδιαιτέρους ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων διαφόρων Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη.

Ἂν μέλος ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειρὰν συνεδρίας ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματος του ἀναπληρούμενον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 13 ἐκτιθέμενον τρόπον.

Αἱ προσκλήσεις τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων ἀναγράφουσαι τὰ θέματα αὐτῶν κοινοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως. Εἰς πᾶσαν συνεδρίασιν κρατοῦνται πρόχειρα σημειώματα τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων, μονογραφούμενα παρὰ τῶν παρόντων, ἐν ἀρχῇ δὲ πάσης συνεδριάσεως ἀναγινώσκονται καὶ ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τῶν γραμματέων.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν της πλέον ἑνός, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀπαρτίας συγκαλεῖται τὸ δεύτερον, ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὁσωνδήποτε τῶν μελῶν της.

Ἡ τυχὸν ἀποχώρησις μελῶν τινῶν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως δὲν συνεπάγεται ἀκύρωσιν αὐτῆς, ἐφόσον διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ ταύτης παρουσίας των ἀπετελέσθη ἀπαρτία.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων αὐτοπροσώπως ψηφοφορούντων, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἡ ψηφοφορία εἶνε φανερά, πλὴν τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, ὁπότε γίνεται μυστική. Ἐπίσης μυστικὴ ψηφοφορία δύναται νὰ διεξαχθῇ καὶ ἐπὶ παντὸς ζητήματος, προτάσει πέντε τοὐλάχιστον μελῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία συνερχομένη εἰς πρώτην συνεδρίασιν 3 τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκλογήν, καταρτίζεται εἰς Σῶμα ἐκλέγουσα :

α') Τὸν ταμίαν αὐτῆς ἐκ τῶν φερεγγυοτέρων.

β') Διμελῆ ἐπὶ τῶν βοηθημάτων Ἐπιτροπήν.

γ') Τριμελῆ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων Ἐπιτροπήν, καὶ

δ') Τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω Ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουσι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἡ δὲ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν συμπίπτει πρὸς τὴν τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπεία:

α') Ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους συντάσσει τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, καθορίζουσα τὰς πιστώσεις ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν διαθηκῶν καὶ ταῖς ἀνάγκαις ἑκάστου τούτου, τηρουμένου τοῦ συστήματος τῆς ἀλληλοβοηθείας αὐτῶν, ὡς τοῦτο ἀνέκαθεν ἐκράτησεν καὶ ἀναγράφουσα τὰ γενικὰ ἔξοδα διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν καὶ συντήρησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ προϋπολογισμοῦ δέον ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μέρισμα τῆς τελευταίας ἑξαμηνίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οὗτινος οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις.

β') Ἐγκρίνει τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ, καθοριζομένην παρὰ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ πᾶσαν δικαιοπραξίαν αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς παραπόνου καὶ πάσης διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιτροπῶν ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως.

γ') Ψηφίζει τὰς ἀναγκαιούσας συμπληρωματικὰς πιστώ-

σεις εἰς βάρος τοῦ ἀποθεματικοῦ, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἐν τῇ α' παραγράφῳ ὅριον. Ἐν ἐκάστῳ ἀνάγκῃ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὅριον τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ') ἀποφασίζει περὶ δωρεῶν, συνδρομῶν καὶ λοιπῶν ἐκτάκτων δαπανῶν καὶ βοηθημάτων ὑπερβαινόντων τὰς χιλίας (1000) δραχμὰς καὶ

ε') Ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Ἐφοριοεπιτροπεία ἐκπροσωπεῖται εἰς πάσας αὐτῆς τὰς σχέσεις, ὡς καὶ ἐν πάσῃ δικαιοπραξίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐννόμῳ σχέσει καὶ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς τοῦ Κράτους καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς.

Εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐφοροεπιτροπείας.

1) Ἐπιτροπὴ Βοηθημάτων.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἐπὶ τῶν Βοηθημάτων Ἐπιτροπὴ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε καλουμένην «ἐπὶ τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτροπὴν» καθορίζει τὸν κατάλογον τῶν δικαιουμένων εἰς βοηθήματα ἀπόρων κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὸ διανεμητέον ποσόν, καθορίζει τὰ κάτω τῶν χιλίων (1000) δραχμῶν ἔκτακτα βοηθήματα καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τακτικὰ τοιαῦτα κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ ἔκτακτα πρὸς ἀποφυλάκισιν τῶν διὰ λόγους μικροχρεῶν καὶ δικαστικῶν ἐξόδων κρατουμένων.

Προκειμένου δὲ περὶ βοηθημάτων μέχρις 100 δραχμῶν καθορίζονται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ προέδρου.

Ἡ συνολικῶς διατιθεμένη δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ εἰδικὰ κονδύλια τὰ ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα δι' ἕκαστον τῶν ἄνω σκοπῶν, ὡς ταῦτα, τυχόν, προσηυξήθησαν δι' ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων.

2) Ἐπιτροπὴ ἀκινήτων.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων Ἐπιτροπὴ μεριμνᾷ περὶ τῆς κατὰ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας μισθώσεως τῶν κτημάτων τῶν Ἐλεῶν καὶ Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων καὶ ἐν γένει περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς αὐτῶν μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν (5000) ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, ἀπαιτουμένης δι' ὑπέρτερον ποσὸν προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

3) Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπέχει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐξελέγχῃ καθ' ἕκαστον ἔτος τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμείου Ἐλεῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καθιδρυμάτων καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ὑποβάλλουσα τὸ πόρισμα αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφοροεπιτροπείαν.

Ἐπίσης ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται καθ' οἱανδήποτε στιγμὴν νὰ ἐλέγξῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου Ἐλεῶν ὡς καὶ τῶν τοιούτων τοῦ ταμείου Ναῶν.

Καθήκοντα ταμίου.

Ἄρθρον 22.

Ὁ ταμίας παραλαμβάνει παρὰ τοῦ προκατόχου του διὰ πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀποχωρήσαντος ταμίου, τοῦ διαδόχου αὐτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητά, ὡς καὶ τὰ διάφορα χρεώχραφα, ὁμολογίας, γραμμάτια καὶ πάντα σχετικὸν τίτλον καὶ ἔγγραφον.

Ἐνεργεῖ τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ ἐνταλμάτων, ὑπογεγραμμένων, παρὰ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν καὶ δεόντως ἐξωφλημένων, μὴ ἐπιτρεπομένου νὰ κρατῇ ἄνω τῶν εἴκοσι πέντε χιλ. (25000) δραχμῶν ἐν τῷ ταμείῳ, καταθέτων τὰ ἄνω τῶν 25000 ποσὰ εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποσύρων κατὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας ἐγκρίσει τοῦ προέδρου τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Ἄρθρον 23.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ταμίαν νὰ δίδῃ χρήματα εἰς οἱονδήποτε ἄνευ νομίμου ἀποφάσεως ἐκτὸς τῶν συνήθων πληρωμῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων καὶ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Σύναψις δανείων (ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς) ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐφοροεπιτροπείας καὶ δι' ὡρισμένους σκοπούς, τὰ δὲ χρεωστικὰ συμβόλαια ἢ γραμμάτια τῶν ἐγκριθέντων δανείων δέον νὰ ὑπογράφωνται παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως.

Καθήκοντα γραμματέων καὶ κλητῆρος.

Ἄρθρον 24.

Οἱ γραμματεῖς ὄντες τοὐλάχιστον ἀπόφοιτοι γυμνασίου ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Ἀντιπροσωπείας τῇ συναινέσει πάντοτε τοῦ προέδρου αὐτῆς καὶ μισθοδοτοῦνται ἀναλόγως πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα.

Οἱ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται α') νὰ ἐκτελῶσιν ἅπασαν τὴν γραφικὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, νὰ συντάσσωσι τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν καὶ νὰ παρασκευάζωσι πᾶσαν τὴν πρακτικὴν ἀλληλογραφίαν, β') νὰ τηρῶσιν αὐστηρὰν ὑπηρεσιακὴν ἐχεμύθειαν. Αἱ ἐργάσιμοι ὧραι κανονίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἐν περιπτώσει οἱασδήποτε παραβάσεως ὑπόκεινται εἰς πειθαρχικὰς ποινάς, ἤτοι ἐπίπληξιν, πρόστιμον μέχρι 200 δραχμῶν καὶ προσωρινὴν ἢ ὁριστικὴν ἀπόλυσιν.

Ἄρθρον 25.

Διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ γραφείου καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς διεκπεραιώσεως διορίζεται κλητὴρ μὲ μισθὸν καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Νοσοκομεῖον Χατζῆ-Κώστα

Ἄρθρον 26.

Τὸ Νοσοκομεῖον Γ. Χατζῆ-Κώστα ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων αὐτοῦ.

Οἱ Ἐπίτροποι αὐτοῦ κατὰ τὰς διαθήκας, εἶνε οἱ Ἐπίτροποι τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν Μητροπόλεως, Ἁγίου Νικολάου καὶ Ἀρχιμανδρείου, οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τῆς Ἐφοροεπιτροπείας, οἵτινες συνεδριάζοντες ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἀναδεικνύουσι διὰ κλήρου τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ἕνα ἐξ ἑκάστης Ἐκκλησίας, διαμένοντας τὸ κατάστημα κατὰ τὴν τετραετίαν, συμφώνως πρὸς τὸν Ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμόν, ἀναθεωρούμενον καὶ συμπληρούμενον ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 27.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου διορίζεται καὶ παύεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Γηροκομεῖον.

Ἄρθρον 28.

Τὸ Γηροκομεῖον ἀποτελεῖ ὡσαύτως ἴδιον Νομικὸν πρόσωπον ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων αὐτοῦ καὶ διοικεῖται ὑπ' αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμόν, ἀναθεωρούμενον καὶ συμπληρούμενον ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἐπίτροποι προικοδοτημάτων.

Ἄρθρον 29.

Οἱ Ἐπίτροποι τῶν προικοδοτημάτων οἱ μέχρι τοῦδε καλούμενοι «Ἔφοροι ἐπὶ προικοδοτήσει ἀπόρων κορασίων», συνερ-

Ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστου ἔτους αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ συντάσσουσι τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν Ναῶν, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλουσι πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἐφοροεπιτροπείαν δικαιουμένην νὰ αὐξομειώσῃ τὰ ἀναγραφόμενα κονδύλια, ἀνεκκλήτως.

Διὰ πᾶσαν δαπάνην μὴ ἀναγεγραμμένην εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ἐφοροεπιτροπείας μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 40.

Αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκαίων δικαιολογητικῶν, δυνάμει διπλοτύπων εἰσπράξεων, ἐνταλμάτων καὶ ἀποδείξεων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου ἀναπληρωτοῦ. Τὰ ταμεῖα τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὑπόκεινται πάντοτε εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 41.

Ἕκαστος ἱερὸς Ναὸς ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῶν. Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ παντὸς ζητήματος νὰ ἐκτελῶσιν ἀπροφασίστως τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐφοροεπιτροπείας.

Ἄρθρον 41.

Αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ διορίζουσι τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν Ναῶν, πλὴν τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ ἱερέων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ καθορίζουσι τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τῶν ἐν τῷ Ναῷ ὑπηρετούντων κληρικῶν ἀναλόγως τῶν προσόντων αὐτῶν καὶ τῶν προσόδων τοῦ Ναοῦ.

Τῆς συνεδριάσεως ὅμως, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις σχετικὴ πρὸς τὸ προσωπικὸν ἢ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ, πρέπει ἀπαραιτήτως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ προεδρεύῃ ὁ Μητροπολίτης, ἔχων ἐν περιπτώσει διαφωνίας τὸ δικαίωμα νὰ ἀκυρώσῃ οἱανδήποτε ἀπόφασιν περὶ διορισμοῦ ἢ παύσεως τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἀνεκκλήτως ἐπὶ παντὸς παραπόνου ἢ διαφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἱερῶν ναῶν πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 43.

Τὰ μέχρι σήμερον ἰσχύοντα ἔθιμα δημιουργίας πόρων ἐκ μέρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ναῶν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ὀφείλουσιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐπίτροποι νὰ τηρῶσι ταῦτα ἀπαρεγκλίτως. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπαί, ὅπως ἀναγράφωσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καθ' ἕκαστον ἔτος ὑποχρεωτικῶς κονδύλιόν τι πρὸς ἀγορὰν ἀμφίων καὶ σκευῶν καὶ πάντων ἐν γένει τῶν χρησίμων διὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἱερῶν ναῶν.

Ἄρθρον 44.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 προβλεπομένην ἀκριβῆ ἐνοριακὴν διαίρεσιν ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ ἱεροπραξίας εἰς ἄλλον ναὸν πρὸς ζημίαν τοῦ δικαιούχου.

Ἄρθρον 45.

Πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐπιτροπαί, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ, συνεδριάζουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ὃν ἀπόντα ἢ ὁπωσδήποτε κωλυόμενον ἀναπληροῖ πάντοτε ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ἄρθρον 46.

Τὰ Ἐλέη ἢ Ἀγαθοεργὰ Καταστήματα Ἰωαννίνων, ὡς καὶ ἓν ἕκαστον τῶν ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἀναφερομένων νομικῶν προσώπων, ἐκπροσωπεῖται ἐν πάσῃ ἐννόμῳ σχέσει, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν.

Προκειμένου περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῆς δι' οἱονδήποτε ἀντικείμενον ἀποφαίνεται ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου νομικοῦ προσώπου. Προκειμένου δὲ περὶ καταργήσεως δίκης, συμβιβασμοῦ καὶ διαιτησίας καὶ ἐπὶ παραιτήσεως ἐνδίκων μέσων ἀποφαίνεται ἡ Ἐφοροεπιτροπεία.

Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 47

Ἡ Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπὴ, οὖσα πενταμελὴς καὶ ἐκλεγομένη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 καὶ συνεδριάζουσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἔργον ἔχει:

1) Νὰ ἐξετάζῃ τὸν προϋπολογισμὸν ἐὰν τηρῆται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17, ἐδ. 2 περὶ μὴ ὑπερβάσεως τοῦ μερίσματος τῆς προηγουμένης ἑξαμηνίας ἐν τῇ συντάξει αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεως νὰ περιορίζῃ τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν κατὰ τὸ ὑπερβάλλον.

2) Νὰ ἐλέγχῃ καὶ ἐγκρίνῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς χρήσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ καθοριζομένων νομικῶν προσώπων.

3) Νὰ ἐγκρίνῃ πᾶσαν συμπληρωματικὴν πίστωσιν ὑπερβαίνουσαν ἐξ ἀπροόπτων καὶ ἐκτάκτων ἀναγκῶν τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενον ἀπόθεμα καὶ τὴν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην βάσιν τοῦ μερίσματος τῆς προηγουμένης ἑξαμηνίας.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν καθ' ἕκαστα νομικῶν προσώπων ὑποβάλλουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς τὴν Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 21, ἥτις ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς νὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα αὐτῆς διὰ τῆς Ἐφοροεπιτροπείας εἰς τὴν Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἐντὸς μηνὸς διενεργεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ δημοσιεύσει τὸ πόρισμα.

Ἄρθρον 48.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ συμπληρωθῇ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας διδαγμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς

Γ. Σπυρίδωνος

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΠΡΩΗΝ ... ΟΔΕΣΡΩΤΙΑΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ... ΑΘΗΝΑΙ
ΛΕΩΦ. ΑΛΙΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΚΟΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΚΑΙ Η ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΚΕΡΚΥΡΑ
ΕΡΓ. ΕΠΕΞ. ΧΑΡΤ. Σ. Γ. ΑΟΪΣΙΟΣ
1936

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΡΑΤΑΝΘΕΙ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἐδημιουργήθη ἐσχάτως ἐξ ὑποκινήσεως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων ζήτημα ἱδρύσεως Ἐφετείου Ἰωαννίνων, κατατεθείσης μάλιστα σχετικῆς προτάσεως νόμου ὑπὸ δύο ἐνδιαφερομένων βουλευτῶν, καθ' ἣν εἰς τὸ ἱδρυθησόμενον Ἐφετεῖον θὰ ὑπαχθῶσι τὰ πρωτοδικεῖα Ἰωαννίνων, Πρεβέζης καὶ Ἄρτης. Περιοριζομένης οὕτω εἰς μόνην τὴν Κέρκυραν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας κατ' ἀνάγκην θέλει ἐπέλθει ἡ κατάργησις τοῦ τελευταίου τούτου συγχωνευομένου εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἰωαννίνων. Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Κερκύρας πρὸς ἀνασκευὴν τῶν ἀνακριβῶν καὶ ἀνεπαρκῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πρόληψιν ἀδικίας προσγενηθησομένης ἄνευ ἀποχρώσης ἀνάγκης εἰς τὴν Κέρκυραν ὑπέβαλε πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν τὸ παρὸν ὑπόμνημα, ἐκθέτον τὴν ἀληθῆ θέσιν τοῦ ζητήματος. Τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν δημοσίευσιν πρὸς διαφώτισιν πάντων τῶν ἁρμοδίων καὶ τῆς ἐν γένει κοινῆς γνώμης, πεποιθὼς ὅτι ἡ δικαία ἄποψίς του θέλει ἐπικρατήσει πρὸς διατήρησιν τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας, ἀπὸ αἰώνων ὑφισταμένου, ἐξυπηρετοῦντος εὐστόχως ἅπασαν ἀνεξαιρέτως τὴν δικαιοδοτικὴν περιφέρειάν του καὶ ἑδραιοῦντος τὴν θέσιν ἀκρογωνιαίου προμαχῶνος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ὑποβληθὲν τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1936

ΠΡΟΣ ΤΑΣ Α. Ε.
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εὐλαβῶς ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀκολούθους ἀπόψεις τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Κερκύρας ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος ἱδρύσεως Ἐφετείου Ἰωαννίνων. Ἡ γενικωτέρα σημασία τοῦ ζητήματος ὡς μέλλοντος νὰ ὑπεκκαύσῃ ὁμοίας φιλοδοξίας καὶ ἀσυγκρίτως δικαιοτέρας ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰδικωτέρα ζωτικὴ σημασία τούτου διὰ τὴν νῆσον Κέρκυραν δικαιολογεῖ τὴν προσφυγὴν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ὡς ἐκπροσωποῦντος ἐν προκειμένῳ ὁμόφωνον τὸν λαὸν τῆς Κερκύρας πρὸς τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ δικαίαν λύσιν, τῆς διατηρήσεως τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ περιφερειακῇ δικαιοδοσίᾳ, ἐφ' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν εὐμενῆ ἀντίληψιν τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως.

α'.

Τὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας ἀπὸ τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἐλθὸν ὡς διάδοχον τοῦ ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ δὲν ἐδίκαζε μόνον ὡς Ἀκυρωτικὸν ἀλλὰ καὶ ὡς Δικαστήριον δευτέρου κατ' οὐσίαν βαθμοῦ, λειτουργεῖ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1864 ἱδρύσεώς του μέχρι σήμερον, ἤτοι ἐπὶ ἑβδομήκοντα δύο συνεχῆ ἔτη ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ τοῦ Δημοσίου Μεγάρῳ, ἔνθα φυλάσσεται οὐ μόνον τὸ παλαιὸν Ἀρχεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ἀλλὰ καὶ τὸ καταρτισθὲν κατὰ τὴν πολυετῆ λειτουργίαν τοῦ Ἐφετείου, ἔτι δὲ καὶ ἡ νομικὴ τούτου πολύτομος καὶ ἑκάστοτε πλουτιζομένη Βιβλιοθήκη.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΩΝ

β'.

Τὸ 'Ανώτερον τοῦτο Δικαστήριον περιελάμβανεν ἀρχικῶς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας του δύο Πρωτοδικεῖα, τὸ τῆς Κερκύρας καὶ τὸ τῆς Κεφαλληνίας, εἰς ἃ κατὰ τὸ 1882 προσετέθη καὶ ἐκεῖνο τῆς προσαρτηθείσης Ἄρτης, καθ' ὅσον τὰ Πρωτοδικεῖα Λευκάδος καὶ Ζακύνθου, ἀπ' ἀρχῆς ὑπήχθησαν εἰς τὸ 'Εφετεῖον Πατρῶν. Ὅτε δέ, μετὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ἡ Ἤπειρος προσηρτήθη εἰς τὴν λοιπὴν 'Ελλάδα, ἐξ ἑνὸς μὲν τὰ δύο Πρωτοδικεῖα 'Ιωαννίνων καὶ Πρεβέζης ὑπήχθησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ 'Εφετείου Κερκύρας, ἐξ ἑτέρου ὅμως ἀπ' αὐτῆς ἀπεσπάσθη τὸ Πρωτοδικεῖον Κεφαλληνίας ὑπαχθὲν εἰς τὸ 'Εφετεῖον Πατρῶν. Οὕτω ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι σήμερον ἐλειτούργησε τὸ 'Εφετεῖον Κερκύρας περιλαμβάνον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας του τέσσαρα μόνον πρωτοδικεῖα, δύο μικρότερα Ἄρτης καὶ Πρεβέζης, καὶ δύο μεγαλείτερα Κερκύρας καὶ 'Ιωαννίνων.

γ'.

Τὰ πρῶτα ἔτη ἦτο πλησμονὴ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸ δὲ 'Εφετεῖον, ἔχον καὶ μεγαλείτερον προσωπικὸν ἤτοι πέντε 'Εφέτας καὶ τὸν Πρόεδρον, ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἀποστολήν του διεξαγαγὸν μετ' ἀνενδότου ζήλου τὴν ὑπηρεσίαν του. 'Αλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως πενταετίαν, ἕνεκα διαφόρων λόγων, ἠλαττώθησαν αἱ ὑποθέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ 'Ελληνικὰ Δικαστήρια, ὡς ἐκ τούτου περιωρίσθη πολὺ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδομένων πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, δι' ὃ ἐγένετο πρὸ τριετίας σκέψις, ἕνεκα ἀνάγκης οἰκονομιῶν, περὶ καταργήσεως τοῦ 'Εφετείου Κερκύρας καὶ ὑπαγωγῆς τῶν τεσσάρων Πρωτοδικείων 'Ιωαννίνων, Κερκύρας, Πρεβέζης καὶ Ἄρτης, εἰς τὸ 'Εφετεῖον Πατρῶν. 'Αλλὰ ἡ σκέψις ἐκείνη δὲν ἐπραγματοποιήθη, τὸ μὲν διότι ἡ αἰτουμένη οἰκονομία ἦτο ἐλαχίστη, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι οὐδὲν ἐδαπάνα τὸ Δημόσιον δι' ἐνοίκιον, καὶ ὅτι εἶχεν ἐλαττωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 'Εφετῶν εἰς πέντε συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου, τὸ δὲ διότι ἱστορικοὶ καὶ ἐθνικοὶ λόγοι ὑπηγόρευον τὴν μὴ κατάργησιν 'Ανωτέρου Δικαστηρίου ἐν νήσῳ 'Ελληνικῇ κειμένῃ εἰς τὸ στόμιον τοῦ 'Αδριατικοῦ καὶ τέλος διότι ἐξυπηρετεῖτο δι' αὐτοῦ οὐ μόνον ἡ Κέρκυρα, ἀλλὰ καὶ ἡ κατέναντι Ἤπειρος, ἰδίως αἱ παραλιακαὶ ἐπαρχίαι τῶν περιφερειῶν Πάργας, 'Ηγουμενίτσης καὶ Φιλιατῶν, αἵτινες ταχυτέραν, συχνοτέραν, καὶ ὀλιγοδαπανοτέραν συγκοινωνίαν ἔχουσι μετὰ τῆς Κερκύρας δι' ἀτμοπλοίων καὶ βενζινακάτων ἢ μὲ τὰ 'Ιωάννινα. Καὶ οὕτω ἡ σκοπουμένη ἐλαχίστη οἰκονομία δὲν ἴσχυσε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κατάργησιν ἑνὸς 'Εφετείου, ἐξυπηρετοῦντος ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς Δικαιοσύνης τοὺς πληθυσμοὺς 'Ηπείρου καὶ Κερκύρας.

δ'.

'Αλλ' ἡ τοιαύτη ὑπὸ τῆς Πολιτείας διατήρησις ἑνὸς 'Εφετείου μὲ τὰ ἄνω μνημονευθέντα τέσσαρα Πρωτοδικεῖα, χάριν εὐκολωτέρας καὶ ταχυτέρας ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης ἐν 'Ηπείρῳ καὶ Κερκύρᾳ, οὔτε λογικὸν οὔτε δίκαιον εἶναι νὰ μεταπέσῃ εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς ἱδρύσεως ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ περιφερείᾳ καὶ ἑτέρου 'Εφετείου οὐ μόνον ἕνεκα τῆς ἀσκόπου καὶ οὐχὶ μικρᾶς δαπάνης, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τοῦ διχασμοῦ τῶν ὑποθέσεων· ἄλλως κατ' ἀνάγκην, ἐὰν εἰς τὸ ἓν περιληφθῶσιν τρία Πρωτοδικεῖα, καὶ εἰς τὸ ἕτερον ἀπομείνῃ ἓν μόνον, θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν μοιραίαν κατάργησιν τοῦ τῆς Κερκύρας λόγῳ ὀλιγότονίας.

ε'.

Ὡς γνωστὸν ἡ σπουδαιοτέρα ἐργασία τῶν 'Εφετείων ἔγκειται εἰς τὴν μελέτην τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν καταρτίζονται αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλεύματα. Αἱ σχετικαὶ δικογραφίαι, καὶ ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διάδικοι ἢ κατηγορούμενοι, δὲν διαμένωσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ 'Εφετείου, διαβιβάζονται ταχυδρομικῶς ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας μερῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οὔτε μεταβάσεις, οὔτε δαπάναι ἀπαιτοῦνται, οὔτε ὁδοιπορίαι καὶ διατριβαὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας εἰσὶν ἀναγκαῖαι. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σημειοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1935 ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ 'Εφετείου Κερκύρας ἐννενήκοντα τρεῖς (93) πολιτικαὶ ἀποφάσεις, ἐξ ὧν αἱ 39 ἢ μᾶλλον αἱ 36 (καθ' ὅσον αἱ τρεῖς εἰσὶ συναφεῖς) ἀφορῶσι ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοδικείου 'Ιωαννίνων ,περιλαμβάνοντος ὅμως ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ καὶ τὴν ἐγγυτάτην πρὸς τὴν Κέρκυραν καὶ ἐκτεταμένην παραλιακὴν περιφέρειαν τῆς 'Επαρχίας Φιλιατῶν, αἱ 31 ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοδικείου Κερκύρας καὶ αἱ ὑπόλοιποι 23 ἀποφάσεις τῶν ἑτέρων δύο Πρωτοδικείων. 11 Προεδρικαὶ καὶ 425 βουλεύματα, δι' ἃς πᾶς ἐνδιαφερόμενος δὲν ἦτο ἀνάγκη κατὰ τὸν Νόμον ἐξ 'Ηπείρου νὰ ἔλθῃ εἰς Κέρκυραν, ἐκτὸς ἐὰν οἰκειοθελῶς ἐπεθύμει τοῦτο.

στ'.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου ἀπονομὴν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, αὕτη ἔγκειται κυρίως ὡς πρὸς τὰς σπουδαίας ποινικὰς δίκας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ 'Εφετείου Κερκύρας συνισταμένων Κακουργιοδικείων. 'Επὶ ταύτης ἐφαρμόζονται δύο κρατοῦσαι νομοθετικαὶ διατάξεις—ὅτι δὲν δύναται νὰ δικασθῇ κατηγορούμενος ὑπὸ Κακουργιοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου ἐν ᾗ ἐγεννήθη ἢ ἐνασκεῖ τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα καὶ ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς 'Εφετῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερος νὰ ὁρίσῃ τὴν ἐκδίκασιν ἑνὸς κακουργήματος εἰς οἱονδήποτε Κακουργιοδικεῖον κρίνῃ κατάλληλον, πλὴν τοῦ ὡς ἄνω ἐξαιρουμένου κατὰ νόμον.

Συμφώνως καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω διατάξεων, οἱ διὰ βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν 'Ιωαννίνοις Πλημμελειοδικῶν παραπεμπόμενοι εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, καὶ 'Εφετεῖον ἐὰν ἱδρύετο ἐν 'Ιωαννίνοις, οὐδόλως θὰ ἠδύναντο νὰ δικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Κακουργιοδικείου ἀπαγορευομένου τούτου ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ θὰ ἐστέλλοντο ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν 'Εφετῶν νὰ δικασθῶσιν ὑπὸ Κακουργιοδικείου ἑτέρας περιφερείας (Ἄρτης, Πρεβέζης, Κερκύρας) οἱ δὲ ὑπὸ βουλευμάτων ἄλλων Συμβουλίων παραπεμπόμενοι εἰς τὸ ἐν 'Ιωαννίνοις Κακουργιοδικεῖον. Τοῦτο γίνεται ἀκριβῶς καὶ σήμερον, τῶν σπουδαίων 'Ηπειρωτικῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἕνεκα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν 'Εφετῶν, ἐκδικαζομένων ἀμοιβαίως εἰς τὰ 'Ηπειρωτικὰ Κακουργιο-

δικεῖα, ὀλίγων δὲ ὁριζομένων πρὸς ἐκδίκασιν ἐν Κερκύρᾳ καὶ δὴ ἐκείνων, δι' ἃ ἀποβαίνει εὐκολωτέρα καὶ ταχυτέρα ἡ μετάβασις μαρτύρων ἐκ τῆς κατέναντι Ἠπείρου εἰς Κέρκυραν παρὰ εἰς Ἰωάννινα ἢ Ἄρταν, ἢ δι' ἃ εἰδικοὶ λόγοι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, ἐνδεικνύουσι τὴν παρὰ τοῦ Κακουργιοδικείου Κερκύρας ἐκδίκασίν των. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου σημειοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῶν εἰσαχθέντων πρὸς ἐκδίκασιν κακουργημάτων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου 151 κακουργημάτων, 30 μόνον εἰσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Κερκύρας καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα 121 εἰσήχθησαν εἰς τὰ Κακουργιοδικεῖα Ἠπείρου.

Ὅθεν τὸ ἐπιχείρημα περὶ ταλαιπωριῶν, ὁδοιποριῶν, δαπανῶν Δημοσίου πρὸς κλήτευσιν μαρτύρων καὶ ἰδιωτῶν διὰ μεταβάσεις εἰς Κέρκυραν κατ' οὐσίαν καταπίπτει καθόσον ἀπομένει ἀναμφισβήτητον ὅτι κακουργήματα ἐκ τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων δὲν δύνανται κατὰ νόμον νὰ δικασθῶσιν παρὰ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἰωαννίνων, ἔστω καὶ ἐὰν ἐκεῖ ἱδρύετο Ἐφετεῖον, καὶ ὅτι τὰ ὑπὸ βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πλημμελειοδικῶν ἀφορώμενα κακουργήματα δέον κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, νὰ ὁρίζωνται πρὸς ἐκδίκασιν εἴς τι τῶν ἐν Ἠπείρῳ συνιστωμένων Κακουργιοδικείων. Ἐὰν δὲ τυχὸν περιωρίζετο ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας εἰς μόνον τὸ Πρωτοδικεῖον Κερκύρας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἀπέμενεν ἀνεφάρμοστος ὁ περὶ Κακουργιοδικείων νόμος ὡς πρὸς τὴν Κέρκυραν. Οὐδὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ ἡ περιφέρεια τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας εἰς ἄλλα Πρωτοδικεῖα τῆς Ἑπτανήσου, διότι τὰ μὲν τῆς Λευκάδος καὶ Ζακύνθου ἀνέκαθεν ὑπήχθησαν ἀπὸ τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν, καὶ ἐδημιουργήθησαν οὕτω μακροχρόνιοι ὅροι προσαρμογῆς τῶν περιφερειῶν τούτων πρὸς τὴν τοιαύτην ἐφετειακὴν ἁρμοδιότητα, τὸ δὲ τῆς Κεφαλληνίας ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ὑπαχθὲν ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ Ἐφετεῖον δὲν εἶναι δυνατὸν ἐκ νέου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ τῆς Κερκύρας ἕνεκα τῆς ὁπωσδήποτε πολυώρου θαλασσίας συγκοινωνίας ἀντὶ τῆς ὀλιγοώρου μετὰ τῆς πόλεως Πατρῶν.

ζ'.

Τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον Κερκύρας ὡς εἰδικὸν Ποινικὸν Δικαστήριον ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων κατὰ τὸ ἔτος 1935 ἐδίκασεν ἐν ὅλῳ εἴκοσι τρεῖς ὑποθέσεις, ἐξ ὧν αἱ ἓξ (6) ἐπὶ αἰτήσεων ἀποφάσεις, πέντε (5) ἐκ Κερκύρας ὀκτὼ (8) ἐξ Ἄρτης καὶ τέσσαρες (4) ἐξ Ἰωαννίνων, μέρος δὲ τῶν μαρτύρων ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, κατὰ κανόνα δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἀδικημάτων, δὲν εἶχον πλέον οὐδὲ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνακρίσεώς των κατοικίαν κατ' ἐκεῖνον τῆς ἐκδικάσεως.

Τὸ δὲ Τριμελὲς Ἐφετεῖον ἐξέδωκεν ἐν ὅλῳ κατὰ τὸ ἔτος 1935 διακοσίας δύο (202) ἀποφάσεις, ἐξ ὧν τριάκοντα ἐννέα (39) εἰσὶ παρεμπίπτουσαι καὶ ἐπὶ αἰτήσεων ἐκδικαζομένων τῶν ὑποθέσεων ἄνευ διαδίκων καὶ μαρτύρων, αἱ πεντήκοντα ἐννέα (59) ἀφορῶσιν ἀποφάσεις τοῦ Πλημμελειοδικείου Πρεβέζης περιλαμβάνοντος καὶ τὰς ἐγγυτάτας πρὸς τὴν Κέρκυραν παραλιακὰς ἐπαρχίας Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσης, τεσσαράκοντα ὀκτὼ (48) ἀφορῶσιν ἀποφάσεις τοῦ

Πρωτοδικείου Ἄρτης, τριάκοντα ὀκτὼ (38) ἐκείνου τῆς Κερκύρας καὶ μόνον δέκα ὀκτὼ (18) ἐκείνου τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἰωαννίνων.

η'.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καταδείκνυται ὅτι ἡ ποινικὴ κίνησις ὑποθέσεων τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων ἐκδικαζομένων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας εἶναι τόσον μικρὰ ὥστε οὐδόλως δικαιολογεῖ τὴν ἵδρυσιν Ἐφετείου ἐν Ἰωαννίνοις καὶ οὐσιαστικώτερον τὴν μετάθεσιν τοῦ τῆς Κερκύρας. Ἐὰν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι κατὰ κανόνα ἐπὶ τῶν κατ' ἔφεσιν δικαζομένων ποινικῶν ὑποθέσεων καλοῦνται ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν μόνον ὁ μηνυτὴς καὶ δύο μάρτυρες, ἀναγινωσκομένων ὡς πρὸς τοὺς ἑτέρους μάρτυρας τῶν ἀνακριτικῶν καὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου ληφθεισῶν καταθέσεών των, καθίσταται ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων καλουμένων μαρτύρων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 54 ἐτησίως, ὅστις καὶ διπλασιαζόμενος ἔστω διὰ τῶν παρὰ τῶν κατηγορουμένων καλουμένων μαρτύρων ὑπερασπίσεως αὐξάνει εἰς μίαν περίπου ἑκατοντάδα καὶ μετὰ τῶν κατηγορουμένων εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν τὸ πολὺ ἑκατοντάδα τὸν ἀριθμὸν τῶν μετακινουμένων ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων εἰς Κέρκυραν, ἤτοι εἰς ἀριθμὸν μὴ δυνάμενον νὰ ἐμπνεύσῃ οὔτε κοινωνικὴν δυσφορίαν τῶν κατοίκων Ἰωαννίνων οὔτε πολιτειακὴν μέριμναν περὶ ἱδρύσεως Ἐφετείου λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἀντίστοιχος ἄποψις θὰ δημιουργηθῇ καὶ ἐκ τῆς μεταθέσεως τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας εἰς Ἰωάννινα ὑποχρεουμένων τῶν ἐν τοῖς ἀπωτέροις σημείοις τῆς νήσου νὰ πορεύωνται μέχρις Ἰωαννίνων. Ἄλλωστε ἐπὶ δικαστηρίων ἀνωτέρου βαθμοῦ ὡς τὰ Ἐφετεῖα περιλαμβανόντων ἐκτεταμένην περιφέρειαν εὐνόητον εἶναι ὅτι αἱ ἀπώτεραι περιφέρειαι θὰ εὑρίσκωνται ἐν δυσχερείᾳ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἐφετείου, ὡς κατὰ μείζονα λόγον συμβαίνει ἐν ταῖς περιφερείαις ἁπάντων τῶν ἑτέρων Ἐφετείων, καὶ δὴ τῶν Ἐφετείων Θεσσαλονίκης, Κομοτινῆς, Λαρίσσης, Αἰγαίου καὶ Κρήτης παρουσιαζόντων τεραστίας χερσαίας καὶ θαλασσίας διαδρομὰς ἐν ἀνοικτῷ πελάγει. Ἐὰν μάλιστα ἀναλογισθῇ τις ὅτι τὸ Κράτος πρὸ τριετίας σκοποῦν διὰ λόγους οἰκονομίας τὴν κατάργησιν τῶν μικροτέρων Ἐφετείων ὡς καὶ τοῦ τῆς Κερκύρας, ὑπῆγε τὴν Ἤπειρον εἰς τὴν περιφέρειαν Πατρῶν, θὰ ἔχῃ σαφῆ καὶ τὴν τῆς Πολιτείας ἀντίληψιν ὅτι αἱ δυσχέρειαι τῶν δικαζομένων δὲν εἶναι σπουδαῖαι διὰ τὴν εἰς Κέρκυραν μετάβασιν, ἀφοῦ δὲν ἐκρίθησαν ἀνυπέρβλητοι αἱ διὰ τὴν εἰς Πάτρας διαδρομήν. Κατάδηλον δὲ τυγχάνει ὅτι ἡ ὅλως ἄνευ πραγματικῆς ἀνάγκης ἄκοπος ἐπιτευξις ἱδρύσεως Ἐφετείου ἐν Ἰωαννίνοις θὰ ἐδημιούργει αὐτομάτως τὴν γέννησιν ὁμοίων ἀξιώσεων ἑτέρων ἑλληνικῶν πόλεων καὶ περιφερειῶν πρὸς ἀπόκτησιν Ἐφετείου δυναμένων νὰ ἀντιτάξωσιν ἀσυγκρίτως ἰσχυρότερα ἐπιχειρήματα τῶν ἐξ Ἰωαννίνων ἐπαγγελματικὴν καὶ πολιτικὴν κυρίως ἐχόντων τὴν ἀφετηρίαν.

θ'.

Οὕτω ἀναλυομένου διὰ τῶν ἀριθμῶν, τοῦ ἄνευ πραγματικῆς ἀνάγκης δημιουργηθέντος ζητήματος ἱδρύσεως Ἐφετείου ἐν Ἰωαννίνοις δι' οὐσιαστικῆς καταργήσεως τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας, ἀνακύπτουσι δύο ἀναμφισβήτητοι

ἀλήθειαι. 1η. Ὅτι ἡ περιφέρεια τῆς Ἠπείρου εἶναι τόσον ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἐφετείου ὥστε καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Κερκύρας περιλαμβάνουσα ἐκρίθη μόλις πρὸ τριετίας ὡς μὴ δικαιολογοῦσα τὴν διατήρησιν οὐδὲ τοῦ ἀνέκαθεν ἱδρυμένου Ἐφετείου Κερκύρας. 2α. Ὅτι ἡ κίνησις κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων ἐκ τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων ἐπὶ τῶν ἀναγκαίως ἐκδικαζομένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐφετείου ἀδικημάτων (Πενταμελοῦς καὶ Τριμελοῦς) δὲν ὑπερβαίνει ἐτησίως τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἄτομα.

Ἔναντι τοιούτων συμπερασμάτων στατιστικῶν ἡ διεκτραγώδησις τῶν δυσχερειῶν τῶν ἠναγκασμένων νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας ἐκ τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων καταπίπτει εἰς ὑπερβολὰς χαρακτῆρος ἐντυπωσιακοῦ. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ τερματισθεῖσα ἤδη μεγάλη ὁδὸς Ἰωαννίνων Ἡγουμενίτσης, τιθεμένη ὅσονούπω εἰς τακτικὴν χρῆσιν αἴρει ἀπολύτως τὴν δυσχέρειαν καὶ τῶν περιφερειῶν Ἰωαννίνων, ἄκοπον καθιστῶσα τὴν μεταφορὰν τῶν ἐν τῷ Ἐφετείῳ Κερκύρας δικαζομένων ἀπὸ τοῦ ὅρμου τῆς Ἡγουμενίτσης διὰ ταχίστης καὶ ὀλιγοδαπάνου συγκοινωνίας.

Οἱ ἐμμένοντες εἰς τὴν δημιουργίαν ζητήματος ἱδρύσεως Ἐφετείου ἐν Ἰωαννίνοις ἐπικαλοῦνται καὶ ἑτέρους λόγους ἱστορικοὺς καὶ τονώσεως κοινωνικῶς τῆς πόλεως Ἰωαννίνων πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου. Εἰς τὴν τοιαύτην ἄποψιν δύναται νὰ ἀντιταχθῇ ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων δὲν ἔχει μείζονας ἱστορικοὺς λόγους τῆς Κερκύρας ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου αἰῶνος πρωτευούσης τῆς πρώτης ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων, θυσιασάσης προφρόνως τὴν προέχουσαν θέσιν αὐτῆς καὶ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἑνώσεως μετὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος καὶ ὅτι ἐν τῇ μερίμνῃ τῆς Πολιτείας πλουσίως ἀντεπροσωπεύθησαν τὰ Ἰωάννινα διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ποικίλων ἀρχῶν καὶ ἱδρυμάτων, καὶ δὴ Γενικῆς Διοικήσεως, Μεραρχίας Στρατοῦ, Στρατοδικείου, Διδασκαλείων κ.λ.π, καθ' ὃν χρόνον ἡ Κέρκυρα εἶδεν ἑαυτὴν ἀπογυμνουμένην ὄχι μόνον τοῦ Πανεπιστημίου της καὶ τῶν ποικίλων Σχολῶν της ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων καὶ τῆς ἕδρας Ταξιαρχίας Πεζικοῦ καὶ τῆς ἕδρας Συντάγματος πεζικοῦ καὶ τῶν Διδασκαλείων ἀρρένων καὶ θηλέων ὑφ' ὧν ἐπλουτίσθη ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων. Οἱ λόγοι συνεπῶς κοινωνικῆς τονώσεως τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων ὅλως ἀλλότριοι ὄντες πρὸς τὴν ἵδρυσιν τῶν Δικαστηρίων δὲν δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ θεωρηθῶσιν ἐν προκειμένῳ ὡς ἐκπροσωποῦντες στοιχειώδη ἰσότητα ἔναντι τῶν ἐπαρχιακῶν Ἑλληνικῶν κέντρων, διότι διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας καὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ ἐν Ἰωαννίνοις θὰ ἐδημιουργεῖτο διὰ Κρατικῆς πράξεως ἐνίσχυσις τῶν Ἰωαννίνων ἐπὶ ἀδίκῳ μειώσει τῆς πόλεως τῆς Κερκύρας καταδικαζομένης εἰς ὑποβίβασιν καὶ μαρασμόν.

Ἡ τοιαύτη ὅμως μείωσις τῆς Κερκύρας διὰ Κρατικῆς ἐνεργείας θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀντίθετος ὄχι μόνον πρὸς τὰ τοπικὰ τῆς Κερκύρας συμφέροντα ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ γενικώτερα Ἑλληνικὰ τοιαῦτα, ἐμφανοῦς οὔσης τῆς σπουδαιότατης πολιτικῆς θέσεως τῆς Κερκύρας ἔναντι τῶν διαμορφουμένων συγχρόνων καταστάσεων ἔν τε τῇ Μεσογείῳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ ἐπιβαλουσῶν τὴν διατήρησιν τοῦ προκεχωρημένου ἑλληνικοῦ σταθμοῦ τῆς Κερκύρας εἰς ἀρτίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συγκρότησιν εἰς ἣν σπουδαίαν συμβολὴν παρέχει καὶ ἡ ἀρτία ἐμφάνισις τῆς Δικαιοσύνης.

Τὰς πραγματικὰς καὶ ἠθικὰς ταύτας ἀπόψεις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Κερκύρας ὡς ἐκπροσωποῦν καὶ τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ἔγνω νὰ ὑποβάλῃ εὐλαβῶς ὑπὸ τὴν ἀκριβοδικαίαν κρίσιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ βεβαίᾳ προσδοκίᾳ ὅτι Αὕτη θέλει ἀξιώσει τῆς εὐμενοῦς Αὐτῆς προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως τὰ ἐκτιθέμενα δίκαια τοῦ Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ καὶ θέλει περιβάλῃ διὰ τῆς προστασίας Της τὰ τελευταῖα ἐρείσματα τοῦ προσφάτου Κρατικοῦ μεγαλείου τῆς Κερκύρας, ἐπισπῶσα τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ ἐπὶ τὴν δικαίαν μέριμναν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ
Πρόεδρος
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ

Ὁ
Γεν. Γραμματεὺς
ΣΠΥΡΟΣ ΡΑΘ

Τὰ Μέλη
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΧΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΥΔΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΙΟΒΛΑΣΙΤΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΦΑΓΟΓΕΝΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64.64.066 - 621.148

Αἰτιολονική Ἔκθεσίς

Ἐπί τῶν προτεινομένων τροπολονιῶν ἐπί τοῦ Νομοσχεδίου "περί τοῦ τρόπου Διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπί Τουρκοκρατίας ὑφισταμένων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων".-

Πρός Τήν Βουλήν

Ἡ Ἤπειρος περισσότερον πάσης ἄλλης Ἐπαρχίας τῆς χώρας ἡμῶν ηὐτύχησεν νά γεννήση τούς μεγαλυτέρους Ἐθνικούς Εὐεργέτας τῶν ὁποίων αἱ ὑπέρ τοῦ Ἔθνους καί τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας διαθέσεις τῶν περιουσιῶν των ἀποτελοῦν τό περικαλλέστερον ἀέτωμα τοῦ Ναοῦ τῆς Εὐποιΐας καί Εὐεργεσίας. Οἱ Ζωσιμάδαι, ὁ Ἀβέρωφ, οἱ Ζάππαι, οἱ Ῥιζάραι, Ὁ Ἀρσάκης, ὁ Χατζηκώστας, ὁ Δομπόλης, ὁ Μπάγκας, ὁ Τοσίτσας καί ἄλλοι ἐπιφανεῖς Ἠπειρῶται κατέχουν εἰς τό Πάνθεον τῶν Ἀθανάτων τήν προτεύουσαν θέσιν.- Ἐλάμπρυνάν τήν πόλιν τῆς Παλλάδος μέ ἔργα ἀφθάστου εὐποιΐας καί ἐπέθεσαν εἰς τήν γενέτειράν των Ἤπειρον ὡς στέμμα ἐξ ἀδάμαντος τόν τίτλον τῆς "Εὐάνδρου". Πλήν αὐτῶν ἡ Ἤπειρος ηὐτύχησεν νά ἀποκτήση εκ τῶν σπλάχνων της καί πληθύν ἄλλων εὐεργετῶν τῶν ὁπόιων τά ἔργα εὐποιΐας καί εὐεργεσίας κοσμοῦν καί λαμπρύνουν αὐτήν τήν ἰδίαν. ~~Οἱ Ζωσιμάδαι~~, ὁ Καπλάνης, ἡ Παπάζογλου, ὁ Χριστοδούλου, ὁ Γορνόλης ~~ὁ Χατζηκώστας~~, ὁ Μαρούτσης, ὁ Παυλίδης, ὁ Μεταξός, ἡ Τζοανοπούλου, ὁ Πλακίδας, ὁ Περάτης, ὁ Βαταβάλης ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων, ὁ Φολίτης, ὁ Ζιτσαῖος, ὁ Λούλης, ὁ Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Λαμπριάδης, ὁ Βούλγαρης, ὁ Βασιλᾶς, καί πλεῖστοι ὅσοι εἰς τήν Ἠπειρωτικήν ὕπαιθρον ἀποτελοῦν φωτεινότατον ἀστερισμόν εἰς τό Πανελλήνιον ~~[illegible]~~-στερέωμα τῆς ἀγαθοεργίας.-

Αἱ καταλειφθεῖσαι ὑπέρ τῆς Ἠπείρου ὑπό τῶν εὐγενῶν της τέκνων περιουσίαι διεχειρίζοντο κατά τήν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας ὑπό Ἐφορειῶν αἱ ὁποῖαι μετά τήν ἀπέλευθέρωσιν

ἔπαυσαν νά ὑφίστανται διότι αἱ ἐκ κληρονομιῶν,κληροδοσιῶν καί λοιπῶν χαριστικῶν πράξεων περιουσίαι ἐχαρακτηρίσθησαν ἄγνωστον διατί,ὡς περιουσίαι τῶν τέως Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων τῆς Ἠπείρου,διά τάς ὁποίας ὁ Νομοθέτης δέν ἐπρονόησεν νά εἴπη ὅτι αἱ σημεριναί Κοινότητες διεδέχθησαν τάς παλαιάς Ὀρθοδόξους Κοινότητας καί ἀντεκατέστησαν ταύτας εἰς τήν Διοίκησιν καί Διαχείρισιν τῶν ἄνω περιουσιῶν.- Ἐχεθόθησαν ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἠπείρου καί ἐντεῦθεν πλεῖστοι ὅσοι Νόμοι πρός ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς διαχειρίσεως καί τῶν περιουσιῶν τῶν τέως Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων καί τῶν κληροδοτημάτων αὐτῶν πλήν ἐκ διαφόρων αἰτίων,τά ὁποῖα ἀναφέρω ἐν τῇ ἀπό 1ης Μαρτίου 1934 αἰτιολονικῇ ἐκθέσει μου ἐπί τῆς προτάσεως Νόμου περί ἐξακριβώσεως καί Διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπί Τουρκοκρατίας τέως Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων,δέν ἐφημόσθησαν.- Παρέμεινεν ἔκτοτε τό ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων ἐκκρεμές,πλήσης σύγχισις ἐπῆλθεν ἐν τῇ διαχειρίσει τούτων,ἣν ἐπέτεινεν ἔτι περισσότερον ἡ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος,ἀνηθεῖσα κατά τά τελευταῖα ἔτη νά πληρώση τά ἔσοδα τῶν παρ'αὐτῇ καταθέσεων εἰς τάς δικαιούχους κοινότητας ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι ἔπαυσαν νά ὑφίστανται αἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανικαί Κοινότητες τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας.- Τό κώλυμα τοῦτο ἦτο τυπικόν ἐπεζήτησεν δέ καί αὐτή αὕτη ἡ Τράπεζατήν θεραπείαν του παρά τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πλήν ὅμως τοῦτο οὐδέν σχετικόν Νομοθετικόν μέτρον ἔλαβεν.-

Τήν 1ην Μαρτίου κατέθεσα εἰς τήν Βουλήν μακράν πρότασιν Νόμου πρός ἐπίλυσιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος ζητήματος τόσον τῶν κληροδοτημάτων ὅσον καί τῶν ἄλλων Κοινοτικῶν περιουσιῶν,ἐκ ταύτης δέ προφανῶς καί ἐκ παραπόνων τῶν Ἠπειρωτικῶν Κοινοτήτων λαβών ἀφορμήν ὁ κ. Ὑφυπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κατέθεσεν εἰς τήν Βουλήν τό ὑπό κρίσιν σχέδιον Νόμου πρός ρύθμισιν μόνον τῶν κληροδοτημάτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων,-

'Επί τοῦ Νομοσχεδίου τούτου σκόπιμον καί ἐξυπηρετικόν τῆς ὑποθέσεως κοίνομεν ὅπως ὑποβάλωμεν εἰς τήν Βουλήν τάς κάτωθι τροπολογίας.

Εἰς τό ἄρθρον 2. ἐδάφ.2 καί εἰς τό τέλος αὐτοῦ νά προστεθῆ "καί ἐκ τῶν Δήμων ἤ Κοινοτήτων τάς ὁποίας ἀφορᾶ ἡ τοιαύτη περιουσία". 'Εφ'ὅσον ἐξέλιπεν ὁ τρόπος διοικήσεως καί διαχειρίσεως ὁ ὁριζόμενος ἐν τῇ καταστατικῇ τοῦ διαθέτου πράξει ὀρθόν εἶναι νά μήν ἀπομακρυνθῶμεν ἀπό τάς ἀμέσως ἐνδιαφερομένας Κοινότητας παρέχοντες εἰς τό Ε.Σ.Κ.Ι.ἀπόλυτον δικαίωμα ὑποδείξεως προσώπων τά ὁποῖα πιθανόν εἶα νάινά μή ἔχουν ὑδεμίαν πρός τό κληροδότημα σχέσιν.-

---

Εἰς τό ἄρθρον 4 ἐδάφ.3 "Νά ἀπαλειφθῆ ἡ φράσις"μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.- 'Επίσης ἡ φράσις "διπλασίου ἀριθμοῦ".- Διότι ὡς πρός μέν τό πρῶτον ἡ προηγουμένη καί μάλιστα σύμφωνος γνώμη τοῦ 'Εποπτικοῦ Συμβουλίου Κληροδοτημάτων 'Ιωαννίνων πρός διορισμόν τῶν μελῶν τῆς 'Εφορεπιτροπείας τοῦ κληροδοτήματος εἶναι ἐπικύνδυνος φραγμός τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν κληροδοτημάτων.- Αἱ Κοινότητες θά καταστοῦν ὑποχείριοι τοῦ ἐν 'Ιωαννίνοις Συμβουλίου ἤ δέ δεδηλωμένη θέλησις αὐτῶν θά κανονίζεται ἀπό τάς συμπαθείας ἤ ἀντιπαθείας τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι. πρός τά ὑποδεικνυόμενα διά τήν διαχείρισιν τῶν κληροδοτημάτων πρόσωπα.-'Ορθότατον καί λογικώτατον εἶναι αἱ Κοινότητες διά τῶν Συμβουλίων,Σχολικῶν καί ἐνοριακῶν 'Επιτροπῶν νά ἐκλέγουν τούς διαχειριστάς τοῦ κληροδοτήματός των τούς ὁποίους ὑποχρεωτικῶς δέον νά διορίζη ἡ Γενική Διοίκησις.-'Ως πρός τό δεύτερον,τῆς ὑποδείξεως δηλονότι διπλασίου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων τοῦτο εἶναι ἀνεφικτον διότι αἱ ἐνοριακαί καί Σχολικαί 'Επιτροπαί εἶναι τριμελεῖς.-

Εἰς τό τελευταῖον ἐδάφιον τῆς 1ης παραγράφου νά προστεθῆ " ἐξαιρέσει τοῦ Μητροπολίτου 'Ιωαννίνων ὅστις προεδρεύει

τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.".-Ἡ προσθήκη αὕτη ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ ἐξῆς λόγου.Ἐάν ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων προεδρεύει τῶν Ἐφοροεπιτροπειῶν Νόμω,θά εἶναι ἀσφαλῶς δοσίλογος ἔναντι τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι. τοῦ ὁποίου ὡσαύτως προεδρεύει.-Δοσίλογος καί ἐλέγχων ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ ἀναμφισβητήτως δέν συμβιβάζεται.-

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νά ἀπαλειφθῇ καί νά τεθοῦν αὐτούσια τά ἀναγραφόμενα ἄρθρα τοῦ Νόμου Β110

Ἡ παραπομπή εἰς διατάξεις προγενεστέρων Νόμων,ἡ τόσον συχνά παρατηρουμένη εἰς τά ἑκάστοτε ψηφιζόμενα Νομοσχέδια,καθιστᾶ δυσχερῆ καί τήν ἔννοιαν καί τήν ἐφαρμογήν τοῦ Νόμου καί μάλιστα ὅταν καλοῦνται νά ἐφαρμόσουν τούτους οἱ χωρικοί ἡμῶν.-Ἡ,ἐν προκειμένῳ, ἐπίκλησις σειρᾶς ἄρθρων τοῦ Νόμου Β110 θέλει ὑποχρεώσει τάς Κοινότητας νά προμηθευθῶσιν καί τήν περιέχουσαν αὐτόν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἀσφαλῶς δέν ἔχει τόσον παλαιά ἀντίτυπα,ἅμα δέ καί νά συμβουλεύωνται ἑκάστοτε τούς δικηγόρους αὐτῶν διά τήν ἀνακάλυψιν τῆς σχετικῆς διατάξεως καί τήν προσαρμογήν αὐτῆς πρός τόν νέον Νόμον.-Ὁ Νόμος πρέπει νά εἶναι ὄχι μόνον σαφής ἀλλά καί πλήρης καί κατά τό δυνατόν αὐτοτελής.-

------. -- ------.----

Εἰς τό ἄρθρον 6 ἐδάφ. 1.καί στοῖχος 4 νά διαγραφῇ ἡ φράσις "ἤ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του". Ὑπῆρξεν λίαν ἄστοχος ἡ προσθήκη τῆς φράσεως ταύτης δυνάμει τῆς ὁποίας ἀπουσιάζοντος ἤ κωλυομένου τοῦ Προέδρου Μητροπολίτου,θά ἀναπληροῖ τοῦτον ὁ ἀναπληρῶν αὐτόν ἐν τῇ Μητροπόλει ἱερεύς ὅστις καί θά προΐσταται τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατά τάς συνεδριάσεις τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.-Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Μητροπολίτου πρέπον εἶναι νά προεδρεύσῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὅστις νά ὁρισθῇ διά τοῦ ψηφιζομένου Νόμου

'Αντιπρόεδρος.-

Εἰς τόν 8ον στοῖχον νά ἀντικατασταθῆ ὁλόκληρος ἡ ΣΤ. παράγραφος καί νά τεθῆ "ἐκ τεσσάρων μελῶν ἐπί τετραετῆ θητεία λαμβανομένων ἑνός ἐκ ἑκάστης περιφερείας προτιμωμένων κατά σειράν τῶν περιφερειῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν τά σοβαρώτερα κληροδοτήματα.-Τά ἐπί θητεία μέλη προτείνονται ὑπό τῶν 'Εφοροεπιτροπειῶν τῶν ἄρθρων 3 καί 4 τοῦ παρόντος Νόμου πρός τό Ε.Σ.Κ.Ι. τό ὁποῖον ἀποστέλλει τά ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων εἰς τό 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν,ὅπερ καί διορίζει τελικῶς τούτους μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Σ.Ε.Κ.".- 'Η ἀντικατάστασις τῆς παραγράφου ταύτης ἐνδείκνυται ἐκ τῶν ἑξῆς λόγων. Τό ὑπό τοῦ Νομοσχεδίου σύστημα ἐκλογῆς τῶν αἱρετῶν μελῶν περιστέλλει καθ'ὁλοκληρίαν τά ἀντιπροσωπευτικά δικαιώματα τῶν κατά περιφερείας ἱδρυμάτων, διότι δίδεται τό δικαίωμα εἰς τό Ε.Σ.Κ.Ι. νά ὑποδεικνύῃ αὐτοβούλως πρόσωπα τῶν ὁποίων ἡ συμμετοχή δέν θά ὀφείλεται εἰς τό ἄμεσον ἐνδιαφέρον περί τῆς καλῆς διαχειρίσεως τῶν κληροδοτημάτων,ἀλλ'εἰς μόνον τό γεγονός ὅτι ἔχουν δῆθεν πεῖραν κοινοφελοῦς δράσεως.-'Ιδιότητα δηλονότι ἡ ὁποία δημιουργεῖ τόν κίνδυνον τῆς ἰσοβίου μονιμοποιήσεώς των εἰς τό Σῶμα καί συνεπῶς τήν ἔλλειψιν παντός ἐλέγχου καί αὐτοῦ ἀκόμη τοῦΕΣ.Κ.Ι. διά τήν καλήν ἤ μή 'Εποπτείαν του ἐπί τῆς διαχειρίσεως τῶν κληροδοτημάτων.- Τοὐναντίον ἡ δι'ὑποδείξεως ἐκ μέρους τῶν 'Εφοροεπιτροπειῶν τῶν κληροδοτημάτων ἐκλογή τῶν ἐπί θητεία μελῶν καί ἡ ἀνανέωσις τούτων κατά τετραετίαν παρέχει ἐχέγγυα ἀρτιωτέρας λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου καί ἐντονωτέρου ἐλέγχου αὐτοῦ.-

Προστιθεμένης τῆς "ἀνω διατάξεως νά διαγραφῆ ἡ 8α παράγραφος ὡς περιττή.-

Εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου 6 νά προστεθῆ ἡ ἑξῆς παρά-

νοσφος. "Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Ε.Σ.Κ.Τ. τῶν τοῦ παρόντος Νόμου ἱδρυμάτων ~~καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἱδρυμάτων τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου~~ καταλειμμάτων μὴ ἡμέρας ἰωαννίνων εἶναι δημόσιαι!" Ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν ἱδρυμάτων δέν εἶναι ζήτημα ἀφορῶν τούς διοικητάς καί διαχειριστάς ἀλλά τό σύνολον τῆς μικρᾶς Κοινωνίας δι'ἣν προόριστα ἡ διάθεσις τῶν πόρων τῶν κληροδοτημάτων.- Κατ'οὐδένα λόγον δυνάμεθα νά ἀποκλείσωμεν τήν παρουσίαν παντός πολίτου κατά τάς συσκέψεις καί συζητήσεις τῶν ἄνω ἐπιτροπῶν καί Συμβουλίων.-Δίδομενεἰς τούτους τήν εὐχέρειαν νά παρακολουθοῦν καί νά κρίνουν πῶς σκέπτονται οἱ διαγειαιζόμενοι τάς κοινῆς ὠφελείας περιουσίας τούς ὁποίους ἡ ἰδική των ἐτυμογοοία ἀναβιβάζει εἰς τό τιμητικόν ἄξίωμα τοῦ διαχειριστοῦ τούτων.-Εἰς τήν προσθήκην ταύτην ἄνομαι ἐκ τῆς ἑξῆς ἀφορμῆς.- Παρ'ὅτι δέν ὑπάρχει Νόμος ἐπιβάλλων μυστικήν τήν συνεδρίασιν,ἐν τούτοις διά ἁπλῆς ἀποφάσεως ἡ διαχειριζομένη ἐν τῇ πόλει Ἰωαννίνων τά ἐκ κληροδοτημάτων ἔσοδα καί τά διάφορα εὐαγῆ ἱδρύματα Ἐφοροεπιτροπεία ὥρισεν ὅτι ὅλαι αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς εἶναι μυστικαί!!! Ἠλησυόνησεν προφανῶς νά λάβη ὑπ'ὄψιν της ὅτι ἔξω τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς θά ἔστεννον τήν ἔδραν των ἡ ὑπόνοια καί ἡ παρεξήνησις καί μάλιστα ὅταν παρά τόν Νόμον δέν δημοσιεύονται κατ'ἔτος καί τά πεπραγμένα τῆς διαχειρίσεως διά νά λάβουν γνῶσιν καί οἱ ἐνδιαφερόμενοι διά τά ἱδρύματα πολῖται οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν αὐτοῖς τήν διοίκησιν καί διαχείρισιν.-

Γ Καὶ ἔτος δὲ μαὶ μὴ τὸ λῆξος μὴ χρήσεως διμηνιαίου ἢ μὴ ἐξαμηνιαίου ἢ ἡμερομηνίαι ἀπορρομοὶ τοῦ ἀμέσως ἔτους."

Ἡ παράγραφος δευτέρα τοῦ ἄρθρου 7 νά ἀντικατασταθῆ ὡς ἑξῆς,"Λαμβάνουν ἀποφάσεις παρόντων τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνός" διότι ἄλλως αἱ Ἐφοροεπιτροπεῖαι τῶν Κοινοτήτων ποῦ ἔχουν "ελασσον τῶν 100 οἰκονενειῶν κατ'ἀνάγκην προέ-

πει νά συνεδριάζουν ἐν ὁλομελείᾳ.-

---------.----------

Εἰς τό "αρθρον 11 καί εἰς τό τέλος αὐτοῦ νά προστεθῇ "μόνον εἰς τάς περιπτώσεις ἐκείνας καθ'ἄς δέν καθίσταται ἐφικτή ἡ σύστασις τῶν κατά τά ἄρθρα 2 καί 4 τοῦ παρόντος ἱδρυμάτων"- Ἡ τροπολονία αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τό νά καθορίσῃ τάς εἰδικάς μόνον περιπτώσεις ἐπεμβάσεως τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι. ἐν τῇ διαχειρίσει καί ἐκκαθαρίσει τῶν κληροδοτημάτων,διότι ὡς ἔχει τό Νομοσχέδιον τό Ε.Σ.Κ.Ι. δύναται νά ὑπεισέρχηται ἀνά πᾶσαν στιγμήν εἰς τήν δικαιοδοσίαν καί ἀρμοδιότητα τῶν κατά τό ἄρθραν 2 καί 4 Ἐφορο-ἐπιτροπειῶν.- Κατ'αὐτόν τόν τρόπον ἡ δικαιοδοσία τῶν Ἐ. φοροεπιτροπειῶν καθίσταται σκιώδης καί ἀνύπαρκτος τῆς δέ διαχειρίσεως ὅλων τῶνκληροδοτημάτων ἀπόλυτος ρυθμιστής ἀποβαίνει τό Ε.Σ.Κ.Ι. τό ὁποῖον θά παρουσιάζει οὕτω τόν ἰδιόρρυθμον τύπον ὀργανισμοῦ δοσιλόγου καί ἐχεγγύου ταὐτοχρόνως.-

----------.----------

Τό ἄρθρον 13 νά καταργηθῇ.-Ὁ δι'αὐτοῦ διατεμαχισμός τῶν κληροδοτημάτων καί πρός τήν καταστατικήν παῦξιν ἀντιβαίνει ἀλλά καί πρός τό ἐνιαῖον τῆς διαχειρίσεως. Ὀρθόν εἶναι ἡ διαχείρισις νά γίνηται ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἕδρας τοῦ κληροδοτήματος τά δέ ἔσοδα νά κατανέμωνται καί πρός τάς ἄλλας Κοινότητας Ἐποπτεία τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.-

---------.---------

Εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου 14 νά προστεθῇ "ἤ ἄλλης ἐπισήμου ἀρχῆς".-

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω τροπολογιῶν τοῦ Νομοσχεδίου θεωροῦμεν σκόπιμον νά προστεθῶσιν καί νέαι διατάξεις καθορίζουσαι τήν ἐκπροσώπησιν τῶν ἱδρυμάτων,τόν τρόπον τῆς

ἀναλήψεως χρημάτων, τήν συγκρότησιν τῶν Ἐφοροεπιτροπειῶν εἰς Σῶμα, τήν εὐθύνην ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κληροδοτημάτων καί ἰδίως νά ληφθῇ νομοθετικῶς μέριμνα διά τάς ἐξῆς περιπτώσεις.-

-------.------

1ον.

Πολλά τῶν Ἠπειρωτικῶν κληροδοτημάτων εἶχον ὡς σκοπόν τήν ἵδρυσιν σχολείων, τήν μισθοδοσίαν ἐπί Τουρκοκρατίας τῶν διδασκάλων καί ἐν νέᾳ τήν ἐπικουρίαντῆς ἐκπαιδεύσεως.- Τά κληροδοτήματα ταῦτα ἐπί τῇ διακαιολόγία ὅτι τήν ἐκπαιδευσιν ἔχει ἀναλάβει τό Κράτος καί ὅτι ἐξέλιπεν οὕτω ὁ σκοπός τοῦ Διαθέτου περιῆλθον εἰς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας τό ὁποῖον διαχειρίζεται ταῦτα ὡς ἀποκλειστικός δικαιοῦχος αὐτῶν. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νά ὑποβάλλω τήν γνώμην ὅτι τό Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀὐθαιρέτως ὑπακατέστησεν ἑαυτό εἰς τά ἐπι τῶν κληροδοτημάτων τούτων δικαιώματα τῶν Κοινοτήτων.- Ἐπί Τουρκοκρατίας ἡ μισθοδοσία τῶν διδασκάλων ἐνένετο ὑπό τῶννκατοίκων τῶν Κοινοτήτων δι' ἐρανικῶν καταλόγων.- Πολλαί Κοινότητες εἶχον τό εὐτύχημα τήν τοιαύτην μισθοδοσίαν νά ἀναλάβουν αἱ περιουσίαι διαθετῶν τῆς αὐτῆς Κοινότητος.- Ὁ διαθέτης ἔχων ὑπ' ὄψει του τήν Ἐθνικήν ἀποστολήν τοῦ Διδασκάλου περιώρισε τήν ἀποστολήν τοῦ κληροδοτήματος εἰς τήν μισθοδοσίαν αὐτοῦ.- Δέν διέβλεπε προσεχῆ τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἠπείρου καί ἐπεζήτησεν εἰς τά γράμματα τήν διατήρησιν καί τόνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν συμπατριωτῶντου

Οὔτε εἶχεν ὑπ' ὄψει του ὅτι ἀπελευθερωμένης ποτέ τῆς πατρίδος του θά ἀνελάμβανε τήν ὑποχρέωσιν τό Κράτος νά παρέχη δωρεάν τήν ἐκπαίδευσιν. Τήν ὑψηλήν ταύτην ἀντίληψιν τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν παρεζήνησεν τό Κράτοςκαί εὐκαιρίας δοθείσης ἐνένετο αὐτονωμόνως κύριος τῶν κλη-

ροδοθημάτων ~~τούτων~~ χωρίς νά ὑπολογίση ὅτι τά κληροδοτήματα ταῦτα ἔπρεπε νά ἐξυπηρετήσουν τήν ἐκπαίδευσιν ἐν ᾗ τῇ Κοινότητι τοῦ διαθέτου.-"Οταν δέ λέγομεν ἐκπαίδευσιν δέν ἐννοοῦμεν μόνον τόν διδάσκαλον ἀλλά καί τά σχολικά ὄργανα καί τά σχολικά βιβλία καί τό σχολεῖον καί τάς πολλαπλάς ἀνάγκας αὐτοῦ καί τῶν μαθητῶν.-"Εργον στοιχεῖ ὥδους δικαιοσύνης ἀλλά καί σεβασμοῦ πρός τήν θέλησιν τοῦ διαθέτου εἶναι νά ἀποδοθοῦν τά κληροδοτήματα ταῦτα εἰς τάς δικαιούχους Κοινότητας καί νά διατεθοῦν πρός ἀνέγερσιν σχολείων, ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχουν τοιαῦτα, ἐπισκευάς καί ἐπιδιορθώσεις σχολείων, ἀγοράν σχολικῶν ὀργάνων ἵδρυσιν καί συντήρησιν σχολικῶν κήπων, μαθητικῶν συσσιτίων κ.λ.π.

† Ἐπίσης δέον ν'ἀποδοθῶσιν εἰς τάς Κοινότητας καί τά κληροδοτήματά των ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁ σκοπός ἐξέλιπεν. Ὑπάρχουν εἰς τάς Κοινότητας νύσιαι ὅσαι ἀνάγκαι κοινῆς ὠφελείας. Ἡ θεραπεία τούτων δύναται καί πρέπει νά γίνῃ διά τῶν ἐσόδων τῶν κληροδοτημάτων ἐκείνων τά ὁποῖα ἄφισανοί διαθέται διά τόν Α! "η Β!σκοπόν τῆς Κοινότητός των, ἀλλ'οὗτος εἴτε διότι ἦτο ἀνέφικτος εἴτε διότι ἐξέλιπε, δέν ἐπραγματοποιήθη.-

† Ἄρα τε ἡ διαμορφωτική τοῦ Κράτους διά τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων ἐμπρο-
βλημάτων ἐπ'αὐτοῦ ἐπίλυσή σφῆ παρέμεν τοῦτο καί ἐκπαίδευσιν
καί ἐπειδή ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχουν τά ἐμπροβλήματα ἀφορῶντα ἰδιωτικά
ἀφιερώματα. διά τήν ἐκπαίδευσιν ἐφαρμοστέα ὅρος ὑπομνηματός
χαρά, μετ'αὐτοῦ δέ καί οἱ κανονισμοί καί Κοινοβούλια ἐν ὅ-
σοις ἔχουν ἐμπροβλήματα. Θά εἶναι ἀδικία ὧν μέρους
τοῦ Κράτους καί χάρη ἐξ ἰδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιλογῆς: Καί ἐκ μόνου
τά ἐμπροβλήματα ἀλλά ἐξ παρέμεν καί ἐκπαίδευσιν
ἀλλά καί ὁποίαν καί ἐξ ἐφαρμοστέα ὅλως ἐφαρμοστέα μόνο
ὑπό ἐμπρόν τοῦ ὑπομνηματικοῦ ἔθνους.-

Διά τοῦ ἀπό 11/12-Ε-23 Ν.Δ. περί ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσόν ὑποχρεώσεων καί διά τοῦ 1ου ἄρθρου αὐτοῦ ὡρίσθη ὅτι πᾶσαι ἐν Ἑλλάδι Τραπεζητικαί Ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται ἀνωτάς εἰς χρυσόν καταθέσεις των νά παραδώσουν εἰς τό Κράτος τό ὁποῖον θά ἐπίστωνεν τάς διά χαρτίνων δραχμῶν ὑπολογιζομένων εἰς τό ἄρτιον. Τό Διάταγμα τοῦτο δέν ἐφηρμόσθη πλήρως καί ἰδίως παρά τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία πολύ ὀρθῶς ἀντέταξεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀφαίρεσις τῶν εἰς χρυσόν καταθέσεων θά ἐκλόνιζεν τήν πίστιν αὐτῆς καί θά ἐξηφάνιζεν ὅλα τά παρ' αὐτῇ εἰς χρυσόν κατατεθειμένα κληροδοτήματα.- Κατά τό ἔτος 1927 λόγω προφανῶς τῆς ὑφισταμένης ἀπό τοῦ 1923 διενέξεως μεταξύ Δημοσίου καί Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὑπενράφησαν δύο συμβάσεις, μία τήν 8-6-27 καί ἑτέρα τήν 29-7-27, κυρωθεῖσαι διά τοῦ ἀπό 20/10/27 Ν.Δ/τος, διά τῶν ὁποίων ἐρρυθμίσθη ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῶν παρά τῇ Τραπέζῃ τήν 30 Δεκεμβρίου 1922 εἰς χρυσόν καταθέσεων ὡς ἐξῆς. Αἱ εἰς χρυσόν ὑποχρεώσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρός τούς καταθέτας αὐτῆς ἐθεωροῦντο ὡς δάνειον ἐξοφλητέον δι' ὁμολογιῶν εἰς λίρας χαρτίνας (Συνάλλαγμα ἐπί Λονδίνου) μέ τόκον 3% καί εἰς διάρκειαν 10 ἐτῶν.- Τό δάνειον τοῦτο εἶναι τό καί σήμερον ὑφιστάμενον Δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 1.900.000. λιρῶν τόκου 3%.- Διά τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἐθνική Τράπεζα ἐκαθάρισεν εἰς χεῖράς της ὅλας τάς εἰς χρυσόν καταθέσεις ἐπλήρωνεν τούς καταθέτας της δι' ὁμολογιῶν ἐντός δεκαετίας καί εἰς χαρτίνας λίρας Ἀγγλίας Γ. Λ. καί οὐχί εἰς χρυσᾶς λίρας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαιρουμένων τῶν χρυσῶν καί χαρτίνων λιρῶν ἐκάλυπτεν τό Δάνειον τῆς πρός τό Κράτος, λαβοῦσα ἐπιπροσθέτως καί ἀμοιβήν διά τήν ταπεινοτέραν τοῦ λονδινείου τούτου καί τό ποσόν

ἐπί Λονδίνου ἡλιακῆς χαρτίνης

Κλειστοποίησις τῆς σύνολο δάνειον τῆς Τραπέζης Κράτος μέ ὅρους ἐπιτοκίου ἀπόρροιας εὐνοϊκούς.-

~~τῶν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων~~.-Τῆς τοιαύτης ῥυθμίσεως τῶν εἰς χρυσόν καταθέσεων δέν ἐξηρέθησαν οὔτε τά κληροδοτήματα καίτοι ταῦτα προέταξεν ἡ Ἐθνική Τράπεζα κατά τό 1923 ὅτε διά τοῦ ῥηθέντος Ν.Δ., τό Κράτος ἐζήτει ἁπάσας τάς εἰς χρυσόν καταθέσεις της.-Οὕτω αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῶν κληροδοτημάτων μετεβλήθησαν εἰς χαρτίνας λίρας καί αὗται εἰς ὁμολογίας τῆς διαφορᾶς κατανεμηθείσης μεταξύ Κράτους καί Τραπέζης.-Μετά ἑπτά ἔτη ἤτοι τήν 29 Ἰουλίου 1932 ἐκδίδεται τό ἀναγκαστικόν Διάταγμα περί μετατροπῆς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἤ συνάλλαγμα ὀφειλῶν διά τοῦ ὁπόίου ὅλαι αἱ πρό τῆς 26 Ἰουλίου 1932 ὄφειλαί εἰς συνάλλαγμα μετατρέπονται εἰς δραχμάς ἐπί τιμῇ 100 δραχμῶν κατά Δολλάριον.

Ἀπόμη καί διά τάς Ἀσφαλιστικάς συμβάσεις

Τό ἀναγκαστικόν τοῦτο Διάταγμα ἐνῶ ἔκαμεν ἐξαίρεσεις ἐπί ἔξ ἄλλων περιπτώσεων πρός ἀποφυγήν διαταραχῶν εἰς τό Ἐμπόριον καί εἰς τάς μετά τῶν ξένων συναλλαγάς, περί κληροδοτημάτων οὐδέν εἶπεν, οὐδ' ἡ Ἐθνική Τράπεζα ἐνεφανίσθη, ὅπως καί κατά τό παρελθόν, νά ἐπικαλεσθῇ τόν ἐπερχόμενον κατά τῶν κληροδοτημάτων κίνδυνον.-Βάσει τοῦ Διατάγματος τούτου αἱ εἰς ξένον συνάλλαγμα (λίρας Ἀγγλίας, δολλάρια, φράγκα κ.λ.π.) καταθέσεις τῶν κληροδοτημάτων καί αἱ εἰς ὁμολογίας ἀκόμη τοιαῦται-ὡς αἱ τοῦ 1.800.000.λιρῶν δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης-ἐδραχμοποιήθησαν εἰς ὄφελος οὐσιαστικῶς τῶν Τραπεζῶν.-Οὕτω εἰς διάστημα μιᾶς δεκαετίας αἱ εἰς χρυσόν περιουσίαι τῶν Ἐθνικῶν κληροδοτημάτων ἐξηνεμίσθησαν κατά τό ἥμισυ σχεδόν.-Ἐγκληματική ἄν μή τι ἄλλο δύναται νά θεωρηθῇ ἡ τοιαύτη ~~κατά~~ τῶν Ἐθνικῶν κληροδοτημάτων μείωσις ~~ἐπιδρομή~~ καί ἡ ἐντός δεκαετίας ἀφαίμαξις τοῦ ἡμίσεως σχεδόν τῶν περιουσιῶν των.-Αἱ καταθέσεις τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν μας δέν ἐνένοντο εἰς προσωρινόν λογαριασμόν οὔτε πρός κερδοσκοπίαν. Ἦσαν καταθέσεις εἰς τό διηνεκές, καταθέσεις ἀποδίδουσαι ἐλάχιστον τόκον πρός τά ἱδρύματα καί περισσότερον εἰς τούς

θεματοφύλακας αὐτῶν, ἦσαν καταθέσεις ἀποσκοποῦσαι εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν ἱερῶν σκοπῶν.-Καί δέν ἔπρεπεν νά ἱεροσυληθῶσιν, δέν ἔπρεπεν νά ἐξανεμισθῶσιν καθ'ὅν ἐξενεμίσθησαν τρόπον. Αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεως τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων ἀκολουθοῦν τόν τιμάριθμον τῆς ζωῆς οἱ δέ προϋπολογισμοί αὐτῶν μετά τάς ἀνωτέρω ἀφαιμάξεις κεφαλαίων καί ἐσόδων ἐγένοντο ἰσχνοί.-Λαμβανομένου ὑπ'ὄψει καί τοῦ ~~ἐπομένου~~ καλελέρου ἀναγερομένου στραγγαλισμοῦ τῶν ἐσόδων τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων καί τῶν ἐκ κληροδοτημάτων συντηρουμένων σκοπῶν εὔκολον εἶναι νά φαντασθῇ τις ποία τύχη ἀναμένει ταῦτα.-Ἐθνικήσυνεθῶς ἀνάγκη ~~συνεπῶς~~ ~~[illegible]~~ ~~ἴσα~~ τοῦ νά μή ἀμβλυνθῇ ὁ ζῆλος καί ἡ ἔφεσις πρός τήν Εὐεργεσίαν, καί σεβασμός πρός τήν μνήμην ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατέλιπον τό προϊόν σκληρῶν ἀγώνων των πρός τό Ἔθνος καί τήν Κοινωνίαν ἐπιβάλλουν τήν ἄμεσον ἐξαίρεσιν ἀπό τοῦ Ἀναγκαστικοῦ περί δραχμοποιήσεως Διατάγματος καί τῶν περιουσιῶν τῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων καί τῶν κληροδοτημάτων.-Αἱ Τράπεζαι δέν διέτρεχον οὐδένα κίνδυνον ν'ἀποσυρθοῦν αἱ καταθέσεις τῶν κληροδοτημάτων καί νά κλονισθοῦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου.-Ἦτο κατωχυρωμένη καί διά τῶν Νόμων καί διά τῶν καταστατικῶν πράξεων τῶν διαθετῶν ἡ εἰς τό ~~ἄπειρον~~ δικηγεκές κατάθεσις τῶν τοιούτων περιουσιῶν.-

Γπρός μεγίστην βλάβην τῶν ὑπό τῶν ἱδρυμάτων τούτων ἐπιτελουμένων κοινωφελῶν σκοπῶν.

---------.--------

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ

Εἶναι γνωστόν ὅτι τά πλεῖστα τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων καί τῶν ἐκ κληροδοτημάτων συντηρουμένων σκοπῶν ἔχουσιν τάς περιουσίας των ἐπενδεδυμένας κατά μέγα μέρος εἰς χρέώγραφα τῶν Ἐθνικῶν δανείων. - Ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τῶν περιουσιῶν τούτων ἐθεωρήθη κατά τό παρελθόν ἡ ἀσφαλεστέρα καί περισσότερον ἐνδεδυγμένη διότι ἐθεωρεῖτο ὡς δάνειον πρός αὐτό τοῦτο τό Κράτος τό ὁποῖον ἐν οὐδεμιᾶ περιπτώσει ἐφαντάζοντο ἔτι θά μετεβάλλετο εἰς δύστροπον ὀφειλέτην καί μάλιστα ἐπί δανειστῶν ὡς τά εὐαγῆ ἱδρύματα καί κληροδοτήματα. - Εἰς τάς περιουσίας ταύτας ἰδιάζουσαν ἔπρεπεν νά καταβάλη τό Κράτος προσοχήν διότι ἐξεπλήρουν καί ἐκπληροῦν σκοπούς τούς ὁποίους αὐτό τοῦτο ἦτο ὑπόχρεον νά ἐκτελῆ χάριν τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου. - Παρά τοῦτο ὅμως ἐθεωρήθησαν καί τά κληροδοτήματα κοινοί δανειστάί τοῦ Κράτους καί ὅταν ἐπῆλθεν μεταξύ Κράτους καί ξένων ὁμολογιούχων γνωστή ἡ συμφωνία καταβολῆς 27,1/2 % ἐκ τῶν τοκομεριδίων τῶν ὁμολογιῶν, συμπεριελήφθησαν ἐν τάς συμφωνίας ταύτας ὅλοι οἱ κομισταί τῶν τίτλων τούτων, χωρίς νά ἐξαιρεθοῦν τά κληροδοτήματα. - Ἐπίσης, ~~Τοῦτο αὐτό συνέβη καί μέ τά ἐσωτερικά ἀναγκαστικά δάνεια τῶν ὁποίων τά τοκομερίδια ἠλαττώθησαν ὡσαύτως κατά 27%~~. -

Ἡ εἰς τοιοῦτον βαθμόν περικοπή τῶν προσόδων τῶν περιουσιῶν τῶν Ἐθνικῶν κληροδοτημάτων καί Κοινωφελῶν ἱδρυμάτων ἀναπόφευκτον ἔχει ὡς ἐπακολούθημα διά μέν τά ἐξ αὐτῶν συντηρούμενα ἱδρύματα περιορισμόν ἄν μή παράλυσιν τῆς ἀποστολῆς των, διά δέ τούς ἐξ αὐτῶν πραγματοποιουμένους σκοπούς τήν ματαίωσιν τούτων ἐλλείψει χρημάτων. - Οὕτω τά Ἐθνικά μας κληροδοτήματα ἐξαφανίζονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καί ἄν βραδύτερον ἤθελον τυχόν ῥυθμισθῆ γενικώτερον τά ἐκ δανείων χρέη τοῦ Κράτους θά ἀκολουθήσουν τήν τύχην των καί τά κληροδοτή-

Τοῦ Ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους

Καί εἰς τά ἀναγκαστικά καί μέ δάνεια τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἀπό τά ὁποῖα περιεκόπησαν κατά 25% οἱ τόκοι τῶν αὐτῶν ἀδιαφορίαν διά τά κληροδοτήματα ἐπέδειξεν τό Κράτος.

ματα ὁπότε καί θά ὁλοκληρωθῆ ἀσφαλῶς ἡ ἐξανέμισις καίι ἐξαφάνισις αὐτῶν.-Θ'ἀννκσθῶμεν τότε ν' ἀναζητήσωμεν νέους Ἐθνικούς Ὑβερνέτας ἀλλά δέν θά εἶναι καί τόσον εὔκολος ἡ ἐξεύρεσίς των.-Θά προτιμοῦν τοῦτ ἐφεξῆς νά ἐξαντλοῦν τάς περιουσιάς των πρός ἰδίαν τέρψιν καί ἐν ὅσω ζοῦν παρά νά ἐνκαταλείψωσιν αὐτάς διά σκοπούς φιλανθρωπικούς.- Τό ζήτημα τῶν περιουσιῶν τῶν κληροδοτημάτων εἶναι σοβαρώτατον. Πρέπει νά κατοχυρωθῶσιν ταῦτα διά Νομοθετικῶν μέτρων καί ν'ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μερίμνης τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων,διότι δέν εἶναι περιουσία ἰδιωτική ἀλλά Ἐθνική. Πολλά εἶναι τά ὀφέλη τοῦ Κράτους ἐξ αὐτῶν . Ἡ Ἐθνική ἀντιπροσωπεία ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὑποβάλλω τάς τροπολογίας τοῦ ὑπό τήν κρίσιν της Νομοσχεδίου θά εὐαρεστηθῆ νά δεχθῆ ὅπως αἱ καταθέσεις τῶν κληροδοτημάτων εἰς χρεώγραφα τῶν Ἐθνικῶν δανείων αἱ ἀναγραφόμεναι εἰς τά ἐπίσημα βιβλία τῶν Τραπεζῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1937 ἐξαιρεθοῦν ζημ. μελαφί Κρέτος ὡς ὁμογραφοῦσεν συμφωνία, τά δ' ἀποτελέσματα αὐτῶν μετά τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐφημερίδος αὐτοῦ ἐξ ὁ αὐτός ἔδιδαν.- Ἐπί δέ τῶν ἐσόδων ἐπιμένω εἰς τήν ἀναγκαιότητα ἡ μή δαπανεῖν νά ἀκολουθεῖται ὁ ὑπό τῆς προϋπολογισμός.-

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ῥυθμιζομένου τοῦ ζητήματος τῶν κληροδοτημάτωνβτοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἐξηρέθησαν τοῦπαρόντος Νόμου καί πολύ ὀρθῶς ἡ Διοίκησις καί Διαχείρισις τῶν κληροδοτημάτωνκαί τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων ἡ ὁποία γίνεται βάσει τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη κανισμοῦ, ἐνοιθέντος διά τοῦ ἀπό 1ης Ἰουλίου 1928 Ν.Δ/τος.-Οὐχ'ἧττον ὅμως ἐπιβεβλημένον κρίνομεν ὅπως ὁ Κανονισμός οὗτος τροποποιηθῆ ὡς πρός δύο σημεῖα.1/ Τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Προέδρου ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτοῦ δι'ἀντιπροέδρου νόμῳ διοριζομένου, ὅστις θά ἀναπληροῖ τόν Πρόεδρον εἰς ὅλα τά καθήκοντα αὐτοῦ θά ὑπέχη τάς αὐτάς εὐθύνας καί ὑποχρεώσεις τοῦ Προέδρου.-

Ὡς τοιοῦτον ἐνδεδειγμένον κρίνομεν τόν ἑκάστοτε Δήμαρχον τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίναων κατ'ἐξοχήν ἐκπρόσωπον τοῦ Λαοῦ τῆς πόλεως.-Δεδομένου δέ ὅτι καί ὁ Δῆμος ἀσκεῖ ἐν τινι μέτρῳ καί φιλανθρωπίαν ἐν τῇ πόλει (Νοσοκομειακήν περίθαλψιν κλπ.)τοιαύτην δέ καί ἡ Ἐφορεπιτροπεία τῶν Ἐλεῶν, διά τῶν ἰδίων της Νοσοκομείων, ὁ συντονισμός καί ἡ ἐνιαία Νοσοκομειακή περίθαλψις τῶν Δημοτῶν ἡ ὁποία θά συνδιάζεται διά τῆς συμμετοχῆς ἐν τῇ Ἐφορεπιτροπεία τῶν Ἐλεῶν τοῦ Δημάρχου Ἰωαννίνων θέλει ἐξυπηρετήσει ἔτι περισσότερον τά συμφέροντα καί τοῦ Δήμου καί τῶν Ἐλεῶν καί τῶν Ἰωαννιτῶν γενικώτερον.Τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν Ἐλεῶν παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἐκτός τῆς ἄλλης περιουσίας κατέχει καί 700 περίπου ἱδρυτικάς μετοχάς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀξίας τεσσαράκοντα περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἃς κατέλιπον οἱ Ζωσιμάδαι, θεωρεῖται δέ ἕνας ἐκ τῶν κυριωτέρων μετόχων αὐτῆς.-Ὁ Κανονισμός τῆς Διοικήσεως καί Διαχειρίσεως τῶν Ἐλεῶν ὁλοκλήρως ἀναγράφει πῶς διορίζεται, πῶς παρίσταται καί πῶς ἐνεργεῖ ὁ ἑκάστοτε ἐκπρόσω-

πος αὐτῶν.- Σκοτεινόν παραμένει τό σημεῖον τοῦτο τῆς δι αχειρίσεως τῶν ἐλεῶν, καίτοι εἶναι οὐσιῶδες, σοβαρόν καί ἐκ τῶν πρωτευόντων.- Ἡ ἔλλειψις ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ διατά ξεως ἀφορώσης τήν ἐκπροσώπησιν τῶν ~~Ἐλεῶν~~ Ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἡ ἔλλειψις συστήματος ἐκλογῆς του καί καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἐντολῆς του, ὑπῆρξεν, κατ' ἐμέ τούλάχιστον, ἡ αἰτία νά μή ἀκουσθῇ ἡ φωνή τῆς Ἠπείρου ὅταν διά τῆς δραχμοποιήσεως τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα καταθέσεων ἐμειοῦντο αἱ περιουσίαι τῶν Ἠπειρωτικῶν κληροδοτημάτων κατά τό ἥνισυ περίπου, ὡς ἀνωτέρω ἀναφφέρω.- Ἐκτός τούτου θά ὑπηρέτει ἐν τῇ Ἐθνκῇ Τραπέζῃ καί ἀνάλογος ἀριθμός Ἠπειρωτῶν καί οὐχί μόνον 120 ἐκ τῶν τεσσάρων χιλιάδων περίπου ὑπαλλήλων αὐτῆς.- Ἀναλογία μή συγκρινομένη μέ ἄλλας πολύ μικράς Ἐπαρχίας αἱ ὁποῖαι ἐνῶ δέν προσεφερον ὡς ἡ Ἤπειρος τόν Γεώργιον Σταῦρον Θεμελιωτήν καί ἱδρυτήν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τούς μεγαλυτέρους μετόχους καί ὑποστηρικτάς αὐτῆς καί τά περισσότερα εἰς καταθέσεις κληροδοτήματα, ἐν τούτοις ἐπειδή συνέπεσεν νά ἔχουν Διοικητάς μόνον τῆς Τραπέζης ἰδικούς των ηὐτύχησαν νά διορίσουν ὁλοκλήρους ἑκατοντάδας ὑπαλλήλων παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ.- Τούτων ἕνεκεν δέον εἰς τόν ὑπάρχοντα Κανονισμόν τῆς Διοικήσεως καί Διαχειρίσεως τῶν Ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων νά προστεθῇ διάταξις καθ' ἥν μετά τήν ἐκλογήν τῶν μελῶν τῆς Ἐφοροεπιτροπείας καί τήν ~~συγκρότησιν τούτων εἰς Σῶμα~~ ἐγκαθίδρυσιν αὐτῶν θά ἐκλέγεται ὑπό τῆς Ἐφοροεπιτροπείας καί ὁ παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἀντιπρόσωπος ὅστις θά μετέχει τῶν Συνελεύσεων τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ~~λογοδοτῶν παρά~~ ἐνημερόνων τήν Ἐφοροεπιτροπείᾳ καθ' ἕκαστον ἔτος ~~διά τά ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα~~ ἐπί τῆς ἐν γένει πορείας τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης.-

Τάς ἀνωτέρω τροπολογίας καί προσθήκας ἐξυπηρετούσας τήν ὅλην ὑπόθεσιν τῶν κληροδοτημάτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων λαμβάνω τήν τιμήν νά ὑποβάλλω ὑπό τήν κρίσιν τῆς Βουλῆς καί νά παρακαλέσω ὅπως τύχωσιν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῶν.-

Ἀθῆναι τῇ 12 Ἰουλίου 1934

Ὁ προτείνων Βουλευτής ἐξ Ἰωαννίνων

Χρῆστος Β.Παπασταύρου

Τ Ρ Ο Π Α Ο Γ Ι Α Ι

Εἰς τό ἄρθρον 2 ἐδάφ.2 καί εἰς τό τέλος αὐτοῦ προστίθεται "καί ἐκ τῶν Δήμων ἤ Κοινοτήτων τάς ὁποίας ἀφορᾶ ἡ τοιαύτη περιουσία".-

Εἰς τό ἄρθρον 4 ἐδάφ. 3 ἀπαλείφεται ἡ φράσις "μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.". Ἐπίσης ἡ φράσις "διπλασίου ἀριθμοῦ". Εἰς τό τελευταῖον ἐδάφιον τῆς πρώτης παραγράφου προστίθεται " ἐξαιρέσει τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ὅστις προεδρεύει τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι."

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται ὁλοσχερῶς καί τίθενται αὐτούσια τά ἄρθρα 4,5,6,7,8,(9) 12 13,14,15,καί 16 τοῦ Νόμου 5110.-

Εἰς τό ἄρθρον 6 ἐδάφ.1 στίχος 4 διαγράφεται ἡ φράσις "τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του".-

Εἰς τόν 8 στῖχον ἀντικαθίσταται ὁλόκληρος ἡ ΣΤ παράναφος καί τίθεται " ἐκ τεσσάρων μελῶν ἐπί τετραετῆ θητεία λαμβανομένων ἑνός ἐξ ἑκάστης περιφερείας προτιμωμένων κατά σειράν τῶν περιφερειῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν τά σοβαρώτερα κληροδοτήματα.- Τά ἐπί θητεία μέλη προτείνονται ὑπό τῶν Ἐφορο-επιτροπειῶν τῶν ἄρθρων 2 καί 4 τοῦ παρόντος Νόμου πρός τό Ε.Σ.Κ.Ι.,τό ὁποῖον ἀποστέλλει τά ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων εἰς τό Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν,ὅπερ καί διορίζει τελικῶς τούτους μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.".

Εἰς τό τέλος τοῦ ἐδαφ.1 προστίθεται "Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι. ὁρίζεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὅστις θέλει ἀναπληροῖ τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον".-

Εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου 6 προστίθεται" αἱ συνεδριάσεις τοῦ Ε.Σ.Κ.Ι.,τῶν τοῦ παρόντος Νόμου ἱδρυμάτων καί τῆς Ἐφορεπιτροπείας τῶν Ἀναθρεπτῶν καταστημάτων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων εἶναι δημόσιαι πλήν ἐπί προσωπικῶν ζητημάτων.-

Κατ'ἔτος δέ καί εἰς τό τέλος τῆς χρήσεως δημοσιεύεται εἰς τάς ἐφημερίδας ὁ ἀπολογισμός τοῦ λήξαντος ἔτους".-

Ἡ δευτέρα παράναφος τοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς."Λαμβάνουν ἀποφάσεις παρόντων τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνός".-

Εἰς τό ἄρθρον 11 καί εἰς τό τέλος αὐτοῦ προστίθεται"μόνον εἰς τάς περιπτώσεις ἐκείνας καθ'ἃς δέν καθίσταται ἐφικτή ἡ σύστασις τῶν κατά τά ἄρθρα 2 καί 4 τοῦ παρόντος ἱδρυμάτων"

Τό ἄρθρον 13 καταργεῖται.

Εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου 14 ~~τοποτεθῆ~~ προστίθεται " ἄλλης ἐπισήμου ἀρχῆς".-

Π ρ ο σ θ ῆ κ α ι

Μετά τό ἄρθρον 14 προστίθενται ὡς νέα ἄρθρα αἱ ἑξῆς διατάξεις.

"Ἄρθρον 15:

Τά κατά τά ἄρθρα 2 καί 4 ἱδρύματα ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καί παντός φυσικοῦ ἤ νομικοῦ προσώπου ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.-

Αἱ ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐφοροεπιτροπείας ὑπό τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου αὐτῆς.-

Αἱ Τράπεζαι ὡς καί πᾶν φυσικόν ἤ νομικόν πρόσωπον βάσει τῆς ἄνω πράξεως ὡς καί τῶν ἐν τῇ πράξει προσκομιζομένων ἀντιγράφων τοῦ ἐγκεκριμμένου προϋπολογισμοῦ ὑποχρεοῦνται νά καταβάλωσιν εἰς τούτους τά ὁριζόμενα ποσά.-

Ἄρθρον 16ον

Αἱ Ἐφοροεπιτροπεῖαι ἅμα τῇ καταρτίσει των εἰς Σῶμα ἐκλέγουσιν τόν Γραμματέα καί Ταμίαν αὐτῶν τηροῦσι πρακτικά καί διαχειριστικά βιβλία, ἔχουσι σφραγῖδα φέρουσαν τά γράμματα "Ἐφοροεπιτροπεία Ἐθνικῶν κληροδοτημάτων Κοινότητος....."

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφοροεπιτροπείας ἐκτελεῖ τάς ἀποφάσεις αὐτῆς, παραβαίνων δέ ταύτας τιμωρεῖται μέ ποινήν ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ του ἀποφάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.-

Ἄρθρον 17ον

Αἱ Ἐφοροεπιτροπεῖαι κληροδοτημάτων τοῦ παρόντος Νόμου ὡς καί ἡ Ἐφοροεπιτροπεία τῶν Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων θεωροῦνται δημόσιοι ὑπόλογοι καί ὑπόκεινται διά τήν Οἰκονομικήν διαχείρισιν καί τόν ἔλεγχον εἰς τάς διατάξεις τῶν περί Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμων.-

Ἄρθρον 18ον

Κληροδοτήματα ἔχοντα ὡς σκοπόν ἵδρυσιν σχολικῶν κτιρίων μισθοδοσίαν διδασκάλων, κ.λ.π. ἐφ' ὅσον ἐξέλιπεν ὁ σκοπός αὐτῶν διατίθενται συμφώνως πρός τόν παρόντα Νόμον διά παρεμφερεῖς σκοπούς (προμήθειαν σχολικῶν ἀναγνωσμάτων, γραφικῆς ὕλης ἀπόρων μαθητῶν, μαθητικά συσσίτια, σχολικούς κήπους, ἐπισκε-

αί σχολικῶν κτιρίων κ.λ.π.).

Τά μέχρι τοῦδε εἰς πίστωσιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μεταφερθέντα ἔσοδα ἐκ τοιούτων κληροδοτημάτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἀποδίδονται εἰς τά κατά τόν παρόντα Νόμον συνιστάμενα ἱδρύματα καί διατίθενται κατά τάς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.-

Ἄρθρον 19ον

Κληροδοτήματα ὡς καί ἐκ πάσης φύσεως χαριστικῆς πράξεως περιουσίαι ὧν ἐξέλιπεν ἤ εἶναι ἀνέφικτος ὁ σκοπός, ἀποδίδονται εἰς τά διά τοῦ παρόντος Νόμου συνιστάμενα ἱδρύματα καί διατίθενται ~~κατά τόν ὑπ' τῷ ἄρθρῳ τρόπον~~ διά κοινωφελεῖς ὑπέρ τῶν Κοινοτήτων σκοπούς.-

Ἄρθρον 20ον

Τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περί μετατροπῆς εἰς δραχμάς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἤ συνάλλαγμα ὀφειλῶν τῆς 19/7/32 ἐξαιροῦνται καί αἱ καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἤ συνάλλαγμα κληροδοτημάτων ἤ κληροδοσιῶν ἤ ἐκ χαριστικῶν πράξεων περιουσιῶν τῆς Ἠπείρου ὡς καί αἱ ὀφειλαί αἱ προερχόμεναι ἐκ τοκομεριδίων μετοχῶν ὁμολογιῶν καί πάσης φύσεως χρεωγράφων τῶν ἄνω περιουσιῶν εἰς χρυσόν ἤ ξένον συνάλλαγμα.-

~~Παράγραφος~~ Ἄρθρον 21ον

Χρεώγραφα Ἐθνικῶν δανείων τοῦ ἐξωτερικοῦ Δημοσίου χρέους πληρωτέα εἰς χρυσόν ἤ εἰς συνάλλαγμα ἀποδεδειγμένως δέ κατατεθειμένα τήν 31 Αὐγούστου 1931 παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἤ εἰς ἄλλας ἐν Ἑλλάδι ἀναγνωρισμένας Τραπέζας καί ἀνήκοντα εἰς κοινωφελῆ Ἀγαθοεργά ἱδρύματα καί κληροδοτήματα κοινωφελῶν ἐν γένει σκοπῶν, ἐξαιροῦνται τῶν μετά τῶν ὁμολογιούχων συναφθεισῶν συμφωνιῶν, τά δέ τοκομερίδια καί ἡ ἐν γένει ἐξυπηρέτησις αὐτῶν πληρώνονται καί ἐνεργοῦνται ἐπί τῇ ἑκάστοτε τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ συναλλάγματος εἰς τό

ὁποῖον συνήφθησαν.-Οἱ τόκοι τῶν ἐσωτερικῶν ὁμολογιακῶν δανείων ἀναγκαστικῶν ἢ μή,ἀποδίδονται ὁλόκληροι ἐφ'ὅσον αἱ ὁμολογίαι ἀνήκουσιν εἰς Ξυανῆ ἱδρύματα καί κληροδοτήματα ἀποδεδειγμένως κατατεθειμένα παρά τῆ 'Εθνικῆ ἢ ἄλλη ἀναγνωρισμένη Τραπέζη κατά τήν 31 Αὐγούστου 1931.-

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὡς καί τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἀναδρομικήν ἰσχύν θέλει δέ καταβληθῆ παρά τῶν ὑποχρέων εἰς τά ἀνωτέρω νομικά πρόσωπα ἡ προκύπτουσα διαφορά ἐκ τῆς τυχόν γενομένης μέχρι τοῦδε καταβολῆς ποσῶν εἰς αὐτά βάσει τῶν ἀνωτέρω Νόμων καί συμβάσεων.-

"Αρθρον 22ον

Τῆς 'Εφορεπιτροπείας τῶν 'Αναθρεπτικῶν Καταστημάτων 'Ιωαννίνων μετέχει καί ὁ ἑκάστοτε Δήμαρχος τῆς πόλεως ὡς ἀντιπρόεδρος,ὅστις ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ Προέδρου ἀναπληροῖ αὐτόν εἰς τά καθήκοντα αὐτοῦ.-

"Αρθρον 23ον

Μετά τήν ἐκλογήν τῆς 'Εφορεπιτροπείας τῶν 'Εκκλησιῶν καί 'Αναθρεπτικῶν Καταστημάτων τῆς πόλεως 'Ιωαννίνων καί ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῆς γίνεται ὑπό τῶν μελῶν αὐτῆς καί διά μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογή ἐκπροσώπου παρά τῆ 'Εθνικῆ Τραπέζη τῆς 'Ελλάδος ὅστις ἐκπροσωπεῖ τά ἀναθρεπτικά Καταστήματα εἰς ὅλας τάς Συνελεύσεις τῶν μετόχων αὐτῆς συμφώνως πρός τάς ἑκάστοτε διαβιβαζομένας αὐτῷ ἐγγράφους ἀποφάσεις τῆς 'Εφορεπιτροπείας.-

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1934

Ὁ Πρόεδρος Βουλῆς

Κωνστ. Β. Παπαδημητρίου

2

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ε ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242.400

Ἰωάννινα 16. 3. 34

Φίλτε Κύριε Παπαστάυρε,

Ἔλαβον μαζῆ μὲ τὴν ἐπιστο-
λή σας καὶ σχέδιον προτάσεως
νόμου περὶ ἐξακριβώσεως τῶν
περιουσιῶν τῶν χριστιανικῶν κοι-
νοτήτων.

Ἔχουν καλῶς εἰς τὸ πρῶτον μέ-
ρος τοῦ σχεδίου.

Θὰ συνίσταν ἡ ὑμᾶς νὰ ἔξης

1ον ἡ ἀναφέρετε νὰ μετέχει ἡ
Δήμαρχος ἡ ἀντιπρόεδρος δικαιο-
μάτων ἄνευ ἀμοιβῆς.

2ον Οἱ προϋπολογισμοὶ νὰ ὑποβάλ-

δυνατόν πρό τῆς ἐναρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἡ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ τρόπου μεταβάσεως τῶν ~~[illegible]~~ διὰ τῆς περιοχῆς ταύτης.

3ον Οἱ ἀναφερόμενοι νὰ ἐνοικιάσωσιν ἢ νὰ ἀγοράσωσιν ἐπὶ τόπου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργατῶν ἀναγκαίων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐργασιῶν.

4ον Ὁδὸν κοινὴν ἀπαιτοῦσιν δύο τῶν διαδίκων δι' ἓν ὁρισμένον σημεῖον, νὰ διανοίξῃ δηλ. ἄλλην ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ὁρισμένου σημείου τῶν ἰδικῶν αὐτοῦ ἕως τοῦ δημοσίου ὁδοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκάστου τῶν διαδίκων ἐπιδιώκει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὁριστικὴν ὁδὸν κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ δύο τοιαῦται ὁδοὶ δὲν ἐπιτρέπονται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιλεγῇ ἡ μία ἐκ τῶν δύο ὁδῶν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐπιδικαζομένη ὑπὸ τῶν ἐναγόντων ἐκτασις ἀνήκει εἰς τὸ κοινὸν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ἀγίου Βασιλείου, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐναγόντων δὲν ἀποδεικνύεται ἡ κυριότης αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιδικαζομένου ἀκινήτου, ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπικαρπία τῶν ἐναγόντων ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐναγόντων δὲν ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς, ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπικαρπία τῶν ἐναγόντων ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐναγόντων δὲν ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς, ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπικαρπία τῶν ἐναγόντων ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐναγόντων δὲν ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς, ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπικαρπία τῶν ἐναγόντων ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐναγόντων δὲν ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς,

Μετὰ γνώμην ἀδιάφορον
ὁ Δικαστής

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242.460

'Απόψεις Εθν. Τραπέζης

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621348

Μ.Δ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ Αὐγούστου 1933

1933

5176

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Διεύθυνσιν Κληροδοτημάτων

ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὡς τυγχάνει ὑμῖν γνωστὸν δυνάμει τοῦ Νόμου 2508(28-9-1920) "Περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν Κοινοτήτων" αἱ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ὑφιστάμεναι Ὀρθόδοξοι Χριστιανικαὶ Κοινότητες κατηργήθησαν καὶ αἱ διοικοῦσαι αὐτὰς Ἀντιπροσωπεῖαι, Ἐφορίαι ἢ Ἄλλαι Ἐπιτροπεῖαι ἐθεωρήθησαν αὐτοδικαίως διαλελυμέναι, αἱ δὲ περιουσίαι ὧν τὴν διαχείρισιν εἶχον αἱ καταργούμεναι κοινότητες, διηρέθησαν εἰς διαφόρους κατηγορίας, ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ ὃν τέως ἐξυπηρέτουν, προβλεφθέντος ἰδίου κατὰ κατηγορίαν τρόπου διαθέσεως αὐτῶν.

Πλὴν τὸ μετέπειτα ἐκδοθὲν Ν.Δ. ἀπὸ 30 Ἀπριλίου/14 Μαΐου 1926 "Περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κλπ" ἐξήρεσε τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 2508 τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, ὁρίσαν ὅτι:

α) Ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας Ἠπείρου θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμῶν, ὧν προσβλέπετο ἡ σύνταξις ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, καὶ:

./.

β) Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῶν κατὰ τ'ἀνωτέρω κανονισμῶν ἡ τοιαύτη διαχείρισις τῶν περιουσιῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων Ἐφοροεπιτροπειῶν, θεωρουμένων ὡς οὐδέποτε καταργηθεισῶν.

Καὶ οἱ μὲν κανονισμοί, ὧν προεβλέπετο ἡ ἐπιψήφισις ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἐφοροεπιτροπειῶν, μηδέποτε ἕως νῦν ἐξεδόθησαν, ζήτημα δ'εἶναι ἂν δύνανται πλέον νὰ ἐκδοθῶσι τοιοῦτοι, ἀφοῦ ἔδει νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου/14 Μαΐου 1926, οὕτω δὲ καθίσταται ἀνέφικτος καὶ ἡ ἐκλογὴ νέων Ἐφοροεπιτροπειῶν, αἱ δὲ παλαιαὶ Ἐφοροεπιτροπεῖαι, αἵτινες, κατὰ τὸ Διάταγμα, θὰ διετήρουν προσωρινῶς τὴν διαχείρισιν, οὐδαμοῦ πλέον τῆς Ἠπείρου ὑφίστανται, καθ'ὅτι ἐξέλιπον τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὰ φυσικὰ πρόσωπα.

Τοιούτων οὕτως ἐχόντων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θεωρεῖ καθῆκον της νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως καθορισθῇ τὸ ταχύτερον νομοθετικῶς τὸ ζήτημα τῆς διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων Ἠπείρου, καθ'ὅτι σήμερον οὐδεὶς ὑπάρχει νομιμοποιούμενος ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῶν, οὕτω δὲ παραμένουν ἀθεράπευτοι ζωτικαὶ ἀνάγκαι καὶ ἀνεπίτευκτοι ἀπορραίνουν κοινωφελεῖς κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπιδιώξεις.

Μετὰ τιμῆς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Εχεδιον Νόμου Εθνικής

ΚΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΥ ΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΝΗΝΟΥ - ΟΣΕΠΡΕΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ... 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Σχέδιον Νόμου

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος "περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κλπ".

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα ἔχον οὕτω:

"περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κλπ".

Ἄρθρον μόνον

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2508 τοῦ ἔτους 1920 "περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Ν.Χώραις Χριστιανικῶν Κοινοτήτων", ὡς καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος "περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 2508" δὲν ἐξαρμόζονται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων.

2. Ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἐνεργεῖται ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ συνταχθησομένου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης Ἐφοροεπιτροπείας, δι' οὗ κανονισθήσονται καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σ.Μη-

τροπολίτου 'Ιωαννίνων, 'Εφοροεπιτροπείας, ἐγκριθησομένη δὲ διὰ Διατάγματος τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν, ἰ δοθησομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς. Μέχρι τῆς ἐγκρ σεως τοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, κανονισμοῦ ἡ τοιαύτη διαχείρ σις τῶν περιουσιῶν κλπ, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης 'Εφοροεπιτροπείας, θεωρουμένης ὡς οὐδέποτε καταργηθείση 3. 'Η διαχείρισις τῶν ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ δω-ρεῶν ὑπὲρ ἐκτελέσεως κοινωφελῶν σκοπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ 'Ιωαννίνων περιουσιῶν, ἐφ'ὅσον δὲν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης 'Εφοροεπιτροπείας 'Ιωαννίνων, ἀλλ' ἔχει ἀνατεθῇ ὑπὸ τῶν διαθετῶν ἢ δι'εἰδικῶν Διαταγμάτων, εἰς ὡρισμένους δι'ἑκάστην περιουσίαν ἐκτελεστὰς ἢ διαχειριστικὰς ἐπιτροπὰς, θέλει ἐξακολουθήσῃ ἀσκουμένη ὑπ'αὐτῶν 4. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 402 ὡς πρὸς τὰς σχολικὰς, εἰδικὰς περιουσίας ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, ἐξαιρέσει τῶν τῆς πόλεως 'Ιωαννίνων, διαχειριζομένων, ὡς ἄνω, ὑπὸ τῆς 'Εφοροεπιτροπείας 'Ιωαννίνων καὶ διατιθεμένων μόνον δι' ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 'Απριλίου 1926.

"Αρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ κυρουμένου ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

2. 'Η διαχείρισις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἑκάστης τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ 'Ιωαννίνων ἀποτελουσῶν ἰδίαν νομ. πρόσωπα, τῶν φερομένων ὑπὸ

ποτε ἐπ'ὀνόματι αὐτῶν ἢ τῶν οἰκείων Ἐφοροεπιτροπειῶν ἐνεργεῖται ἐφεξῆς ὑπό ἰδίας ἐφοροεπιτροπείας ἑκάστης τῶν ἄνω Κοινοτήτων.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφοροεπιτρόπων ἡ ἀρμοδιότης καί δικαιοδοσία, τά τῆς ἐποπτείας καί ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω ἐφοροεπιτροπειῶν, τά τῆς συστάσεως καί ἀρμοδιότητος ἰδίας ἐποπτικῆς ἀρχῆς καί τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς κανονισθήσονται διά διαταγμάτων ἐφ'ἅπαξ ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καί Οἰκονομικῶν.

Τ'ἀνωτέρω δέν ἰσχύουσι διά τήν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων δι' ἣν διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ ὑπάρχων κανονισμός.

Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων καί τῆς συγκροτήσεως τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν α) ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας ἑκάστης Κοινότητος ἐνεργεῖται ὑπό τῶν ὑφισταμένων Ἐφοροεπιτροπειῶν αὐτῆς θεωρουμένων ὡς οὐδέποτε καταργηθεισῶν καί β) εἰς περίπτωσιν καθ'ἣν συνεπείᾳ θανάτου ἢ παραιτήσεως τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ δι'οἱονδήποτε ἄλλον λόγον δέν ἠθελον λειτουργεῖ παρά τῇ κοινότητι οὐδαμῶς ἐφοροεπιτροπεῖαι ἢ αἱ ὑφισταμέναι τοιαῦται ἠθελον παρασιάζει κενάς, δύναται ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης ἢ ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος μετά γνώμην τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ Συμβουλίου νά ἀναστατῇ ἢ συμπληρώνῃ ταύτας.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ κυρουμένου Ν.Δ. ἐξαίρεσις ἡ ἀφορῶσα τήν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἐπεκτείνεται καί εἰς τάς λοιπάς κοινότητας τῆς Ἠπείρου.

Ἄρθρον 4

Ἡ ἀληθής ἔννοια τοῦ περί οὗ τό προηγούμενον ἄρθρον ἐδ-

./.

φίου, ὡς εἶχε τοῦτο πρὸ τῆς τροποποιήσεώς του, εἶναι ὅ-τι, καίτοι παρελθουσῶν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ προθεσμιῶν ἄνευ συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ προβλεπομένου δι'ἑκάστην Κοινότητα Κανονισμοῦ ἠδύνατο ἡ ὁριστεμένη Ἐφορεπιτροπεία ἑκάστης Κοινότητος θεωρουμένη ὡς οὐδέποτε καταρτηθεῖσα, νὰ διαχειρίζηται τὴν περιουσίαν τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 5

Οἱ μετὰ τῶν ὁριστεμένων ἀναστατθησομένων, συμπληρωθησομένων ἢ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰκείων κανονισμῶν ἐκλεγησομένων ἐφορεπιτροπειῶν συναλλασσόμενοι τρίτοι ἀπαλλάσσονται πάσης εὐθύνης ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα τῆς συνθέσεως ἐν γένει καὶ ἁρμοδιότητα ἑκάστης αὐτῶν, ἐφ'ὅσον περὶ τούτου ὑπάρχει σχετικὴ βεβαίωσις τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.-

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΤΑΝΑ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ

'Εν 'Αθήναις τῇ 3/5/34 1934.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΛ[illegible] ΝΟΜΙΚΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. [illegible] 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 6404-066 - 621.148

ΠΡΟΣ ΤΟ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Τμῆμα 'Αρχιτεκτονικὸν

3-5-34

ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριε 'Υπουργέ,

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψωμεν ἀντίγραφον σημερινοῦ πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφου μας, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων, ἀφορῶντος τὸ ζήτημα τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ 'Ιωαννίνων, καθ'ὅσον τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνδιαφέρει καὶ τὸ ὑμέτερον 'Υπουργεῖον, ἀφ'ἑνὸς μὲν διότι μέγα μέρος τῶν περὶ ὧν πρόκειται περιουσιῶν ἀποτελοῦν αἱ σχολικαὶ καὶ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ, ἐξ ἄλλου δὲ διότι τὸ Ν.Δ. τῆς 30 'Απριλίου/14 Μαΐου 1926 "Περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τέως Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ 'Ιωαννίνων κλπ" κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ' Αρχιτεκτονικοῦ Τμήματός σας, εἰς ὃ ὑπάγονται καὶ τὰ σχετικὰ μὲ τὸν Ν.2508 ζητήματα.

Παρακαλοῦμεν, κύριε 'Υπουργέ, ὅπως δι'ὅσους λόγους ἀναφέρομεν εἰς τὸ ἄνω ἀναφερόμενον πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔγγραφόν μας, μεριμνήσητε καὶ ὑμεῖς διὰ τὴν ταχυτέραν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζητήματος, ἔχοντες ὑπ'ὄψει σας ὅσα ἐν τῷ ἄνω ἐγγράφῳ μας ἀναφέρομεν περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως πρὸ τῆς καταθέσεώς του μᾶς ἀποσταλῇ ἀντίχραφον τοῦ καταρτισθησομένου νομοσχεδίου.

Μετὰ τιμῆς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1934.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Β. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242460

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Σεβασμιώτατε,

Ἔχομεν τὴν τιμήν, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1933 ἔγγραφόν μας, νὰ ἐπισυνάψωμεν ἀντίγραφα τῶν πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας σημερινῶν ἐγγράφων μας μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως μᾶς ἐνισχύσητε διὰ τὴν νομοθετικὴν ῥύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων.

Μετὰ σεβασμοῦ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΧΕΙΟ ΡΑΓΚΑΒΗ

Νά συγχαρούμε τῷ
Φάνεγγον Κυριοδημά
ζων —

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ

Σ. Τ. Γιαννόπ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἀριθ.Πρωτ. 15370

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 13ῃ Ν/βρίου 1962

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242489

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐξοχωτάτους
Κυρίους Κων.Ροδόπουλον-Πρόεδρον Βουλῆς
Δημ.Χέλμην
Διοικητὴν Ἐθνοτραπέζης Ἑλλάδος
Κύριον Χρῆστον Παπασταύρου-Βουλευτὴν Θεσπρωτίας
Πειραιῶς 27

ΑΘΗΝΑΣ

Ὑβριστικὸν τηλεγράφημα Βουλευτοῦ Κέντρου Παπασταύρου κατὰ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἀπεδοκιμάσθη παρὰ Λαοῦ Ἠπειρωτικῆς Πρωτευούσης ΣΤΟΠ

Δημοτικὸν Συμβούλιον Πόλεως Ἰωαννίνων εἰσηγήσει ὑποφαινομένου διὰ πανηγυρικῆς ψηφοφορίας ἀποφάσεως ἐνέκρινεν ἀπονομὴν Χρυσοῦ Μεταλλίου πρὸς δεύτερον κατὰ σειρὰν Ἠπειρώτην Διοικητὴν Ἐθνοτραπέζης μετὰ Ἀείμνηστον Γεώργιον Σταύρου Κύριον Δημήτριον Χέλμην ἐπιτελέσαν πρὸς τοῦτο ἱερὸν καὶ ὕψιστον καθῆκον ΣΤΟΠ

Ἐὰν τοῦτο ἐξένισεν Κύριον Βουλευτὴν οὐδόλως μᾶς ἐνδιαφέρει οὔτε ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην του τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, οὔτε ποτὲ ζητεῖ ἐνίσχυσιν τῆς [redacted] προσωπικότητος τοῦ κ.Παπασταύρου εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν πρῶτον τῆς Ἠπείρου Δῆμον ΣΤΟΠ

Ὑβριστικὰς ὑποδείξεις του, ἂς κρατήσῃ δι' ἑαυτόν ΣΤΟΠ

Οἱ τραλλάδες τὰ μπιχλιμπίδια ἀνήκουσι εἰς ἐκτοξεύοντας ΣΤΟΠ

Ἂς προσπαθήσῃ ἴδιος κρατήσῃ περιοπὴν ἀξιώματος Βουλευτοῦ ὅσον Συμβούλιόν μας καὶ ἡμεῖς, καὶ μὴ στηρίζει Βουλευτικὴν ἀσυλείαν διὰ νὰ ἐξυβρίζῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, οὔτε στηριζόμενος εἰς Βουλευτικὴν ἀτέλειαν ἣν παρέχει Νόμος νὰ ἀπευθύνῃ τηλεγραφήματα ἐξυβριστικὰ εἰς βάρος Δημοτικῶν Ἀρχόντων οἵτινες ἐπιτελοῦσι εὐόρκως καθῆκον.-

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242.469

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

Κον Δήμαρχον Ἰωαννίνων

Ἰωάννινα

Ἀνέγνωσα εἰς ἐφημερίδας Ἰωαννίνων ἀπονομήν τιμητικοῦ μεταλλίου Διοικητήν Ἐθνοτραπέζης Χέλμην ΣΤΟΠ

Σοβαρώτερον θά εἶναι νά ἀσχοληθῇ ὁ Δῆμος μέ τήν ρύθμισιν τῶν καταθέσεων τῶν κληροδοτημάτων τάς ὁποίας ἐχώνευσεν Ἐθνική Τράπεζα μέ διαφόρους δικαιολογίας κατά τό παρελθόν ΣΤΟΠ

Ἐν ὄψει τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους ἂς ἐκδηλώσῃ καί ὁ Δῆμος Ἰωαννίνων ὡς Δῆμος τῆς Μητροπόλεως τῆς Ἠπείρου ἐνδιαφέρον διά τά Ἠπειρωτικά κληροδοτήματα τῶν ὁποίων τά περισσότερα χρεώγραφα ἔχουν ἐξαυλωθῇ καί μετουσιωθῇ εἰς ἀκίνητα Ἐθνικῆς καί διετήρησεν οὕτω αὐτή ἀλώβητον τήν περιουσίαν της ἡ ὁποία δέν εἶναι περιουσία τοῦ πάππου της ἀλλά τῶν καταθετῶν κυριώτερος τῶν ὁποίων εἶναι τά κληροδοτήματα ΣΤΟΠ

Με τραλαλάδες, μπιχλιμπίδια μέεὔσημα καί εὐφήμους μνείας γίνεται Ἤπειρος ἀντικείμενον εἰρωνικῶν σχολίων δουλοπρεπείας ἀπαραδέκτου ΣΤΟΠ

Ἀνάγκη κρατηθῇ Μητρόπολις Ἠπείρου εἰς περιωπήν .

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

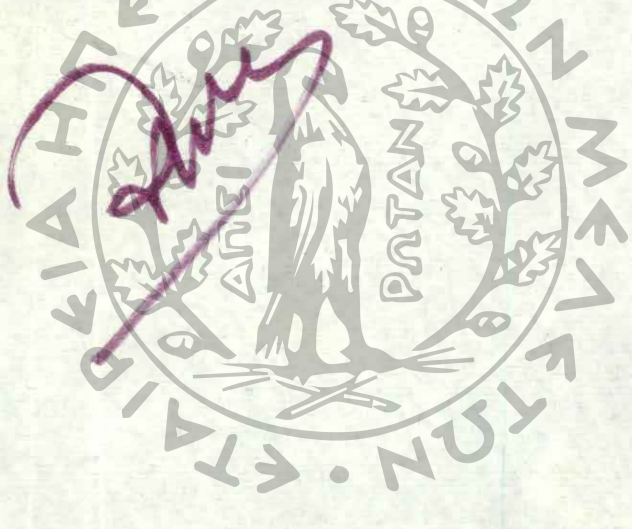

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3242.469

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

Πολ.

Δημοτικόν Συμβούλιον Ἰωαννίνων
Ἕνωσιν Κέντρου Ἀπόστολη 51
Ἐφημερίδας «Ἠπειρωτικόν Ἀγῶνα», «Ἐθνικόν Ἀγῶνα»

Ἰ ω ά ν ν ι ν α

Χέλμης εἶναι Ἠπειρώτης ὅσον Ἀβέρωφ Μετσοβίτης καί Σακκᾶς Γιαννιώτης στόπ Πρόταση "ὑποφαινομένου σας" Δημάρχου παρασημοφορίας Κυρίου χέλμη θά εἶχεν ἀξίαν ἄν αἰσθανόμενον ἑαυτόν Ἠπειρώτην ἀνεκίνει ζήτημα ἀποδόσεως ὁμολογιῶν καί καταθέσεων Ἠπειρωτικῶν κληροφοτημάτων ἑκατομμυρίων δραχμῶν τάς ὁποίας κατεβρόχθησεν ἰδιωτική πλέον ἐπιχείρησις Ἐθνικήν Τράπεζα ἐπενδύσασα ταύτας εἰς ἀκίνητα ὀχυρουμένη πρό ἀδυναμίας ἀναλήψεώς των στόπ Ἐσχημάτισεν οὕτω τεραστίαν περιουσίαν ἐκ τῆς ἀτοχῆς ~~ἐξελθοῦσα~~ ἐξελθοῦσα ἀλώβητος στόπ Τοιοῦτον τι δέν ἔκαμε χέλμης στόπ Ἄς τό ἀνακινήσῃ τό Δημοτικόν Συμβούλιον ἐν ὄψει τῆς ρυθμίσεως ἀξιώσει Ὁμολογιούχων Ἐξωτερικοῦ καί ἄς ἀφίσῃ τούς σκελετούς τῶν παρασημοφοριῶν στόπ Ἡ ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων περιουσιῶν εἰς τά Ἠπειρωτικά Κληροδοτήματα εἶναι ἔργον παρασημοφορίας στόπ Παρακαλῶ δίδετε χαιρετισμούς συμπαθῆ Δήμαρχον ἐκ μέρους Ροδοπούλου

19/11/62

Χρ. Παπασταύρου
Βουλευτής Θεσπρωτίας

ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
& ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 846 1946

'Εν 'Αθήναις τῇ 19ῃ 'Ιουλίου 1946.

Χ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Π ρ ό ς

Τό ἐπί τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργεῖον

'Ε ν τ α ῦ θ α

Διά τοῦ ὑπ'ἀριθ. 17568 ἐ. ἔ. ἐγγράφου σας, ἀπευθυνθέντος πρός τό ἐνταῦθα Κεντρικόν Γραφεῖον 'Εγκλημάτων Πολέμου, ἐζητήσατε ὅπως ἐνεργηθῇ, παρά τοῦ Γραφείου τούτου, εἰδική ἔρευνα ἐν σχέσει μέ τά ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν (Τζάμηδων) διαπραχθέντα εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν κατοίκων Θεσπρωτίας ἐγκλήματα πολέμου καί ἐν γένει διαπιστωθῇ ἡ ἔκτασις τῆς ὑπό τούτων παρασχεθείσης εἰς τούς κατακτητάς ('Ιταλούς καί Γερμανούς) βοηθείας καθ'ὅλην τόν χρόνον τῆς ὑπό τούτων στρατιωτικῆς κατοχῆς τῆς 'Ελλάδος.

Καίτοι ἀπό τῆς συστάσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνικοῦ Γραφείου 'Εγκλημάτων Πολέμου, συμφώνως ἄλλως πρός τάς διατάξεις τοῦ ὀργανικοῦ αὐτοῦ ὑπ'ἀριθ. 384 νόμου καί τῆς ὑπ'ἀριθμ. 73 Συντ. Πράξεως, ἡμεῖς ὡς Διευθυντής τοῦ Γραφείου, εἴχομεν παραγγείλει τάς ἐν 'Ηπείρῳ ἀνακριτικάς ἀρχάς διά τήν διενέργειαν σχετικῶν ἀνακρίσεων, ἐν τούτοις, διότι ἐκ τῶν ἐπιστραφεισῶν εἰς τό ἡμέτερον Γραφεῖον περαιωμένων ἀνακριτικῶν παραγγελιῶν, δέν παρείχετο ὁλοκληρωτική ἡ εἰκών τῆς ἐκτάσεως τῶν διαπραχθέντων, ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν, εἰς βάρος τῶν 'Ελλήνων ἐγκλημάτων, εἰκότως δέ τοῦτο, ἐφ'ὅσον ἡ ἀνακριτική προσπάθεια εἶχε διεξαχθῇ, διά τῆς κατά τό μετζον μέρος ἀπασχολήσεως σχετικῶς καί τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν καί εἰδικῶν Δικαστηρίων τῆς ὑπ'ἀριθ. 6 Συντακτικῆς Πράξεως (Δοσιλόγων), ἐνομίσαμεν ἡμᾶς ὑποχρέους, ἀποβλέψαντες εἰς τήν σοβαρότητα τοῦ ἀπασχολοῦντος τήν ὑμετέραν ὑπηρεσίαν ζητήματος, νά μεταβῶμεν αὐτοπροσώπως εἰς Θεσπρωτίαν, τό μέν ἕνα δι'αὐτοπροσώπου ἐρεύνης, διά τῆς σχηματισθησομένης, παρ'ἡμῶν, ἐνιαίας δικογραφίας, παρασχεθῇ πλήρης ἡ εἰκών τῶν ὑπό Τουρκαλβανῶν, ἡμεδαπῶν καί ἀλλοδαπῶν, διαπραχθέντων ἐγκλημάτων, περαιτέρω δέ ἵνα διά τῆς ἐπίσης παρ'ἡμῶν τῶν ἰδίων ἐξετάσεως τῶν ὀλίγων ἀπομεινάντων ἐν Θεσπρωτίᾳ ὁμοθρήσκων των, ἐξακριβωθῶσι τά αἴτια τῆς ὡς ἄνω ὁμολογουμένως ἐκπληκτικῆς τῶν Τουρκαλβανῶν, 'Ελλήνων ὑπηκόων, συμπεριφορᾶς. Καί καθ'ὅσον μέν'αφορᾷ τήν ἀνακριτικήν ἡμῶν προσπάθειαν διά τήν διαπίστωσιν τῶν ὑπό ταύτων διαπραχθέντων ἐν 'Ηπείρῳ ἐγκλημάτων, τό ἔργον ἡμῶν κατέστη ὁμολογουμένως εὐχερές, τό μέν διότι ἡ Γενική Διοίκησις 'Ηπείρου εἶχε λάβει τήν πρωτοβουλίαν διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 7656 διαταγῆς της, ἀπό τοῦ 'Ιουνίου 1945, νά συστήσῃ 'Επιτροπήν, ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἥτις διά τῆς ἀπό 24/10/45 ἐκθέσεώς της, ὡς ἐπί τό πολύ, ἐπί 'ανακριτικῶν ὑποθέσεων, στηριζομένης καί πρός τήν αὐτήν ἀρχήν ὑποβληθείσης, ἠδυνήθη νά προσδιορίσῃ δι'ὀνομαστικῶν καταστάσεων, κατά χωρία, καί ἐπαρχίας, συντεταγμένων, α) σχεδόν πάντας τούς ὑπό γνώστων Τουρκαλβανῶν φονευθέντας 'Ελληνας, τόν ἀριθμόν τῶν ἐμπρησθεισῶν οἰκιῶν καί τῶν'ἄλλων εἰς πράγματα γενομένων ζημιῶν, τό δέ διότι τό Εἰδικόν Δικαστήριον Δοσιλόγων 'Ιωαννίνων, ἐργασθέν συντόνως, εἶχε δυνηθῇ μέχρι τῆσεις 'Ιωάννινα ἀφίξεώς μου, νά περαιώσῃ τάς περισσοτέρας σχηματισθείσας κατά Τουρκαλβανῶν (Τζάμηδων), ἐπί παραβάσει τῆσως ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως, δικογραφίας, ἐξ ὧν, δικαστικῶς πλέον, διεπιστοῦτο καί ἀριθμός τῶν εἰς βάρος τῶν συγχωρίων των 'Ελλήνων διαπραχθέντων ἐγκλημάτων καί ἡ ἔκτασις τῆς, ὑπό τῶν ἰδίων, παρασχεθείσης εἰς τούς κατακτητάς ἀπό τῶν ἀρχῶν τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ πολέμου συνδρομῆς. Οὕτῳ ἐκ τῶν'ανωτέρω στοιχείων καί ἐξ ὅσων ἡμεῖς προσωπικῶς ἠδυνήθημεν νά διαπιστώσωμεν συνάγονται τά ἀκόλουθα:

α) Ὅτι ἀπό τῆς 28/10/40 μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐξ 'Ελλάδος, ἐφονεύθησαν ὑπό Τουρκαλβανῶν, εἴτε καί παρά τῶν Γερμανῶν καί 'Ιταλῶν, ὑποδείξει τῶν πρώτων ἐν τῇ 'Επαρχίᾳ Ἡγουμενίτσης 150 πρόσωπα (ὅρα συνημμένην κατάστασιν), ἰδιαίτερας μνείας οἱ φόνοι ἐν Ἡγουμενίτσῃ τοῦ Νομάρχου Βασιλάκου καί τοῦ Ταμιακοῦ ὑπαλλήλου Οἰκονομίδη ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ ταύτης, δια-

πραχθέντες, τοῦ μέν πρώτου τήν 19 Σ/μβρίου 1942 ὑπό τοῦ Τουρκαλβανοῦ 'Αμέρ Τελχά, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Χατζέ Ρατζάπ, Μουσουλμάνου ἡγήτορος τῆς Περιφερείας 'Ηγουμενίτσης, τοῦ δέ δευτέρου τήν 6ην Μαΐου 1943 ὑπό τῶν Μουσουλμάνων Ραφάτ Τζαμάλη καί Καραμάν Χιλμῆ.

β) Ὅτι κατά τήν αὐτήν ἐποχήν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπαρχίᾳ ἐσημειώθησαν αἱ ἀκόλουθοι εἰς πράγματα καί ζῶα καταστροφαί ὑπό τῶν Μουσουλμάνων, τῇ ἁδρᾷ τῶν Γερμανῶν καί 'Ιταλῶν συνδρομῇ διαπραχθεῖσαι. 'Εν τῇ Κοινότητι Κ η - ρ α μ ί τ σ η ς ἐπυρπολήθησαν 2 σχολεῖα, 2 κοινοτικά καταστήματα καί 30 οἰκίαι, διηρπάγησαν δέ 1.500 αἰγοπρόβατα, 47 βώδια ἀροτριῶντα, 16 ἄλλα ζῶα, 10.000 ὀκ. τροφίμων, 75.000 ὀκ. εἰδῶν του 'Ερυθροῦ Σταυροῦ προοριζομένων διά τήν διανομήν εἰς τόν πληθυσμόν, 2) ἐν τῇ Κοινότητι Μαμουνίου, διηρπάγησαν ὑπό τῶν 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 350 αἰγοπρόβατα, 2 βόες, ἀροτριωντες, 1.000 ὀκ. τροφίμων καί πολλά ἔπιπλα καί σκεύη, 3) ἐν τῇ Κοινότητι Ραβένης διηρπάγησαν ὑπό των 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 2.000 αἰγοπρόβατα, 60 ἀροτριῶντα βώδια, 8.000 ὀκ. τροφίμων καί 4.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς ὡς καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος. Κατεστράφη ὑπό τῶν ἰδίων τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 4) ἐν τῇ Κοινότητι Κοκκινιᾶς, διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων μετά 'Ιταλῶν καί Γερμανῶν, τά κάτωθι εἴδη: 400 αἰγοπρόβατα, 20 ἀροτριῶντα βώδια, 5.000 ὀκαδ. τροφίμων, 25.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, ὡς καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος. Κατεστράφη ἐπίσης μερικῶς ὑπό τῶν ἀνωτέρω, τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 5) 'Εν τῇ Κοινότητι Βαβουρίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν, Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων, τά κάτωθι εἴδη: 1.000 ὀκ. τροφίμων καί 2.000 εἰδῶν νομῆς. 'Επίσης κατεστράφη μερικῶς τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος ὑπό τῶν ἀνωτέρω. 6) 'Εν τῇ Κοινότητι Παλαιοχωρίου (Συνοικισμός Βίλλιας), διηρπάγησαν ὑπό τῶν γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν, 80.000 ὀκ. τροφίμων, 20.000 ὀκάδ. εἰδῶν νομῆς, 600 αἰγοπρόβατα, 6 ἀροτριωντα, ὡς καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη 28 οἰκιῶν καί 2 ὑδρομύλων. 'Επίσης κατεστράφησαν 39 οἰκίαι ὑπό τῶν ἀνωτέρω. 7) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αραβοσίβας, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 3.000 ὀκάδ. τροφίμων, 300 αἰγοπρόβατα, 4 ἵπποι, ὡς καί μερικά ἔπιπλα καί σκεύη ἀπό μερικάς οἰκίας. 8) 'Εν τῇ Κοινότητι Νεροχωρίου καί Κοκκινολιθαρίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 12.000 ὀκάδ. εἰδῶν τροφίμων καί 15.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς. 'Επίσης ὑπό τῶν ἀνωτέρω καί ἐπί πλέον ὑπό τῶν Γερμανῶν, μεθ' ὧν συνειργάζοντο οἱ 'Αλβανοί ἄτακτοι, 1.000 αἰγοπρόβατα, 22 βώδια ἐξ ὧν 10 ἀροτριωντα καί τινα ἔπιπλα καί σκεύη 8 οἰκιῶν. 'Εξ ἄλλου κατεστράφησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί 'Αλβανῶν ἀτάκτων 2 σχολεῖα καί μία ἐκκλησία. 9) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αχλαδιᾶς, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλων, Γερμανῶν καί ἀτάκτων Μουσουλμάνων συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν, 15.000 ὀκ. τροφίμων, 2.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 200 αἰγοπρόβατα, 20 βώδια ἐξῶν 10 ἀροτριωντα, 20 φορτηγά ζῶα καί τινα ἔπιπλα καί σκεύη 10 οἰκιων. Κατεστράφη ὑπό τῶν ἰδίων τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 10) 'Εν τῇ Κοινότητι Πηγαδιλίου, διηρπάγησαν ὑπό τῶν Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν 100.000 ὀκ. εἰδῶν τροφίμων, 30.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 2.000 αἰγοπρόβατα, 52 βώδια ἀροτριῶντα, 15 φορτηγά ζῶα καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη των κατοίκων τῆς Κοινότητος. 'Επίσης ἐπυρπολήθησαν ὑπό τῶν ἀνωτέρω 40 οἰκίαι, 20 καλύβαι καί 2 σχολεῖα της Κοινότητος. 11) 'Εν τῇ Κοινότητι Γλούστης, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐγόπλων Μουσουλμάνων 3.000 ὀκ. εἰδῶν τροφίμων, 3.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 150 αἰγοπρόβατα, 5 βώδια ἀροτριῶντα, 8 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 7 οἰκιων καί 2 καταστημάτων. 12) 'Εν τῇ Κοινότητι Κωστάνης, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν, Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 10.000 ὀκάδ. τροφίμων, 500 αἰγοπρόβατα, ὡς ἐπίσης τά ἔπιπλα καί σκεύη ἁπάντων των κατοίκων της Κοινότητος. 13) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αγίου Νικολάου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 40.000 ὀκ. τροφίμων, 15.000 ὀκαδ. εἰδῶν νομῆς, 1.000 αἰγοπρόβατα, 11 βώδια, ἐξ ὧν 7 ἀροτριωντα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 70 οἰκιῶν καί τά ἐμπορεύματα 4 καταστημάτων. 14) 'Εν τῇ Κοινότητι Σιδερῆς διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 70.000 ὀκ. τροφίμων. 'Επίσης ὑπό Γερμανῶν, 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 1.200 αἰγοπρόβατα, 12 βώδια ἐξ ὧν 11 ἀροτριῶντα, 12 φορτηγά ζῶα, ἐν μέρει τά ἔπιπλα καί σκεύη ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος καί τελείως τό περιεχόμενον δύο παντοπωλείων. 15) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αγίων Πάντων ἐνεπρήσθησαν 14 οἰκίαι ὑπό Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων, διηρπάγησαν δέ ὑπό των ἰδίων 25.000 ὀκάδ. τροφίμων, 10.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 400 αἰγοπρόβατα, 7 βώδια ἀροτριῶντα, 12 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 60 οἰκιῶν. 16) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αγίου Βαβουρίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 12.000 ὀκάδ. τροφίμων, 7.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 170 αἰγοπρόβατα, 2 βώδια ἀροτριῶντα, 2 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 45 οἰκιῶν καί ἑνός σχολείου. 17) 'Εν τῇ Κοινότητι Κουρεμαδίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 300 ὀκ. Τροφίμων, 2.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 100 αἰγοπρόβατα καί 2 βώδια

ἀροτριῶντα. Κατεστράφησαν ὑπό τῶν ἰδίων ἡ ἐκκλησία καί τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 18) Ἐν τῇ Κοινότητι Τσαρακλημανίου διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 15.000 ὀκ. τροφίμων, 18.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 200 αἰγοπρόβατα, 2 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη ὅλων τῶν οἰκιῶν τῆς Κοινότητος, μιᾶς ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου καί ἑνός παντοπωλείου. 19) Ἐν τῇ Κοινότητι Λύκου διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 30.000 ὀκ. τροφίμων, 15.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 1.000 αἰγοπρόβατα, 14 βώδια ἐξ ὧν 8 ἀροτριῶντα, 3 φορτηγά καί τά ἔπιπλα, σκεύη καί ὁ ρουχισμός ὅλων τῶν οἰκιῶν τῆς Κοινότητος. Ἐπίσης ὑπό τῶν ἰδίων κατεστράφη τό σχολεῖον καί ἐλεηλατήθη ἓν παντοπωλεῖον. 20) Ἐν τῇ κοινότητι Λίστης διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 30.000 ὀκ. τροφίμων, 5.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 2.000 αἰγοπρόβατα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη ὅλων τῶν οἰκογενειῶν ὡς καί τό περιεχόμενον ἑνός παντοπωλείου. 21) Ἐν τῇ Κοινότητι Βορτοπίων διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 2.000 ὀκ. τροφίμων, 7.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 500 αἰγοπρόβατα, 18 βώδια, ἐξ ὧν τά 15 ἀροτριῶντα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη ὅλων τῶν οἰκογενειῶν τῆς Κοινότητος. 22) Ἐν τῇ Κοινότητι Φιλιατῶν, κατά τήν εἰσβολήν τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1940, ἁπασαι αἱ οἰκίαι καί τά ἐμπορικά καταστήματα τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ὑπέστησαν τελικήν καταστροφήν ἐκ μέρους τῶν Ἰταλῶν καί τῶν συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν Μουσουλμάνων Τσάμηδων. Ἐπίσης διηρπάγησαν ὑπό τῶν ἰδίων ἅπαντα τά ποίμνια, ἐμπορεύματα, τρόφιμα ὡς καί ἤδη ἱματισμοῦ τῶν κατοίκων. Τά ὡς ἄνω ποίμνια καί διαρπαγέντα εἴδη μετεφέρθησαν κατά τήν Ἰταλικήν ὑποχώρησιν εἰς Ἀλβανίαν. 23) Ἐν τῇ Κοινότητι Ἀραχώβης, τήν 15 Ἰουνίου 1941 διηρπάγησαν παρά Μουσουλμάνων 500 αἰγοπρόβατα. Τόν Νοέμβριον τοῦ 1943 διηρπάγησαν παρά τῶν Μουσουλμάνων Ἰζέτ Ριζᾶ Ντόνες, Τεφίκ Ζενέλ, Σεντικήκ Τζαφέρ, Ἀλῆ Μπένες, Σελήμ Νταλίπ καί Μουσᾶ Χατζῆ, 8.000 δκάδ. τροφίμων. 24) Ἐν τῇ Κοινότητι Φατηρίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 800 αἰγοπρόβατα, 60 ζῶα μεγάλα καί 12.000 ὀκ. τροφίμων. 26) Ἐν τῇ Κοινότητι Πόβλας διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 80 ζῶα φορτηγά. 27) Ἐν τῇ Κοινότητι Δειᾶς ὑπό Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων διηρπάγησαν τήν 18-4-44 70 οἰκίαι, αἵτινες ἀργότερον ἐπυρπολήθησαν ὑπ' αὐτῶν. 28) Ἐν τῇ Κοινότητι Ἀσπροκλησίου, ὁλόκληρος ἡ Κοινότης, ἀποτελουμένη ἐξ 80 οἰκιῶν, ἀπετεφρώθη τήν 20-4-44, μετά ὁλοσχερῆ λεηλασίαν ὑπό Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων. 29) Ἐν τῇ Κοινότητι Σκουπίτσας, διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 15.000 αἰγοπρόβατα, 200 βώδια, 500 ἡμίονοι καί 50.000 ὀκ. τροφίμων. 30) Ἐν τῇ Κοινότητι Παλαιοχωρίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 2.500 αἰγοπρόβατα, 120 μεγάλα ζῶα, 1.500.000 δκάδ. τροφίμων καί ρουχισμός ἀξίας 600 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. 31) Ἐν τῇ Κοινότητι Πόλας διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 1.500 αἰγοπρόβατα, 200 μεγάλα ζῶα καί 5.000 δκάδ. τροφίμων. 32) Ἐν τῇ Κοινότητι Παλαιοκλησίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 2.500 αἰγοπρόβατα, 300 ζῶα μεγάλα, 55.000 ὀκ. τροφίμων. 33) Ἐν τῇ Κοινότητι Πηγαδολίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 2.200 αἰγοπρόβατα, 400 ζῶα μεγάλα καί 300 ὀκ. τροφίμων. 34) Ἐν τῇ Κοινότητι Γηρομερίου διηρπάγησαν ὑπό συμμορίας τριακοσίων ἐνόπλων Μουσουλμάνων ἐκ Φιλιατῶν μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Χατζῆ Χάμω Νίνα, Κιανῆ Μπράχον καί Τεφίκ Κρομμύδα, περί τά 500 αἰγοπρόβατα καί 4 ἵππους.

Οὕτω ἐν συνόλῳ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Θυάμιδος (Ἠγουμενίτσης) ἐπυρπολήθησαν 5 σχολεῖα, 2 κοινοτικά καταστήματα, 1 ἐκκλησία, 233 οἰκίαι, διηρπάγησαν ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη τῶν οἰκιῶν ὀκτώ ὁλοκλήρων χωρίων καί 388 μεμονωμένων οἰκιῶν, διηρπάγησαν ἐπίσης τά εἴδη ἁπάντων τῶν καταστημάτων ἑνός χωρίου ὡς καί ὀκτώ μεμονωμένων καταστημάτων, ρουχισμός ἀντιπροσωπεύων ἀξίαν 600 προπολεμικῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἅπαντα τά εἴδη 2 σχολείων, μιᾶς ἐκκλησίας καί 2 παντοπωλείων. Ὡσαύτως διηρπάγησαν 31.570 αἰγοπρόβατα, 1.766 ζῶα φορτηγά, 314 βόες, ἀροτριῶντες, 2.500.000 ὀκ. δημητριακῶν καρπῶν καί ἄλλων τροφίμων καί 185.000 δκάδων εἰδῶν νομῆς.

Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Παραμυθιᾶς ὑπό τῶν Μουσουλμάνων τῇ συνδρομῇ τῶν Γερμανῶν καί Ἰταλῶν ἐφονεύθησαν 201 χριστιανοί (ὅρα τήν συνοδεύουσαν τήν παροῦσαν ὀνομαστικήν κατάστασιν) καί ἐπυρπολήθησαν ἐξ ὁλοκλήρου 19 κοινότητες, ἤτοι: 1) ὁ Συνοικισμός Σιαμιταίων Ἁγ. Νικολάου Παραμυθιᾶς, 2) Καρυοπίου, 3) Βέλιανης, 4) Προδρομίου, 5) Ζερβοχωρίου, 6) Γαρδικίου, 7) Κόϊκας, 8) Γλυκύ - Ποταμιᾶς, 9) Σκανδάλου-Μανδροτόπου-Ἀγορᾶς, 10) Σαμονίβας, 11) Ἐλευθεροχωρίου, 12) Σέλλιανῆς, 13) Τσουρίλλας - Βρυσοπούλας, 14) Πετροβίτσας, 15) Βρουσίνας, 16) Κάτω Ζαλόγκου, 17) Ροδοβυζίου, 18) Ν. Κοινότης Βλαχοχωρίου καί 5 ἐκκλησίαι ἄλλων κοινοτήτων, διαρπαγέντος ἐξ ὁλοκλήρου προηγουμένως τοῦ ἐκ ρουχισμοῦ, ἐπιπλα καί σκεῦη ὁπλισμοῦ ἁπασῶν τῶν ὡς ἄνω ἐμπρησθεισῶν οἰκιῶν.

Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Μαργαριτίου, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν συνημμένων καταστάσεων, συνελήφθησαν 32 χριστιανοί ὑπό των Τουρκαλβανῶν, οἵτινες παραδοθέντες εἰς τούς Γερμανούς ἐξετελέσθησαν ὑπ' αὐτῶν (ὅρα κατάστασιν ὑπό στοιχεῖον(β). 2) 82 ἕτεροι ἐξετελέσθησαν ἀμέσως ὑπό τῶν Μουσουλμάνων, ὧν τά ὀνόματα εὑρηνται ἐν τῇ ὑπό στοιχεῖον γ καταστάσει. 3) 4 γυναῖκες βιασθεῖσαι ἀπήχθησαν εἰς Ἀλβανίαν (ὅρα ὑπό στοιχ. δ κατάστασιν). Ὁποία ὑπῆρξεν ἡ εἰς πράγματα καί ζῶα καταστροφή τῆς Ἐπαρχίας Μαργαριτίου καί εἰδικώτερον ἐν τῇ περιοχῇ Φαναρίου, δέν εἶναι δυνατόν ἐπακριβῶς νά προσδιορισθῇ, διότι δέν κατέστη δυνατόν μέχρι τοῦδε νά συλλεγωσιν ἐπακριβῶς περί τούτου στοιχεῖα, χαρακτηριστικήν ὅμως εἰκόνα τούτων παρέχει ἡ ἀπό 5 Ὀκτωβρίου 1945 ἀξιόλογος ἔκθεσις τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Χωρ/κῆς Μαργαριτίου ἀνθυπομοιράρχου κ. Πισογιαννάκη πρός τήν Γενικήν Διοίκησιν Ἠπείρου, ἥτις στηριζομένη ἐπί μαρτυρικῶν καταθέσεων ἔχει ἐπί πλέον καί τό προσόν οτι ὁ Συντάκτης ταύτης, ὑπηρετῶν κατά τήν ὑπ' ὄψιν χρονικήν περίοδον, ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ, ἔχει ἄμεσον ὡς ἐπί τό πολύ, γνῶσιν τῶν διαπραχθέντων ἀνοσιουργημάτων.-

" Ἡ Ἰταλική κατοχή, γράφει ὁ ἀνθυπομοίραρχος Πισογιαννάκης, ἐπέτρεψε τήν ἐλευθέραν ἐπικοινωνίαν μετά τῆς Ἀλβανίας, ταύτης δέ ἐν συνδυασμῷ καί πρός τόν ἀποκλεισμόν πάσης πρωτοβουλίας τῶν, τύποις μόνον διατηρηθεισῶν, Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ἐπέτρεψε τήν εἴσοδον εἰς τό Ἑλληνικόν ἔδαφος καί ἀποκλειστικῶς εἰς τό Τμῆμα τοῦτο, τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, ὅλων τῶν φυγοδίκων, φυγοποίνων κλπ. ἐγκληματικῶν στοιχείων, ἅτινα διωκόμενα παρά τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν διά ληστείας, φόνους καί ἄλλα ἀδικήματα τοῦ Κ.Π.Δικαίου εἶχον καταφύγει εἰς τό Ἑλληνικόν ἔδαφος.-

Μεταξύ τούτων συμπεριλαμβάνεται καί ὁ περίφημος Γιασίν Σαντίκ ἐκ Μαργαριτίου, περί οὗ ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος. Οὗτος διατελέσας πρόεδρος Κοινότητος Μαργαριτίου, διέπραξε πλείστας ὅσας ἀπάτας εἰς βάρος τῶν ὁμοφύλων του καί τῆς κοινοτικῆς περιουσίας καί πλαστογραφίας πρός σφετερισμόν χρημάτων τῆς Κοινότητος, κατεδικάσθη ἐπανειλημμένως εἰς εἰρκτήν καί πρόσκαιρα δεσμά, ἵνα δέ ἀποφύγῃ τήν σύλληψιν κατέφυγεν εἰς Ἀλβανίαν, ὅπου βραδύτερον μετέφερε τήν οἰκογένειάν του, ἀφοῦ διά πληρεξουσίου ἐπώλησεν ὁλόκληρον τήν περιουσίαν του πρός ἀποφυγήν κατασχέσεώς της, ἐκ μέρους τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαπατηθέντων καί τῆς νέας διοικήσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταληστευθείσης Κοινότητος Μαργαριτίου.-

Αὐτός λοιπόν ὁ μικρός καί ἄσημος ποιμήν μέχρι τοῦ ἔτους 1920, ὁ τόσον ἐξυπηρετηθείς παρά τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως καί τόσον ἐκτιμηθείς παρά τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, χάρις δέ ἀποκλειστικῶς εἰς τήν εὔνοιαν ὡρισμένων πολιτικῶν προσώπων ἀναδειχθείς εἰς σημαίνοντα παράγοντα καί ἰθύνουσαν δύναμιν εἰς τήν περιφέρειαν τῆς Τσαμουριᾶς, καί ἀποκτήσας σημαντικήν κινητήν καί ἀκίνητον περιουσίαν, αὐτός λοιπόν λέγω, ὑπῆρξεν ὁ θανάσιμος διώκτης τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς περιφερείας μας, ἐνισχυόμενος ποικιλοτρόπως παρά τῶν Ἰταλῶν, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τούς Ἑλληνικούς πληθυσμούς ἔρμαιον τῶν ἁρπακτικῶν καί ἐγκληματικῶν διαθέσεων τῶν βαρβάρων Τουρκαλβανῶν εἰς τάς ὑποβολάς καί εἰσηγήσεις τῶν ὁποίων ἔδιδον ἀπόλυτον πίστιν καί ὡδήγουν ἀθώους χριστιανούς πρό τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος ἀποκλειστικῶς καί μόνον ἵνα ἱκανοποιήσουν τούς πόθους τῶν συνεργατῶν των Τουρκαλβανῶν, εἰς τάς ψυχάς τῶν ὁποίων πάντων ἀναιξερέτως ἀδιακρίτως φύλου καί ἡλικίας, ἐνεφώλευεν ἄσβεστον μῖσος κατά τῶν χριστιανῶν, τῶν ὁποίων ἐπεθύμουν τήν ὁλοκληρωτικήν ἐξόντωσιν.-

Αὐτός ἐπαναλαμβάνω, ὁ ἐπισκεπτόμενος ἐλευθέρως τά Γραφεῖα τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν μέχρι τῶν Ὑπουργικῶν Γραφείων καί ἐξυπηρετούμενος ὑπ' αὐτῶν, ἀπετέλεσε μετά τήν κατοχήν τήν ἰθύνουσαν δύναμιν τῆς Ἰταλικῆς στρατιωτικῆς Διοικήσεως καί ἐτέθη ἐπί κεφαλῆς πολυμελοῦς συμμορίας ἐνόπλων Τουρκαλβανῶν, ἥτις περιήρχετο τά χριστιανικά χωρία τῆς περιφερείας μας λεηλατοῦσα, ξυλοκοποῦσα καί ἐν μιᾷ λέξει διασκορπίζουσα τόν ὄλεθρον, τό πένθος, τήν καταστροφήν καί τήν ἀτιμωσιν.-

Αὐτός τέλος ὑπῆρξεν ὁ διοργανωτής τοῦ αἱμοστάγους ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος, ἀποτελεσθέντος ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐγκληματιῶν μή ὀρροδούντων πρό οὐδενός, ὡς ὁ Λιούτ Κάνε ἐκ Κουρτεσίου, δραπέτης τῶν φυλακῶν, Τζεμαλής Μοῦρτος ἐκ Μαζαρακιᾶς, δίς καταδικασθείς εἰς θάνατον καί λοιπαί προσωπικότητες τοῦ ἐγκληματικοῦ πανθέου, ἐπί κεφαλῆς δέ τούτου ἐτοποθέτησεν τόν Νταλιάν Φερχάν Μουρτεζάν ἐκ Βραχωνᾶ-Ἠγουμενίτσης, διάσημον λαθρέμπορον καταδικασθέντα ἐπανειλημμένως ἐπί λαθρεμπορίᾳ, παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ κλπ.-

"Ας μοί'επιτραπῇ πρωτίστως νά ὁμολογήσω ἀδυναμίαν περιγραφῆς ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἐκτάσει της δράσεως τοῦ τρομοκρατικοῦ καί ἐξοντωτικοῦ τούτου ἀποσπάσματος, ἡ πολιτεία τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς θά ἔφερεν εἰς δυσχερῆ θέσιν καί τόν πλέον δυνατόν συγγραφέα, προκειμένου νά δώσῃ ὅλην τήν εἰκόνα τῶν τρομοκρατικῶν πράξεων τῆς ἐν λόγῳ συμμορίας.-

'Αλλά δέν ἦτο μόνον τό ἀπόσπασμα τοῦτο ὅπερ εἶχε ἀναλάβει τό ἐξοντωτικόν ἔργον τῶν χριστιανῶν. Ἅπαντες οἱ Τουρκαλβανοί κάτοικοι τοῦ τμήματος τούτου τῆς 'Ηπειρωτικῆς γῆς, ἀπό ἡλικίας 12 μέχρι 70 ἐτῶν ἦσαν ὡπλισμένοι, πολλοί δέ τούτων ἔφεραν στρατιωτικάς στολάς, ἵνα ἐξαπατῶσι τούς χριστιανούς καί μή ἐγκαταλείπωσι τά χωρία των, ὅταν διέκρινον αὐτούς μακρόθεν ἐρχομένους καί οὕτω ἐκτελῶσι καλλίτερον τό καταστρεπτικόν αὐτῶν ἔργον, δεδομένου ὅτι αἱ 'Ιταλικαί 'Αρχαί συνίστων πάντοτε εἰς τούς χριστιανούς, νά μή φοβοῦνται τούς 'Ιταλούς στρατιώτας καί νά μή ἐγκαταλείπωσι τάς ἑστίας των. Πολλάκις ἐπίσης ἐδημιουργοῦντο μικρά ἀποσπάσματα ἐξ 'Ιταλῶν καί Τουρκαλβανῶν περιερχόμενα τά χριστιανικά χωρία, συλλαμβάνοντα τούς χριστιανούς, οὓς ὑπέβαλον εἰς μύρια ὅσα βασανιστήρια, πολλούς τούτων συνελάμβανον καί μέ φανταστικάς κατηγορίας περί δῆθεν κατοχῆς ὅπλων, συνομοσίας κατά τοῦ στρατοῦ κατοχῆς κλπ., τούς παρέδιδον εἰς τήν 'Ιταλικήν διοίκησιν καί ἄλλους μέν ἐφυλάκιζον καί ἐξυλοκόπουν μέχρις αἵματος, ἄλλους παρέπεμπον εἰς Στρατοδικεῖα, παρ' ὧν κατεδικάζοντο εἰς βαρυτάτας ποινάς, ἄλλους ἀπέστελον εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς 'Ιταλίας ὡς ὁμήρους, ἄλλαι δέ ἔνοπλοι ὁμάδες Μουσουλμάνων ἐληλάτουν τάς οἰκίας των.

"Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐξώφθαλμος αὕτη συνεργασία μεταξύ 'Ιταλῶν καί Τουρκαλβανῶν καί ἡ φανερά πλέον συναδέλφωσις αὐτῶν, ἀπεθράσυνεν εἰς σημεῖον ἀφάνταστον τούς τελευταίους τούτους, οἵτινες ὑπό τήν προστασίαν τῆς 'Ιταλικῆς διοικήσεως, διέπραττον παντός εἴδους καί μορφῆς ἐγκλήματα οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθές ὅτι ἡ στάσις τῶν Τουρκαλβανῶν ἀπετέλει καθαράν καί ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς ἐνδιαθέτου αὐτῶν ἐγκληματικῆς βουλήσεως καί τοῦ μίσους των κατά τῶν χριστιανων, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἠδύναντο κάλλιστα νά συνταστίσωσι τήν τύχην των μετά τῶν χριστιανῶν καί νά ἐπιδίδωνται εἰς τάς εἰρηνικάς αὐτῶν ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἦσαν καί αὐτοί Ἕλληνες πολῖται γεννηθέντες καί ἀνατραφέντες ἐν 'Ελλάδι ἀναμιμνησκόμενοι πῶς θά ἔπρεπε μετ' εὐγνωμοσύνης τῆς ἔναντι αὐτῶν συμπεριφορᾶς τῆς 'Ελληνικῆς Διοικήσεως καί διότι ἐάν δέν συνεσκότιζε τήν διάνοιαν αὐτῶν τό πάθος καί τό μῖσος, θά ἐσκέπτοντο φρονιμώτερον καί θά διέβλεπον ὅτι οἱαδήποτε καί ἐάν ἦτο ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου δέν ἦτο δυνατόν νά ἐκπληρωθῶσιν οἱ σκοποί των καί νά ἱκανοποιηθῶσιν οἱ πόθοι των ἐφ' ὅσον ἐστηροῦντο ἠθικοῦ ἐρείσματος, ἀλλ' ἐστηρίζοντο εἰς τήν ἐπιβίωσιν μιᾶς μειονότητος ἐκ 13.000 εἰς βάρος τριπλασίων καί περισσοτέρων χριστιανων τῆς 'Ηπείρου.-

"Εἰδικῶς διά τήν περιφέρειαν τῆς Υ.Χ. Μαργαριτίου πρώτη ἐκδήλωσις τῆς υἱοθετήσεως ὑπό τῶν 'Ιταλῶν των κακοβούλων εἰσηγήσεων καί ὑποδείξεων τῶν Τουρκαλβανῶν, ὑπῆρξεν ἡ κατά τήν 13ην 'Ιουνίου 1941 σύλληψις τοῦ ἱερέως Καρτερίου 'Ανδρέου Βασιλείου, γνωστου διά τήν ἐθνικήν αὐτοῦ δρᾶσιν καί πέραν ἀκόμη τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας μας, μετά τῶν τριῶν υἱῶν του Βασιλείου, Θωμᾶ καί Φιλίππου εἰς βάρος των ὁποίων ἐσχηματίσθη δικογραφία ἐπί ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, πλουτισθεῖσα μέ στοιχεῖα προερχόμενα ἀποκλειστικῶς ἐκ Τουρκαλβανῶν καί παρεπέμφθησαν εἰς τό 'Ιταλικόν Στρατοδικεῖον Ναυπάκτου, παρ' οὗ κατεδικάσθησαν εἰς ποινήν προσκαίρων δεσμῶν, πλήν τοῦ ἱερέως 'Ανδρέου Βασιλείου ἀφεθέντος ἐλευθέρου, ἵνα δολοφονηθῇ βραδύτερον ὀλίγον ἔξω θι τοῦ χωρίου Μαζαρακιᾶς παρά Τουρκαλβανῶν, χωρίς καμμία νά καταβληθῇ προσπάθεια πρός σύλληψιν τῶν γνωστῶν δραστῶν τῆς πράξεως ταύτης. Ἡ περίπτωσις αὕτη ἐνεθάρρυνε τούς Τουρκαλβανούς, οἵτινες ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πλέον ἤρξαντο τοῦ ἐξοντωτικοῦ αὐτῶν κατά τῶν χριστιανῶν ἔργου.-

Φυσική συνέπεια τῆς δημιουργηθείσης καί ἀπό ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπιδεινουμένης καταστάσεως διά τούς χριστιανικούς πληθυσμούς, κατάστασις ἡ ὁποία ἐνέβαλεν εἰς κίνδυνον καί αὐτήν ἀκόμη τήν ζωήν των καί κυρίως τούς οἰκοῦντας εἰς χωρία γειτνιάζοντα πρός Μουσουλμανικά τοιαῦτα, ὑπῆρξεν ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἑστιῶν των μετά τῶν ἐν αὐταῖς ὑπαρχόντων καί ἡ ἀναζήτησις καταφυγίου εἰς περιοχάς ὅπου ὁ ἐκ Μουσουλμάνων κίνδυνος δέν ἦτο ἐπί θύραις. 'Αρχήν τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς μετοικήσεως ἐποιήσαντο οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καρτερίου, περιβαλλομένου πανταχόθεν ὑπό χωρίων ἀμιγῶς Τουρκαλβανικοῦ πληθυσμοῦ. Ὡς ἑπόμενον κατά τοῦ ἐρημωθέντος πλέον χριστιανικοῦ τούτου χωρίου ἐπέδραμον οἱ Τουρκαλβανοί κάτοικοι τῶν γειτονικῶν χωρίων Μαζαρακιᾶς, Συ-

κοχωρίου καί Κουρτεσίου καί ἀφοῦ διήρπασαν πᾶν ὅ,τι ἀνεῦρον εἰς κινητά, κατέστρεψαν ἁπάσας τάς οἰκίας, εἰσελθόντες δέ εἰς τήν ἐκκλησίαν τοῦ χωρ ου ἀφοῦ κατέστρεψαν πάντα τά ἱερά ἐκκλησιαστικά σκεύη παρεμόρφωσαν τάς ἁγίας εἰκόνας διά παντός βεβήλου μέσου, ἐκδηλώσαντες οὕτω διά μίαν ἀκόμη φοράν ολα τά κακοῦργα αὐτῶν ἔνστικτα, ἔτι δέ καί τήν ἀσέβειαν καί πρός αὐτά τά θεῖα, διά τά ὁποῖα πρέπει νά ὁμολογηθῇ ὅτι πρότερον ἠσθάνοντο σεβασμόν τινά. Ὅσονἀφορᾷ τάς ἀκινήτους τῶν Χριστιανῶν περιουσίας, ταύτας κατέλαβον οἱ Τορυκαλβανοί, οἵτινες καί ἐνεμήθησαν ταύτας ἀνενοχλήτως καί πρός ἀποκλειστικόν ὄφελος αὐτῶν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν. Τήν ὁδόν τῆς μετοικήσεως ἠκολούθησαν καί οἱ χριστιανοί κάτοικοι Μαργαριτίου διαισθανόμενοι ὅτι καί αὐτῶν ἡ ζωή δέν ἀπετέλει πλέον ἀναφαίρετον αὐτῶν δικαίωμα, ἀλλ'εὑρίσκοντο εἰς τάς χεῖρας τῶν τυράννων Τουρκαλβανῶν, κυρίως δέ ἐπετάχυνε τήν ἀναχώρησίν των ἐκεῖθεν ἡ ἔξωθι τῆς κωμοπόλεως ἀγρία δολοφονία τῶν χριστιανῶν Γεωργίου Γκέρτζου καί Ἀθανασίου Παπαδιαμάντη, τῶν ὁποίων τά πτώματα ἀνευρέθησαν εἰς οἰκτράν κατάστασιν ἐντός ἐρειπωμένου κτιρίου κεκαλυμμένα διά λίθων. Μετ'ὀλίγους ψυχῆς οἱ ἐπιζήσαντες κάτοικοι Μαργαριτίου οἱ ἐπανελθόντες ἤδη εἰς τάς ἑστίας των ἀναμιμνήσκονται τῆς θλιβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας τοῦ Μ.Σαββάτου τοῦ ἔτους 1944 ὅτε ὁ λαός οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας χριστιανοί, ἕστω καί ὑπόδουλοι, ἀνέμενον νά ἑορτάσωσι, οὐχί βεβαίως διά πανηγύρεων καί κωδωνοκρουσιῶν, ἀλλά διά τῆς αὐτοσυγκεντρώσεώς των τήν ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου καί μυστικῶς νά παρακαλέσωσι τόν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὅπως ἔλεος γενῇ τοῖς ταπεινοῖς δούλοις Του καί χαρίσῃ εἰς τούς ἀγωνιζομένους " Νίκας κατά βαρβάρων", αὐτοί ἐγκατέλειπον τάς ἑστίας των καί τά ὑπάρχοντά των καί κατηυθύνοντο πρός ἐκεῖ ὅπου θά ἐνόμιζον ὅτι ὁ κατά τῆς ζωῆς των κίνδυνος δέν θά ἦτο ἄμεσος.-

" Οἱ Τουρκαλβανοί χαίροντες καί ἀγαλλόμενοι διά τήν οἰκτράν κατάστασιν ζων μέχρι πρό τινος συμπατριωτῶν των, τούς ὁποίους εἶχον συμπαραστάτας ε ὅλας τάς βιωτικάς αὐτῶν ἀτυχίας καί ἀνάγκας, ἀλλά καί τρίζοντες τούς ὀδόντας των ἐκ μίσους διά τήν διαφυγήν τῆς λείας των, ἐπεδόθησαν ἀμέσως εἰς τό ἔργον τῆς λεηλασίας τῶν οἰκιῶν καί καταστημάτων. Τήναυτήν τύχην εἶχον καί ὁλοι οἱ χριστιανοί κάτοικοι των χωρίων τῶν γειτνιαζόντων πρός Μουσουλμανικά τοιαυτα, ὡς οἱ τῶν Ἀργυροτόπου, Πλαταριᾶς, Ἁγίας Μαρίνης, Πέστιανης, Γραικοχωρίου κ.λ.π. τῆς περιφερείας Ἡγουμενίτσης, πάντων δέ τούτων ἡ μέν κινητή περιουσία διηρπάγη, ἡ δέ ἀκίνητος κατελήφθη ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν.

" Κυρίως οἱ κάτοικοι των χριστιανικῶν τούτων χωρίων κατέφυγον εἰς τήν περιφέρειαν Φαναρίου κατοικουμένην ὑπό ἀμιγοῦς χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ καί ὅπου λόγῳ του κατ'ἐξοχήν πρόσφορου διά γεωργικάς ἐργασίας ἐδάφους, ἀνεύρισκον εὐχερέστερον ἐργασίαν, ἥτις νά διασφάλιζεν εἰς αὐτούς τουλάχιστον τούς πόρους ἕστω καί στοιχειώδους συντηρήσεως. Τοῦτο βεβαίως δέν ἐξυπηρέτει τά ἀπώτερα σχέδια καί τούς βαθυτέρους σκοπούς των Τορυκαλβανῶν, τῶν ὁποίων ἐνδόμυχος πόθος ἦτο ἡ ὁπωσδήποτε ἐξόντωσις τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς Τσαμουριᾶς, διότι οὕτω εὐχερῶς πλέον θά ἦτο ἡ ἀπόσπασις τοῦ Τμήματος τούτου ἀπό τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καί ἡ προσάρτησις του εἰς τήν Ἀλβανίαν. Καί πρός τοῦτο ἤρξατο καταβαλλομένη ἔντεχνος καί συστηματική προσπάθεια ὅπως πεισθοῦν αἱ Ἰταλικαί ἀρχαί κατοχῆς καί ἐνεργήσουν ἐκκαθαριστικάς ἐπιχειρήσεις πρός τήν περιοχήν τοῦ Φαναρίου, ὁπότε θά ἠδύναντο καί οἱ Τορρκαλβανοί ἀκολουθοῦντες τούς Ἰταλούς νά ἱκανοποιήσωσι τήν ἐπιθυμίαν των. Κυρίως ἐξεμεταλλεύοντο τό γεγονός τῆς δημιουργίας ἀμυντικῆς γραμμῆς ἐκ μέρους ἐνόπλων χριστιανῶν, οἵτινες πράγματι εἶχον προσφύγει εἰς τό μέτρον τοῦτο, οὐχί βεβαίως διά νά παρεμποδίσωσι τήν κάθοδον τῶν Ἰταλῶν πρός Φανάριον, ἀλλά τυχόν μεμονωμένην ἐπιδρομήν Τουρκαλβανῶν, μέτρον ἐπιβληθέν ἀπό λόγους αὐταμύνης, ἀφοῦ αἱ μέν Ἑλληνικαί ἀρχαί οὐδεμίαν διέθετον δύναμιν ἤ εἶχον εὐχέρειαν δράσεως κατά τῶν Τουρκαλβανῶν, αἱ δέ Ἰταλικαί ἀρχαί συνεργάζοντο πλέον ἐμφανῶς μετ'αὐτῶν, τούς ὁποίους ἐνίσχυον δι'ὅπλων καί πυρομαχικῶν. Τό μέτρον δέ τοῦτο ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικόν ὁσάκις ἠθέλησαν οἱ Τουρκαλβανοί νά ἐπιχειρήσωσι κάθοδον εἰς τήν περιφέρειαν Φαναρίου, μάλιστα δέ εἰς μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ἐπενέβησαν καί οἱ Ἰταλοί περί τούς 800 περίπου, οἵτινες εἰσβαλόντες εἰς τό χριστιανικόν χωρίον Σπαθαράς συνέλαβον πάντας τούς εὑρεθέντας ἐκεῖ κατοίκους, ἐξ ὧν οἱ τρεῖς ἐξετέλεσαν ἔξωθι τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου.-

"Παρ'ὅλας τάς προσπαθείας των Τουρκαλβανῶν, ὅπως πείσωσι τούς Ἰταλούς καί ἀναλάβωσι πρωτοβουλίαν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων κατά τῆς περιοχῆς τοῦ Φαναρίου, οὗτοι δέν ἔδωκαν σημασίαν, κυρίως διότι αἱ πληροφορίαι των περί τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιχειρήσεων δέν ἦσαν εὐχάριστοι, ἀφοῦ μετ'ὀλίγον ἀνεκοινώθη ἡ συνθηκολογησις των.-

Τό Α' 16θήμερον τοῦ μηνός 'Ιουλίου 1943 ἀφίχθη εἰς Μαργαρίτιον Γερμανικόν στρατιωτικόν τμῆμα προοριζόμενον διά Πάργαν. Οἱ Τουρκαλβανοί ἐλησμόνησαν ἀμέσως τούς μέχρι χθές συμμάχους των 'Ιταλούς καί προέβησαν εἰς παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις ὑπέρ τῶν Γερμανῶν. Μετά τοῦτο 'Επιτροπή ἐξ αὐτῶν παρουσιασθεῖσα εἰς τόν ἐπί κεφαλῆς τοῦ Τμήματος ἀξιωματικόν, ὑπέδειξεν εἰς αὐτόν τό ἐπικίνδυνον τῆς πρός Πάργαν πορείας ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν ἡ ὁδός ἐφρουρεῖτο παρ' ἀνταρτῶν καί ἄλλων ἐνόπλων χριστιανῶν. 'Ο Γερμανός ἀξιωματικός ἔδωκε πίστιν εἰς τάς ψευδεῖς ταύτας πληροφορίας καί ἐπέστρεψεν εἰς 'Ηγουμενίτσαν. Μετά τινας ἡμέρας ἀφίχθη ἑτέρα δύναμις Γερμανῶν ἔχουσα τήν αὐτήν κατεύθυνσιν. Οἱ Τουρκαλβανοί καί εἰς τόν ἐπί κεφαλῆς τῆς δυνάμεως ταύτης μετέδωκαν τάς αὐτάς πληροφορίας, πλήν ὅμως οὗτος οὐδεμίαν ἔδωκε σημασίαν καί ἀνενόχλητος ἔφθασεν εἰς Πάργαν. 'Εξηκολούθησαν οἱ Τουρκαλβανοί καί μέ τούς Γερμανούς τήν αὐτήν τακτικήν, ποῖα ὅμως μέσα μετηλθον καί ποῖα γεγονότα ἐμεσολάβησαν ὥστε νά πεισθῶσιν οἱ Γερμανοί καί ἐνεργήσουν τήν κατά τοῦ Φαναρίου ἐπιδρομήν, δέν κατέστη δυνατόν νά γνωσθῇ.-

"'Η πλέον δυνατή ἐκδοχή εἶναι ὅτι τόν σπουδαιότερον ρόλον διεδραμάτισαν οἱ ἀδελφοί Μαζάρ καί Νουρί Ντίνος, γνωσταί τῆς γερμανικῆς γλώσσης, ὡς ἐπίσης καί οἱ παραμείναντες μετά τήν συνθηκολόγησιν πιστοί εἰς τούς Γερμανούς 'Ιταλοί Φασίσται, διότι ἐπικριβώθη ὅτι ἡ Διοίκησις τῶν ἐπιδραμόντων κατά τοῦ Φαναρίου Γερμανῶν, ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς χάρτην 'Ιταλικόν, ἐπί τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ἡ περιοχή αὕτη διά μελανων χρωμάτων καί διότι ἡ ἐπιδρομή ἐγένετο ταυτοχρόνως ἐκ πολλῶν σημείων μάλιστα δέ μετεκινήθησαν καί δυνάμεις ἐκ Παραμυθιᾶς, Πρεβέζης, 'Ιωαννίνων καί 'Αγρινίου.-

"Τήν πρωΐαν τῆς 10 Αὐγούστου 1943 ἐκινήθησαν πρός Φανάριον τμήματα Γερμανων πλήρως ἐξοπλισμένων μέχρι δέ σημείου τινός μετεφέρθησαν καθ' πυροβόλα. Τούτους ἠκολούθουν καί ὁμάδες καλῶς ἐξοπλισμένων Τουρκαλβανῶν διοικουμένων ἐξ ὁμοθρήσκων των, καί συγκεκριμένως ὑπό των ἀγωτέρω ἀδελφῶν Μαζάρ καί Νουρί Ντίνο καί τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτων Ρετζέπ. Τότε εἶχεν ἐπιστῇ πλέον ἡ στιγμή νά ἴδουν οἱ Τουρκαλβανοί ἱκανοποιουμένους πλήρως τούς πόθους των.

" Καθ' ἑκάστην προσετίθεντο καί ἄλλοι Τουρκαλβανοί, οὕτω δέ ὁλόκληρος ἡ περιοχή Φαναρίου κατεκλείσθη παρ' αὐτῶν, μάλιστα δέ καί ἐκ τοῦ ἐσωτερικου τῆς 'Αλβανίας εἶχον ἀφιχθῇ διά νά λάβουν μέρος εἰς τήν ἐπιδρομήν αὐτήν.-

" Πρώτη τῶν ἐπιδρομέων πρᾶξις καί δή τῶν Μουσουλμάνων ἦτο ἡ λεηλασία τῶν χριστιανικῶν οἰκιων. Πᾶν ὅ,τι ἀνεύρισκον ἐντός αὐτῶν, ἤτοι εἴδη ρουχισμοῦ, κλινοστρωμνῆς, τρόφιμα καί οἰκιακά ἀντικείμενα καί πᾶν εἶδος βιωτικης ἀνάγκης τά ἀφήρουν, διά τῶν ζώων δέ ἅτινα εἶχον φέρει μεθ' ἑαυτῶν καί τῶν διαρπαζομένων τοιούτων, συνετελεῖτο ἡ ἄμεσος μεταφορά εἰς τά Μουσουλμανικά χωρία. 'Επικολούθει κατόπιν ἡ πυρπόλησις τῶν κενῶν πλέον οἰκιῶν. Ἐκ τῶνκατοίκων ὅσοι ἠδυνήθησαν καί 'αντελήφθησαν ἐγκαίρως τόν κίνδυνον κατέφυγον εἰς τήν περιφέρειαν Πρεβέζης καί τήν περιοχήν Πάργας, 'Αγιθᾶς καί 'Ανθούσης. Πλεῖστοι ὅμως καταληφθέντες ἐξ ἀπίνης ἔπεσαν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν καί Τουρκαλβανων. Πλήρης περιγραφή τῶν θηριωδιῶν καί βασανιστηρίων, τά ὁποῖα ὑπέστησαν οἱ χριστιανοί κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἐκείνης δέν εἶναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῇ. Οἱ Τουρκαλβανοί ὑπερβαλόντες εἰς θηριωδίαν καί τούς 'Ιταλούς καί τούς Γερμανούς, οὐδέν ἐσεβάσθησαν. 'Εξετέλεσαν φιλησύχους καί φιλονόμους πολίτας, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καί κατά τρόπον ἀπάνθρωπον. 'Εβίασαν κοράσια καί ἠσέλγησαν ἐπί ὑπάνδρων γυναικων, ὡς ἀμυδρῶς μόνον προκύπτει ἐκ των ληφθεισῶν μαρτυρικων καταθέσεων, δεδομένου ὅτι πλεῖστα θύματα ἐγκλημάτων τιμῆς ἀποσιωπᾶι τοῦτο δι' εὐνοήτους λόγους, ἀπομένει ὅμως γεγονός ἐκτός πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἐλάχισται ὑπῆρξαν αἱ γυναῖκες, αἵτινες δέν ἐχρησιμοποιήθησαν διά τήν ἱκανοποίησιν τῶν κτηνωδῶν ὀρέξεων των Τουρκαλβανῶν. Καθ' ὁλόκληρον τόν μῆνα Αὔγουστον 1943 οὐδέν ἄλλο παρετήρει τις εἰς τήν περιφέρειαν ἐκείνην, εἰμή καπνούς ἐκ τῶν πυρποληθεισῶν οἰκιων καί οὐδέν ἄλλο ἠκουεν εἰμή θρήνους καί κοπετούς τῶν θυμάτων τῆς θηριωδίας τῶν ἐπιδρομέων. Ἐκ τῶν συνυποβαλλομένων καταστάσεων προκύπτει ὁ ἀριθμός τῶν θυμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. 'Η παραμονή των ἐπιδρομέων Γερμανῶν καί ἀτάκτων Τουρκαλβανῶν διήρκεσε μέχρι τέλους τοῦ μηνός 'Οκτωβρίου 1943. Κατά τό χρονικόν τοῦτο διάστημα ἕκαστος Μουσουλμάνος εἶχε τήν εὐχέρειαν νά μεταβαίνῃ ἐκεῖ καί νά διαπράττῃ πᾶν εἶδος ἀνοσιουργήματος καί ἐγκλήματος, ὅπερ θά ἐπενόει ἡ πεπορωμένη διάνοιά του. 'Ολόκληρος ἡ γεωργική παραγωγή τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰς

σῖτον, ἀραβόσιτον, ὄρυζαν καί ἄλλα προϊόντα ποσότητες ἑνός καί πλέον ἑκατομμυρίου ὀκάδων, διηρπάγη, ἐκεῖνοι δέ οἱ ὁποῖοι ἐμόχθησαν διά τήν καλλιέργειαν τῆς γῆς, οὐδέν ἠδυνήθησαν νά ἀποκομίσουν. Ὁ ἀριθμός των διαρπαγέντων μικρῶν καί μεγάλων ζώων ὑπερβαίνει τάς 20.000, τοιαύτης δέ ἐκτάσεως ἦτο ἡ λεηλασία τῶν οἰκιακῶν εἰδῶν, ὥστε διήρπασαν καί αὐτούς ἀκόμη τούς γάτους. Τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς, τήν ὁποίαν ὑπέστη ἡ περιοχή ἐκείνη, εἶναι τοιοῦτον, ὥστε καί ἐάν τις σήμερον ἐπισκεφθῇ τήν περιοχήν ταύτην θά μείνῃ κατάπληκτος πρό τῆς ἀθλιότητος, τήν ὁποίαν θά συναντήσῃ. Ἐκεῖ δέν θά παρατηρήσῃ, εἰμή ἐρείπια, ἐν μέσῳ δέ αὐτων ρακενδύτους διαβιοῦντας ὑπό συνθήκας πλήρους ἐξαθλιώσεως, ἀπό ἀπόψεως δέ ὑγιεινῆς, ὑπάρξεις εὑρισκομένας εἰς τό μεταίχμιον μεταξύ ζωῆς καί θανάτου.-

"Τέλος ἐρήμωσις, ἐξαθλίωσις, καταστροφή εἶναι αἱ μόναι λέξεις, αἵτινες δύνανται νά δώσωσιν ἀμυδράν μόνον εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τήν δυστυχῆ ταύτην περιοχήν. Μοναδικόν παρήγορον σημεῖον διά τόν ἐπισκεπτόμενον τήν περιοχήν ταύτην εἶναι ἡ διατήρησις ἀκμαιοτάτου τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καί ἡ ἀπόλυτος πεποίθησις περί ταχείας ἀνορθώσεως, ἐάν βεβαίως συνεχισθῶσιν αἱ παροχαί τροφίμων καί ἐκτιμηθῇ δεόντως τό δίκαιον τῶν κατοίκων αἴτημα περί ἐνισχύσεως αὐτῶν διά γεωργικῶν ἐφοδίων καί ἐργαλείων, ἐξ ὧν οὐδέν ἀπέμεινεν".

Τοιαύτην ἔκτασιν προσλαβούσης κατά τά ἐκτεθέντα στατιστικά δεδομένα, τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τῶν Μουσουλμάνων, ἐν συμπράξει μετ' Ἰταλῶν καί Γερμανῶν, ἐν Θεσπρωτίᾳ, διά τήν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὑπό τοῦ ἀνθυπομοιράρχου Πισογιαννάκη περιγραφείσης ἐρημώσεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μαργαριτίου, σκόπιμον κρίνεται παρ' ἡμῶν νά ἐκθέσωμεν, βάσει πάντως τῶν δι' ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων βεβαιουμένων γεγονότων καί τά ὅσα συνέβησαν καί εἰς τάς ἄλλας δύο ἐπαρχίας (Θυάμιδος καί Παραμυθιᾶς) τοῦ Νομοῦ τούτου ὑπό τάς αὐτάς συνθήκας.-

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ Μουσουλμανική μειονότης τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας ἐξαιρεθεῖσα τῆς ἀνταλλαγῆς διά τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης καί τῶν συνοδευόντων αὐτήν πρωτοκόλλων, ἀπηρτίζετο ἐκ 19.000 περίπου ψυχῶν, ἔναντι ὁλικοῦ πληθυσμοῦ 90.000 κατοίκων. Εἶναι ἀπολύτως διαπιστωμένον καί ὁμολογημένον καί διά τῶν παρ' ἡμῶν ληφθεισῶν καταθέσεων τῶν ἐν Θεσπρωτίᾳ ἀπομεινάντων ὁμοθρήσκων των, ὡς τοῦ Μουφτῆ Ἰωαννίνων Φουάκ Μουσταφᾶ Καμπέρ, Νουχ Χατζῆ Λουβήφ κατοίκου Τρικορύφου Φιλιατῶν, Ζωκηργιά Νουσιρέτ τοῦ Ἀλῆ κατοίκου Κουτσίου Ἡγουμενίτσης καί ἄλλων, ὧν τάς καταθέσεις ἐπισυνάπτομεν τῇ παρούσῃ, ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας χωρίς νά ἀπαρτίζωσι ἀνεγνωρισμένην μειονότητα, ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἠπείρου (Φεβρουάριος τοῦ 1913) καί μέχρι τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς, 1941, ἀπελάμβανον ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἑνός εὐνοουμένου Κράτους, ἤτοι ἐλευθερίαν θρησκείας, γλώσσης, ἰσοτιμίας καί πλήρους δικαιοσύνης, μέ διδασκάλους τῆς Τουρκικῆς, καί Ἀλβανικῆς γλώσσης, μισθοδοτουμένους ὑπό τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διά τά τέκνα των, ἐνίοτε δέ μάλιστα μέχρι τοιούτου σημείου, ἔφθανε ἡ ὑπέρ αὐτῶν καί εἰσβάρος τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, συχνότατα διά τούς ἀγῶνας τῆς κομματικῆς ἐπικρατήσεως, ἐνίοτε ὅμως καί διά λόγους ἐθνικῆς σκοπιμότητος, εὔνοια τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ὥστε εὐλόγως οἱ τελευταῖοι νά διαμαρτύρωνται διά τήν ὑπέρ ἐκείνων γενομένην διάκρισιν. Ἀλλά οἱ Μουσουλμάνοι οὗτοι παρά τήν προστασίαν καί ἰσοπολιτείαν, ἧς ἀπελάμβανον, οἱ πλεῖστοι τούτων διετήρουν τό παλαιόν κατά των χριστιανῶν συμπολιτων των μῖσος, παρωθούμενοι δέ καί παρά τοῦ Ἀλβανικοῦ καί Ἰταλικοῦ Κράτους διά τῶν Προξενείων αὐτων, δέν παρέλειπον κατά πᾶσαν παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν νά ἐκδηλῶσι τοῦτο τόσον κατ' αὐτῶν, ὅσον καί κατά τοῦ Κράτους. Ἀφορμή τοιαύτη παρουσιάσθη κατά πρῶτον κατά τό ἔτος 1924 ἐπί τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου, βάσει τοῦ ὁποίου, καθ' ὅλην τήν Ἑλλάδα, ἀπηλλοτριώθησαν τά μεγάλα ἀγροκτήματα ὑπέρ τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, διότι ὅμως διά τοῦ μέτρου τούτου ἐθίγησαν καί τά συμφέροντα τῶν μεγαλοκτηματιῶν τσιφλικούχων, οἵτινες ἐν τῇ ἐν λόγῳ περιφερείᾳ, κυρίως ἦσαν Μουσουλμάνοι, τό μέτρον τοῦτο ἐχαρακτηρίσθη ὑπό τούτων ὡς στρεφόμενον κατ' αὐτῶν, παρορώντων τήν ἐκ στοιχειώδους κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἐπιβαλλομένην ἐφαρμογήν του, σοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ νόμος οὗτος ἦτο, ἐπαναλαμβάνομεν, γενικός καί ἔτυχε γενικῆς καθ' ὅλην τήν Ἑλλάδα ἐφαρμογῆς, ἰδίᾳ εἰς βάρος ἡμεδαπῶν, ἐξαιρέσει τῶν Τούρκων τῆς Δυτικῆς Θράκης διά τούς γνωστούς τοῖς πᾶσι λόγους.-

Οὕτω ἀπό τοῦ ἔτους 1917 (καί πρό τῆς ἐφαρμογῆς δηλονότι τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου) ἐπωφελούμενοι βραχυχρονίου κατοχῆς τῆς ὑπ' αὐτων κατοικουμένης περι-

οχῆς ὑπό των 'Ιταλικῶν στρατευμάτων καί ὡμότητας διέπραξαν κατά τῶν χριστιανῶν καί ἔσπευσαν ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Μαζάρ Ντίνο νά ὑψώσωσι εἰς τό Διοικητήριον τῆς Παραμυθιᾶς τήν 'Αλβανικήν σημαίαν. 'Ιδίᾳ ὅμως τήν πρός τούς χριστιανούς συμπολίτας των καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐχθρότητα οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι ἤρξαντο ἐκδηλοῦντες κατά σύστημα ἀπό τό ἔτος 1939, ἀφ' ἧς ἡ 'Αλβανία κατελήφθη ὑπό τῶν 'Ιταλῶν. 'Εκτός τοῦ ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν διαβαίνοντες τά σύνορα ἀνελάμβανον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ 'Αλβανικῷ Κράτει, ἀλλά καί ἐντός τοῦ 'Ελληνικοῦ ἐδάφους διενήργουν προπαγάνδαν εἰς βάρος αὐτοῦ πλάθοντες φαντασιώδεις διώξεις, ὡς λ.χ. τόν μῦθον τοῦ φόνου τοῦ Ριζᾶ Καλήν κατοίκου Παραμυθιᾶς παρ' Ἑλλήνων ἀστυνομικῶν, ἐν ᾧ οὗτος ἔχαιρεν ἄκρας ὑγείας καί ἠναγκάζετο νά διεψεύση τοῦτο διά των ἐν 'Ιωαννίνοις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καί ἤδη παραμένει, ὡς ἐλπίζομεν ὑγιής, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ "Εμβερ Χότζα. 'Επίσης γνωστόν τυγχάνει ὁ θόρυβος ὅστις ἠγέρθη παρά τοῦ ραδιοφωνικοῦ Πρακτορείου Τόμορι διά τόν φόνον του ἥρωος (!) ἐν τῇ πραγματικότητι λῃστοῦ Νταούτ Χόντζα, ὅστις ἐκπατρισθείς ὡς διωκόμενος διά σειράν ἐγκληματικῶν πράξεων, εὗρεν οἰκτρόν τέλος ἐν 'Αλβανίᾳ φονευθείς παρά τῶν ὁμοθρήσκων του.-

Πρώτη ἐκδήλωσις τῆς συμπράξεως ἦτο καί ἡ ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐπίθεσις καθ' ὁμάδας ὑπό τούς 'Αζίζ Τσάμη, Σκεντίρ Τζαλίκ, Χασάν Πιλάφη κ.λ.π. κατά τῶν μικρῶν τμημάτων τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ, τῶν ἀμυνομένων κατά της 'Ιταλικῆς ἐπιθέσεως κατ' 'Οκτώβριον τοῦ 1940 ἐν τῇ μεθορίᾳ, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἠναγκάσθησαν ταῦτα νά συμπτυχθῶσι ταχύτερον, Κατά τήν τοιαύτην σύμπτυξιν οἱ ἐπιτεθέντες ἐνόπλως πολλούς ἐκ τῶν 'Ελλήνων στρατιωτῶν ἐφόνευσαν ὡς εἰς τήν Μαζαρακιάν, Μαργαρίτι, Φασκομηλιάν κλπ.. Κατά τήν' ἐνεργηθεῖσαν δ' ἀμέσως μετά τήν πρώτην σύμπτυξιν ἀντεπίθεσιν των 'Ελληνικῶν τμημάτων, οἱ αὐτοί Μουσουλμάνοι συμπράττοντες μετά των 'Ιταλικῶν στρατευμάτων ἀντέταξαν λυσσώδη ἀντίστασιν, παρεμποδίσαντες τήν ταχυτέραν τῶν 'Ελληνικῶν στρατευμάτων προέλασιν, Δέν ἠρκέσθησαν ὅμως εἰς τοῦτο καί μόνον. 'Επωφελούμενοι τῆς βραχυχρονίου καταλήψεως της περιφερείας παρά τῶν 'Ιταλῶν, ὑπό τήν προστασίαν τούτων, προέβησαν εἰς λεηλασίαν τῶν χριστιανικῶν περιουσιῶν ὡς της 'Ηγουμενίτσης κλπ, καί τήν κακοποίησιν τῶν χριστιανῶν συμπολιτῶν των, διά ψευδῶν δέ καταδόσεων ἐγένοντο αἴτιοι νά θανατωθῶσι παρά τῶν 'Ιταλῶν χριστιανοί συμπολῖται των, ὡς ὁ ἐξ 'Ηγουμενίτσης Χρῆστος Μπητούλης καί ἄλλοι .-

"Αμα τῇ ἀνακαταλήψει τῆς Θεσπρωτίας ὑπό τῶν 'Ελληνικῶν στρατευμάτων ἀρχομένου τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1940 ἡ στρατιωτική διοίκησις ἔχουσα δεδικαιολογημένους λόγους νά φοβῆται ὅτι καί οἱ 'εκ τοῖς χωρίοις ἐναπομείναντες Τουρκαλβανοί ἠσκουν κατασκοπείαν ὑπέρ των 'Ιταλῶν διέταξε τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐπιφοβωτέρων ἐξ αὐτῶν, μετακινήσας τούτους εἰς Μυτιλήνην, Κόρινθον καί ἀλλαχοῦ, παρά δέ τό γεγονός ὅτι ἡ 'Ελληνική Κυβέρνησις ἐφρόντισε ὅπως οὐδέν λείψη ἀπό τούτους καί τάς ἐν τοῖς χωρίοις 'εναπομεινάσας οἰκογενείας των, μετά τήν κατ' 'Απρίλιον τοῦ 1941 ἐκ νέου στρατιωτικήν κατάληψιν τῆς Θεσπρωτίας ὑπό των 'Ιταλῶν, οὗτοι 'αφεθέντες ἐλεύθεροι καί ἐπανακάμψαντες ἤρξαντο τῆς ἀναφανδόν συνεργασίας των μετά των 'Ιταλῶν εἰς οὐδέν ἄλλο ἀποβλέποντες ἢ εἰς τό ὁριστικόν "ξεπάτωμα" τῆς Θεσπρωτίας ἀπό τόν χριστιανικόν πληθυσμόν. Οὕτω εὐθύς ἐξ' ἀρχῆς συνέστησαν 'Επιτροπάς ἐκ τῶν 3 τῆς Θεσπρωτίας ἐπαρχιῶν, αἵτινες μετέβησαν εἰς Τύρρανα καί ἠξίωσαν παρά της 'Ιταλικῆς διοικήσεως τήν προσάρτησιν τῆς Θεσπρωτίας εἰς τήν Μεγάλην Φασιστικήν 'Αλβανίαν, ὡς διετυμπάνιζον. 'Εκ τῆς πόλεως Παραμυθιᾶς μετέβησαν ὡς 'Επιτροπή οἱ Μουφτῆς Παραμυθιᾶς, Ριζᾶ Κάλης 'Αμπεντίν Μπᾶκος, Ρεφῆ Πρόνιος, Κεμάλ Φράσερη, Χαΐρεντίν Μερτζούσης. Εἰς τά μικτά χωρία τά κατοικούμενα ὑπό των χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων αὐθαιρέτως καί διατυμπανίζοντες ὅτι οὐδόλως σέβονται τάς 'Ελληνικάς ἀρχάς καί τούς 'Ελληνικούς νόμους, προέβαινον εἰς τήν ἀνατικατάστασιν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων διά Μουσουλμάνων. 'Εν Παραμυθιᾷ προέβησαν εἰς τήν ἀντικατάστασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίσαντες πρόεδρον αὐτοῦ τόν 'Αμπεντίν Μπάκος. 'Ανήρτισαν εἰς τό γραφεῖον τῆς Κοινότητος τήν 'Ιταλικήν σημαίαν, εἰς δέ τό Γυμνάσιον της πόλεως τήν τε 'Ιταλικήν καί 'Αλβανικήν τοιαύτην μεταβαλόντες τοῦτο εἰς κέντρον τῆς 'Αλβανικῆς Φασιστικῆς Νεολαίας. 'Ολίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισαν κατ' ἀρχάς τήν ἁρπαγήν των εἰς τούς χριστιανούς ἀνηκόντων κτημάτων καί περιελθόντων εἰς αὐτούς εἴτε ἐξ ἀπαλλοτριώσεως εἴτε δυνάμει ἐπισήμων συμβολαίων. Εἰς ἃ χωρία δέ δέν ἠδύναντο νά ἐγκατασταθῶσι μονίμως καί νά καταλάβωσι τά κτήματα ὑπεχρέωσαν αὐθαιρέτως καί ὑπό τήν ἀπειλήν τῆς βίας καί τῇ ἐνισχύσει τῶν 'Ιταλικῶν ἀρχῶν τήν εἰς αὐτούς καταβολήν τοῦ 1/3 καί τοῦ ἡμίσεως πολλάκις της παραγωγῆς. 'Από τάς πρώτας ἡμέρας ἔδειξαν τελείαν ἀνυπακοήν εἰς τούς νόμους καί τά κελεύσματα τῶν 'Ελληνικῶν 'Αρχῶν.

Εἰς τὰ Δικαστήρια κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς οὐδόλως ἐνεφανίζοντο, δσάκις δέ ἐκτελεστικόν ὄργανον ἐπεχείρει νά ἐπιδώση εἰσαγωγούς δικόγραφον ἤ οἱονδήποτε ἕτερον ἔγγραφον, ὄχι μόνον δέν ἐδέχοντο αὐτά, ἀλλά τοὐναντίον μάλιστα ἐδήλουν εἰς αὐτούς ἀπεριφράστως "ἐδῶ πλέον εἶναι Ἰταλικόν καί δέν ἔχετε δύδεμίαν θέσιν σεῖς". Σύν τῷ χρόνῳ ἡ ἀπείθεια αὐτη μετετράπη εἰς ἀπροκάλυπτον ἐχθρότητα καί διά νά ἀπαλλαγῶσι τελείως καί τῆς σύν τῷ χρόνῳ εἰς σκιάν μετατρεπομένης Ἑλληνικῆς διοικήσεως, ἤρξαντο νά μεταχειρίζωνται τρομακτικάς μεθόδους εἰς βάρος τῶν ἐναπομεινάντων Δημοσίων ὑπαλλήλων διά ψευδῶν καταγγελιῶν συκοφαντοῦντες αὐτούς εἰς τάς Ἰταλικάς ἀρχάς, μή ἀρκούμενοι δέ εἰς τοῦτο προέβησαν καί εἰς τήν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ καί ὑπό τά ὅμματα τῶν Ἰταλῶν δολοφονίαν τοῦ Νομάρχου Θεσπρωτίας, τοῦ Ταμιακοῦ ὑπαλλήλου Οἰκονομίδου καί ἐν φυλακαῖς ἐνός χωροφύλακος. Ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἄμεσος ἀπομάκρυνσις τῶν τε πολιτικῶν καί ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῶν πόλεων Ἡγουμενίτσης, Φιλιατῶν καί Μαργαριτίου, παραμεινάντων ἐλαχίστων ὑπαλλήλων μόνον ἐν τῇ πόλει Παραμυθιᾶς, ὡς σκιά καί μόνον Ἑλληνικῆς διοικήσεως.-

Οὕτω τῇ ἀνοχῇ τῶν Ἰταλῶν ὄχι μόνον κατέλαβον αὐθαιρέτως τά κτήματα ἄτινα προηγουμένως διά τακτικῶν συμβάσεων ἀπαλλοτριώσει, ἀλλά κατασυκοφαντοῦντες εἰς τούς Ἰταλούς τούς χριστιανούς, ἠνάγκαζον τούς ζωηροτέρους τούτων νά ἐκπατρισθῶσι. Ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως ὁπλοφοροῦντες καί οἱοσδήποτε χριστιανός ἦτο εἰς τήν διάκρισιν τούτων, ἀφ' οὗ οἱ καθημερινοί μετά κομπασμοῦ καί παρουσίᾳ πάντων διαπραττόμενοι φόνοι ἀφινον ἀδιαφόρους τούς Ἰταλούς. Ἡ κατάστασις αὐτη κατέστη ἰδίᾳ ἀφόρητος ἐν τῇ περιοχῇ Ἡγουμενίτσης καί Φιλιατῶν ὅπου οἱ Ἀλβανοί ἦσαν πολυπληθέστεροι. Ἐσχηματίζοντο ληστοσυμμορίαι, αἵτινες κατέστησαν τό φόβητρον παντός Ἕλληνος. Κάτοικοι ἐκ τῆς περιοχῆς Κονίτσης περί τούς 13 ἕως 14 μεταβάντες εἰς τήν περιφέρειαν Ἡγουμενίτσης πρός ἐργασίαν ἀφοῦ ἐληστεύθησαν ἐφονεύθησαν ἅπαντες καί ἐρρίφθησαν εἰς χαράδραν. Αἱ μονομανεῖς δολοφονίαι πρωτόντος τοῦ χρόνου ἐλάμβανον μορφήν ὁμαδικήν, αἱ δέ ληστεῖαι ἐλάμβανον μορφήν λεηλασιῶν ὁλοκλήρων χωρίων. Τοιαύτας λεηλασίας περί τό τέλος τοῦ ἔτους 1942 καί ἀρχάς τοῦ ἔτους 1943 ἔχομεν εἰς βάρος τῶν χωρίων Μαντζάρι τῆς Ἐπαρχίας Φιλιατῶν καί Σπαθαρατίου τῆς περιφερείας Μαργαριτίου, ὅτε 200 ἕως 300 ἔνοπλοι Ἀλβανοί εἰσέβαλον ἐντός αὐτῶν καί ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν ὁλόκληρον τόν κινητόν πλοῦτον ἐπυρπόλησαν τελείως αὐτά.-

Ἡ κατάστασις εἰς τήν Ἐπαρχίαν Παραμυθιᾶς, μέχρι τοῦ μηνός Μαρτίου 1943 λόγῳ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν Τουρκαλβανῶν καί τῆς ἐδαφολογικῆς θέσεώς της ἐν συγκρίσει μέ τάς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Θεσπρωτίας, αἰτιγες ἐτέλουν εἰς πραγματικήν κόλασιν, ἦτο κάπως ὑποφερτή. Ἀπό τοῦ μηνός ὅμως αὐτοῦ ἡ κατάστασις ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἤρχισε νά ἐπιδεινοῦται. Οἱ Τορρκαλβανοί τῆς πόλεως διαδόσαντες ψευδῶς, ὅτι ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς πρόκειται νά λάβῃ χώραν γενική ἐπανάστασις ἠξίωσαν παρά τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν τήν χορήγησιν εἰς αὐτούς ὅπλων καί πυρομαχικῶν ὅπερ καί ἐπέτυχον πλήρως. Οἱ ἐξοπλισθέντες, οἱ μέν ἔχοντες τήν διά τόν στρατόν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν κατετάσσοντο ὡς ἐθέλονται εἰς τήν Ἀλβανικήν Φασιστικήν Μιλίτσιαν καί ἐξαπαιδεύοντο στρατιωτικῶς, οἱ ὑπόλοιποι συνεκρότησαν ἐφεδρικά τμήματα μέ ἀξιωματικούς ἐκ τῶν πλέον εἰδικευμένων Τουρκαλβανῶν καί ὑπό τήν ἄμεσον καθοδήγησιν τῶν Ἰταλῶν ἀξιωματικῶν. Ἐν Παραμυθίᾳ συνεστήθησαν δύο τοιαῦτα ἐφεδρικά τμήματα (λόχοι), τό τοιοῦτον δέ ἤρχισεν ἐφαρμοζομενον καί εἰς τά χωρία. Ἅπαντα τά Ἀλβανικά αὐτά τμήματα ἐτέλουν ὑπό τάς διαταγάς τοῦ Νουρί Ντίνο, γεννηθέντος ἐν Παραμυθίᾳ, κτηνιάτρου καί Ταγματάρχου τοῦ ἐπισήμου Ἀλβανικοῦ Φασιστικοῦ Στρατοῦ καί ἔκτοτε ἐπισήμως ἐλάμβανον μέρος εἰς ἁπάσας τάς ἐξορμήσεις εἰς βάρος τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ καί μετέπειτα τοῦ Γερμανικοῦ τοιούτου.-

Τί περαιτέρω συνέβη δανειζόμεθα τοῦτο ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξακριβώσεως ἀδικημάτων Παραμυθιᾶς, ὑποβληθείσης εἰς τήν Γεν. Δ/σιν Ἠπείρου καί διαπιστουμένης καί ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.-

Τήν 21 Μαΐου 1943 δύναμις Ἰταλικοῦ Στρατοῦ μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Ἀντισ/ρχην Μπερτινουά καί μέ μεγάλην δύναμιν Τουρκαλβανῶν ἐκ τριακοσίων περίπου συγκεντρωθέντων ἐκ Παραμυθιᾶς καί ἐξ ἄλλων χωρίων, ἐπέδραμον ἐκ δύο σημείων ἐναντίον τοῦ ὀρεινοῦ χωρίου Ἁγία Κυριακή πρός κατάληψιν αὐτοῦ. Κατόπιν μάχης συναφθείσης μεταξύ αὐτῶν καί τῶν κατοίκων ἡ ἀνωτέρω δύναμις ἐπέστρεψεν εἰς Παραμυθίαν ὑποστάσα σοβαράς ἀπωλείας εἰς ἔμψυχον καί ἄψυχον ὑλικόν. Οἱ Τουρκαλβανοί ὀπισθοχωροῦντες ἐφόνευσαν δύο ἀνυπόπτως βό-

σκοντας τά πρόβατά των ποιμένας ἐπυρπόλησαν δέ τό χωρίον 'Ελευθεροχώριον, ἀφοῦ πρωτίστως ἐλεηλάτησαν αὐτό. Τήν ἐπομένην ἡμέραν οἱ 'Ιταλοί διά νά σώσουν τούς αἰχμαλώτους, ουςἄφησαν κατά τήν μάχην, τῇ ὑποδείξει τῶν Τουρκαλβανῶν, προέβησαν εἰς τήν σύλληψιν κατοίκων τῆς πόλεως. Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι προσεπάθουν νά διαφύγωσι της συλλήψεως ἐξερχόμενοι τῆς πόλεως, ἀλλ'ἐδέχοντο τούς πυροβολισμούς τῶν Τουρκαλβανῶν οἵτινες ἀπό πρωΐας εἶχον περιζώσει τήν πόλιν πρός τόν σκοπόν ἵνα μή διαφύγωσιν οἱ κάτοικοι. Τήν ἡμέραν αὐτήν ὑπό τοῦ 'αποσπάσματος 'Ομέρ Μουράτ ἐξετελέσθη ἀνάπηρος ἐκ τοῦ χωρίου Πλαικτή, ἐλθών πρός λῆψιν τῆς συντάξεώς του, Οὗτος φεύγων ἐπυροβολήθη καί ἐτραυματίσθη, συλληφθείς δέ ἐξετελέσθη. Ἀπό τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἀπηγορεύθη πᾶσα ἐπικοινωνία τῶν ὀρεινῶν κοινοτήτων μετά τῆς πόλεως Παραμυθίας. Κάτοικος, ὅστις θά ἐπεχείρει νά κατέλθη εἰς τήν πόλιν Παραμυθίας συνελαμβάνετο ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν καί μέ τήν κατηγορίαν ὅτι ἀποτελεῖ σύνδεσμον τῶν 'ανταρτικῶν ὁμάδων ἤ μεταφέρει τρόφιμα ὑπέρ αὐτῶν συνελαμβάνετο καί παρεδίδετο εἰς τάς 'Ιταλικάς ἀρχάς. Καί οὕτω ἔκτοτε ὁ ὀρεινός πληθυσμός περισσότερον τῶν 20 κοινοτήτων, αἵτινες συνηλλάσσοντο μετά τῆς πόλεως Παραμυθίας, κατεδικάσθη εἰς τόν οἰκονομικόν ἀποκλεισμόν καί συνεπῶς εἰς τήν πεῖναν, ὁ δέ πεδινός τοιοῦτος, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ κοινότητες αὗται ευρίσκοντο ὑπό τόν ἄμεσον ἔλεγχον τῶν Τουρκαλβανῶν, διήρχοντο τραγικάς ἡμέρας, καθόσον ἡ ζωή, τιμή καί ἡ περιουσία αὐτῶν ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς χεῖρας τῶν ἐκμανέντων ἔκτοτε Τουρκαλβανῶν. Ἡ ἀπό πάσης ἀπόψεως τραγική αὐτη κατάστασις τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ παρετάθη καί ὀσημέραι καθίστατο τραγική, ὅτε ἐνεφανίσθη εἰς τήν περιφέρειαν Θεσπρωτίας Σύνταγμα τῆς Γερμανικῆς Μεραρχίας "'Εντελβάϊς" ἥτις δύναμις μετά τῶν ἔτι περισσότερον ἀποθρασυνθέντων Τουρκαλβανῶν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Γερμανικῆς δυνάμεως, ἐπέφερε τήν τελείαν καί ὁλοκληρωτικήν καταστροφήν ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς καί τήν πλήρη ἐξουθένωσιν τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ".-

Κατά τό πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνός Αὐγούστου 1943 ἡ δύναμις αὕτη τῶν Γερμανῶν μετά ἀρκετῆς δυνάμεως Τουρκαλβανῶν ὑπό τάς διαταγάς τοῦ Μαζχάρ καί Νουρί Ντίνο ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῆς περιοχῆς τοῦ Φαναρίου. Τί ὑπέστη ἡ περιφέρεια αὐτη ἐπαρκῶς ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ καταχωρηθείσῃ ἐκθέσει τοῦ 'ανθυπομοιράρχου Πισιγιαννάκη καί διά τοῦτο παραλείπεται αὐτη ἐκ τῆς ἐκθέσεως της 'Επιτροπῆς Παραμυθίας. Μεθ'ὅ αὐτη συνεχίζει. "'Εκτοτε πλέον ἀπεκορυφώθη τό ἐναντίον τοῦ 'Ελληνικοῦ πληθυσμοῦ μῖσος των, ὥστε οἱαδήποτε περιγραφή καθίσταται ἀδύνατος. Τά κατά τήν 'Ιταλικήν κατοχήν δημιουργηθέντα ἔνοπλα τμήματα ἀπετέλεσαν πλέον τμῆμα τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ. Πάντες οἱ Τουρκαλβανοί ἔφερον ἐπί τοῦ 'αριστεροῦ βραχίονος, περιβραχιόνιον μέ τήν λέξιν "ΤΣΑΜΗΣ" γεγραμμένην μέ λατινικά στοιχεῖα. Τοῦτο ἦτο ἀπαραίτητον διά νά κυκλοφορῶσιν ἐλευθέρως καί 'εντός αὐτῶν τῶν πόλεων. ὁπλοφοροῦντες. 'Επιστρέφουσα ἡ Γερμανική δύναμις τάς ἑσπερινάς ὥρας τῆς 15 Αὐγούστου 1943 τῇ ὑποδείξει τῶν Τουρκαλβανῶν τῆς πόλεως, συνέλαβον ἀναιτίως τριάκοντα πέντε (35) πρόσωπα ἐκ τῆς πόλεως Παραμυθίας. 'Ησύλληψις ἑνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐγένετο ταυτοχρόνως, διασκορπισθέντων ἐν τῇ πόλει ἀνά δύο Τουρκαλβανῶν καί ἑνός Γερμανοῦ στρατιώτου. Οἱ Τουρκαλβανοί ἐσκόπευον, προεξαρχούσης της οἰκογενείας τῶν Ντίνο (Μάζχαρ, Νουρί καί Ρετζέπ) νά δολοφονήσωσιν αὐτούς εἰς Μεννίναν, ἀλλά δι'ἄγνωστον λόγον οὗτοι μετεφέρθησαν καί ἐνεκλείσθησαν εἰς τάς ἐν 'Ιωαννίνοις φυλακάς.-

" 'Από τῆς ἐποχῆς ταυτῆς οἱ Τουρκαλβανοί ὕδρυσαν εἰς τάς πόλεις καί εἰς τά χωρία τήν περίφημον "ΞΥΛΙΑ" 'Εθνικόν 'Αλβανικόν Συμβούλιον Τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τά Συμβούλια αὐτά, σκοπός τῶν ὁποίων ἦτο ἡ προπαγάνδα διά τήν προσάρτησιν τῆς Θεσπρωτίας εἰς τήν' Αλβανίαν, συνεκέντρωσαν εἰς χεῖρας των ἅπασαν τήν Δικαστικήν, Διοικητικήν καί 'Αστυνομικήν ἐξουσίαν. 'Εξεδίκαζον ὑποθέσεις καί διώριζαν ἀστυνομικά ὄργανα διά τήν ἐσωτερικήν ἀσφάλειαν ἐκ Τουρκαλβανῶν τήν περίφημον "ΤΣΑΝΤΕΡΜΕΡΙΑΝ". Τά Συμβούλια αὐτά ὑπεκατέστησαν ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ τήν Ἑλληνικήν Διοίκησιν. Τά ἀστυνομικά ὄργανα αὐτά τήν 19 Σ/βρίου 1943 συνέλαβον ἔξωθι τῆς πόλεως Παραμυθίας ἐννέα χωρικούς, ἐν οἷς καί μίαν γυναῖκα ἐκτός χωρίου 'Αγ. Κυριακή καί μέ τήν κατηγορίαν ὅτι μεταφέρουσι τρόφιμα εἰς τάς ἀνταρτικάς ὁμάδας παρέδωσαν αὐτούς εἰς τάς Γερμανικάς ἀρχάς. Κατόπιν δέ ἀνακρίσεων, ἃς ἐπελήφθη ὁ Τουρκαλβανός Μαζχάρ Ντίνο ἐξετελέσθησαν ὑπό Γερμανοτουρκαλβανικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τό προαύλιον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Παραμυθίας.-

" Τήν 24ην Σεπτεμβρίου 1943 Γερμανική δύναμις μετά πολυαρίθμων Τουρκαλβανῶν ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων της περιοχης Σπάλας μέ

σκοπόν τήν διάλυσιν τῶν 'ανταρτικῶν ὁμάδων. 'Η ἐπιχείρησις ἀπεκρούσθη, ἀλλ' οἱ Τουρκαλβανοί ἐπιστρέφοντες εἰς Παραμυθίαν ἐπυρπόλησαν τό χωρίον Σελλιανή καί τούς συνοικισμούς Μύλους καί Σιαμέκα,-

" Τήν 27ην Σ/μβρίου 1943 Τουρκαλβανοί ἐπιζητοῦντες ἀφορμήν διά νά ἐνεργήσουν δολοφονίας ὁμαδικάς εἰς βάρος τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τῆς πόλεως Παραμυθιᾶς, παρώτρυναν μικράν δύναμιν Γερμανῶν, ἵνα μεταβῶσιν εἰς Σπάλαν, ἔνθα ἐφύλαττον ἀντάρται τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων. Κατόπιν συγκρούσεως καί τόν φόνον ἕξ Γερμανῶν στρατιωτῶν, οἱ Γερμανοί μετά τῶν Τουρκαλβανῶν συνέλαβον τό ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας τεσσαράκοντα ἐννέα (49) προκρίτους τῆς πόλεως, οὓς ἐξετέλεσαν τήν πρωΐαν τῆς 29 Σ/μβρίου 1943 ἔξωθι τῆς πόλεως, ἐνταφιάσαντες αὐτούς εἰς κοινόν τάφον, ὃν ἀπό διημέρου εἶχον ἀνασκάψει. Ἔκτοτε οἱ Γερμανοί μέ τούς Τουρκαλβανούς ἐπεχείρησαν πλείστας ἐξορμήσεις πρός διάλυσιν τῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων, χωρίς οὐδέν νά ἐπιτύχωσιν, εἰ μή μόνον τήν πυρπόλησιν τῶν πεδινῶν χωρίων Καρυωτίου, Βέλλιανης, Προδρομίου κ.λπ. καί τήν δολοφονίαν φιλησύχων πολιτῶν".-

" Κατ'Αὔγουστον τοῦ 1944 ὅτε ἤρξαντο ἀποχωροῦντα τά στρατεύματα κατοχῆς οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι ἤρξαντο ἀποχωροῦντες εἰς τό 'Αλβανικόν ἔδαφος, διό καί πολλοί ἐξ αὐτῶν ἀποστείλαντες τάς οἰκογενείας αὐτῶν εἰς 'Αλβανίαν παρέμειναν ἔνοπλοι συνεργαζόμενοι μετά τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων. Οὕτω εἰς τήν Παραμυθιάν κατά τήν 27-7-44 ὅτε ὁμάδες 'αντιστάσεως ἀντιληφθεῖσαι τήν ἐξασθένισιν τῆς Γερμανικῆς δυνάμεως ἐκύκλωσαν τήν πόλιν, οἱ Μουσουλμάνοι ἐνόπλως ἐτάχθησαν παρά τό πλευρόν τῶν κατακτητῶν ἀντιτάσσοντες ἄμυναν κατά τῶν ἐπιτιθεμένων. 'Αναχωρησάντων τῶν Γερμανῶν οἱ Μουσουλμάνοι ἀντιληφθέντες τήν ὑπεροχήν τῶν ἐπιτιθεμένων μετά βραχείαν ἄμυναν προέβησαν εἰς συνθηκολόγησιν δεχθέντες νά παραδώσωσι τά ὅπλα. Παρά ὅμως τήν ὑπόσχεσιν αὐτῶν παρέδωσαν δέκα μόνον ὅπλα, ἀποκρύψαντες τά λοιπά, τά ὁποῖα ἀνευρέθησαν μεταγενεστέρως. Κατά τήν πρώτην εἴσοδον εἰς τήν πόλιν χριστιανῶν ἔλαβον χώραν μεμονωμένοι φόνοι δέκα μουσουλμάνων, ἐκ τῶν καταδωσάντων 49 προκρίτους χριστιανούς εἰς τάς 'Αρχάς κατοχῆς, οἵτινες καί ἐξετελέσθησαν παρ'αὐτῶν, ὡς καί τῶν λαβόντων μέρος εἰς ἐκτελέσεις χριστιανῶν, διαπραχθείσας παρά συγγενῶν τῶν ἐκτελεσθέντων. 'Αμέσως ὅμως ἡ Διοίκησις τῶν ὁμάδων ἀντιστάσεως ἔλαβε κατάλληλα μέτρα συγκεντρώσασα τάς οἰκογενείας τῶν μουσουλμάνων καί τάξσασα ἰσχυράν φρουράν πρός προστασίαν αὐτῶν καί ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη. Συνέλαβον ὅμως 35 ἄτομα, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τόν χριστιανόν ὀνόματι Σπυρον Σαλοῦκον, οἵτινες δικασθέντες παρά συσταθέντος ἐκτάκτου Στρατοδικείου τινές μέν ἠθωώθησαν, οἱ λοιποί δέ ἐν οις καί ὁ χριστιανός, καταδικασθέντες ἐξετελέσθησαν. Τήν 30ήν τοῦ ἰδίου μηνός οἱ ἐπί κεφαλῆς τῶν μουσουλμάνων Μαζχάρ - Νουρῆ Ντῖνο πείσαντες τόν ἐν Μεννίνῃ Διοικητήν τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων, ἐπετέθησαν μετ'αὐτῶν κατά τῆς Παραμυθιᾶς, κατά τήν ἐπίθεσιν δέ συνέπραξαν καί ὁμάδες Μουσουλμάνων 2.000 περίπου, ἐπιτεθεῖσαι κατά τοῦ ἀριστερου τῆς παρατάξεως τῶν ὁμάδων ἀντιστάσεως.- 'Αποκρουσθέντων ὅμως τῶν Γερμανῶν, παρουσίᾳ Ἄγγλων ἀξιωματικῶν διεπραγματεύοντο μετά τοῦ 'Αντισυνταγματάρχου Κρανιᾶ τήν παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Διαρκουσῶν ὅμως τῶν διαπραγματεύσεων συνεπτύχθησαν περί τήν Γκρόσσαν Μαζαρακιᾶ. 'Εξοντωθείσης τῆς Φρουρᾶς Μεννίνης μεθ'ἧς συνέπραττον μουσουλμάνοι, καί'αναχωρησάντων κατά Σ/μβριον τοῦ 1944 τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων, οἱ Μουσουλμάμάνοι διέρρευσαν μετ'αὐτῶν εἰς τό 'Αλβανικόν ἔδαφος".-

Καίτοι εἶναι εὔλογον ἐξ ὅσων'ανωτέρω ἱστορήσαμεν νά γίνῃ εὐθύς ἀμέσως καταληπτόν τί ἠνάγκασε τούς Τουρκαλβανούς νά παρακολουθήσωσι πανοικεί τούς ἀποχωροῦντας Γερμανούς, ἐν τούτοις διά νά μή γεννηθῇ οὐδέ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία καί περί τῆς ἀκριβείας τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐξιστορηθέντων γεγονότων καί περί τῆς αἰτίας, ἥτις ἠνάγκασε τούτους νά καταφύγωσι μετά τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τό 'Αλβανικόν ἔδαφος, ἀναγκαζόμεθα νά παραθέσωμεν ἀποσπάσματα ἐκ τῶν παρ'ἡμῶν ληφθεισῶν καταθέσεων τῶν ἐναπομεινάντων ἐπί τοῦ 'Ελληνικοῦ ἐδάφους ὁμοθρήσκων των. Οὕτω ὁ ἐκ Τρικόρφων Φιλιατῶν Νουχί Χατζῆ Λατήφ, ἐξεταζόμενος βεβαιοῖ, ὅτι παρέμεινεν εἰς τό χωρίον, διότι μή ἔχων κανένα παράπονον κατά τῶν χριστιανῶν δέν παρηκολούθησα τάς ἐνεργείας τῶν ὁμοθρήσκων του ἐναντίον τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου διαρκούσης τῆς κατοχῆς καί συνεπῶς δέν ἐφοβεῖτο τίποτε ...." 'Εμεῖς οἱ Μωαμεθανοί δέν εἴχαμε κανένα παράπονο κατά τῆς 'Ελληνικῆς Διοικήσεως προσθέτει, ὥστε δέν μπορῶ νά ἐξηγήσω διατί ἅμα τῇ ἐχθρικῇ κατοχῇ ὅλοι οἱ Μωαμεθανοί ὄχι μόνον ἔγιναν ὄργανα τῶν 'Ιταλῶν καί Γερμανῶν, ἀλλά καί ἀκόμη περισσότερον διά φόνων καί ἄλλων ἐγκληματικῶν πράξεων ἐξεδήλωσαν τήν πρόθεσίν των νά ἐξαλείψουν τό 'Ελληνικόν στοιχεῖον'από τήν περιφέρειαν Θεσπρωτίας. Τάς διαθέσεις των αὐ-

τάς δέν τάς ἀπέκρυπτον ἀλλά τάς ἐξεδήλουν φανερά καί μᾶς ἔλεγαν ὅτι πρέπει νά κάνουμε τά πάντα γιά νά ἐξαλειφθοῦν οἱ χριστιανοί ἀπό ὅλην τήν Δυτικήν Ἑλλάδα μέχρι τό Κρυονέρι. Εἶμαι βέβαιος ἤ μᾶλλον γνωρίζω καλά, ὅτι τοῦτο δέν τό ἐσκέφθησαν μόνοι τους οἱ μωαμεθανοί τῆς Τσαμουριᾶς, ἀλλά ἔγιναν ὄργανα τῆς Ἀλβανικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία προσεπάθει νά προσαρτήσῃ τήν Θεσπρωτίαν εἰς τήν Ἀλβανίαν. Γνωρίζω ὅτι ἤρχοντο ὁδηγίαι ἀπό τήν Ἀλβανίαν νά διαμαρτυρώμεθα συνεχῶς ὅτι δῆθεν μᾶς κακομεταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες καί ὅτι ὑποφέρουμε ἀπό αὐτούς γιά νά βρεθῇ νά ἐπέμβῃ ἡ Ἰταλία ὑπέρ τῶν μωαμεθανῶν καί συνεπῶς ὑπέρ τῆς Ἀλβανίας. Τήν προπαγάνδα αὐτήν τήν διεξῆγε ὁ ἐν Τρικορύφῳ κατοικῶν Σάκκο Μπράχο, ὁ ἐξ Ἴλαίας (Καλπακίου) Μαμάντα Σέρη, ὁ ἐκ Διόψης Ἀχμέτ Τσαπούγη, ὁ ἐκ Φιλιατῶν Μουσᾶ Ντέρης καί ἄλλοι. Ὁ τελευταῖος μάλιστα ἔχει φιλίες μέ τό καθεστώς τοῦ Ἔμβερ Χότζα καί ὡς πληροφοροῦμαι στέλνει ὑπομνήματα εἰς τήν Συνδιάσκεψιν καί ὁλοιβόσοι ἔφυγαν ἀφοῦ ὑπηρέτησαν τούς Ἰταλούς καί Γερμανούς δέν ἀφήκανε χριστιανόν πού νά μή τόν ἐλήστευσαν καί πολλούς ἀπό αὐτούς ἐσκότωσαν, τώρα ἔχουν τήν προστασίαν τοῦ Ἔμβερ Χότζα καί κάνουν τούς ἀντιφασίστας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ χριστιανοί διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἔτράβηξαν τόσα ἀπό αὐτούς πού χρειάζονται μῆνες ὄχι μέρες γιά νά διηγηθῇ κανείς τά παθήματά των, ἀπορεῖ μάλιστα κανένας ὕστερα ἀπό τόσες εὐεργεσίας πού εἶχαν ἀπό τήν Ἑλληνικήν Διοίκησιν, πού βρέθηκε τόσον μῖσος καί κακία διά νά ἐκδηλωθῇ ἐναντίον αὐτῶν. Μετά τήν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν εἶναι φυσικόν ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ κακοῦργοι φοβηθέντες ὅτι θά ἔδιδαν λόγο τῶν πράξεών των, ἀφοῦ ἁρπαζαν ὅ τι ἦτο δυνατόν νά πάρουν δικά τους καί ξένα πρόβατα, ρουχισμόν, τρόφιμα καί ἄλλα, ἔβαλαν φωτιά στά σπίτια των γιά νά μή τά βροῦν οἱ Ἕλληνες καί ἔφυγαν πρός τήν Ἀλβανίαν, ἔλεγαν μάλιστα φεύγοντες, ὅτι ἀφοῦ δέν μπόρεσε νά γίνῃ Ἀλβανική ἡ Θεσπρωτία αὐτοί δέν θέλουν νά ξέρουν τίποτε γι' αὐτήν. - Εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι ὅταν ἀνεκατελήφθη ἀπό τούς ἀντάρτες ἡ Τσαμουριά (Θεσπρωτία) οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατώρθωσαν νά πιάσουν μερικούς ἀπό τούς σοβαρώτερον ἐγκληματίσαντας, τούς ὁποίους ἀφοῦ εἰσήγαγον εἰς τό Στρατοδικεῖον καί κατεδικάσθησαν τούς ἐξετέλεσαν, ἔγινε ὅμως κανονική δίκη καί εἶναι τό δικαίωμα νά παρασταθοῦν καί μέ δικηγόρον, μερικοί δέ τούτων καί ἠθωώθησαν, ὅπως ὁ Ντελίκ Χακί ἐκ Φιλιατῶν."

"Μετά τοῦ πολέμου εἰς τούς Φιλιάταις, κατέθεσεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ντέρης Χακῆς τοῦ Σουάτη κατῴκουν περισσότεροι ἀπό 1.200 μωαμεθανοί, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχον μανένα παράπονον κατά τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἀπό τήν ὁποίαν ὀφείλω νά ὁμολογήσω ὅτι περισσοτέρων περιποιήσεων ἐτύγχανον οἱ Μουσουλμάνοι ἤ οἱ Χριστιανοί. Ὅταν ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τῆς Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, δυστυχῶς πολλοί μωαμεθανοί δέν ἐτήρησαν τήν πρέπουσαν στάσιν καί διά τοῦτο ἡ τότε στρατιωτική Διοίκησις ἠναγκάσθη νά ἐκτοπίσῃ τούς σημαντικωτέρους παράγοντας, εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἐκλεισε ἡ ἀνακωχή κατά τόν Ἀπρίλιον 1941 οἱ περισσότεροι Ὀθωμανοί δυστυχῶς, ἴσως καί διότι παρεκινήθησαν ἀπό προπαγάνδαν εἴτε καί μόνοι τους, ἤρχισαν νά συνεργάζωνται ἀναφανδόν μετά τῶν Ἰταλῶν, τῶν ὁποίων ἔγιναν ὄργανα εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων καί ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλά καί λησμονοῦντες ὅσας περιποιήσεις εἶχον διαρκούσης τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς, ξεσηκώθησαν ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἔκαμαν πολλά ἐγκλήματα. Ἐπί κεφαλῆς τῆς ὅλης ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου κινήσεως ἦσαν οἱ ἀδελφοί Ντίντο, οἱ ὁποῖοι μέ πειθώ καί μέ βία προσεπάθησαν καί ἐπέτυχαν νά ξεσηκώσουν ὁλόκληρο τό ὀθωμανικόν στοιχεῖον ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Πόσοι φόνοι χριστιανῶν ἐγένοντο δέν εἶμαι εἰς θέσιν νά προσδιορίσω. Ἐγώ ὅμως γνωρίζω ὅτι ἐντός τῶν Φιλιατῶν καί γύρω ἀπό τούς Φιλιάταις ἐφονεύθησαν περί τούς δέκα χριστιανούς, ἤτοι τρεῖς κάτω ἀπό τήν φανερωμένην, τούς Σπυρίδωνα Σπίτα, Κωνστ. Πάγτον καί Ἀχιλλέα Μιχάλη, αἰτία τοῦ φόνου τῶν Χριστιανῶν τούτων ἦταν ἡ ἑξῆς. Ἡ δρῶσα ἐνταῦθα Ἀλβανική Τσέτα ἐφόνευσε τόν Ἕλληνα Ὀθωμανόν Κιαλμήλ Μπεγιάκη, ἐγώ δέ ἤτο γνωστόν ὅτι τοῦτον ἐφόνευσαν ἡ Τσέτα μ' ὁλα ταῦτα ὁ ἐκτελῶν καθήκοντα ἀστυνομικά ἐν Φιλιάταις Ὀθωμανός ἐκ Σκιαφάρης ὀνόματι Φίκος παρέλαβε καί ἄλλους Ὀθωμανούς καί συνέλαβε τούς ἀνωτέρω ἐνῶ εἰργάζοντο εἰς τά χωράφια των καί τούς ἐξετέλεσεν. Ἐπίσης ἐφονεύθη ὁ ἐκ Φιλιατῶν καταγόμενος καί κατοικῶν Κωνσταντῖνος Λιανός, ὁ Νικόλας Σελήμης, Γεώργιος Ζῶτος, Γεώργιος Τσάκος. Ἐπίσης ἐφονεύθη ἐντός τοῦ ἐν Φιλιατάις ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Θωμᾶ Γάτου ὁ χωροφύλαξ Παπαθανασίου, διότι ἐθεωρήθη ἐμπόδιον εἰς τήν ἐναντίον τῆς γήρας Ἀθηνᾶς Θωμᾶ Γάτου ἐκβιαστικήν προσπάθειαν. Τόν χωροφύλακα τοῦτον ἐφόνευσεν ἕνας Ὀθωμανός ἐκ Παραποτάμου, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Νταμήν Ἰλιάζ Ντίκα. Ἐπόμενον ἦτο ὕστερα ἀπό τόσα βάσανα τά ὁποῖα πέρασαν οἱ Χριστιανοί ἀπό τούς ὁμοθρήσκους μου κατά τήν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανῶν

νά ἐγκαταλείψουν τά χωρία των καί νά εἰσέλθουν εἰς τήν' Αλβανίαν, φοβούμενοι ἀντεκδικήσεις καί τάς ποινικάς ἐναντίον των διώξεις. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ πρωτοι 'ανακαταλαβόντες τά μέρη ταῦτα ἀντάρται συνέλαβον καί ἐξετέλεσαν μερικούς ὀθωμανούς, ἀλλά ἡ ἐκτέλεσις ἐγένετο κατόπιν ἀποφάσεως Στρατοδικείου, τό ὁποῖον ἄλλους μέν κατεδίκασεν ἄλλους δέ ἀθώωσεν, ὅπως καί ἐγώ πέρασα ἀπό τό Στρατοδικεῖον ἀλλά ἀθωώθηκα. Οἱ ὁμόθρησκοί μου ἀποχωρήσαντες ἐκ τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, ἑκουσίως, παρέλαβον τό μεγαλύτερον μέρος τῆς κινητῆς των περιουσίας. Οἱ ἐναπομείναντες ὀθωμανοί, καθώς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως δύναμαι νά γνωρίζω, δέν ἔχουμε κανένα παράπονο κατά τῶν Χριστιανῶν, αἱ δέ 'Αρχαί συμπεριφέρονται πρός ἡμᾶς ὅπως καί πρό τοῦ πολέμου.-

"Ὅτι δέ οἱ φόβοι των ἐκπατρισθέντων ὡς ἀκολουθησάντων τούς Γερμανούς Μουσουλμάνων ἦσαν δεδικαιολογημένοι, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν στατιστικῶν πινάκων τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων 'Ιωαννίνων. 265 δικογραφίαι ἐπί παραβάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/45 Συντακτικῆς Πράξεως ἠδυνήθηβ νά σχηματίση ὁ Εἰδικός 'Επίτροπος 'Ιωαννίνων. 'Εκ τούτων 215, κατέστη δυνατόν νά ἐκδικάση τό Εἰδικόν Δικαστήριον καταδικάσαν 1064 Τουρκαλβανούς, ἐξ ὧν ὅμως 13, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἐδίκασε κατ' ἀντιμωλίαν, τῶν ὑπολοίπων ἀποτελούντων ἐπίλεκτα στελέχη τῆς ἐν' Αλβανίᾳ ὑπό τοῦ "Εμβερ Χότζα νέας τάξεως τῶν πραγμάτων (;). 'Εκ των οὕτω 1064 ἐρήμην καί κατ' ἀντιμωλίαν καταδικασθέντων, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς πρός ἡμᾶς 'από 26 'Ιουνίου 1946 βεβαιώσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, εἰς θάνατον κατεδικάσθησαν 6 μέν κατ' ἀντιμωλίαν, 172 δέ ἐρήμην, εἰς ἰσόβια δεσμά 6 κατ' ἀντιμωλίαν καί 365 ἐρήμην, τέλος δέ εἰς πρόσκαιρα εἰς κατ' ἀντιμωλίαν καί 213 ἐρήμην, πλέον τῶν 400 ὁριστικῶς ἀπαλλαγέντων. 'Εν τῷ πίνακι δέ τῶν οὕτω καταδικασθέντων ἐπί κεφαλῆς, ὡς ἦτο ἑπόμενον, εὕρηνται οἱ 'εν τῷ ἐγγράφῳ σας μνημονευόμενοι 1) ἀδελφοί Νουρί, Μαζάρ καί Ρετζέπ Ντίνο, 2) ὁ Ρεφί Πρόνιο, 3) ὁ Μεμάλ Φράσαρι, 4) ὁ Χαϊραντίν Μαρτζούπ, 5) ὁ 'Ιμπραΐμ Μωχαμέτ, 6) ὁ Σουλεϊμάν Χατζῆ, 7) ὁ Ντοῦρο Μπάλιο, 8) ὁ Μουσταφᾶ Τζεμαλίκ, 9) ὁ 'Αβδουλά Κασήμ, 10) ὁ Τσεβίτ Χουσεΐν, 11) ὁ Ραμασιάν Στέρι, 12) ὁ Σακῆς Μπράκο, 13) ὁ Τσελάφ Καβόρε, καί 14) ὁ Μάν Ρουσέμ, ὧν 'αποσπάσματα τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων συνημμένως τῇ παρούσῃ ὑποβάλλομεν ὑμῖν.-

Ὁ

Διευθυντής τοῦ' Εθν. Γραφείου 'Εγκλ. Πολέμου

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΔΗΜ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
'Αντεισ/λεύς 'Αρείου Πάγου

Συνημμένα:

1. Κατάστασις τῶν ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν φονευθέντων Χριστιανῶν ἐν τῇ 'Επαρχίᾳ Θυάμιδος.- ('Ηγουμενίτσης),
2. Κατάστασις ὑπόστοιχ. Α τῶν ὑπό 'Αλβανῶν συλληφθέντων καί ὑπό των Γερμανῶν καί 'Ιταλῶν ἐκτελεσθέντων τῆς 'Επαρχίας Μαργαριτίου.-
3. Κατάστ. ὑπό στοιχ. Α Χριστ. φονευθ. ἀπ' εὐθείας ὑπό Τουρκαλβ. 'Επαρχ. Μαργαρ.
4. Κατάστ. Βιασμῶν καί 'απαγωγῶν γυν. ὑπό Τουρκαλβ. ἐν τῇ ἐπαρχ. Μαργαριτίου.
5. Κατάστ. ὀνομαστ. Ποιν. ἀποφ. ἐκδοθ. ὑπό τοῦ 'εν 'Ιωαννίνοις Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/45 Συντ. Πράξεως κατά Τουρκαλβανῶν.-
6. Κατάστασις 'αριθμητική ὡς ἄνω.-
7. Κατάστ. ὀνομαστ. των ἐκκρεμουσῶν κατά τῶν αὐτῶν προσώπων δικογραφιῶν ἐπί τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.-
8. 'Αντίγραφα 8 καταθέσεων ληφθεισῶν ἐπιτοπίως παρ' ἡμῶν τῶν α) 'Αχμέτ Ντουρο 'Ιμπραήμ, β) Φουάκ Μουσταφᾶ Καμπέρ, γ) Καμπέρ Μουρλοῦτσο τοῦ Μουράτ δ) Σίκης 'Ελευθερίου (πρώην Χάτε Χαλοῦνι) ε) Σαμπάν Μουλιαζήμ τοῦ Ρίζα στὴ Ντέμη Χακή ζ) Σωκυργιά Νουστρέτ τοῦ 'Αλῆ.-
9. 7 ἀποσπάσματα ποιν. ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν παρά τοῦ Εἰδ. Δικαστ. 'Ιωαννίνων κατά τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 17636 ἐγγράφῳ τοῦ 'Υπουργ. τῶν 'Εξωτερικῶν ἀναφερομένων Τουρκαλβανῶν.-

καί ὑποβληθήσεται κατάστασις τῶν 'εν τῇ 'Επαρχίᾳ Παραμυθιᾶς φονευθέντων Χριστιανῶν ὑπό Τουρκαλβανῶν ἐν συμπράξει μετ' 'Ιταλῶν καί Γερμανῶν.-

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Η Φ-ΝΗ Τ-Ν ΤΣΑΜΗΔΩΝ

Ἀπάντησις εἰς τό Μπασκίμι τῶν Τιράνων

Τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Θεσπρωτῶν
κ. Ἀθανασίου Κουνδούρου

Τό ἑαμικόν ὄργναον τῶν Τιράννων "Μπασκίμι" εἰς τό φύλλον τῆς 10-4-45, ἐδημοσίευσεν ἀνφοράν τῶν ἐξορίστων Μουσουλμάνων Τσάμηδων, τήν ὁποίαν, ὡς γράφει, ἀπεστειλάν εἰς τάς παρά τῷ Ἑαμικῷ Ἀλβανικῷ Στρατηγείῳ (σίκ), ~~ἀποστολάς~~ στρατιωτικάς ἀποστολάς τῶν Συμμάχων μας.- Εἰς τήν ἀναφοράν ταύτην οἱ Μουσουλμᾶνοι Θεσπρωτίας, ἐπιμένουν νά συγκαταλέγουν εαυτούς εἰς τήν κατηγορίαν τῶν ἀγωνισθέντων κατά τῶν Ἰταλῶν καί Γερμανῶν καί συμπολεμησάντων μέ τούς Ἕλληνας.-

Θά εἴμεθα ἄδικοι καί σκληροί ἐάν συνέβαινεν πράγματι τέτοιο πρᾶγμα καί τό ἀμφισβητούσαμε ἀπό προκατάληψι.- Δυστυχῶς ὅμως γι τούς Μουσουλμάνους Τσάμηδες τά πράγματα δέν ἔχουν ὡς ἐπιχείρουν νά τά παραστήσουν.- Εἶναι ἀληθέλς ὅτι ὡς Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐστρταύθησαν καί ὑπηρέτησαν εἰς τόν Ἑλληνικόν στρατόν τό 1940, ἀλλ' ὅλοι εἰς τά μετόπισθεν, εἰς ὑπηρεσίας βοηθιτικάς τοῦ Ἀγρινίου Μεσολογγίου κ.λ.π., διότι ὅλοι ἦσαν Ἰταλόφιλοι καί Ἀλβανόφιλοι.- Τοῦτο ἠνάγκασεν καί τήν Κυβέρνησιν Μεταξᾶ νά μετατοπίση μετά τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1940 τούς ἄρρενας Μουσουλμάνους εἰς Κόρινοθον Ἀθήνας καί Νήσους τοῦ Αἰγαίου.- Ὅλοι ἐκατά βασίμους πληροφορίας, εἶχον θαμμένα ὅπλα καί ὅλοι εὑρίσκοντο εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν καί ἐπαφήν μέ τούς Ἀλβανοϊταλούς, οἱ δέ ἀρχηγοί των, οἱ πνευματικοί ὅπως ὁ Μουφτῆς καί Ἰμάμης τῶν Φιλιατῶν ὁ Μουφτῆς Παραμυθιάς, οἱ πολιτικοί Μουσᾶ Ντέμης, Σακο καί Σαλκίκο Μπράχος, Σουΐτ Τσάνε, Γιασίν Σαδίκ, Ἀχ. Πρόνιος, Μπῖτο Τάχος κ.λ.π. ἦσαν οἱ κατάσκοποι καταδόται καί πληροφοριοδόται τῶν Ἰταλῶν καί τῶν Ἀλβανῶν.-

Δύο ἡμέρας πρό τῆς εἰσδου τῶν Ἰταλῶν καί Ἀλβανῶν εἰς Φιλιάτες ὁ Μουφτῆς τῶν Φιλιατῶν Μεχμέτ Ζεκεργιάς, περίχαρις, περιείρχετο τήν ἀγοράντων Φυλιατῶν καί μετέδιδεν εἰς τούς Μουσουλμάνους τήν εἴδησιν ὅτι οἱ Ἰταλοί ἐντός ὀλίγου ἔρχονται καί χαρούμενοι ὑπεδέχοντο τήν εἴδησιν, ἐκεῖνοι πού τώρα ἰσχυρίζονται πῶς ἐπομένησαν ὡ Ἕλληνες καί ἠγάπησαν τήν Ἑλλάδα ὡς πατρίδα των.- Ἀπότο 1939 νέοι τῆς Ἀλβανικῆς μειονότητος, ἐφυγαδεύοντο κρυφά εἰς Ἀλβανίαν, ἀπό δέ τοῦ Μαΐου 1940, ἡ φυγά εὐσις προδέλβανε ὁμαδικόν χαρακτῆρα.- Προοίμιον τοῦ πολέμου κατά τῆς Ἑλλάδος καί προτοιμασία τῶν πηρύνων ποῦ χρειάστηκαν τόν Νοέμβριον τοῦ 1940 νά κατατοπίζουν τούς Ἰταλούς, ποῦ εἶναι τά σημεῖ ἀντιστάσεως τῶν Ἑλλήνων, ποῦ εἶναι αἱ ὀρειναί διαβάσεις καί ποῦ οἱ πόροι τοῦ Καλαμᾶ. Σύμβουλοι τῶν Ἰταλῶν πολύτιμοι ὀργανωμένοι ὑπό τούς ἀρχηγούς Ἀζίζ Τσάμην καί Μουχαρέμ Ντέμην, οἱ ὁποῖοι εἰσήρχοντο πρῶτοι μεταξύ τῶν πρώτων Ἰταλῶν εἰς Τσαμουργιάν μέ χιλίους ἁρματωμένους ἀτάκτους Ἀλβανοτσάμηδες.-

Λυπούμεθα διότι τά λέγομεν τώρα καί περισσότερον λυπούμεθα διότι οἱ συμπολῖται μας Μουσουλμᾶνοι οἱ ὁποῖοι ἐζοῦσαν μέ προνόμια σχεδόν εἰς τόν τόπο μας, ὑπεκρίνοντο τόν φυλέλληνας καί τούς νομιμοφόρονας μέχρι τήν τελευταία στιγμή ποῦ μᾶς κήρυξαν τόν πόλεμο οἱ Ἰταλοί.- Ἐν ᾧ δένεῖχαν κανένα παράπονο.-

Ἰσοτιμία καί ἰσονομία μέ τούς Ἕλληνας.- Καμία ἀπολύτως διάκριση μέ τούς ἄλλους Ἕλληνας.- Μπορεῖ νά πῆ κανείς πῶς περισσότερα προνόμια εἶχον οἱ Μουσουλμᾶνοι.- Σχολεῖα ἀλβανικά δωρεάν καί ἀλβανική διδασκαλία νά ἔχουν τά σχολεῖα καί τά τζαμιά.- Οἱ μουφτῆδες (δεσποτάδες τῶν) ἐπληρώνοντο ἀπό τό Ἑλληνικόν Δημόσιον.- Τά βακούφια των τά διεχειρίζοντο μόνοι των χωρίς ἀνάμιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.- Ἐν ᾧ συμβαίνει τό ἴδιο καί μέ τά Ἑλληνικά βακούφια, τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις γίνεται τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ Κράτους.- Ἐν ᾧ ἀνομήθησαν εἰς τήν Ἀλβανίαν ὅλα καταστράφησαν τά Ἑλληνικά ἀπό τά σχολεῖα καί οἱ διδάσκαλοι ἐτιθέντο ἐν διωγμῷ.- Τίς οἰκογενειακές διαφορές των, τίς ἔλυνον μέ τόν μουφτῆν των καί τίς θρησκευτικές μέ τόν ἱμάμην των.- Στρατευόμενοι ἀπησχολοῦντο εἰς τά μετόπισθεν.- Γι' αὐτό δέν ἔχουν οὔτε φονευμένους οὔτε τραυματίας ἀπό τόν πόλεμο.- Ἀκόμα καί δωρεάν ἐσπούδαζεν εἰς τά γυμνάσια ἡ Ἑλλάς τά παιδιά των Μουσουλμάνων ποῦ ἤθελον νά γίνουν μορφωμένα καί ἀκολουθήσουν ἐπιστήμην.-

Ἐναντι μιᾶς τόσον προνομιακῆς συμπεριφορᾶς, οἱ Μουσουλμᾶνοι Τσαμουριᾶς ἔδειαξν ἀχαριστίαν μέ ὑποκρισίαν ποῦ διακρίνει βεβαίως τή φυλή τους.- Δηλ. μέ φλογερή Ἀλβανίτικη μπαμπεσιά.- Καί μέ φανατισμό καί πεῖσμα ποῦ σημαίνει, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἰς τούς κόλπους της ἐθέρμαινε φείδια.-

Κατά τήν προέλασιν τῶν Ἰταλῶν ἐπεδόθησαν εἰς ἐκτελέσεις Προεστώτων παραλιακῶν χωρίων τῆς Τσαμουριᾶς δολοφονοῦνται καί ἐκτελοῦνται, αἱ δέ περιουσία των λεηλατοῦνται καί μεταμοιάζονται εἰς τά Ἀλβανικά χωριά.- Ὅσοι ἐξέφυγον ἀπό καλή τους τύχη, παρεμορφώθησαν τάς Ἀθήνας καί τήν Πάτρα, πένητες καί ἄθλιοι.- Οἱ χωρικοί πῆραν τά βουνά.- Τά σπίτια των καί αἱ περιουσία των ἀπεγυμνώθησαν καθ' ὁλοκληρίαν διά νά γεμίσουν τά Μουσουλμανικά σπίτια ἀπό ρουχισμό, ἐπιπλα, μηχανές, σκεύη, κ.λπ.- Ἔχομε περί τούτων πολλά ὅλα τά στοιχεῖα στή διάθεσί τους.-

Πέρασα ἀπό ἐκεῖ, ὡς Διοικητής Ἀστυνομίας τό 1941 καί ἴδα μέ τά μάτια μου τό δράμα τῶν θεσπρωτῶν καί τήν ἐκτασιν τῆς δράσεως τῶν Μουσουλμάνων.- Ἀργότερα εἰς τήν δευτέραν ἔξοδον τῶν Ἰταλῶν εἰς Τσαμουριάν, ὕστερα ἀπό τό κτύπημα τῶν πλευρῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπό τούς Γερμανούς οἱ Τσαμῆδες ἐξετραχύνθησαν.- Ἐμέθυσαν ἀπό τήν κρατοῦσαν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Γερμανία καί Ἰταλία ἐκήρυξαν τόν πόλεμο, ὅτι ἡ Ἑλλάς πλέον δέν προκειται νά γείνῃ Κράτος, ὅτι ἡ Ἀλβανία θά ἐπεκταθῇ, ὡς τόν Ἄραχθο καί ἔφθαναν ἀπό τά ὄρια τοῦ ὀρθολογισμοῦ.-

Ὑψώνουν τήν ἀλβανική σημαία εἰς Φιλιάτες, καταργοῦν τάς Ἑλληνικάς ἀρχάς μέ ὁλοφώνους τόν Νομάρχη Θεσπρωτίας Βασιλᾶκον, διώχνουν τάς Ἑλληνικάς ἀρχάς, καταρτίζουν τάς Ἀλβανικάς ἀρχάς καί σώματα Ἀστυνομίας, ἐκτελοῦν τά δυναμικώτερα στοιχεῖα τοῦ τόπου, δηώνουν, βιάζουν καί λεηλατοῦν ὁ φανάρι τό 1943, φονεύουν 1000 περίπου κατοίκους καί στέλλουν περισσοτέρους ἀπό 2.000 χιλιάδας στή λίμνη τοῦ Ἀχέροντα, ἀπό τάς στερήσεις καί κακουχίας τῶν χειμώνα τῶν Σουλιώτικων βουνῶν, ὅπου ἐπί 2 χρόνια ἔμειναν οἱ ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ φαναριοῦ καταφυγόντες ἐκεῖ, καί ἐν

γένει ἀπλώνουν εἰς τήν Τσαμουργιάν, τόν ὄλεθρον τήν καταστροφήν καί τήν ἐρήμωσιν .- Τό 1943 ἐκτελοῦν διά τῶν Γεραμῶν 49 προκρίτους Παραμυθιᾶς καί 11 ἐκ τῆς περιεφρείας της, ὅσους καί οποιους ὑπέδειξαν οἱ Μουσουλμᾶνοι .- Εἰς τά Ἑλληνικά χωριά περιφέρεται ὁ θάνατος, ὁ τρόμος ἡ καταστροφή.-

Καί δέν ἀρκοῦνται οἱ Τσάμηδες εἰς τά χωριά τῆς ἐλευθέρας Ἠπείρου.- Τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1944 δύο χιλιάδες ἐξ αὐτῶν κάνουν ἐπιδρομή στά ριζά τῶν Φιλιᾶ ῶν / Τσαμαντᾶ , Μπαμποῦρι Λειᾶ, Πόβλα Λιντίσδα κ.λ.π.) καίουν, σκοτώνουν, ἐρημώνουν καταστρέφουν καί ὕστερα διαβαίνουν τά σύνορα καί συνεχίζουν τόν ὄλεθρον εἰς τάλ Χριστιανικά χωριά τῆς Β. Ἠπείρου ἐν ᾧ τά Ἀλβανικά μένουν ἀνέπαφα καί ἀπείραχτα.- Ἡ σμίνιτσα, τό Καρόκι, τό Περδικάρι, ἡ Γριάσδανη καί ἄλλα ἀφανίζονται.- Προστίθενται καί αὐτά ὡς μαρτύρια, εἰς τήν σωρείαν τῶν καταστροφῶν τῶν Ἀλβανῶν Μπαλίστα καί τῆς Ἀλβανικῆς Τσέτας ποῦ ἔκαμαν αὐτοπρώσωπως, ἤ προεκάλεσαν σκοπίμως νά κάμουν οἱ Γερμανοί καί οἱ Ἰταλοί ...-

Εἶναι ἀπολύτως βεβαιωμένον ὅτι κανείς Ἀλβανοτσάμης δέν ἐσκέφθη καί δέν ἐνήργησεν Ἑλληνικά.- Τό Μπαστίμ τῶν Τιράνων γράφει ἀνακρίβειες.- Ὄχι μόνον δέν ἐπολέμησαν μέ τούς Ἕλληνας καί κατά τῶν Γερμανῶν ἀλλά καί τούς ἐβοήθησαν ὅσον καί οἱ ὁμόφυλοι τῶν οἱ Ἀλβανοί οἱ ὁποῖοι τήν 4 Ἰουλίου τοῦ 1940 , ἐπικυρώσαντες τό 1115/1939 Διάταγμα τοῦ Γεν Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀλβανίας ἐν τῇ Ἀλβανικῇ Βουλῇ γράφουν στήν εἰσηγητική τους ἔκεθεσι....".....Ἡ ἕνωσις τοῦ στέμματος τῆς Σαβοΐας μέ τό στέμμα τῆς Ἀλβανίας ἐπισφραγίζεται μέ αἷμαι καί ὁ πτωχός καί προδομένος Ἀλβανικός λαός μέ τήν βοήθειαν τῆς Ἰταλίας ἔρχεται σέ αἱματηρή σύγκρουσι μέ τήν Ἀγγλίαν καί τήν Γαλλίαν...".-

Ἀκόμη καί τώρα τελευταῖα ποῦ ἀντρλήφθησαν ὅτι ἡ Γερμανία χάνει τόν πόλεμο, καί τώρα ἀκόμη δέν ἐσκέφθησαν μέ ἑλληνική ἀντίληψι .- Εἰς τίς μαχομένες κατά τῶν Γερμανῶν καί Ἰταλῶν ὁμάδες τοῦ στρατηγοῦ Ζέρβα κανένας δέν κατετάγη .- Καί ὄχι μόνον αὐτό ἀλλά καί ἐπολέμησαν τό Ζέρβα παρ' ὅτι ἤξεραν ὅτι ἦτο ὁ στρατός του, ἀνεγνωρισμένος ἀπότο Στρατηγεῖον τῆς Μ. Ἀνατολῆς.- ~~Ἐτάχθησαν μέ τό ΕΑΜ διότι μόνον τό ΕΑΜ τούς ἐνεθουσίαζεν μέ τές διακυρήξεις του, ὅτι δέν πρέπει ἡ Ἑλλάς νά πάρη τήν Β. Ἤπειρο , ποῦ τόσο πανηγυρικά ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἐδεῖ μέσα σέ 30 χτόνια τόσες φορές Ἑλληνική .-~~

Σέ κανέναν δέν μένει πλέον ἀμφιβολία, ὅτι ὄχι μόνον ὁ ἐλευθέρως κυκλοφορῶν εἰς Ἀλβανίαν προδότης...Νουρῆ Ντῖνος ἤ ἡ μικρός ἀριθμός Τσάμηδων , ὡς ὑποστηρίζουν στήν ἀναφορά τους οἱ Τσαμηδες, ἀλλά ὅλοι οἱ Μουσουμᾶνοι Τσαμουργιᾶς ἐσκέπτοντο καί σκεπτονται, ἐνήργουν καί ἀπεφάσιζον ἀνθελληνικά μέ ἔκδηλον ἀντίθεσι πρσος τήν Ἑλλάδα.- Τό ξεύρουν καί οἱ ἴδιοι.- Οἱ αὐτό καί ἔφυγαν ἀπό τήν Ἑλλάδα.- Ἀντελήφθησαν ὅτι θά εἰσήγοντο, ἄν ἔμενον, εἰς δίκην, ὡς δοσίλογοι, ὡς λαβόντες τά ὅπλα κατά τῆς Ἑλλάδος καί κατά τῶν συμμάχων της, ὡς ὑπηρετήσαντες καί βοηθήσαντες τόν ἐχθρόν .- Καί ἀνεχώρησαν ἐκ Τσαμουργιάς οἱ περισσότεροι πρίν ἀποχωρήσουν οἱ Γερμανοί καί οἱ ὑπόλοιποι, ὅσαν προωθήθησαν τά τμήματα τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα πρός Φιλιάτες.- Ἀνεχώρησαν μαχόμενοι διά νά περισώσουν τό πλιάτσικο τό σποῖον συναπεκόμιζον .- Καί διά νά ἐπιτύχουν τοῦτο, ἐζήτησαν ἀπό τόν Ζέρβαν, 29, ερον προθεσμίαν νά

τάχα
σκεφθοῦν ἐὰν θά παραδώσουν τούς λαβόντας τά ὅπλα κατά τῆς Ἑλλάδος, καί ἐν τῷ μεταξύ ἀπεμακρύνθησαν ἀθορύβως ἅπαντες ἐκτός ἐλαχίστων γυναικοπαιδων, πτωχῶν, πρός τά ὁποῖα ἐπεδείχθη ἐκ μέρους τῶν μονάδων τοῦ Ζέρβα, καί ἐνδιαφέρον καί στοργή καί πρόνοια συντηρήσεως καί τροφοδοσίας.-

Ἀφ' οὗ ἐπέτχυον τοῦτο ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογήν τήν Τσάμικην πονηρίαν ἀφ' ἑνός νά μειώσουν τήν ἀνατριαχιστικήν ἐντύπωσιν τῶν ἐγκλημάτων των ἀφ' ἑτέρου νά συγχίσουν, μέ τούς ὁδυρμούς των, ὅπως γράφουν, τόν θρῆνον των Ἑλληνίδων καί των Ἑλληνοπαίδων, εἰς τούς ἀμέτρητους τάφους ποῦ ἄνοιξαν δολοφονικά καί φανατσιμένα οἱ Ἀλβανοτσάμηδες μέσα σέ τρία χρόνια δουλικῆς κατοχῆς.-

Τά κροκοδείλια δάκρυά των δέν πρόκειται νά συγκινήσουν κανένα, ὅπως δέν πρόκειται νά συγκινηῆ ὁ κόσμος ἀπό τούς ὁλοφυρμούς των Γερμανῶν καί των Γερμανίδων,- Διότι εἶναι δάκρυα ὑποκρισίας καί ψευτιᾶς.- Ἡ Τσαμουργία ἔχει νά ἴδη ἀπό τό 1941 Ἕλληνας στρατιώτας καί χωροφύλακας ἀπό τότε ποῦ τούς ἐξεδίωξαν οἱ Τσάμηδες καί τούς ἐντικατέστησαν μέ Ἀρβανίτες Ἐθνοφύλακας.- ποῦ λοιπόν εὑρέθησαν οἱ Χωροφύλακες καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Πλαστήρα ποῦ ἔσφαξαν τόν Μάρτιον τοῦ 1945, τίς 3.000 ποῦ ἔστειλαν δῶθε ; Ὅταν εἰς τάς 25 Μαετίου φθάνει εἰς Ἰωάννινα ὁ Γεν. Διοικητής, ἡ Ἐθνοφυλακή μέχρι τέλους Ἀπριλίου δέν ἀπεμακρύνθη ἀπό τήν πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου, ἡ Ἀστυνομία δέν ἔχει φθάσει κἄν εἰς Ἰωάννινα οὔτε τώρα εἰς δέ τήν Τσαμουργίαν διοικεῖ ἀκόμη τό ΕΑΜ, ποῦ καί πῶς ἐνεφανίσθησαν οἱ Χωροφύλακες καί οἱ Ἐθνοφύλακες; Καί πῶς ἐξετελέσθη τόσος κόσμος ~~ἀπό χωρίς νά ἀναστατωθῆ τό σύμπαν καμάλιστα χωρίς διαμαρτυρίαν τοῦ ΕΑΜ.;~~

Ἐπικαλοῦνται ἀναληθῶς οἱ Μουσουλμᾶνοι Τσαμουργιᾶς φόνους καί ἐκτελέσεις Τσάμηδων .- Τούς διαβεβαιοῦμεν, ἄν καί τό ξέρουν καλά, πῶς δέν συνέβησαν τέτοια πράγματα.- Ὅσοι ἐξετελέσθησαν πέρασαν ἀπό Στρατοδικεῖο ὡς ἔνοχοι ἐσχάτης προδοσίας.- Ἄλλοι ἠθώωθησαν ὅπως ὁ Σουΐπ Τσᾶνες, ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς κ.λ.π.- Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι παλαιά .- Τότε ποῦ δυνατόν νά ἐφινεύθησαν καί ἄλλοι ὅταν ὑπεχώρουν πολεμοῦντες διά νά περισώσουν τά πλιτσικα ποῦ ἀπεκόμισαν ἀπό τίς λεηλασίες των Ἑλληνικῶν χωρίων.- Ἀλλά τί ἦτο δυνατόν νά γείνη ὅταν εἶναι πόλεμος;

Οἱ Μουσουλμᾶνοι κλαίνε σάν ὁ Κροκόδειλος, ποῦ ἐπιδιώκει νά ἐξαπατήση ἀθώους καί ἀνυπόπτους διαβάτας, σάν τά μικρά παιδιά ποῦ κάνουν ζημιές καί γιά νά μή τά μαλώση ὁ δάσκαλος ἀρχίζουν προκαταβολικῶς τίς φωνές καί τά κλάματα.- Λυπούμεθα εἰλικρινῶς διά τήν τακτικήν των .- Δέν ἐξετίμησαν τήν στοργήν τῆς Ἑλλάδος, δέν ἐξετίμησαν τήν ἀδελφική συμβίωσι ποῦ εἶχαν μέ τούς Ἕλληνας Τσάμηδες, δέν ἐξετίμησαν τήν προνομιοῦχο θέσι ποῦ εἶχαν ὡς μειονότης.-

Παρεσύρθησαν ἀπό ἔπαρσι καί ἀπό ἐλαφρότητα εἰς ἀκρότητας καί ἐγκλήματα, ἐφοβήθησαν τήν Ἑλληνικήν Δικαιοσύνην καί ἀνεχώρησαν πέραν των συνόρων, ἀπ' ὁπου ἄρχισαν καί νά παραπονοῦνται καί ν' ἀπειλοῦν καί νά ἐπιτίθενται μέ ἀτάκτους.-

Μέ τήν τ κτική τους δέν ζημιώνουν μόνον τόν εαυτό τους. Ζημιώνουν καί μιά προσπάθεια μεταπολεμικῆς συνεργασίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀλαβανίας, ἡ ὁποία δέν ἀποκλείεται νά εἶναι στενή ἐφ' ὅσον καθαρισθῆ τό ζήτημα τῆς Β. Ἠπείρου καί ἀπο δοθῆ εἰς τήν Ἑλλάδα εἰς τήν ὁποίαν καί ἀνήκει .-Ζημιώνουν καί αὐτήν ταύτην τήν Ἀλβανίαν σ' ἐποχή ποῦ εἶναι ὑποδικος διά τήν θέσιν ποῦ πῆρε ὡς Κράτος εἰς τόν παγκόσμιον πόλεμον .-

Εἶναι καιρός νά θελήσουν νά τό καταλάβουν.- Θά ὠφεληθοῦν πολύ.- Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐρεθιζόμενοι ἀπό μικροί γινόμεθα μεγάλοι, ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί ἀπό μαλακοί σκληροί.- Γιά τόν ψύλλο τήν καῖμε τήν κάπα.- Τό ἀπέδειξαν τόσα γεγονότα τῆς τελευταίας πεντεετίας.- Στά μεγάλα μας ὅμως ἐλαττώματα καί στά μεγάλα μας μειονεκτήματα ἔχομε καί ἕνα ξεχωριστό προτέρημα .- Βεχνᾶμε εὐκολα, πολύ εὐκολα, σάν τά μικρά παιδιά.- Ἐάν δέν μᾶς ἐρεθίζουν οἱ Ἀλβανοί Τσάμηδες καί δέν μᾶς ἀναξέουν τίς πληγές ποῦ μᾶς ἄνοιξαν , φωνάζοντες διαμαρτυρόμενοι καί διαβάλλοντες ,θά ξεχάσωμε γλίγορα ὅ,τι μᾶς ἔκαμαν καί ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίς νά ξαναϊδοῦν τό Τσάμικο... Ἄλλως θά τούς κηνυγοῦν τά ἐγκλήματα τῶν μέχρι τήν Κρόϊα ,ὅπου θά εἶναι ἀσφαλεῖς διότι δέν ὑπάρχει φόβος νά φθάσουν ὡς ἐκεῖ τά Ἑλληνικά Δικαστήρια τῶν δοσιλόγων .-

Ἀθνασίος Κούνδουρος
Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Θεσπρωτῶν

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Συνελάγη ὑπό Χρ. Παπασταύρου καί ὑπεγράφη ὑπό τοῦ η. Ἀθανασίου Κουνδούρου ἐν Πόβλῃ Φιλαδελφίας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

"ΜΠΑΣΚΙΜΗ" ΤΗΣ 10-4-45

"ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ"

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΤΣΑΜΙΔΩΝ

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς μία ὁμὰς Τσάμιδων, ἀποτελουμένη ἀπὸ πρόσφυγας, ποὺ ἔφυγον ἀπὸ τὸν τόπον τους, λόγῳ τῶν διώξεων τῶν ἀντιδραστικῶν καὶ σωβινιστῶν Ἑλλήνων, ἀπηύθυνε πρὸς τὰς συμμαχικὰς ἀποστολὰς παρὰ τῷ Γενικῷ Στρατηγείῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀλβανικοῦ Στρατοῦ, τὸ παρὸν ὑπόμνημα:

Ἡμεῖς, μία ὁμὰς Τσάμιδων, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας ποὺ ἐφύγομεν ἀπὸ τὸν τόπον μας Τσαμουργιάν, ἐπαρχίαν εὑρισκομένην ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων καὶ κατοικουμένην ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴν μειονότητα, ὑποβάλλομεν τὰ κάτωθι πρὸς τὰς συμμαχικὰς ἀποστολὰς:

Ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες μὲ Ἀλβανικὴν Ἐθνικότητα εἰς τὴν Τσαμουργιᾶν, διεμείναμεν εἰς τὰς ἑστίας μας ὡς ἔντιμοι πολῖται, σεβασθέντες πάντοτε τοὺς νόμους τοῦ κράτους καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Ὅτε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μαζὶ μὲ τοὺς Μεγάλους Συμμάχους ἐκήρυξεν τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ Γερμανικοῦ φασισμοῦ, ἡμεῖς, νομοταγεῖς πολῖται, ἁρπάξαμε τὰ ὅπλα καὶ ἐπολεμήσαμε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χύσαντες αἷμα διὰ τὰ κοινὰ ἰδανικά. Στὸν πόλεμον αὐτὸν διὰ τὸν κοινὸν σκοπὸν ἡμεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς Τσαμουργιᾶς ἐδώσαμεν ὁλόκληρα τάγματα καὶ εἶναι πλεῖστοι οἱ νεκροί μας. Ἀλλὰ ὁ Γερμανὸς κατακτητὴς καὶ πειὸ πρῶτα ὁ Ἰταλὸς, ὅπως σὲ κάθε τόπον ποὺ κατέλαβον - Γαλλίαν, Γιουγκοσλαυΐαν, Ἑλλάδα, Ἀλβανίαν κλπ.- ἔτσι καὶ εἰς τὸν τόπον μας βρῆκε στοιχεῖα (ὄργανα) τυφλὰ νὰ τὸ ὑπηρετήσουν. Τοῦτο ἔγινεν εἰς ἕνα πολὺ μικρὸν ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Τσαμουργιᾶς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐγκληματίου Νουρῆ Κενάν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἄνθρωποι εἶναι προδόται ποὺ θὰ τιμωρηθοῦν ἐκεῖ ὅπου θὰ διαπράξει τὰ ἀδικήματα.-

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀφετηρίαν καὶ πρόφασιν διὰ τὴν ἐκδίωξιν ὡς δικαιολογία (ἀφορμὴ) ἐναντίον ὅλων, τοὺς ὁποίους τὸ αἷμα μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν κοινὸν πόλεμον καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχομεν χύσει μαζὶ μὲ τὸν ἀπελευθερωτικὸν στρατὸν τοῦ Ἐ.Α.Σ. εἰς τὴν Ἤπειρον.

Παρ'ὅλα αὐτὰ οἱ σωβινιστικοὶ καὶ ἀντιδραστικοὶ συμμορίαι τοῦ Ζέρβα ὅταν κῆραν τὴν δύναμιν στὰ χέρια τους, ἔδειξαν ἀμέσως στὴν Ἀλβανικὴν μειονότητα τῆς Τσαμουργιᾶς καὶ σκότωσαν, ἔκλεψαν, ἐλεηλάτησαν, λύγησαν, κάψανε ὅσους θέλησαν γιὰ νὰ μὴ ἐμφανισθοῦν πάλι κοντὰ στὶς πε-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ριοχὲς ἐκεῖνες." Ἔτσι στὰς 22 Ἰουνίου 1944 αἱ συμμορίαι τοῦ Ζέρβα ἐκάλεσαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Παραμυθιᾶς στὴν Τσαμουργιὰν ὅλους τοὺς Ἀλβανοὺς τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως, γιὰ νὰ τοὺς κοινοποιήσουν δῆθεν μίαν εἴδησιν ποὺ τοὺς ἀφοροῦσε. Ὁ πληθυσμὸς, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ νήπια, σὰν ἀθῶοι ποὺ ἦσαν, δὲν ὑποπτεύθηκαν τίποτε καὶ πῆγαν ἥσυχοι καὶ ἄδολοι. Τὴν ἑπομένην αἱ συμμορίαι τοῦ Ζέρβα ῥίχτηκαν χωρὶς οἶκτο στὶς γυναῖκες καὶ στὰ παιδιὰ, στοὺς ἄνδρες καὶ στοὺς νέους καὶ ἔσφαξαν κατὰ τὸν πιὸ αἱμοχαρῆ τρόπον περὶ τοὺς 400, ἐβίασεν ὅλες τὶς νέες γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια, πολλῶν ἐξ αὐτῶν τοὺς ἔκοψαν τοὺς μαστοὺς, πολλῶν ἄλλων τοὺς ἔκοψαν τὰ αὐτιὰ καὶ τὰ χείλη καὶ τὶς ἄφησαν ἔπειτα γυμνὲς γιὰ νὰ τὶς κοροϊδεύουν οἱ στρατιῶτες ποὺ δὲν χόρταιναν μὲ αἷμα. Στὴν πόλιν τῆς Πάργας ἔμασαν τοὺς κατοίκους τῆς Ἀλβανικῆς μειονότητος, τοὺς ἔκλεισαν εἰς τὸ φρούριον καὶ ἡ τύχη των μέχρι σήμερον ἀγνοεῖται. Αὐτὸς ὁ Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἶναι ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ σφαγὴ στὸν ἥσυχον πληθυσμὸν τῆς Τσαμουργιᾶς ποὺ πολέμησε μὲ τόσον ἡρωϊσμὸ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δημοκρατίαν ποὺ ὑπεσχέθησαν οἱ Σύμμαχοι καὶ γιὰ τὶς ὁποῖες γίνεται ὁ κοινὸς πόλεμος. Τὸ σφαγεῖον τοῦτο ἦτο ἡ εἴδησις ἡ μαύρη ποὺ ἀπλώθηκε σ'ὅλην τὴν Τσαμουργιὰν καὶ ἔδωσε τὸ σῆμα τῆς φυγῆς, διότι οἱ Σωββινιστικὲς συμμορίες τοῦ Ζέρβα συνέχισαν νὰ σφάζουν χωριὸ μὲ χωριὸ καὶ πόλιν μὲ πόλιν. Καὶ οἱ ἐρωτικοὶ αὐτοῖ πληθυσμοὶ τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια, σὰν σαστισμένα φαντάσμα γιὰ νὰ βροῦν σωτηρίαν. Διωκόμενοι κατὰ πόδι ἀπὸ τὶς σωβινιστικὲς Ἑλληνικὲς συμμορίες, δὲν εἶναι γνωστὸν πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν φυγὴν. Χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ πάρουν μαζὶ τους οὔτε πράγματα, οὔτε ζῶα, οὔτε τὸ παραμικρὸ πρᾶγμα, πάνω ἀπὸ 22.000 ψυχὲς διέφυγον μέσα στὰ Ἀλβανικὰ σύνορα. Ἠσκλάβα τότε ἐμπόλεμος καὶ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν εὑρισκομένη Ἀλβανία, δὲν μπόρεσε νὰ δώσῃ ἀδεμίαν βοήθειαν στοὺς πρόσφυγας αὐτοὺς καὶ ἔμειναν στοὺς τέσσαρας δρόμους, χωρὶς στέγην, χωρὶς στρώμματα καὶ σκεπάσματα στὴν παραλίαν τοῦ πιὸ ἄγριου χειμώνα. Εἶχαν πολλὲς ἀπώλειες ἀπὸ τὶς πρωτοτέλειες καὶ ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἀριθμοῦνται πάνω ἀπὸ 2.000 οἱ ἀποθανόντες εἰς τοὺς δρόμους τῆς Νοτίου Ἀλβανίας ἐντὸς 7 ἑβδομάδων. Ἀλλὰ μέρος ἐτελείωνα μὲ τὰ ἐν ἦτο ἀρκετὸν. Στὶς 14 Σεπτεμβρίου στὴν πόλιν Φιλιάτες ἔχουν ἡ δεύτερη σφαγὴ καὶ ἀπὸ ἕνα μικρὸ ἀριθμὸν Ἀλβανῶν ποὺ ἔχει μείνει ἐφονεύθησαν 373, οἱ περισσότερες παιδιὰ τοῦ γυναῖκες καὶ ἀνεδείχθησαν οἱ Ἕλληνες σωβινισταὶ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν πιὸ μάρμαροι καὶ πιὸ ἅρπαγες ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν. Ἀπὸ τὴν πρώτην σφαγὴν στὴν Παραμυθιὰν μέχρι τοῦ δευτέρου σφαγείου στὶς Φιλιάτες, κάποιος ἔχει μείνει τοῦ πίστευ ἀκόμη ὅτι στὴν Ἤπειρον ὑπῆρχον ἄνθρωποι καὶ ὅτι τὸ τελείωναν οἱ

./.

αἱμοχαρεῖς ὀρέξεις τῶν σωβινιστῶν φοῦ Ζέρβα. Ἀλλὰ τώρα ἔγινε καθαρὰ ἀντιληπτὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει πιὰ ἀνθρώπινη ψυχὴ στὸ σῶμά τους καὶ ἡ μειονότης τῆς Τσαμουριᾶς ἀπεφάσισε νὰ κρυφτῇ καὶ μὲ τοὺς πιὸ χαμένους κατοίκους νὰ βρῇ προστασία στὴν Ἀλβανίαν. Οἱ Τσάμικες οἰκογένειες ποὺ βίχτηκαν στὴν Κέρκυρα, συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ζερβικοῦ καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐφονεύθησαν καὶ ἐσφάγησαν χωρὶς οἶκτο. Οἱ γυναῖκες ἐκρατήθησαν ὡς σκλάβες καὶ ἐβιάσθησαν..-

Οἱ ὀδυρμοὶ ἐκείνων ποὺ περνοῦν τὰ σύνορα, οἱ πόνοι ἐκείνων ποὺ ὑποφέρουν καὶ ζητοῦν δικαιοσύνην καὶ ἀνθρωπισμόν , δὲν μολογοῦνται. Στὴν Ἀλβανία ἔχουν μείνει πολὺ ἄσχημα καὶ μὲ ὅλην τὴν καλὴν θέλησι τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἀντιλήψεως νὰ τοὺς βοηθήσῃ, αὐτοὶ παρόϊδουν τὸ πνεῦμά τους, ἀποθνήσκουν ἀπὸ τὸ κρῦο, ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες, ἀπὸ τὴν πεῖνα. Σήμερα ἔχουν γεμίσει ἕνα μέρος τῆς Νοτίου Ἀλβανίας καὶ αὐτὲς τὶς μέρες ἔφθασαν καὶ εἰς τὸ Βεράτι οἱ 12 οἰκογένειες. Διασπορπίζονται διὰ νὰ ζήσουν, πάσχοντες καὶ ἀποθνήσκοντες. Ἀλλὰ μὲ τόσο δὲν ἦτο ἀρκετὸς Ἐκεῖνοι οἱ Τσάμιδες ποὺ ἔχουν ἀπομείνει κοντὰ εἰς τὰ σύνορα, ὅταν εἶδαν ὅτι ἀπεκατεστάθη ἡ τάξις στὴν Ἑλλάδα καὶ μία δημοκρατικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρισμένη ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, ἦρχισε τὴν ἐξουσίαν της, ἔχοντες καὶ πολλὲς προφορικὲς ὑποσχέσεις ὅτι θὲν θὰ ἐθίγοντο, οὔτε θὰ ἐβλάπτοντο ἀπὸ κανένα, ἀπεφάσισαν νὰ δώσουν τέλους εἰς τὸ δεινά τους καὶ νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὶς ἐγκαταλελειμμένες ἑστίες τους, στὴν γῆ τῶν προγόνων τους, στὴν Τσαμουριά. 3.000 μικροὶ καὶ μεγάλοι, μὲ παιδιὰ καὶ μωρὰ ὅπως ἔχουν φύγει, τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον τοῦ 1945 γύρισαν πάλιν στὴν Τσαμουριὰν καὶ κατ'ἀρχὰς ἔμειναν σύμφωνοι μὲ τὶς ὑποσχέσεις χωρὶς νὰ τοὺς πειράξῃ κανείς. Ἀλλὰ δὲν πέρασαν παρὰ λίγες ἑβδομάδες ὅταν καὶ αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς, ποὺ μόλις εἶχαν ἀρχίσει νὰ δουλεύουν τὰ χωράφια καὶ τὰ γαΐδια των, ἔγιναν θύματα ὑπιθέσεων ἀπὸ τοὺς ἀντιδραστικοὺς Ἕλληνας σωβινιστὰς ἐν στολῇ, χωροφύλακας καὶ ἀνθρώπους τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ τὴν πρώτη τοὺς ἅρπαξαν τὰ πράγματά τους καὶ τὰ ζωντανά τους, ἐβίασαν τὶς λεγομένες γυναῖκες στοὺς ἀνθρώπους ποὺ μὲ τόσους κόπους μπόρεσαν νὰ σώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀνθρώπους ἄοπλους καὶ ἀθώους, ἀριθμοὺς ἀπὸ 3000, ἐκ τῶν ὁποίων μπόρεσαν νὰ γλυτώσουν μόνον λίγες οἰκογένειες ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὰ σύνορα.

Ἡ τελευταία αὐτὴ σφαγὴ ἔδωσε τὸ τελείωμα στὴν Ἰστορίαν καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξομοιωθῇ μόνον μὲ ἐκείνην τῶν Γερμανῶν στὸν Πολωνίαν ἐστοίχισε στοὺς Τσάμιδες περίπου [illegible] ψυχές, πεθαμένους μὲ τὶς λόγχες καὶ πολυβοληθεῖσες ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ ἀντιπάλου. Ἀκόμη σήμερα, οἱ

They had taken part in an expedition of the Germans against the Phanari area, which they burned down after they had plundered and carried away the enormous wealth of that rich area.

Thousands of men were taken to concentration camps, hundreds were killed and many women weretaken to the harems of the Beys of Tsamourghia.

Although Greek citizens the Italians and Germans supplied with arms all men from the age of 12 to 70 and these men formed separate units and turned their arms of assassins against their country.

They have burned down in addition to the 24 villages of Fanari and the villages of Kryoti, Velliani, Prodromi, Zevochori, Aghios Nikolaos, Selliani, Tsourilla, Petrovitsa, Karytiani, Postiani, Mantjari Paleochori and others.

They assassinated over 100 Thesprotians, as well as Macedonians and Epirotes which were induced to enter their area for the purpose of buying olive oil and olives.

They have taken part in the expedition of the Germans against Pogani and the Greek forces of resistance in Epirus and Thessaly.

The attitude of the Greeks, towards these Tsamis, antifacists of the last minute for which the Albanian Propaganda is making such a fuss, who commiteed all these crimes and have actually taken part in the assassination of the 49 leading inhabitants of Paramythia, was the following.

Long before 1943 a circular widely circulated in Tsamourghia drew the attention of Turkotsamis to their action of assassinating christians and asked them to put an end to such action (Proclamation of the officer in charge of II Office of General Headquarters Middle East) and the so/called Antifacists replied then with inpudence that they do not wish to leave the Axis as they believed in its Victoryas a result of which they hoped to extend Albania to the South.

On the 26th of June 1944 Paramythia was liberated by Greek Patriots, who for two days repulsed successfully an attempt by the Germans and Tsamis to reoccupy the town.

After the Occupation of Paramythia was firmly established the Command of the division of Greek Patriots started pourparlers with a committee composed of Muslims from the villages surrounding Igoumenitsa and Mazarakian for the purpose of laying down their arms and for the safeguarding of the honour, lire and prosperity of all those who were not responsible for crimes against the Greek

Of these conversations which lasted over a week, not only the Allied Mission stationed at Paramythia was aware but also Captain John (Scotchman) and Captain Rodgers (American) with their inter-

./.

preters, were members of the Commission.

But the Turkotsamis proved to be cleverer than the members of the Committee for by their conversation they simply intended to gain the necessary time for the removal of their belongings and their families to a safe place, whcih at that time was considered the Filiates area on the boundary line of Albania.

And only at the last meeting fixed, when the English and America Captains had to wait for two hours, their real aims became apparent when a Tsamis Agricultural guard shouted from a distance to the Anglo-American-Greek Commission that the "Committee is not coming" and that "if the patriots wish they can attack us now when more Germans have arrived at Igoumenitsa."

Naturally after a few days operations were started by the Gre Patriots on the one part and by the Germans and Turkotsamis on t other part. Igoumenitsa was occupied, about 150 Germans were taken prisoners, the works at the port of Igoumenitsa which were mined were saved from destruction and all the Greek element was returning to the area of Igoumenitsa and Filiates from which they wer forcibly outsted.

Those of the Trukotsamis that remained in Thesprotia, and there are many families, are now enjoying under Greek Administration of all the privileges of equality and are on the same legal standing.

An example of this treatment and behaviour not only of the Greek State but also of the Greek Patriots is the following:

When the 10th division of EDES committed for trial a leading Turk of Paramythia (Fantil Bakos) who was taken prisoner, he was not only acquitted but also the inhabitants have rendered him all possible assistance in order to reassure him that he need not have any fear in future. The same thing happened after a while at Filiates. Other Turkotsamis were certainly sentenced for having committe crimes and massacres, but the Greek Court-martial did not hesitate to sentence also to death and to execute a Greek christian. This proves that even at the time when the Greek Patriots ruled over the area justice was administered in an impartial manner.

Where can the Albanian propaganda find that the Turkotsamis who have taken refuhe in Albania are victims of the Greek facist policy?

Is it because the Patriot forces had sent safely, when requeste 200 women and children from Paramythia to Igoumenitsa? or is it because a group of 7-8 Turkotsamis arrested in Paramythia were safely conducted to Albania via Jannina?

However, we Thesprotians are not opposed to the repatriation of the Tsamis and we also firmly believe that the Government of

./.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α ΠΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.118

the Country will have no objection to this.It would be desirable if all Tsamis returned from Albania,Because they would then have to face the justice of their country,which they had intended to make the prey of the repacious intentions of the Albanians.But they must have no illusions that the State will grant them particular protection.Criminals should be punished and an exemplary punishment should be meted out.

This,no doubt,they know best,the Turkotsamis themselves,and th is why they avoid to raise the question of their repatriation,-as I am in a position to know-,but they are not also pleased with th fuss made by the Albanian propaganda.Because they know how they behaved at Tsamourghia and they know also that if they return, they will have to face the unplacable justicw of their country.

The creation of commotion in connection with them is only an act of political exploitation.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΟΘΕ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Η ΤΣΙΑΜΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στίς 23-9-45 στόν Αθλῶνα ἔγινε τό πρῶτο συνέδριο τῶν Τσιάμιδων προσφύγων στήν Ἀλβανία, πού διώχτηκαν ἀπό τή Ζερβική μανία καί θηριωδία. Στό συνέδριο πῆραν μέρος 98 ἀντιπρόσωποι, 60 προσκεκλημένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, τοῦ Δημοκρατικοῦ μετώπου, τῆς Νεολαίας, τῆς γυναίκας τῶν συνδικάτων ἀκόμη καί ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων Ἀγγλίας Σοβιετικῆς Ἕνωσης, Ἡνωμένων πολιτειῶν, Γαλλίας, Γιουγκοσλαυΐας καί τῆς Οὐνρα.

Στήν πρώτη συνεδρίαση τοῦ Συνεδρίου ἔγινε μιά μικρή εἰσήγηση γιά τή σημασία τοῦ συνεδρίου στή σημερινή ἐξέλιξη τῶν διεθνῶν γεγονότων. Μετά τήν εἰσήγηση χαιρέτησαν τό συνέδριο ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων. Εἶναι χαρακτηριστικά τά λόγια τοῦ Μειονοτικοῦ Μιχάλη Γιώργη.-

Μπροστά σέ Σᾶς πού σφαχτήκατε ἀπό τούς Νεοέλληνες Φασίστες καί ζήσατε αὐτή τή (περιπέτεια) τραγική περιπέτεια σᾶς μιλεῖ ἕνας Ἕλληνας τῆς λεύτερης Ἑλληνικῆς Μειονότητας στήν Ἑλληνική γλῶσσα χωρίς φόβο .-

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Νομοῦ Ἀργυροκάστρου Πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀχίλ Τσόκα μεταξύ τῶν ἄλλων τόνισε καί τά ἑξῆς.

Ὁ Νομός Ἀργυροκάστρου ἄκουσε πρῶτος τίς σπαραχτικές φωνές τῶν ἀδελφῶν Τσάμηδων, ὅταν χτυπήθηκαν ἀπ' τίς ξυφολόγχες τῶν Ζερβικῶν καί τοῦ Πλαστήρα.-

Ἐμεῖς πρῶτοι ἀκούσαμε τίς φωνές τῶν (ἀθεάτων) μικρῶν Τσάμηδων πού σφίζονταν σάν τ' ἀρνιά μπροστά σέ μάτια τῶν Μανάδων τους. Εἴδαμε ἀνάγλυφη ζωγραφισμένη τήν μεγάλη τραγωδία στά πρόσωπά τους.- Πονέσαμε γιά τήν γύμνια τους, τή ξυπολησιά τους τήν ὀρφάνεια τους καί τούς δεχτήκαμε στήν ἀγκαλιά μας. Ὁ λαός μας μοίρασε τή μπουκιά μαζί τους. .-

Τό ἀπόγευμα συνέχισε ἡ δεύτερη συνεδρίαση. Τό λόγο τώρα ἔχει ὁ πρόεδρος τῆς ἀντιφασιστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Τσάμηδων, συν. Βεΐπ Ντέμη. Ὁ Συν. Πρόεδρος μέ συγκεκριμένα στατιστικά στοιχεῖα ξετύλιξε τή Τσάμικη τραγωδία τοῦ Ἰουνη τοῦ 1944. Ἡ ἀγριότητα τῶν Σερβικῶν σέ βάρος τῶν Τσάμιδων ξεπερνάει κάθε προηγούμενο στήν Ἱστορία. Οἱ ὁμαδικές σφαγές, οἱ φόνοι ἔγγυων γυναικῶν, οἱ ἀτιμάσεις, οἱ κατακρεουργήσεις μέ μιά λέξη τά ἀνήκουστα βασανιστήρια συγκίνησαν ὅλους τούς ἀντιπροσώπους τοῦ Συνεδρίου. Τελειώνοντας ἡ δεύτερη συνεδρίαση, ὅλα τά μέλη τοῦ Συνεδρίου μέ ἐπικεφαλῆς τούς ἀντιπροσώπους τῶν Συμμάχων ἔκαμαν μιά μεγάλη διαδήλωση στούς δρόμους τοῦ Ἀργυρόκαστρου. Πίσω ὁ λαός ἀκολουθοῦσε κι ἔτσι ἡ διαδήλωση πῆρε μαζικό χαρακτῆρα. Τά συνθήματα πού δονοῦσαν τήν ἀτμόσφαιρα ἦσαν.

Θέλουμε ἀποκατάσταση.

Κάτω ὁ νεοφασισμός τοῦ Βουλγαρη. Ζήτω ἡ δημοκρατική Ἑλλάδα, Ζητοῦμε ἀναγνώριση τῆς Δημ. Ἀλβανικῆς Κυβέρνησης.-

Στήν τρίτη συνεδρίαση ἔγιναν ἐρωτήσεις καί προσθέσεις. Πολλοί ἀντιπρόσωποι μίλησαν γιά τό μαρτυρολόγιο τῶν Τσάμηδων καί γιά τή βοήθεια πού πῆραν ἀπ' τόν Ἀλβανικό λαό.

Στήν τετάρτη συνεδρίαση ἔγιναν ἐκλογές καί βγῆκε ἐπταμελές συμβούλιο.

Τό Συνέδριον ἐνέκρινε ψήφισμα πρός τούς Συμμάχους Ἀρχηγούς Στάλιν, Ἄτλυ, Τρούμανσκάϊ Ντέ Γκώλ τόν Στρατ. Τίτο. Τά αἰτήματα τῶν ψηφισμάτων ἦσαν τρία. 1ξ Ἐπιστροφή τῶν Τσάμηδων στόν τόπο τους.- 2/. Ἴσα δικαιώματα μέ τόν Ἑλληνικό λαό καί ἐγγύηση γιά τίς περιουσίες τους καί 3/. Παράδοση ὅλων τῶν Ἑλληνοτσάμηδων ἐγκληματιῶν Σέρβα, Νουρί Ντέμα κ.λ.π..-

ΧΡ. Σ.
ΒΟΥΛΗ
ΤΗΛ. 64.64.000 - 621.148

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 846

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1946.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Πρός

Τό ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον

Ἔνταῦθα

Διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17568 ἐ. ἔ. ἐγγράφου σας, ἀπευθυνθέντος πρός τό ἐνταῦθα Κεντρικόν Γραφεῖον Ἐγκληματιῶν Πολέμου, ἐζητήσατε ὅπως ἐνεργηθῇ, παρά τοῦ Γραφείου τούτου, εἰδική ἔρευνα ἐν σχέσει μέ τά ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν (Τζάμηδων) διαπραχθέντα εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν κατοίκων Θεσπρωτίας ἐγκλήματα πολέμου καί ἐν γένει διαπιστωθῇ ἡ ἔκτασις τῆς ὑπό τούτων παρασχεθείσης εἰς τούς κατακτητάς (Ἰταλούς καί Γερμανούς) βοηθείας καθ' ὅλην τόν χρόνον τῆς ὑπό τούτων στρατιωτικῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος.

Καίτοι ἀπό τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Γραφείου Ἐγκλημάτων Πολέμου, συμφώνως ἄλλως πρός τάς διατάξεις τοῦ ὀργανικοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 384 νόμου καί τῆς ὑπ' ἀριθμ. 73 Συντ. Πράξεως, ἡμεῖς ὡς Διευθυντής τοῦ Γραφείου, εἴχομεν παραγγείλει τάς ἐν Ἠπείρῳ ἀνακριτικάς ἀρχάς διά τήν διενέργειαν σχετικῶν ἀνακρίσεων, ἐν τούτοις, διότι ἐκ τῶν ἐπιστραφεισῶν εἰς τό ἡμέτερον Γραφεῖον περαιωμένων ἀνακριτικῶν παραγγελιῶν, δέν παρείχετο ὁλοκληρωτική ἡ εἰκών τῆς ἐκτάσεως τῶν διαπραχθέντων, ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν, εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων ἐγκλημάτων, εἰκότως δέ τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακριτική προσπάθεια εἶχε διεξαχθῇ, διά τῆς κατά τό μετζον μέρος ἀπασχολήσεως σχετικῶς καί τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν καί εἰδικῶν Δικαστηρίων τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 Συντακτικῆς Πράξεως (Δοσιλόγων), ἐνομίσαμεν ἡμᾶς ὑποχρέους, ἀποβλέψαντες εἰς τήν σοβαρότητα τοῦ ἀπασχολοῦντος τήν ὁμετέραν ὑπηρεσίαν ζητήματος, νά μεταβῶμεν αὐτοπροσώπως εἰς Θεσπρωτίαν, τό μέν ἵνα δι' αὐτοπροσώπου ἐρεύνης, διά τῆς σχηματισθησομένης, παρ' ἡμῶν, ἐνιαίας δικογραφίας, παρασχεθῇ πλήρης ἡ εἰκών τῶν ὑπό Τουρκαλβανῶν, ἡμεδαπῶν καί ἀλλοδαπῶν, διαπραχθέντων ἐγκλημάτων, περαιτέρω δέ ἵνα διά τῆς ἐπίσης παρ' ἡμῶν τῶν ἰδίων ἐξετάσεως τῶν ὀλίγων ἀπομεινάντων ἐν Θεσπρωτίᾳ ὁμοθρήσκων των, ἐξακριβωθῶσι τά αἴτια τῆς ὡς ἄνω ὁμολογουμένως ἐκπληκτικῆς τῶν Τουρκαλβανῶν, Ἑλλήνων ὑπηκόων, συμπεριφορᾶς. Καί καθ' ὅσον μέν' αφορᾷ τήν ἀνακριτικήν ἡμῶν προσπάθειαν διά τήν διαπίστωσιν τῶν ὑπό ταύτων διαπραχθέντων ἐν Ἠπείρῳ ἐγκλημάτων, τό ἔργον ἡμῶν κατέστη ὁμολογουμένως εὐχερές, τό μέν διότι ἡ Γενική Διοίκησις Ἠπείρου εἶχε λάβει τήν πρωτοβουλίαν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 7656 διαταγῆς της, ἀπό τοῦ Ἰουνίου 1945, νά συστήσῃ Ἐπιτροπήν, ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἥτις διά τῆς ἀπό 24/10/45 ἐκθέσεώς της, ὡς ἐπί τό πολύ, ἐπί ἀνακριτικῶν ὑποθέσεων, στηριζομένης καί πρός τήν αὐτήν ἀρχήν ὑποβληθείσης, ἠδυνήθη νά προσδιορίσῃ δι' ὀνομαστικῶν καταστάσεων, κατά χωρία, καί ἐπαρχίας, συντεταγμένων, α) σχεδόν πάντας τούς ὑπό γνωστῶν Τουρκαλβανῶν φονευθέντας Ἕλληνας, τόν ἀριθμόν τῶν ἐμπρησθεισῶν οἰκιῶν καί τῶν ἄλλων εἰς πράγματα γενομένων ζημιῶν, τό δέ διότι τό Εἰδικόν Δικαστήριον Δοσιλόγων Ἰωαννίνων, ἐργασθέν συντόνως, εἶχε δυνηθῇ μέχρι τῆσεις Ἰωάννινα ἀφίξεώς μου, νά περαιώσῃ τάς περισσοτέρας σχηματισθείσας κατά Τουρκαλβανῶν (Τζάμηδων), ἐπί παραβάσει τῆσως ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως, δικογραφίας, ἐξ ὧν, δικαστικῶς πλέον, διεπιστοῦτο καί ὁ ἀριθμός τῶν εἰς βάρος τῶν συγχωρίων των Ἑλλήνων διαπραχθέντων ἐγκλημάτων καί ἡ ἔκτασις τῆς, ὑπό τῶν ἰδίων, παρασχεθείσης εἰς τούς κατακτητάς ἀπό τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου συνδρομῆς, οὕτω ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καί ἐξ ὅσων ἡμεῖς προσωπικῶς ἠδυνήθημεν νά διαπιστώσωμεν συνάγονται τά ἀκόλουθα:

α) Ὅτι ἀπό τῆς 28/10/40 μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐξ Ἑλλάδος, ἐφονεύθησαν ὑπό Τουρκαλβανῶν, εἴτε καί παρά τῶν Γερμανῶν καί Ἰταλῶν, ὑποδείξει τῶν πρώτων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἠγουμενίτσης 150 πρόσωπα (ὅρα συνημμένην κατάστασιν), ἰσάριθμοι δέ ἐξηφανίσθησαν, ἐν οἷς δέον νά τύχωσι ἰδιαιτέρας μνείας οἱ φόνοι ἐν Ἠγουμενίτσῃ τοῦ Νομάρχου Βασιλάκου καί τοῦ Ταμιακοῦ ὑπαλλήλου Οἰκονομίδη ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ ταύτης, δια-

πραχθέντες, τοῦ μέν πρώτου τήν 19 Σ/μβρίου 1942 ὑπό τοῦ Τουρκαλβανοῦ 'Αμέρ Τελχᾶ, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Χατζέ Ρατζάπ, Μουσουλμάνου ἡγήτορος τῆς Περιφερείας 'Ηγουμενίτσης, τοῦ δέ δευτέρου τήν 6ην Μαΐου 1943 ὑπό τῶν Μουσουλμάνων Ραφάτ Τζαμάλη καί Καραμάν Χιλμῆ.

β) Ὅτι κατά τήν αὐτήν ἐποχήν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπαρχίᾳ ἐσημειώθησαν αἱ ἀκόλουθοι εἰς πράγματα καί ζῶα καταστροφαί ὑπό τῶν Μουσουλμάνων, τῇ ἀδρᾷ τῶν Γερμανῶν καί 'Ιταλῶν συνδρομῇ διαπραχθεῖσαι. 'Εν τῇ Κοινότητι Κ η ρ α μ ί τ σ η ς ἐπυρπολήθησαν 2 σχολεῖα, 2 κοινοτικά καταστήματα καί 30 οἰκίαι, διηρπάγησαν δέ 1.500 αἰγοπρόβατα, 47 βώδια ἀροτριῶντα, 16 ἄλλα ζῶα, 10.000 ὀκ. τροφίμων, 75.000 ὀκ. εἰδῶν του 'Ερυθροῦ Σταυροῦ προοριζομένων διά τήν διανομήν εἰς τόν πληθυσμόν, 2) ἐν τῇ Κοινότητι Μαμουνίου, διηρπάγησαν ὑπό τῶν 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 350 αἰγοπρόβατα, 2 βόες, ἀροτριῶντες, 1.000 ὀκ. τροφίμων καί πολλά ἔπιπλα καί σκεύη, 3) ἐν τῇ Κοινότητι Ραβένης διηρπάγησαν ὑπό των 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 2.000 αἰγοπρόβατα, 60 ἀροτριῶντα βώδια, 8.000 ὀκ. τροφίμων καί 4.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς ὡς καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος. Κατεστράφη ὑπό τῶν ἰδίων τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 4) ἐν τῇ Κοινότητι Κοκκινιᾶς, διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων μετά 'Ιταλῶν καί Γερμανῶν, τά κάτωθι εἴδη: 400 αἰγοπρόβατα, 20 ἀροτριῶντα βώδια, 5.000 ὀκαδ. τροφίμων, 25.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, ὡς καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος. Κατεστράφη ἐπίσης μερικῶς ὑπό τῶν ἀνωτέρω, τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 5) 'Εν τῇ Κοινότητι Βαβουρίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν, Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων, τά κάτωθι εἴδη: 1.000 ὀκ. τροφίμων καί 2.000 εἰδῶν νομῆς. 'Επίσης κατεστράφη μερικῶς τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος ὑπό τῶν ἀνωτέρω. 6) 'Εν τῇ Κοινότητι Παλαιοχωρίου (Συνοικισμός Βίλλιας), διηρπάγησαν ὑπό τῶν Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν, 80.000 ὀκ. τροφίμων, 20.000 ὀκάδ. εἰδῶν νομῆς, 600 αἰγοπρόβατα, 6 ἀροτριῶντα, ὡς καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη 28 οἰκιῶν καί 2 ὑδρομύλων. 'Επίσης κατεστράφησαν 39 οἰκίαι ὑπό τῶν ἀνωτέρω. 7) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αραβοσίβας, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 3.000 ὀκάδ. τροφίμων, 300 αἰγοπρόβατα, 4 ἵπποι, ὡς καί μερικά ἔπιπλα καί σκεύη ἀπό μερικάς οἰκίας. 8) 'Εν τῇ Κοινότητι Νεροχωρίου καί Κοκκινολιθαρίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 12.000 ὀκάδ. εἰδῶν τροφίμων καί 15.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς. 'Επίσης ὑπό τῶν ἀνωτέρω καί ἐπί πλέον ὑπό τῶν Γερμανῶν, μεθ' ὧν συνεργάζοντο οἱ 'Αλβανοί ἄτακτοι, 1.000 αἰγοπρόβατα, 22 βώδια ἐξ ὧν 10 ἀροτριῶντα καί τινα ἔπιπλα καί σκεύη 5 οἰκιῶν. 'Εξ ἄλλου κατεστράφησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί 'Αλβανῶν ἀτάκτων 2 σχολεῖα καί μία ἐκκλησία. 9) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αχλαδιᾶς, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλων, Γερμανῶν καί ἀτάκτων Μουσουλμάνων συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν, 15.000 ὀκ. τροφίμων, 2.000 ὀκ. εἰδων νομῆς, 200 αἰγοπρόβατα, 20 βώδια ἐξῶν 10 ἀροτριῶντα, 20 φορτηγά ζῶα καί τινα ἔπιπλα καί σκεύη 10 οἰκιῶν. Κατεστράφη ὑπό τῶν ἰδίων τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 10) 'Εν τῇ Κοινότητι Πηγαδιλίου, διηρπάγησαν ὑπό τῶν Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων συνεργαζομένων μετ' αὐτῶν 100.000 ὀκ. εἰδῶν τροφίμων, 30.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 2.000 αἰγοπρόβατα, 52 βώδια ἀροτριῶντα, 15 φορτηγά ζῶα καί ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη των κατοίκων τῆς Κοινότητος. 'Επίσης ἐπυρπολήθησαν ὑπό τῶν 'ανωτέρω 40 οἰκίαι, 20 καλύβαι καί 2 σχολεῖα της Κοινότητος. 11) 'Εν τῇ Κοινότητι Γλούστης, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 3.000 ὀκ. εἰδῶν τροφίμων, 3.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 150 αἰγοπρόβατα, 5 βώδια ἀροτριῶντα, 8 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 7 οἰκιων καί 2 καταστημάτων. 12) 'Εν τῇ Κοινότητι Κωστάνης, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν, Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 10.000 ὀκάδ. τροφίμων, 500 αἰγοπρόβατα, ὡς ἐπίσης τά ἔπιπλα καί σκεύη ἁπάντων των κατοίκων τῆς Κοινότητος. 13) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αγίου Νικολάου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 40.000 ὀκ. τροφίμων, 15.000 ὀκαδ. εἰδῶν νομῆς, 1.000 αἰγοπρόβατα, 11 βώδια, ἐξ ὧν 7 ἀροτριῶντα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 70 οἰκιῶν καί τά ἐμπορεύματα 4 καταστημάτων. 14) 'Εν τῇ Κοινότητι Σιδερῆς διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλμάνων 70.000 ὀκ. τροφίμων. 'Επίσης ὑπό Γερμανῶν, 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 1.200 αἰγοπρόβατα, 12 βώδια ἐξ ὧν 11 ἀροτριῶντα, 12 φορτηγά ζῶα, ἐν μέρει τά ἔπιπλα καί σκεύη ἁπάντων των κατοίκων τῆς Κοινότητος καί τελείως τό περιεχόμενον δύο παντοπωλείων. 15) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αγίων Πάντων ἐνεπρήσθησαν 14 οἰκίαι ὑπό Γερμανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων, διηρπάγησαν δέ ὑπό των ἰδίων 25.000 ὀκάδ. τροφίμων, 10.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 400 αἰγοπρόβατα, 7 βώδια ἀροτριῶντα, 12 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 60 οἰκιῶν. 16) 'Εν τῇ Κοινότητι 'Αγίου Βαβουρίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 12.000 ὀκάδ. τροφίμων, 7.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 170 αἰγοπρόβατα, 2 βώδια ἀροτριῶντα, 2 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη 45 οἰκιῶν καί ἑνός σχολείου. 17) 'Εν τῇ Κοινότητι Κουρεμαδίου, διηρπάγησαν ὑπό 'Ιταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλμάνων 300 ὀκ. τροφίμων, 2.000 ὀκ. εἰδῶν νομῆς, 100 αἰγοπρόβατα καί 2 βώδια

ἀροτριῶντα. Κατεστράφησαν ὑπό τῶν ἰδίων ἡ ἐκκλησία καί τό σχολεῖον τῆς Κοινότητος. 18) Ἐν τῇ Κοινότητι Τσαρακληµανίου διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων 15.000 ὀκ. τροφίµων, 18.000 ὀκ. εἰδῶν νοµῆς, 200 αἰγοπρόβατα, 2 φορτηγά ζῶα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη ὅλων τῶν οἰκιῶν τῆς Κοινότητος, µιᾶς ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου καί ἑνός παντοπωλείου. 19) Ἐν τῇ Κοινότητι Λύκου διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων 30.000 ὀκ. τροφίµων, 15.000 ὀκ. εἰδῶν νοµῆς, 1.000 αἰγοπρόβατα, 14 βώδια ἐξ ὧν 8 ἀροτριῶντα, 3 φορτηγά καί τά ἔπιπλα, σκεύη καί ὁ ρουχισµός ὅλων τῶν οἰκιῶν τῆς Κοινότητος. Ἐπίσης ὑπό τῶν ἰδίων κατεστράφη τό σχολεῖον καί ἐλεηλατήθη ἐν παντοπωλεῖον. 20) Ἐν τῇ κοινότητι Λίστης διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων 30.000 ὀκ. τροφίµων, 5.000 ὀκ. εἰδῶν νοµῆς, 2.000 αἰγοπρόβατα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη ὅλων τῶν οἰκογενειῶν ὡς καί τό περιεχόµενον ἑνός παντοπωλείου. 21) Ἐν τῇ Κοινότητι Βορτοπίων διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων 2.000 ὀκ. τροφίµων, 7.000 ὀκ. εἰδῶν νοµῆς, 500 αἰγοπρόβατα , 18 βώδια, ἐξ ὧν τά 15 ἀροτριῶντα καί τά ἔπιπλα καί σκεύη ὅλων τῶν οἰκογενειῶν τῆς Κοινότητος. 22) Ἐν τῇ Κοινότητι Φιλιατῶν, κατά τήν εἰσβολήν τῶν Ἰταλικῶν στρατευµάτων κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1940, ἅπασαι αἱ οἰκίαι καί τά ἐµπορικά καταστήµατα τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ὑπέστησαν τελικήν καταστροφήν ἐκ µέρους τῶν Ἰταλῶν καί τῶν συνεργαζοµένων µετ' αὐτῶν Μουσουλµάνων Τσάµηδων. Ἐπίσης διηρπάγησαν ὑπό τῶν ἰδίων ἅπαντα τά ποίµνια, ἐµπορεύµατα, τρόφιµα ὡς καί ἤδη ἱµατισµοῦ τῶν κατοίκων . Τά ὡς ἄνω ποίµνια καί διαρπαγέντα εἴδη µετεφέρθησαν κατά τήν Ἰταλικήν ὑποχώρησιν εἰς Ἀλβανίαν. 23) Ἐν τῇ Κοινότητι Ἀραχώβης, τήν 15 Ἰουνίου 1941 διηρπάγησαν παρά Μουσουλµάνων 500 αἰγοπρόβατα. Τόν Νοέµβριον τοῦ 1943 διηρπάγησαν παρά τῶν Μουσουλµάνων Ἰζέτ Ριζᾶ Ντόνες, Τεφίκ Ζενέλ, Σεντικήκ Τζαφέρ, Ἀλῆ Μπένες, Σελήµ Νταλίπ καί Μουσᾶ Χατζῆ, 8.000 ὀκάδ. τροφίµων. 24) Ἐν τῇ Κοινότητι Φατηρίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλµάνων 800 αἰγοπρόβατα, 60 ζῶα µεγάλα καί 12.000 ὀκ. τροφίµων. 26) Ἐν τῇ Κοινότητι Πόβλας διηρπάγησαν ὑπό Ἰταλῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων 80 ζῶα φορτηγά. 27) Ἐν τῇ Κοινότητι Δειᾶς ὑπό Γερµανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων διηρπάγησαν τήν 18-4-44 70 οἰκίαι, αἵτινες ἀργότερον ἐπυρπολήθησαν ὑπ' αὐτῶν. 28) Ἐν τῇ Κοινότητι Ἀσπροκλησίου, ὁλόκληρος ἡ Κοινότης, ἀποτελουµένη ἐξ 80 οἰκιῶν, ἀπετεφρώθη τήν 20-4-44, µετά ὁλοσχερῆ λεηλασίαν ὑπό Γερµανῶν καί ἐνόπλων Μουσουλµάνων. 29) Ἐν τῇ Κοινότητι Σκουπίτσας, διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλµάνων 15.000 αἰγοπρόβατα, 200 βώδια, 500 ἡµίονοι καί 50.000 ὀκ. τροφίµων. 30) Ἐν τῇ Κοινότητι Παλαιοχωρίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλµάνων 2.500 αἰγοπρόβατα, 120 µεγάλα ζῶα, 1.500.000 ὀκάδ. τροφίµων καί ρουχισµός ἀξίας 600 ἑκατοµµυρίων δραχµῶν. 31) Ἐν τῇ Κοινότητι Γόλας διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλµάνων 1.500 αἰγοπρόβατα, 200 µεγάλα ζῶα καί 5.000 ὀκάδ. τροφίµων. 32) Ἐν τῇ Κοινότητι Παλαιοκλησίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλµάνων 2.500 αἰγοπρόβατα, 300 ζῶα µεγάλα, 55.000 ὀκ. τροφίµων. 33) Ἐν τῇ Κοινότητι Πηγαδολίου διηρπάγησαν ὑπό ἐνόπλων Μουσουλµάνων 2.200 αἰγοπρόβατα, 400 ζῶα µεγάλα καί 300 ὀκ. τροφίµων. 34) Ἐν τῇ Κοινότητι Γηροµερίου διηρπάγησαν ὑπό συµµορίας τριακοσίων ἐνόπλων Μουσουλµάνων ἐκ Φιλιατῶν µέ ἐπί κεφαλῆς τόν Χατζῆ Χάµω Νίνα, Κιανῆ Μπράχον καί Τεφίκ Κροµµύδα, περί τά 500 αἰγοπρόβατα καί 4 ἵππους.

Οὕτω ἐν συνόλῳ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Θυάµιδος (Ἠγουµενίτσης) ἐπυρπολήθησαν 5 σχολεῖα, 2 κοινοτικά καταστήµατα, 1 ἐκκλησία, 233 οἰκίαι, διηρπάγησαν ἅπαντα τά ἔπιπλα καί σκεύη τῶν οἰκιῶν ὀκτώ ὁλοκλήρων χωρίων καί 388 µεµονωµένων οἰκιῶν, διηρπάγησαν ἐπίσης τά εἴδη ἁπάντων τῶν καταστηµάτων ἑνός χωρίου ὡς καί ὀκτώ µεµονωµένων καταστηµάτων, ρουχισµός ἀντιπροσωπεύων ἀξίαν 600 προπολεµικῶν ἑκατοµµυρίων δραχµῶν, ἅπαντα τά εἴδη 2 σχολείων, µιᾶς ἐκκλησίας καί 2 παντοπωλείων. Ὡσαύτως διηρπάγησαν 31.570 αἰγοπρόβατα, 1.766 ζῶα φορτηγά, 314 βόες, ἀροτριῶντες, 2.500.000 ὀκ. δηµητριακῶν καρπῶν καί ἄλλων τροφίµων καί 185.000 ὀκάδων εἰδῶν νοµῆς.

Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Παραµυθιᾶς ὑπό τῶν Μουσουλµάνων τῇ συνδροµῇ τῶν Γερµανῶν καί Ἰταλῶν ἐφονεύθησαν 201 χριστιανοί (ὅρα τήν συνοδεύουσαν τήν παροῦσαν ὀνοµαστικήν κατάστασιν) καί ἐπυρπολήθησαν ἐξ ὁλοκλήρου 19 κοινότητες, ἤτοι 1) ὁ Συνοικισµός Σιαµιταίων Ἁγ. Νικολάου Παραµυθιᾶς, 2) Καρυοπίου, 3) Βέλιανης, 4) Προδροµίου, 5) Ζερβοχωρίου, 6) Γαρδικίου, 7) Κόϊνας, 8) Γλυκύ - Ποταµιᾶς, 9) Σκανδάλου-Μανδροτόπου-Ἀγορᾶς, 10) Σαµονίβας, 11) Ἐλευθεροχωρίου, 12) Σέλλιανης, 13) Τσουρίλλας- Βρυσοπούλας, 14) Πετροβίτσας, 15) Βρουσίνας, 16) Κάτω Ζαλόγκου, 17) Ροδοβυζίου, 18) Ν. Κοινότης Βλαχοχωρίου καί 5 ἐκκλησίαι ἄλλων κοινοτήτων, διαρπαγέντος ἐξ ὁλοκλήρου προηγουµένως τοῦ ἐκ ρουχισµοῦ , ἐπίπλα καί σκεύη ὁπλισµοῦ ἁπασῶν τῶν ὡς ἄνω ἐµπρησθεισῶν οἰκιῶν.

Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Μαργαριτίου, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν συνημμένων καταστάσεων, συνελήφθησαν 32 Χριστιανοί ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν, οἵτινες παραδοθέντες εἰς τούς Γερμανούς ἐξετελέσθησαν ὑπ' αὐτῶν (ὅρα κατάστασιν ὑπό στοιχεῖον(β). 2) 82 ἕτεροι ἐξετελέσθησαν ἀμέσως ὑπό τῶν Μουσουλμάνων, ὧν τά ὀνόματα εὑρηνται ἐν τῇ ὑπό στοιχεῖον γ καταστάσει, 3) 4 γυναῖκες βιασθεῖσαι ἀπήχθησαν εἰς Ἀλβανίαν (ὅρα ὑπό στοιχ. δ κατάστασιν). Ὁποία ὑπῆρξεν ἡ εἰς πράγματα καί ζῶα καταστροφή τῆς Ἐπαρχίας Μαργαριτίου καί εἰδικώτερον ἐν τῇ περιοχῇ Φαναρίου, δέν εἶναι δυνατόν ἐπακριβῶς νά προσδιορισθῇ, διότι δέν κατέστη δυνατόν μέχρι τοῦδε νά συλλεγῶσιν ἐπακριβῶς περί τούτου στοιχεῖα, χαρακτηριστικήν ὅμως εἰκόνα τούτων παρέχει ἡ ἀπό 5 Ὀκτωβρίου 1945 ἀξιόλογος ἔκθεσις τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Χωρ/κῆς Μαργαριτίου ἀνθυπομοιράρχου κ. Πισογιαννάκη πρός τήν Γενικήν Διοίκησιν Ἠπείρου, ἥτις στηριζομένη ἐπί μαρτυρικῶν καταθέσεων ἔχει ἐπί πλέον καί τό προσόν ὅτι ὁ Συντάκτης ταύτης, ὑπηρετῶν κατά τήν ὑπ' ὄψιν χρονικήν περίοδον, ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ, ἔχει ἄμεσον ὡς ἐπί τό πολύ, γνῶσιν τῶν διαπραχθέντων ἀνοσιουργημάτων.-

" Ἡ Ἰταλική κατοχή, γράφει ὁ ἀνθυπομοίραρχος Πισογιαννάκης, ἐπέτρεψε τήν ἐλευθέραν ἐπικοινωνίαν μετά τῆς Ἀλβανίας, ταύτης δέ ἐν συνδυασμῷ καί πρός τόν ἀποκλεισμόν πάσης πρωτοβουλίας τῶν, τύποις μόνον διατηρηθεισῶν, Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ἐπέτρεψε τήν εἴσοδον εἰς τό Ἑλληνικόν ἔδαφος καί ἀποκλειστικῶς εἰς τό Τμῆμα τοῦτο, τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, ὅλων τῶν φυγοδίκων, φυγοποίνων κλπ. ἐγκληματικῶν στοιχείων, ἅτινα διωκόμενα παρά τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν διά ληστείας, φόνους καί ἄλλα ἀδικήματα τοῦ Κ.Π.Δικαίου εἶχον καταφύγει εἰς τό Ἑλληνικόν ἔδαφος.-

Μεταξύ τούτων συμπεριλαμβάνεται καί ὁ περίφημος Γιασίν Σαντίκ ἐκ Μαργαριτίου, περί οὗ ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος. Οὗτος διατελέσας πρόεδρος Κοινότητος Μαργαριτίου, διέπραξε πλείστας ὅσας ἀπάτας εἰς βάρος τῶν ὁμοφύλων του καί τῆς κοινοτικῆς περιουσίας καί πλαστογραφίας πρός σφετερισμόν χρημάτων τῆς Κοινότητος, κατεδικάσθη ἐπανειλημμένως εἰς εἰρκτήν καί πρόσκαιρα δεσμά, ἵνα δέ ἀποφύγῃ τήν σύλληψιν κατέφυγεν εἰς Ἀλβανίαν, ὅπου βραδύτερον μετέφερε τήν οἰκογένειάν του, ἀφοῦ διά πληρεξουσίου ἐπώλησεν ὁλόκληρον τήν περιουσίαν του πρός ἀποφυγήν κατασχέσεώς της, ἐκ μέρους τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαπατηθέντων καί τῆς νέας διοικήσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταληστευθείσης Κοινότητος Μαργαριτίου.-

Αὐτός λοιπόν ὁ μικρός καί ἄσημος ποιμήν μέχρι τοῦ ἔτους 1920, ὁ τόσον ἐξυπηρετηθείς παρά τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως καί τόσον ἐκτιμηθείς παρά τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, χάρις δέ ἀποκλειστικῶς εἰς τήν εὔνοιαν ὡρισμένων πολιτικῶν προσώπων ἀναδειχθείς εἰς σημαίνοντα παράγοντα καί ἰθύνουσαν δύναμιν εἰς τήν περιφέρειαν τῆς Τσαμουριᾶς, καί ἀποκτήσας σημαντικήν κινητήν καί ἀκίνητον περιουσίαν, αὐτός λοιπόν λέγω, ὑπῆρξεν ὁ θανάσιμος διώκτης τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς περιφερείας μας, ἐνισχυόμενος ποικιλοτρόπως παρά τῶν Ἰταλῶν, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τούς Ἑλληνικούς πληθυσμούς ἔρμαιον τῶν ἁρπακτικῶν καί ἐγκληματικῶν διαθέσεων τῶν βαρβάρων Τουρκαλβανῶν εἰς τάς ὑποδείξεις καί εἰσηγήσεις τῶν ὁποίων ἔδιδον ἀπόλυτον πίστιν καί ὡδήγουν ἀθώους χριστιανούς πρό τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος ἀποκλειστικῶς καί μόνον ἵνα ἱκανοποιήσουν τούς πόθους τῶν συνεργατῶν των Τουρκαλβανῶν, εἰς τάς ψυχάς τῶν ὁποίων πάντων ἀναιζερέτως ἀδιακρίτως φύλου καί ἡλικίας, ἐνεφώλευεν ἄσβεστον μῖσος κατά τῶν χριστιανῶν, τῶν ὁποίων ἐπεθύμουν τήν ὁλοκληρωτικήν ἐξόντωσιν.-

Αὐτός ἐπαναλαμβάνω, ὁ ἐπισκεπτόμενος ἐλευθέρως τά Γραφεῖα τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν μέχρι τῶν Ὑπουργικῶν Γραφείων καί ἐξυπηρετούμενος ὑπ' αὐτῶν, ἀπετέλεσε μετά τήν κατοχήν τήν ἰθύνουσαν δύναμιν τῆς Ἰταλικῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως καί ἐτέθη ἐπί κεφαλῆς πολυμελοῦς συμμορίας ἐνόπλων Τουρκαλβανῶν, ἥτις περιήρχετο τά χριστιανικά χωρία τῆς περιφερείας μας λεηλατοῦσα, ξυλοκοποῦσα καί ἐν μιᾷ λέξει διασκορπίζουσα τόν ὄλεθρον, τό πένθος, τήν καταστροφήν καί τήν ἀτιμωσιν.-

Αὐτός τέλος ὑπῆρξεν ὁ διοργανωτής τοῦ αἱμοσταγοῦς ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος, ἀποτελεσθέντος ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐγκληματιῶν μή ὀρροδούντων πρό οὐδενός, ὡς ὁ Λιούτ Κάνε ἐκ Κουρτεσίου, δραπέτης τῶν φυλακῶν, Τζεμαλής Μοῦρτος ἐκ Μαζαρακιᾶς, δίς καταδικασθείς εἰς θάνατον καί λοιπαί προσωπικότητες τοῦ ἐγκληματικοῦ πανθέου, ἐπί κεφαλῆς δέ τούτου ἐτοποθέτησεν τόν Νταλιάν Φερχάν Μουρτεζάν ἐκ Βραχωνᾶ- Ἡγουμενίτσης, διάσημον λαθρέμπορον καταδικασθέντα ἐπανειλημμένως ἐπί λαθρεμπορίᾳ, παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ κλπ.-

"Ας μοί 'επιτραπῆ πρωτίστως νά ὁμολογήσω ἀδυναμίαν περιγραφῆς ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῃ ἐκτάσει της δράσεως τοῦ τρομοκρατικοῦ καί ἐξοντωτικοῦ τούτου ἀποσπάσματος, ἡ πολιτεία τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς θά ἔφερεν εἰς δυσχερῆ θέσιν καί τόν πλέον δυνατόν συγγραφέα, προκειμένου νά δώσῃ ὅλην τήν εἰκόνα τῶν τρομοκρατικῶν πράξεων τῆς ἐν λόγῳ συμμορίας.-

'Αλλά δέν ἦτο μόνον τό ἀπόσπασμα τοῦτο ὅπερ εἶχε ἀναλάβει τό ἐξοντωτικόν ἔργον τῶν χριστιανῶν. Ἅπαντες οἱ Τουρκαλβανοί κάτοικοι τοῦ τμήματος τούτου τῆς 'Ηπειρωτικῆς γῆς, ἀπό ἡλικίας 12 μέχρι 70 ἐτῶν ἦσαν ὡπλισμένοι, πολλοί δέ τούτων ἔφεραν στρατιωτικάς στολάς, ἵνα ἐξαπατῶσι τούς χριστιανούς καί μή ἐγκαταλείπωσι τά χωρία των, ὅταν διέκρινον αὐτούς μακρόθεν ἐρχομένους καί οὕτω ἐκτελῶσι καλλίτερον τό καταστρεπτικόν αὐτῶν ἔργον, δεδομένου ὅτι αἱ 'Ιταλικαί 'Αρχαί συνίστων πάντοτε εἰς τούς χριστιανούς νά μή φοβοῦνται τούς 'Ιταλούς στρατιώτας καί νά μή ἐγκαταλείπωσι τάς ἑστίας των. Πολλάκις ἐπίσης ἐδημιουργοῦντο μικρά ἀποσπάσματα ἐξ 'Ιταλῶν καί Τουρκαλβανῶν περιερχόμενα τά χριστιανικά χωρία, συλλαμβάνοντα τούς χριστιανούς, οὓς ὑπέβαλον εἰς μύρια ὅσα βασανιστήρια, πολλούς τούτων συνελάμβανον καί μέ φανταστικάς κατηγορίας περί δῆθεν κατοχῆς ὅπλων, συνομοσίας κατά τοῦ στρατοῦ κατοχῆς κλπ., τούς παρέδιδον εἰς τήν 'Ιταλικήν διοίκησιν καί ἄλλους μέν ἐφυλάκιζον καί ἐξυλοκόπουν μέχρις αἵματος, ἄλλους παρέπεμπον εἰς Στρατοδικεῖα, παρ' ὧν κατεδικάζοντο εἰς βαρυτάτας ποινάς, ἄλλους ἀπέστελον εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς 'Ιταλίας ὡς ὁμήρους, ἄλλαι δέ ἔνοπλοι ὁμάδες Μουσουλμάνων ἐλεηλάτουν τάς οἰκίας των.

" Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ 'εξώφθαλμος αὐτη συνεργασία μεταξύ 'Ιταλῶν καί Τουρκαλβανῶν καί ἡ φανερά πλέον συναδέλφωσις αὐτῶν, ἀπεθράσυνεν εἰς σημεῖον ἀφάνταστον τούς τελευταίους τούτους, οἵτινες ὑπό τήν προστασίαν τῆς 'Ιταλικῆς διοικήσεως, διέπραττον παντός εἴδους καί μορφῆς ἐγκλήματα οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθές ὅτι ἡ στάσις τῶν Τουρκαλβανῶν 'απετέλει καθαράν καί ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς 'ενδιαθέτου αὐτῶν ἐγκληματικῆς βουλήσεως καί τοῦ μίσους των κατά τῶν χριστιανων, διότι ἐν 'εναντίᾳ περιπτώσει ἠδύναντο κάλλιστα νά συνταστίσωσι τήν τύχην των μετά τῶν χριστιανῶν καί νά ἐπιδίδωνται εἰς τάς εἰρηνικάς αὐτων ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἦσαν καί αὐτοί Ἕλληνες πολῖται γεννηθέντες καί 'ανατραφέντες ἐν 'Ελλάδι ἀναμιμνησκόμενοι πῶς θά ἔπρεπε μετ' εὐγνωμοσύνης τῆς ἔναντι αὐτῶν συμπεριφορᾶς τῆς 'Ελληνικῆς Διοικήσεως καί διότι ἐάν δέν συνεσκότιζε τήν διάνοιαν αὐτῶν τό πάθος καί τό μῖσος, θά ἐσκέπτοντο φρονιμώτερον καί θά διέβλεπον ὅτι οἱαδήποτε καί ἐάν ἦτο ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου δέν ἦτο δυνατόν νά ἐκπληρωθῶσιν οἱ σκοποί των καί νά ἱκανοποιηθῶσιν οἱ πόθοι των 'εφ' ὅσον ἐστεροῦντο ἠθικοῦ ἐρείσματος, ἀλλ' ἐστηρίζοντο εἰς τήν ἐπιβίωσιν μιᾶς μειονότητος ἐκ 13.000 εἰς βάρος τριπλασίων καί περισσοτέρων χριστιανων τῆς 'Ηπείρου.-

" Εἰδικῶς διά τήν περιφέρειαν τῆς Υ.Χ. Μαργαριτίου πρώτη ἐκδήλωσις τῆς υἱοθετήσεως ὑπό τῶν 'Ιταλῶν των κακοβούλων εἰσηγήσεων καί ὑποδείξεων των Τορρκαλβανῶν, ὑπῆρξεν ἡ κατά τήν 13ην 'Ιουνίου 1941 σύλληψις τοῦ ἱερέως Καρτερίου 'Ανδρέου Βασιλείου, γνωστου διά τήν ἐθνικήν αὐτοῦ δρᾶσιν καί πέραν ἀκόμη τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας μας, μετά τῶν τριῶν υἱῶν του Βασιλείου, Θωμᾶ καί Φιλίππου εἰς βάρος των ὁποίων ἐσχηματίσθη δικογραφία ἐπί ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, πλουτισθεῖσα μέ στοιχεῖα προερχόμενα ἀποκλειστικῶς ἐκ Τουρκαλβανῶν καί παρεπέμφθησαν εἰς τό 'Ιταλικόν Στρατοδικεῖον Ναυπάκτου, παρ' οὗ κατεδικάσθησαν εἰς ποινήν προσκαίρων δεσμῶν, πλήν τοῦ ἱερέως 'Ανδρέου Βασιλείου ἀφεθέντος ἐλευθέρου, ἵνα δολοφονηθῇ βραδύτερον ὀλίγον ἔξω θι τοῦ χωρίου Μαζαρακιᾶς παρά Τουρκαλβανῶν, χωρίς καμμία νά καταβληθῇ προσπάθεια πρός σύλληψιν τῶν γνωστῶν δραστῶν τῆς πράξεως ταύτης. Ἡ περίπτωσις αὐτη ἐνεθάρρυνε τούς Τουρκαλβανούς, οἵτινες ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πλέον ἤρξαντο τοῦ 'εξοντωτικοῦ αὐτῶν κατά τῶν χριστιανῶν ἔργου.-

Φυσική συνέπεια τῆς δημιουργηθείσης καί 'από ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπιδεινουμένης καταστάσεως διά τούς χριστιανικούς πληθυσμούς, κατάστασις ἡ ὁποία ἐνέβαλεν εἰς κίνδυνον καί αὐτήν ἀκόμη τήν ζωήν των καί κυρίως τούς οἰκοῦντας εἰς χωρία γειτνιάζοντα πρός Μουσουλμανικά τοιαῦτα, ὑπῆρξεν ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἑστιῶν των μετά τῶν ἐν αὐταῖς ὑπαρχόντων καί ἡ ἀναζήτησις καταφυγίου εἰς περιοχάς ὅπου ὁ ἐκ Μουσουλμάνων κίνδυνος δέν ἦτο ἐπί θύραις. 'Αρχήν τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς μετοικήσεως ἐποιήσαντο οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καρτερίου, περιβαλλομένου πανταχόθεν ὑπό χωρίων ἀμιγῶς Τουρκαλβανικοῦ πληθυσμοῦ. Ὡς ἑπόμενον κατά τοῦ ἐρημωθέντος πλέον χριστιανικοῦ τούτου χωρίου ἐπέδραμον οἱ Τορυκαλβανοί κάτοικοι τῶν γειτονικῶν χωρίων Μαζαρακιᾶς, Συ-

κοχωρίου καί Κουρτεσίου καί ἀφοῦ διήρπασαν πᾶν ὅ,τι ἀνεῦρον εἰς κινητά, κατέστρεψαν ἁπάσας τάς οἰκίας, εἰσελθόντες δέ εἰς τήν ἐκκλησίαν τοῦ χωρ ου ἀφοῦ κατέστρεψαν πάντα τά ἱερά ἐκκλησιαστικά σκεύη παρεμόρφωσαν τάς ἁγίας εἰκόνας διά παντός βεβήλου μέσου, ἐκδηλώσαντες οὕτω διά μίαν ἀκόμη φοράν ὁλα τά κακοῦργα αὐτῶν ἐνστικτα, ἔτι δέ καί τήν ἀσέβειαν καί πρός αὐτά τά θεῖα, διά τά ὁποῖα πρέπει νά ὁμολογηθῇ ὅτι πρότερον ἠσθάνοντο σεβασμόν τινά. Ὅσον ἀφορᾷ τάς ἀκινήτους τῶν Χριστιανῶν περιουσίας, ταύτας κατέλαβον οἱ Τορυκαλβανοί, οἵτινες καί ἐνεμήθησαν ταύτας ἀνενοχλήτως καί πρός ἀποκλειστικόν ὄφελος αὐτῶν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν. Τήν ὁδόν τῆς μετοικήσεως ἠκολούθησαν καί οἱ χριστιανοί κάτοικοι Μαργαριτίου διαισθανόμενοι ὅτι καί αὐτῶν ἡ ζωή δέν ἀπετέλει πλέον ἀναφαίρετον αὐτῶν δικαίωμα, ἀλλ' εὑρίσκοντο εἰς τάς χεῖρας τῶν τυράννων Τουρκαλβανῶν, κυρίως δέ ἐπετάχυνε τήν ἀναχώρησίν των ἐκείθεν ἡ ἔξωθι τῆς κωμοπόλεως ἀγρία δολοφονία τῶν χριστιανῶν Γεωργίου Γκέρτζου καί Ἀθανασίου Παπαδιαμάντη, τῶν ὁποίων τά πτώματα ἀνευρέθησαν εἰς οἰκτράν κατάστασιν ἐντός ἐρειπωμένου κτιρίου κεκαλυμμένα διά λίθων. Μετ' ὀλίγους ψυχῆς οἱ ἐπιζήσαντες κάτοικοι Μαργαριτίου οἱ ἐπανελθόντες ἤδη εἰς τάς ἑστίας των ἀναμιμνήσκονται τῆς θλιβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας τοῦ Μ.Σαββάτου τοῦ ἔτους 1944 ὅτε ὁ ὡ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας χριστιανοί, ἔστω καί ὑποδοῦλοι, ἀνέμενον νά ἑορτάσωσι, οὐχί βεβαίως διά πανηγύρεων καί κωδωνοκρουσιῶν, ἀλλά διά τῆς αὐτοσυγκεντρώσεώς των τήν ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου καί μυστικῶς νά παρακαλέσωσι τόν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὅπως ἔλεος γενῇ τοῖς ταπεννοῖς δούλοις Του καί χαρίσῃ εἰς τούς ἀγωνιζομένους " Νίκας κατά βαρβάρων", αὐτοί ἐγκατέλειπον τάς ἑστίας των καί τά ὑπάρχοντά των καί κατηυθύνοντο πρός ἐκεῖ ὅπου θά ἐνόμιζον ὅτι ὁ κατά τῆς ζωῆς των κίνδυνος δέν θά ἦτο ἄμεσος.-

" Οἱ Τουρκαλβανοί χαίροντες καί ἀγαλλόμενοι διά τήν οἰκτράν κατάστασιν ζων μέχρι πρό τινος συμπατριωτῶν των, τούς ὁποίους εἶχον συμπαραστάτας εἰς ὁλας τάς βιωτικάς αὐτῶν ἀτυχίας καί ἀνάγκας, ἀλλά καί τρίζοντες τούς ὀδόντας των ἐκ μίσους διά τήν διαφυγήν τῆς λείας των, ἐπεδόθησαν ἀμέσως εἰς τό ἔργον τῆς λεηλασίας τῶν οἰκιῶν καί καταστημάτων. Τήν αὐτήν τύχην εἶχον καί ὁλοι οἱ χριστιανοί κάτοικοι τῶν χωρίων τῶν γειτνιαζόντων πρός Μουσουλμανικά τοιαῦτα, ὡς οἱ τῶν Ἀργυροτόπου, Πλαταριᾶς, Ἁγίας Μαρίνης, Πέστιανης, Γραικοχωρίου κ.λ.π. τῆς περιφερείας Ἠγουμενίτσης, πάντων δέ τούτων ἡ μέν κινητή περιουσία διηρπάγη, ἡ δέ ἀκίνητος κατελήφθη ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν.-

" Κυρίως οἱ κάτοικοι τῶν χριστιανικῶν τούτων χωρίων κατέφυγον εἰς τήν περιφέρειαν Φαναρίου κατοικουμένην ὑπό ἀμιγοῦς χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ καί ὅπου λόγῳ τοῦ κατ' ἐξοχήν πρόσφόρου διά γεωργικάς ἐργασίας ἐδάφους, ἀνεύρισκον εὐχερέστερον ἐργασίαν, ἥτις νά διησφάλιζεν εἰς αὐτούς τοὐλάχιστον τούς πόρους ἔστω καί στοιχειώδους συντηρήσεως. Τοῦτο βεβαίως δέν ἐξυπηρέτει τά ἀπώτερα σχέδια καί τούς βαθυτέρους σκοπούς τῶν Τορυκαλβανῶν, τῶν ὁποίων ἐνδόμυχος πόθος ἦτο ἡ ὁπωσδήποτε ἐξόντωσις τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς Τσαμουριᾶς, διότι οὕτω εὐχερῶς πλέον θά ἦτο ἡ ἀπόσπασις τοῦ Τμήματος τούτου ἀπό τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καί ἡ προσάρτησις του εἰς τήν' Αλβανίαν. Καί πρός τοῦτο ἤρξατο καταβαλλομένη ἔντεχνος καί συστηματική προσπάθεια ὅπως πεισθοῦν αἱ Ἰταλικαί ἀρχαί κατοχῆς καί ἐνεργήσουν ἐκκαθαριστικάς ἐπιχειρήσεις πρός τήν περιοχήν τοῦ Φαναρίου, ὁπότε θά ἠδύναντο καί οἱ Τορρκαλβανοί ἀκολουθοῦντες τούς Ἰταλούς νά ἱκανοποιήσωσι τήν ἐπιθυμίαν των. Κυρίως ἐξεμεταλλεύοντο τό γεγονός τῆς δημιουργίας ἀμυντικῆς γραμμῆς ἐκ μέρους ἐνόπλων χριστιανῶν, οἵτινες πράγματι εἶχον προσφύγει εἰς τό μέτρον τοῦτο, οὐχί βεβαίως διά νά παρεμποδίσωσι τήν κάθοδον τῶν Ἰταλῶν πρός Φανάριον, ἀλλά τυχόν μεμονωμένην ἐπιδρομήν Τουρκαλβανῶν, μέτρον ἐπιβληθέν ἀπό λόγους αὐταμύνης, ἀφοῦ αἱ μέν Ἑλληνικαί ἀρχαί οὐδεμίαν διέθετον δύναμιν ἡ εἶχον εὐχέρειαν δράσεως κατά τῶν Τουρκαλβανῶν, αἱ δέ Ἰταλικαί ἀρχαί συνεργάζοντο πλέον ἐμφανῶς μετ' αὐτῶν, τούς ὁποίους ἐνίσχυον δι' ὅπλων καί πυρομαχικῶν. Τό μέτρον δέ τοῦτο ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικόν ὁσάκις ἠθέλησαν οἱ Τουρκαλβανοί νά ἐπιχειρήσωσι κάθοδον εἰς τήν περιφέρειαν Φαναρίου, μάλιστα δέ εἰς μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ἐπενέβησαν καί οἱ Ἰταλοί περί τούς 800 περίπου, οἵτινες εἰσβαλόντες εἰς τό χριστιανικόν χωρίον Σπαθαρά συνέλαβον πάντας τούς εὑρεθέντας ἐκεῖ κατοίκους, ἐξ ὧν οἱ τρεῖς ἐξετέλεσ ἔξωθι τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου.-

"Παρ' ὅλας τάς προσπαθείας τῶν Τουρκαλβανῶν, ὅπως πείσωσι τούς Ἰταλούς καί ἀναλάβωσι πρωτοβουλίαν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων κατά τῆς περιοχῆς τοῦ Φαναρίου, οὗτοι δέν ἔδωκαν σημασίαν, κυρίως διότι αἱ πληροφορίαι των περί τῶν ἐν' Ιταλίᾳ ἐπιχειρήσεων δέν ἦσαν εὐχάριστοι, ἀφοῦ μετ' ὀλίγον ἀνεκοινώθη ἡ συνθηκολόγησις των.-

Τό Α΄ 15θήμερον τοῦ μηνός Ἰουλίου 1943 ἀφίχθη εἰς Μαργαρίτιον Γερμανικόν στρατιωτικόν τμῆμα προοριζόμενον διά Πάργαν. Οἱ Τουρκαλβανοί ἐλησμόνησαν ἀμέσως τούς μέχρι χθές συμμάχους των Ἰταλούς καί προέβησαν εἰς παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις ὑπέρ τῶν Γερμανῶν. Μετά τοῦτο Ἐπιτροπή ἐξ αὐτῶν παρουσιασθεῖσα εἰς τόν ἐπί κεφαλῆς τοῦ Τμήματος ἀξιωματικόν, ὑπέδειξεν εἰς αὐτόν τό ἐπικίνδυνον τῆς πρός Πάργαν πορείας ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν ἡ ὁδός ἐφρουρεῖτο παρ' ἀνταρτῶν καί ἄλλων ἐνόπλων χριστιανῶν. Ὁ Γερμανός ἀξιωματικός ἔδωκε πίστιν εἰς τάς ψευδεῖς ταύτας πληροφορίας καί ἐπέστρεψεν εἰς Ἠγουμενίτσαν. Μετά τινας ἡμέρας ἀφίχθη ἑτέρα δύναμις Γερμανῶν ἔχουσα τήν αὐτήν κατεύθυνσιν. Οἱ Τουρκαλβανοί καί εἰς τόν ἐπί κεφαλῆς τῆς δυνάμεως ταύτης μετέδωκαν τάς αὐτάς πληροφορίας, πλήν ὅμως οὗτος οὐδεμίαν ἔδωκε σημασίαν καί ἀνενόχλητος ἔφθασεν εἰς Πάργαν. Ἐξηκολούθησαν οἱ Τουρκαλβανοί καί μέ τούς Γερμανούς τήν αὐτήν τακτικήν, ποῖα ὅμως μέσα μετηλθον καί ποῖα γεγονότα ἐμεσολάβησαν ὥστε νά πεισθῶσιν οἱ Γερμανοί καί ἐνεργήσουν τήν κατά τοῦ Φαναρίου ἐπιδρομήν, δέν κατέστη δυνατόν νά γνωσθῇ.-

"Ἡ πλέον δυνατή ἐκδοχή εἶναι ὅτι τόν σπουδαιότερον ρόλον διεδραμάτισαν οἱ ἀδελφοί Μαζάρ καί Νουρί Ντίνος, γνῶσται τῆς γερμανικῆς γλώσσης, ὡς ἐπίσης καί οἱ παραμείναντες μετά τήν συνθηκολόγησιν πιστοί εἰς τούς Γερμανούς Ἰταλοί Φασίσται, διότι ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ Διοίκησις τῶν ἐπιδραμόντων κατά τοῦ Φαναρίου Γερμανῶν, ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς χάρτην Ἰταλικόν, ἐπί τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ἡ περιοχή αὕτη διά μελανῶν χρωμάτων καί διότι ἡ ἐπιδρομή ἐγένετο ταυτοχρόνως ἐκ πολλῶν σημείων μάλιστα δέ μετεκινήθησαν καί δυνάμεις ἐκ Παραμυθιᾶς, Πρεβέζης, Ἰωαννίνων καί Ἀγρινίου.-

"Τήν πρωΐαν τῆς 10 Αὐγούστου 1943 ἐκινήθησαν πρός Φανάριον τμήματα Γερμανῶν πλήρως ἐξοπλισμένων μέχρι δέ σημείου τινός μετεφέρθησαν καθ' πυροβόλα. Τούτους ἠκολούθουν καί ὁμάδες καλῶς ἐξοπλισμένων Τουρκαλβανῶν διοικουμένων ἐξ ὁμοθρήσκων των, καί συγκεκριμένως ὑπό των ἀγωτέρω ἀδελφῶν Μαζάρ καί Νουρί Ντίνο καί τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτῶν Ρετζέπ. Τότε εἶχεν ἐπιστῇ πλέον ἡ στιγμή νά ἴδουν οἱ Τουρκαλβανοί ἱκανοποιουμένους πλήρως τούς πόθους των.

" Καθ' ἑκάστην προσετίθεντο καί ἄλλοι Τουρκαλβανοί, οὕτω δέ ὁλόκληρος ἡ περιοχή Φαναρίου κατεκλείσθη παρ' αὐτῶν, μάλιστα δέ καί ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀλβανίας εἶχον ἀφιχθῇ διά νά λάβουν μέρος εἰς τήν ἐπιδρομήν αὐτήν.-

" Πρώτη τῶν ἐπιδρομέων πρᾶξις καί δή τῶν Μουσουλμάνων ἦτο ἡ λεηλασία τῶν χριστιανικῶν οἰκιῶν. Πᾶν ὅ,τι ἀνεύρισκον ἐντός αὐτῶν, ἤτοι εἴδη ρουχισμοῦ, κλινοστρωμνῆς, τρόφιμα καί οἰκιακά ἀντικείμενα καί πᾶν εἶδος βιωτικῆς ἀνάγκης τά ἀφήρουν, διά τῶν ζώων δέ ἄτινα εἶχον φέρει μεθ' ἑαυτῶν καί τῶν διαρπαζομένων τοιούτων, συνετελεῖτο ἡ ἄμεσος μεταφορά εἰς τά Μουσουλμανικά χωρία. Ἐπικολούθει κατόπιν ἡ πυρπόλησις τῶν κενῶν πλέον οἰκιῶν. Ἐκ τῶν κατοίκων ὅσοι ἠδυνήθησαν καί ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως τόν κίνδυνον κατέφυγον εἰς τήν περιφέρειαν Πρεβέζης καί τήν περιοχήν Πάργας, Ἀγιαθᾶς καί Ἀνθούσης. Πλεῖστοι ὅμως καταληφθέντες ἐξ ἀπίνης ἔπεσαν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν καί Τουρκαλβανῶν. Πλήρης περιγραφή τῶν θηριωδιῶν καί βασανιστηρίων, τά ὁποῖα ὑπέστησαν οἱ χριστιανοί κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἐκείνης δέν εἶναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῇ. Οἱ Τουρκαλβανοί ὑπερβαλόντες εἰς θηριωδίαν καί τούς Ἰταλούς καί τούς Γερμανούς, οὐδέν ἐσεβάσθησαν. Ἐξετέλεσαν φιλησύχους καί φιλονόμους πολίτας, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καί κατά τρόπον ἀπάνθρωπον. Ἐβίασαν κοράσια καί ἡσέλγησαν ἐπί ὑπάνδρων γυναικῶν, ὡς ἀμυδρῶς μόνον προκύπτει ἐκ τῶν ληφθεισῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, δεδομένου ὅτι πλεῖστα θύματα ἐγκλημάτων τιμῆς ἀποσιωπῶσι τοῦτο δι' εὐνοήτους λόγους, ἀπομένει ὅμως γεγονός ἐκτός πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἐλάχισται ὑπῆρξαν αἱ γυναῖκες, αἵτινες δέν ἐχρησιμοποιήθησαν διά τήν ἱκανοποίησιν τῶν κτηνωδῶν ὀρέξεων τῶν Τουρκαλβανῶν. Καθ' ὁλόκληρον τόν μῆνα Αὔγουστον 1943 οὐδέν ἄλλο παρετήρει τις εἰς τήν περιφέρειαν ἐκείνην, εἰμή καπνούς ἐκ τῶν πυρποληθεισῶν οἰκιῶν καί οὐδέν ἄλλο ἤκουεν εἰμή θρήνους καί κοπετούς τῶν θυμάτων τῆς θηριωδίας τῶν ἐπιδρομέων. Ἐκ τῶν συνυποβαλλομένων καταστάσεων προκύπτει ὁ ἀριθμός τῶν θυμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ παραμονή τῶν ἐπιδρομέων Γερμανῶν καί ἀτάκτων Τουρκαλβανῶν διήρκεσε μέχρι τέλους τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου 1943. Κατά τό χρονικόν τοῦτο διάστημα ἕκαστος Μουσουλμάνος εἶχε τήν εὐχέρειαν νά μεταβαίνῃ ἐκεῖ καί νά διαπράττῃ πᾶν εἶδος ἀνοσιουργήματος καί ἐγκλήματος, ὅπερ θά ἐπενόει ἡ πεπορωμένη διάνοιά του. Ὁλόκληρος ἡ γεωργική παραγωγή τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰς

σῖτον, ἀραβόσιτον, ὄρυζαν καί ἄλλα προϊόντα ποσότητες ἑνός καί πλέον ἑκατομμυρίου ὀκάδων, διηρπάγη, ἐκεῖνοι δέ οἱ ὁποῖοι ἐμόχθησαν διά τήν καλλιέργειαν τῆς γῆς, οὐδέν ἠδυνήθησαν νά ἀποκομίσουν. Ὁ ἀριθμός των διαρπαγέντων μικρῶν καί μεγάλων ζώων ὑπερβαίνει τάς 20.000, τοιαύτης δέ ἐκτάσεως ἦτο ἡ λεηλασία τῶν οἰκιακῶν εἰδῶν, ὥστε διήρπασαν καί αὐτούς ἀκόμη τούς γάτους. Τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς, τήν ὁποίαν ὑπέστη ἡ περιοχή ἐκείνη, εἶναι τοιοῦτον, ὥστε καί ἐάν τις σήμερον ἐπισκεφθῇ τήν περιοχήν ταύτην θά μείνῃ κατάπληκτος πρό τῆς ἀθλιότητος, τήν ὁποίαν θά συναντήσῃ. Ἐκεῖ δέν θά παρατηρήσῃ, εἰμή ἐρείπια, ἐν μέσῳ δέ αὐτῶν ρακενδύτους διαβιοῦντας ὑπό συνθήκας πλήρους ἐξαθλιώσεως ἀπό ἀπόψεως δέ ὑγιεινῆς, ὑπάρξεις εὑρισκομένας εἰς τό μεταίχμιον μεταξύ ζωῆς καί θανάτου.-

"Τέλος ἐρήμωσις, ἐξαθλίωσις, καταστροφή εἶναι αἱ μόναι λέξεις, αἵτινες δύνανται νά δώσωσιν ἀμυδράν μόνον εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τήν δυστυχῆ ταύτην περιοχήν. Μοναδικόν παρήγορον σημεῖον διά τόν ἐπισκεπτόμενον τήν περιοχήν ταύτην εἶναι ἡ διατήρησις ἀκραιοτάτου τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καί ἡ ἀπόλυτος πεποίθησις περί ταχείας ἀνορθώσεως, ἐάν βεβαίως συνεχισθῶσιν αἱ παροχαί τροφίμων καί ἐκτιμηθῇ δεόντως τό δίκαιον τῶν κατοίκων αἴτημα περί ἐνισχύσεως αὐτῶν διά γεωργικῶν ἐφοδίων καί ἐργαλείων, ἐξ ὧν οὐδέν ἀπέμεινεν".

Τοιαύτην ἔκτασιν προσλαβούσης κατά τά ἐκτεθέντα στατιστικά δεδομένα, τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τῶν Μουσουλμάνων, ἐν συμπράξει μετ' Ἰταλῶν καί Γερμανῶν, ἐν Θεσπρωτίᾳ, διά τήν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὑπό τοῦ ἀνθυπομοιράρχου Πισογιαννάκη περιγραφείσης ἐρημώσεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μαργαριτίου, σκόπιμον κρίνεται παρ' ἡμῶν νά ἐκθέσωμεν, βάσει πάντως τῶν δι' ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων βεβαιουμένων γεγονότων καί τά ὅσα συνέβησαν καί εἰς τάς ἄλλας δύο ἐπαρχίας (Θυάμιδος καί Παραμυθιᾶς) τοῦ Νομοῦ τούτου ὑπό τάς αὐτάς συνθήκας.-

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ Μουσουλμανική μειονότης τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας ἐξαιρεθεῖσα τῆς ἀνταλλαγῆς διά τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης καί τῶν συνοδευόντων αὐτήν πρωτοκόλλων, ἀπηρτίζετο ἐκ 19.000 περίπου ψυχῶν, ἔναντι ὁλικοῦ πληθυσμοῦ 90.000 κατοίκων. Εἶναι ἀπολύτως διαπιστωμένον καί ὁμολογημένον καί διά τῶν παρ' ἡμῶν ληφθεισῶν καταθέσεων τῶν ἐν Θεσπρωτίᾳ ἀπομεινάντων ὁμοθρήσκων των, ὡς τοῦ Μουφτῆ Ἰωαννίνων Φουάκ Μουσταφᾶ Καμπέρ, Νουχ Χατζῆ Λουβήφ κατοίκου Τρικορύφου Φιλιατῶν, Ζωκηργιά Νουσιρέτ τοῦ Ἀλῆ κατοίκου Κουτσίου Ἡγουμενίτσης καί ἄλλων, ὧν τάς καταθέσεις ἐπισυνάπτομεν τῇ παρούσῃ, ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας χωρίς νά ἀπαρτίζωσι ἀνεγνωρισμένην μειονότητα, ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἠπείρου (Φεβρουάριος τοῦ 1913) καί μέχρι τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς, 1941, ἀπελάμβανον ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἑνός εὐνοουμένου Κράτους, ἤτοι ἐλευθερίαν θρησκείας, γλώσσης, ἰσοτιμίας καί πλήρους δικαιοσύνης, μέ διδασκάλους τῆς Τουρκικῆς, καί Ἀλβανικῆς γλώσσης, μισθοδοτουμένους ὑπό τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διά τά τέκνα των, ἐνίοτε δέ μάλιστα μέχρι τοιούτου σημείου, ἔφθανε ἡ ὑπέρ αὐτῶν καί εἰσβαρός τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, συχνότατα διά τούς ἀγῶνας τῆς κομματικῆς ἐπικρατήσεως, ἐνίοτε ὅμως καί διά λόγους ἐθνικῆς σκοπιμότητος, εὔνοια τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ὥστε εὐλόγως οἱ τελευταῖοι νά διαμαρτύρωνται διά τήν ὑπέρ ἐκείνων γενομένην διάκρισιν. Ἀλλά οἱ Μουσουλμάνοι οὗτοι παρά τήν προστασίαν καί ἰσοπολιτείαν, ἧς ἀπελάμβανον, οἱ πλεῖστοι τούτων διετήρουν τό παλαιόν κατά τῶν χριστιανῶν συμπολιτῶν των μῖσος, παρωθούμενοι δέ καί παρά τοῦ Ἀλβανικοῦ καί Ἰταλικοῦ Κράτους διά τῶν Προξενείων αὐτῶν, δέν παρέλειπον κατά πᾶσαν παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν νά ἐκδηλῶσι τοῦτο τόσον κατ' αὐτῶν, ὅσον καί κατά τοῦ Κράτους. Ἀφορμή τοιαύτη παρουσιάσθη κατά πρῶτον κατά τό ἔτος 1924 ἐπί τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου, βάσει τοῦ ὁποίου, καθ' ὅλην τήν Ἑλλάδα, ἀπηλλοτριώθησαν τά μεγάλα ἀγροκτήματα ὑπέρ τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, διότι ὅμως διά τοῦ μέτρου τούτου ἐθίγησαν καί τά συμφέροντα τῶν μεγαλοκτηματιῶν τσιφλικούχων, οἵτινες ἐν τῇ ἐν λόγῳ περιφερείᾳ, κυρίως ἦσαν Μουσουλμάνοι, τό μέτρον τοῦτο ἐχαρακτηρίσθη ὑπό τούτων ὡς στρεφόμενον κατ' αὐτῶν, παρορώντων τήν ἐκ στοιχειώδους κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἐπιβαλλομένην ἐφαρμογήν του, σοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ νόμος οὗτος ἦτο, ἐπαναλαμβάνομεν, γενικός καί ἔτυχε γενικῆς καθ' ὅλην τήν Ἑλλάδα ἐφαρμογῆς, ἰδίᾳ εἰς βάρος ἠμεδαπῶν, ἐξαιρέσει τῶν Τούρκων τῆς Δυτικῆς Θράκης διά τούς γνωστούς τοῖς πᾶσι λόγους.-

Οὕτω ἀπό τοῦ ἔτους 1917 (καί πρό τῆς ἐφαρμογῆς δηλονότι τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου) ἐπωφελούμενοι βραχυχρονίου κατοχῆς τῆς ὑπ' αὐτῶν κατοικουμένης περι-

οχῆς ὑπό των 'Ιταλικῶν στρατευμάτων καί ὡμότητας διέπραξαν κατά τῶν χριστιανῶν καί ἔσπευσαν ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Μαζάρ Ντίνο νά ὑψώσωσι εἰς τό Διοικητήριον τῆς Παραμυθιᾶς τήν 'Αλβανικήν σημαίαν. 'Ιδίᾳ ὅμως τήν πρός τούς χριστιανούς συμπολίτας των καί τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους ἐχθρότητα οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι ἤρξαντο ἐκδηλοῦντες κατά σύστημα ἀπό τό ἔτος 1939, ἀφ' ἧς ἡ 'Αλβανία κατελήφθη ὑπό τῶν 'Ιταλῶν.. 'Εκτός τοῦ ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν διαβαίνοντες τά σύνορα ἀνελάμβανον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ 'Αλβανικῷ Κράτει, ἀλλά καί ἐντός τοῦ 'Ελληνικοῦ ἐδάφους διενήργουν προπαγάνδαν εἰς βάρος αὐτοῦ πλάθοντες φανταστικάς διῴξεις, ὡς λ.χ. τόν μῦθον τοῦ φόνου τοῦ Ριζᾶ Καλήν κατοίκου Παραμυθιᾶς παρ' 'Ελλήνων ἀστυνομικῶν, ἐν ᾧ οὗτος ἔχαιρεν ἄκρας ὑγείας καί ἠναγκάζετο νά διεψεύσῃ τοῦτο διά τῶν ἐν 'Ιωαννίνοις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καί ἤδη παραμένει, ὡς ἐλπίζομεν ὑγιής, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ "Εμβερ Χότζα. 'Επίσης γνωστόν τυγχάνει ὁ θόρυβος ὅστις ἠγέρθη παρά τοῦ ραδιοφωνικοῦ Πρακτορείου Τόμορι διά τόν φόνον του ἥρωος (;) ἐν τῇ πραγματικότητι λήστου Νταούτ Χόντζα, ὅστις ἐκπατρισθείς ὡς διωκόμενος διά σειράν ἐγκληματικῶν πράξεων, εὗρεν οἰκτρόν τέλος ἐν 'Αλβανίᾳ φονευθείς παρά τῶν ὁμοθρήσκων του.-

Πρώτη ἐκδήλωσις τῆς συμπράξεως ἦτο καί ἡ ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐπίθεσις καθ' ὁμάδας ὑπό τούς 'Αζίζ Τσάμη, Σκεντίρ Τζαλίκ, Χασάν Πιλάφη κ.λ.π. κατά τῶν μικρῶν τμημάτων τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ, τῶν ἀμυνομένων κατά της 'Ιταλικῆς ἐπιθέσεως κατ' 'Οκτώβριον τοῦ 1940 ἐν τῇ μεθορίᾳ, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἠναγκάσθησαν ταῦτα νά συμπτυχθῶσι ταχύτερον, Κατά τήν τοιαύτην σύμπτυξιν οἱ ἐπιτεθέντες ἐνόπλως πολλούς ἐκ τῶν 'Ελλήνων στρατιωτῶν ἐφόνευσαν ὡς εἰς τήν Μαζαρακιάν, Μαργαρίτι, Φασκομηλιάν κλπ.. Κατά τήν'ενεργηθεῖσαν δ'ἀμέσως μετά τήν πρώτην σύμπτυξιν ἀντεπίθεσιν τῶν 'Ελληνικῶν τμημάτων, οἱ αὐτοί Μουσουλμάνοι συμπράττοντες μετά τῶν 'Ιταλικῶν στρατευμάτων ἀντέταξαν λυσσώδη ἀντίστασιν, παρεμποδίσαντες τήν ταχυτέραν τῶν 'Ελληνικῶν στρατευμάτων προέλασιν, Δέν ἠρκέσθησαν ὅμως εἰς τοῦτο καί μόνον. 'Επωφελούμενοι τῆς βραχυχρονίου καταλήψεως της περιφερείας παρά τῶν 'Ιταλῶν, ὑπό τήν προστασίαν τούτων, προέβησαν εἰς λεηλασίαν τῶν χριστιανικῶν περιουσιῶν ὡς τῆς 'Ηγουμενίτσης κλπ, καί τήν κακοποίησιν τῶν χριστιανῶν συμπολιτῶν των, διά ψευδῶν δέ καταδόσεων ἐγένοντο αἴτιοι νά θανατωθῶσι παρά τῶν 'Ιταλῶν χριστιανοί συμπολῖται των, ὡς ὁ ἐξ 'Ηγουμενίτσης Χρῆστος Μπητούλης καί ἄλλοι .-

"Αμα τῇ ἀνακαταλήψει τῆς Θεσπρωτίας ὑπό τῶν 'Ελληνικῶν στρατευμάτων ἀρχομένου τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1940 ἡ στρατιωτική διοίκησις ἔχουσα δεδικαιολογημένους λόγους νά φοβῆται ὅτι καί οἱ 'εκ τοῖς χωρίοις ἐναπομείναντες Τουρκαλβανοί ἤσκουν κατασκοπείαν ὑπέρ των 'Ιταλῶν διέταξε τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐπιφοβωτέρων ἐξ αὐτῶν, μετακινήσας τούτους εἰς Μυτιλήνην, Κόρινθον καί ἀλλαχοῦ, παρά δέ τό γεγονός ὅτι ἡ 'Ελληνική Κυβέρνησις ἐφρόντισε ὅπως οὐδέν λάβῃ ἀπό τούτους καί τάς ἐν τοῖς χωρίοις 'εναπομεινάσας οἰκογενείας των, μετά τήν κατ' 'Απρίλιον τοῦ 1941 ἐκ νέου στρατιωτικήν κατάληψιν τῆς Θεσπρωτίας ὑπό των 'Ιταλῶν, οὗτοι 'αφεθέντες ἐλεύθεροι καί ἐπαναλαμβάντες ἤρξαντο τῆς ἀναφανδόν συνεργασίας των μετά των 'Ιταλῶν εἰς οὐδέν ἄλλο ἀποβλέποντες ἢ εἰς τό ὁριστικόν "ξεπάτωμα" τῆς Θεσπρωτίας ἀπό τόν χριστιανικόν πληθυσμόν. Οὕτω εὐθύς ἐξ'ἀρχῆς συνέστησαν 'Επιτροπάς ἐκ τῶν 3 τῆς Θεσπρωτίας ἐπαρχιῶν, αἵτινες μετέβησαν εἰς Τύρρανα καί ἠξίωσαν παρά της 'Ιταλικῆς διοικήσεως τήν προσάρτησιν τῆς Θεσπρωτίας εἰς τήν Μεγάλην Φασιστικήν 'Αλβανίαν, ὡς διετυμπάνιζον. 'Εκ τῆς πόλεως Παραμυθιᾶς μετέβησαν ὡς 'Επιτροπή οἱ Μουφτῆς Παραμυθιᾶς, Ριζᾶ Κάλης, 'Αμπεντίν Μπάκος, Ρεφῆ Πρόνιος, Κεμάλ Φράσερη, Χαΐρεντίν Μερτζούσης. Εἰς τά μικτά χωρία τά κατοικούμενα ὑπό των χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων αὐθαιρέτως καί διατυμπανίζοντες ὅτι οὐδόλως σέβονται τάς 'Ελληνικάς ἀρχάς καί τούς 'Ελληνικούς νόμους, προέβαινον εἰς τήν'ανατικατάστασίν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων διά Μουσουλμάνων. 'Εν Παραμυθιᾷ προέβησαν εἰς τήν ἀντικατάστασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίσαντες πρόεδρον αὐτοῦ τόν 'Αμπεντίν Μπάκος. 'Ανήρτισαν εἰς τό γραφεῖον τῆς Κοινότητος τήν 'Ιταλικήν σημαίαν, εἰς δέ τό Γυμνάσιον της πόλεως τήν τε Ἰταλικήν καί 'Αλβανικήν τοιαύτην μεταβαλόντες τοῦτο εἰς κέντρον της 'Αλβανικῆς Φασιστικῆς Νεολαίας. 'Ολίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισαν κατ' ἀρχάς τήν ἁρπαγήν των εἰς τούς χριστιανούς ἀνηκόντων κτημάτων καί περιελθόντων εἰς αὐτούς εἴτε ἐξ ἀπαλλοτριώσεως εἴτε δυνάμει ἐπισήμων συμβολαίων. Εἰς ἃ χωρία δέ δέν ἠδύναντο νά ἐγκατασταθῶσι μονίμως καί νά καταλάβωσι τά κτήματα ὑπεχρέωσαν αὐθαιρέτως καί ὑπό τήν ἀπειλήν τῆς βίας καί τῇ ἐνισχύσει τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν, τήν εἰς αὐτούς καταβολήν τοῦ 1/3 καί τοῦ ἡμίσεως πολλάκις τῆς παραγωγῆς. 'Από τάς πρώτας ἡμέρας ἔδειξαν τελείαν ἀνυπακοήν εἰς τούς νόμους καί τά κελεύσματα τῶν 'Ελληνικῶν 'Αρχῶν.

Εἰς τά Δικαστήρια κατά τό διάστημα τῆς Κατοχῆς οὐδόλως ἐνεφανίζοντο, δσάκις δέ ἐκτελεστικόν ὄργανον ἐπεχείρει νά ἐπιδώση εἰς αὐτούς δικόγραφον ἤ οἱονδήποτε ἕτερον ἔγγραφον, ὄχι μόνον δέν ἐδέχοντο αὐτά, ἀλλά τοὐναντίον μάλιστα ἐδήλουν εἰς αὐτούς ἀπεριφράστως "ἐδῶ πλέον εἶναι Ἰταλικόν καί δέν ἔχετε δύδεμίαν θέσιν σεῖς". Σύν τῷ χρόνῳ ἡ ἀπείθεια αὐτη μετετράπη εἰς ἀπροκάλυπτον ἐχθρότητα καί διά νά ἀπαλλαγῶσι τελείως καί τῆς σύν τῷ χρόνῳ εἰς σκιάν μετατρεπομένης Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἤρξαντο νά μεταχειρίζωνται τρομακτικάς μεθόδους εἰς βάρος τῶν ἐναπομεινάντων Δημοσίων ὑπαλλήλων διά ψευδῶν καταγγελιῶν συκοφαντοῦντες αὐτούς εἰς τάς Ἰταλικάς ἀρχάς, μή ἀρκούμενοι δέ εἰς τοῦτο προέβησαν καί εἰς τήν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ καί ὑπό τά ὄμματα τῶν Ἰταλῶν δολοφονίαν τοῦ Νομάρχου Θεσπρωτίας, τοῦ Ταμιακοῦ ὑπαλλήλου Οἰκονομίδου καί ἐν Φιλιατάις ἑνός χωροφύλακος. Ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἄμεσος ἀπομάκρυνσις τῶν τε πολιτικῶν καί ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῶν πόλεων Ἡγουμενίτσης, Φιλιατῶν καί Μαργαριτίου, παραμεινάντων ἐλαχίστων ὑπαλλήλων μόνον ἐν τῇ πόλει Παραμυθίας, ὡς σκιά καί μόνον Ἑλληνικῆς διοικήσεως.-

Οὕτω τῇ ἀνοχῇ τῶν Ἰταλῶν ὄχι μόνον κατέλαβον αὐθαιρέτως τά κτήματα ἄτινα προηγουμένως διά τακτικῶν συμβάσεων ἀπαλλοτριώσει, ἀλλά κατασυκοφαντοῦντες εἰς τούς Ἰταλούς τούς χριστιανούς, ἠνάγκαζον τούς ζωηροτέρους τούτων νά ἐκπατρισθῶσι. Ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως ὁπλοφοροῦντες καί οἱοσδήποτε χριστιανός ἦτο εἰς τήν διάκρισιν τούτων, ἀφ' οὗ οἱ καθημερινοί μετά κομπασμοῦ καί παρουσίᾳ πάντων διαπραττόμενοι φόνοι ἄφινον ἀδιαφόρους τούς Ἰταλούς. Ἡ κατάστασις αὐτη κατέστη ἰδίᾳ ἀφόρητος ἐν τῇ περιοχῇ Ἡγουμενίτσης καί Φιλιατῶν ὅπου οἱ Ἀλβανοί ἦσαν πολυπληθέστεροι. Ἐσχηματίζοντο ληστοσυμμορίαι, αἵτινες κατέστησαν τό φόβητρον παντός Ἕλληνος. Κάτοικοι ἐκ τῆς περιοχῆς Κονίτσης περί τούς 13 ἕως 14 μεταβάντες εἰς τήν περιφέρειαν Ἡγουμενίτσης πρός ἐργασίαν ἀφοῦ ἐληστεύθησαν ἐφονεύθησαν ἅπαντες καί ἐρρίφθησαν εἰς χαράδραν. Αἱ μονομονωμέναι δολοφονίαι προϊόντος τοῦ χρόνου ἐλάμβανον μορφήν ὁμαδικήν, αἱ δέ ληστεῖαι ἐλάμβανον μορφήν λεηλασιῶν ὁλοκλήρων χωρίων. Τοιαύτας λεηλασίας περί τό τέλος τοῦ ἔτους 1942 καί ἀρχάς τοῦ ἔτους 1943 ἔχομεν εἰς βάρος τῶν χωρίων Μαντζάρι τῆς Ἐπαρχίας Φιλιατῶν καί Σπαθαρατίου τῆς περιφερείας Μαργαριτίου, ὅτε 200 ἕως 300 ἔνοπλοι Ἀλβανοί εἰσέβαλον ἐντός αὐτῶν καί ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν ὁλόκληρον τόν κινητόν πλοῦτον ἐπυρπόλησαν τελείως αὐτά.-

Ἡ κατάστασις εἰς τήν' Ἐπαρχίαν Παραμυθιᾶς, μέχρι τοῦ μηνός Μαρτίου 1943 λόγῳ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν Τουρκαλβανῶν καί τῆς ἐδαφολογικῆς θέσεώς της ἐν συγκρίσει μέ τάς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Θεσπρωτίας, αἵτιγες ἐτέλουν εἰς πραγματικήν κόλασιν, ἦτο κάπως ὑποφερτή. Ἀπό τοῦ μηνός ὅμως αὐτοῦ ἡ κατάστασις ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἤρχισε νά ἐπιδεινοῦται. Οἱ Τορρκαλβανοί τῆς πόλεως διαδόσαντες ψευδῶς, ὅτι ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς πρόκειται νά λάβῃ χώραν γενική ἐπανάστασις ἠξίωσαν παρά τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν τήν χορήγησιν εἰς αὐτούς ὅπλων καί πυρομαχικῶν ὅπερ καί ἐπέτυχον πλήρως. Οἱ ἐξοπλισθέντες, οἱ μέν ἔχοντες τήν διά τόν στρατόν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν κατετάσσοντο ὡς ἐθέλονται εἰς τήν Ἀλβανικήν Φασιστικήν Μιλίτσιαν καί ἐξαπαιδεύοντο στρατιωτικῶς, οἱ ὑπόλοιποι συνεκρότησαν ἐφεδρικά τμήματα μέ ἀξιωματικούς ἐκ τῶν πλέον εἰδικευμένων Τουρκαλβανῶν καί ὑπό τήν ἄμεσον καθοδήγησιν τῶν Ἰταλῶν ἀξιωματικῶν. Ἐν Παραμυθίᾳ συνεστήθησαν δύο τοιαῦτα ἐφεδρικά τμήματα (λόχοι), τό τοιοῦτον δέ ἤρχισεν ἐφαρμοζομενον καί εἰς τά χωρία. Ἅπαντα τά Ἀλβανικά αὐτά τμήματα ἐτέλουν ὑπό τάς διαταγάς τοῦ Νουρί Ντίνο, γεννηθέντος ἐν Παραμυθίᾳ, κτηνιάτρου καί Ταγματάρχου τοῦ ἐπισήμου Ἀλβανικοῦ Φασιστικοῦ Στρατοῦ καί ἔκτοτε ἐπισήμως ἐλάμβανον μέρος εἰς ἅπασας τάς ἐξορμήσεις εἰς βάρος τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ καί μετέπειτα τοῦ Γερμανικοῦ τοιούτου.-

Τί περαιτέρω συνέβη δανειζόμεθα τοῦτο ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξακριβώσεως ἀδικημάτων Παραμυθιᾶς, ὑποβληθείσης εἰς τήν Γεν. Δ/σιν Ἠπείρου καί διαπιστουμένης καί ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.-

Τήν 21 Μαΐου 1943 δύναμις Ἰταλικοῦ Στρατοῦ μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Ἀντισ/ρχην Μπερτινουά καί μέ μεγάλην δύναμιν Τουρκαλβανῶν ἐκ τριακοσίων περίπου, συγκεντρωθέντων ἐκ Παραμυθιᾶς καί ἐξ ἄλλων χωρίων, ἐπέδραμον ἐκ δύο σημείων ἐναντίον τοῦ ὀρεινοῦ χωρίου Ἁγία Κυριακή πρός κατάληψιν αὐτοῦ. Κατόπιν μάχης συναφθείσης μεταξύ αὐτῶν καί τῶν κατοίκων ἡ ἀνωτέρω δύναμις ἐπέστρεψεν εἰς Παραμυθίαν ὑποστάσα σοβαράς ἀπωλείας εἰς ἔμψυχον καί ἄψυχον ὑλικόν. Οἱ Τουρκαλβανοί ὀπισθοχωροῦντες ἐφόνευσαν δύο ἀνυπόπτως βό-

σκοντας τά πρόβατά των ποιμένας ἐπυρπόλησαν δέ τό χωρίον 'Ελευθεροχώριον, ἀφοῦ πρωτίστως ἐλεηλάτησαν αὐτό. Τήν ἐπομένην ἡμέραν οἱ 'Ιταλοί διά νά σώσουν τούς αἰχμαλώτους, ουσάφησαν κατά τήν μάχην, τῇ ὑποδείξει τῶν Τουρκαλβανῶν, προέβησαν εἰς τήν σύλληψιν κατοίκων τῆς πόλεως. Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι προσεπάθουν νά διαφύγωσι τῆς συλλήψεως ἐξερχόμενοι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐδέχοντο τούς πυροβολισμούς τῶν Τουρκαλβανῶν οἵτινες ἀπό πρωΐας εἶχον περιζώσει τήν πόλιν πρός τόν σκοπόν ἵνα μή διαφύγωσιν οἱ κάτοικοι. Τήν ἡμέραν αὐτήν ὑπό τοῦ 'αποσπάσματος 'Ομέρ Μουράτ ἐξετελέσθη ἀνάπηρος ἐκ τοῦ χωρίου Πλαικτή, ἐλθών πρός λῆψιν τῆς συντάξεώς του. Οὗτος φεύγων ἐπυροβολήθη καί ἐτραυματίσθη, συλληφθείς δέ ἐξετελέσθη. 'Από τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἀπηγορεύθη πᾶσα ἐπικοινωνία τῶν ὀρεινῶν κοινοτήτων μετά τῆς πόλεως Παραμυθίας. Κάτοικος, ὅστις θά ἐπεχείρει νά κατέλθη εἰς τήν πόλιν Παραμυθιᾶς συνελαμβάνετο ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν καί μέ τήν κατηγορίαν ὅτι ἀποτελεῖ σύνδεσμον τῶν 'ανταρτικῶν ὁμάδων ἤ μεταφέρει τρόφιμα ὑπέρ αὐτῶν συνελαμβάνετο καί παρεδίδετο εἰς τάς 'Ιταλικάς ἀρχάς. Καί οὕτω ἔκτοτε ὁ ὀρεινός πληθυσμός περισσότερον τῶν 20 κοινοτήτων, αἵτινες συνηλλάσσοντο μετά τῆς πόλεως Παραμυθίας, κατεδικάσθη εἰς τόν οἰκονομικόν ἀποκλεισμόν καί συνεπῶς εἰς τήν πεῖναν, ὁ δέ πεδινός τοιοῦτος, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ κοινότητες αὗται ευρίσκοντο ὑπό τόν ἄμεσον ἔλεγχον τῶν Τουρκαλβανῶν, διήρχοντο τραγικάς ἡμέρας, καθόσον ἡ ζωή, τιμή καί ἡ περιουσία αὐτῶν ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς χεῖρας τῶν ἐκμανέντων ἔκτοτε Τουρκαλβανῶν. Ἡ ἀπό πάσης ἀπόψεως τραγική αὐτη κατάστασις τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ παρετάθη καί σημέραι καθίστατο τραγική, ὅτε ἐνεφανίσθη εἰς τήν περιφέρειαν Θεσπρωτίας Σύνταγμα τῆς Γερμανικῆς Μεραρχίας "'Εντελβάϊς" ἥτις δύναμις μετά τῶν ἔτι περισσότερον ἀποθρασυνθέντων Τουρκαλβανῶν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Γερμανικῆς δυνάμεως, ἐπέφερε τήν τελείαν καί ὁλοκληρωτικήν καταστροφήν ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς καί τήν πλήρη ἐξουθένωσιν τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ".-

Κατά τό πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνός Αὐγούστου 1943 ἡ δύναμις αὕτη τῶν Γερμανῶν μετά ἀρκετῆς δυνάμεως Τουρκαλβανῶν ὑπό τάς διαταγάς τοῦ Μαζχάρ καί Νουρί Ντίνο ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῆς περιοχῆς τοῦ Φαναρίου. Τί ὑπέστη ἡ περιφέρεια αὐτη ἐπαρκῶς ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ καταχωρηθείσῃ ἐκθέσει τοῦ 'ανθυπομοιράρχου Πισιγιαννάκη καί διά τοῦτο παραλείπεται αὕτη ἐκ τῆς ἐκθέσεως της 'Επιτροπῆς Παραμυθίας. Μεθ' ὅ αὐτη συνεχίζει. ""Εκτοτε πλέον ἀπεκορυφώθη τό ἐναντίον τοῦ 'Ελληνικοῦ πληθυσμοῦ μῖσος των, ὥστε οἱαδήποτε περιγραφή καθίσταται ἀδύνατος. Τά κατά τήν 'Ιταλικήν κατοχήν δημιουργηθέντα ἔνοπλα τμήματα ἀπετέλεσαν πλέον τμῆμα τοῦ Γερμανικοῦ στρατου. Πάντες οἱ Τουρκαλβανοί ἔφερον ἐπί τοῦ 'αριστερού βραχίονος, περιβραχιόνιον μέ τήν λέξιν "ΤΣΑΜΗΣ" γεγραμμένην μέ λατινικά στοιχεῖα. Τοῦτο ἦτο ἀπαραίτητον διά νά κυκλοφορῶσιν ἐλευθέρως καί 'εντός αὐτῶν τῶν πόλεων. ὁπλοφορουντες. 'Επιστρέφουσα ἡ Γερμανική δύναμις τάς ἑσπερινάς ὥρας τῆς 15 Αὐγούστου 1943 τῇ ὑποδείξει τῶν Τουρκαλβανῶν τῆς πόλεως, συνέλαβον ἀναιτίως τριάκοντα πέντε (35) πρόσωπα ἐκ τῆς πόλεως Παραμυθίας. 'Ησύλληψις ἑνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐγένετο ταυτοχρόνως, διασκορπισθέντων ἐν τῇ πόλει ἀνά δύο Τουρκαλβανῶν καί ἑνός Γερμανού στρατιώτου. Οἱ Τουρκαλβανοί ἐσκόπευον, προεξαρχούσης της οἰκογενείας τῶν Ντίνο (Μάζχαρ, Νουρί καί Ρετζέπ) νά δολοφονήσωσιν αὐτούς εἰς Μεννίναν, ἀλλά δι' ἄγνωστον λόγον οὗτοι μετεφέρθησαν καί ἐνεκλείσθησαν εἰς τάς ἐν 'Ιωαννίνοις φυλακάς.-

" 'Από τῆς ἐποχῆς ταύτης οἱ Τουρκαλβανοί ἵδρυσαν εἰς τάς πόλεις καί εἰς τά χωρία τήν περίφημον "ΞΥΛΙΑ" 'Εθνικόν 'Αλβανικόν Συμβούλιον Τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τά Συμβούλια αὐτά, σκοπός των ὁποίων ἦτο ἡ προπαγάνδα διά τήν προσάρτησιν τῆς Θεσπρωτίας εἰς τήν 'Αλβανίαν, συνεκέντρωσαν εἰς χεῖρας των ἅπασαν τήν Δικαστικήν, Διοικητικήν καί 'Αστυνομικήν ἐξουσίαν. 'Εξεδίκαζον ὑποθέσεις καί διώριζαν ἀστυνομικά ὄργανα διά τήν ἐσωτερικήν ἀσφάλειαν ἐκ Τουρκαλβανῶν τήν περίφημον "ΤΣΑΝΤΕΡΜΕΡΙΑΝ". Τά Συμβούλια αὐτά ὑπεκατέστησαν ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ τήν 'Ελληνικήν Διοίκησιν. Τά ἀστυνομικά ὄργανα αὐτά τήν 19 Σ/βρίου 1943 συνέλαβον ἔξωθι τῆς πόλεως Παραμυθίας ἐννέα χωρικούς, ἐν οἷς καί μίαν γυναῖκα ἐκτοῦ χωρίου 'Αγ. Κυριακή καί μέ τήν κατηγορίαν ὅτι μεταφέρουσι τρόφιμα εἰς τάς ἀνταρτικάς ὁμάδας παρέδωσαν αὐτούς εἰς τάς Γερμανικάς ἀρχάς. Κατόπιν δέ ἀνακρίσεων, ἃς ἐπελήφθη ὁ Τουρκαλβανός Μαζχάρ Ντίνο ἐξετελέσθησαν ὑπό Γερμανοτουρκαλβανικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τό προαύλιον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Παραμυθίας.-

" Τήν 24ην Σεπτεμβρίου 1943 Γερμανική δύναμις μετά πολυαρίθμων Τουρκαλβανῶν ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων της περιοχης Σπάλας μέ

σκοπόν τήν διάλυσιν τῶν 'ανταρτικῶν ὁμάδων. 'Η ἐπιχείρησις ἀπεκρούσθη, ἀλλ' οἱ Τουρκαλβανοί ἐπιστρέφοντες εἰς Παραμυθίαν ἐπυρπόλησαν τό χωρίον Σελλιανή καί τούς συνοικισμούς Μύλους καί Σιαμέκα,-

" Τήν 27ην Σ/μβρίου 1943 Τουρκαλβανοί ἐπιζητοῦντες ἀφορμήν διά νά ἐνεργήσουν δολοφονίας ὁμαδικάς εἰς βάρος τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ της πόλεως Παραμυθιᾶς, παρώτρυναν μικράν δύναμιν Γερμανων, ἵνα μεταβῶσιν εἰς Σπάλαν, ἔνθα ἐφύλαττον ἀντάρται τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων. Κατόπιν συγκρούσεως καί τόν φόνον ἐξ Γερμανῶν στρατιωτῶν, οἱ Γερμανοί μετά τῶν Τουρκαλβανῶν συνέλαβον τό ἑσπέρας της αὐτης ἡμέρας τεσσαράκοντα ἐννέα (49) προκρίτους τῆς πόλεως, οὕς ἐξετέλεσαν τήν πρωΐαν της 29ης Σ/μβρίου 1943 ἔξωθι τῆς πόλεως, ἐνταφιάσαντες αὐτούς εἰς κοινόν τάφον, ὀν ἀπό διημέρου εἰχον ἀνασκάψει. Ἔκτοτε οἱ Γερμανοί μέ τούς Τουρκαλβανούς ἐπεχείρησαν πλείστας ἐξορμήσεις πρός διάλυσιν τῶν ἀνταρτικων ὁμάδων, χωρίς οὐδέν νά ἐπιτύχωσιν, εἰ μή μόνον τήν πυρπόλησιν τῶν πεδινων χωρίων Καρυωτίου, Βέλλιανης, Προδρομίου κ.λπ. καί τήν δολοφονίαν φιλησύχων πολιτων".-

" Κατ'Αὔγουστον τοῦ 1944 ὅτε ἤρξαντο ἀποχωροῦντα τά στρατεύματα κατοχῆς οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι ἤρξαντο ἀποχωροῦντες εἰς τό 'Αλβανικόν ἔδαφος, διό καί πολλοί ἐξ αὐτῶν ἀποστείλαντες τάς οἰκογενείας αὐτῶν εἰς 'Αλβανίαν παρέμειναν ἔνοπλοι συνεργαζόμενοι μετά τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων. Οὕτω εἰς τήν Παραμυθιάν κατά τήν 27-7-44 ὅτε ὁμάδες 'αντιστάσεως ἀντιληφθεῖσαι τήν ἐξασθένισιν τῆς Γερμανικης δυνάμεως ἐκύκλωσαν τήν πόλιν, οἱ Μουσουλμάνοι ἐνόπλως ἐτάχθησαν παρά τό πλευρόν τῶν κατακτητῶν ἀντιτάσσοντες ἄμυναν κατά τῶν ἐπιτιθεμένων. 'Αναχωρησάντων τῶν Γερμανῶν οἱ Μουσουλμάνοι ἀντιληφθέντες τήν ὑπεροχήν τῶν ἐπιτιθεμένων μετά βραχείαν ἄμυναν προέβησαν εἰς συνθηκολόγησιν δεχθέντες νά παραδώσωσι τά ὁπλα. Παρά ὁμως τήν ὑπόσχεσιν αὐτῶν παρέδωσαν δέκα μόνον ὁπλα, ἀποκρύψαντες τά λοιπά, τά ὁποῖα ἀνευρέθησαν μεταγενεστέρως. Κατά τήν πρώτην εἴσοδον εἰς τήν πόλιν χριστιανῶν ἔλαβον χώραν μεμονωμένοι φόνοι δέκα μουσουλμάνων, ἐκ των καταδωσάντων 49 προκρίτους χρισφιανούς εἰς τάς 'Αρχάς κατοχῆς, οἵτινες καί ἐξετελέσθησαν παρ'αὐτῶν, ὡς καί των λαβόντων μέρος εἰς ἐκτελέσεις χριστιανῶν, διαπραχθεισας παρά συγγενῶν τῶν ἐκτελεσθέντων. 'Αμέσως ὁμως ἡ Διοίκησις τῶν ὁμάδων 'αντιστάσεως ἔλαβε κατάλληλα μέτρα συγκεντρώσασα τάς οἰκογενείας τῶν μουσουλμάνων καί τάξασα ἰσχυράν φρουράν πρός προστασίαν αὐτων καί ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη. Συνέλαβον ὁμως 35 ἄτομα, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τόν χριστιανόν ὀνόματι Σπυρον Σαλοῦκον, οἵτινες δικασθέντες παρά συσταθέντος ἐκτάκτου Στρατοδικείου τινές μέν ἠθωώθησαν, οἱ λοιποί δέ ἐν οις καί ὁ χριστιανός, καταδικασθέντες ἐξετελέσθησαν. Τήν 30ήν τοῦ ἰδίου μηνός οἱ ἐπί κεφαλῆς τῶν μουσουλμάνων Μαζχάρ - Νουρῆ Ντῖνο πείσαντες τόν ἐν Λεννίνῃ Διοικητήν τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων, ἐπετέθησαν μετ'αὐτων κατά τῆς Παραμυθιᾶς, κατά τήν ἐπίθεσιν δέ συνέπραξαν καί ὁμάδες Μουσουλμάνων 2.000 περίπου, ἐπιτεθεῖσαι κατά τοῦ ἀριστερου της παρατάξεως τῶν ὁμάδων 'αντιστάσεως.- 'Αποκρουσθέντων ὁμως τῶν Γερμανῶν, παρουσίᾳ ἄγγλων ἀξιωματικων διεπραγματεύοντο μετά τοῦ 'Αντισυνταγματάρχου Κρανιᾶ τήν παυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Διαρκουσῶν ομως των διαπραγματεύσεων συνεπτύχθησαν περί τήν Γκρόσσαν Μαζαρακιᾶ. 'Εξοντωθεισης της Φρουρᾶς Μεννίνης μεθ'ἧς συνέπραττον μουσουλμάνοι, καί 'αναχωρησάντων κατά Σ/μβριον τοῦ 1944 τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων, οἱ Μουσουλμάνοι διέρρευσαν μετ'αὐτῶν εἰς τό 'Αλβανικόν ἔδαφος".-

Καίτοι εἶναι εὔλογον ἐξ ὅσων 'ανωτέρω ἱστορήσαμεν νά γίνῃ εὐθύς ἀμέσως καταληπτόν τί ἠνάγκασε τούς Τουρκαλβανούς νά παρακολουθῆσωσι παγοικεί τούς ἀποχωροῦντας Γερμανούς, ἐν τούτοις διά νά μή γεννηθῇ οὐδέ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία καί περί τῆς ἀκριβείας των ὡς ἀνωτέρω ἐξιστορηθέντων γεγονότων καί περί της αἰτίας, ἥτις ἠνάγκασε τούτους νά καταφύγωσι μετά τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τό 'Αλβανικόν ἔδαφος, ἀναγκαζόμεθα νά παραθέσωμεν ἀποσπάσματα ἐκ τῶν παρ'ἡμῶν ληφθεισῶν καταθέσεων τῶν ἐναπομεινάντων ἐπί τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ὁμοθρήσκων των. Οὕτω ὁ ἐκ Τρικόρφων ὁλιατῶν Νουχί Χατζῆ Λατήφ, ἐξεταζόμενος βεβαιοῖ, ὅτι παρέμεινενεἰς τό χωρίον, διότι μή ἔχων κανένα παράπονον κατά τῶν χριστιανῶν δέν παρηκολούθησα τάς ἐνεργείας τῶν ὁμοθρήσκων του ἐναντίον τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου διαρκούσης της κατοχῆς καί συνεπῶς δέν ἐφοβεῖτο τίποτε ...." 'Εμεῖς οἱ Μωαμεθανοί δέν εἴχαμε κανένα παράπονο κατά τῆς 'Ελληνικῆς Διοικήσεως προσθέτει, ὥστε δέν μπορῶ νά ἐξηγήσω διατί ἅμα τῇ ἐχθρικῇ κατοχῇ ὅλοι οἱ Μωαμεθανοί ὄχι μόνον ἔγιναν ὄργανα τῶν 'Ιταλῶν καί Γερμανῶν, ἀλλά καί ἀκόμη περισσότερον διά φόνων καί ἄλλων ἐγκληματικῶν πράξεων ἐξεδήλωσαν τήν πρόθεσίν των νά ἐξαλείψουν τό 'Ελληνικόν στοιχεῖον' ἀπό τήν περιφέρειαν Θεσπρωτίας. Τάς διαθέσεις των αὐ-

τάς δέν τάς ἀπέκρυπτον ἀλλά τάς ἐξεδήλουν φανερά καί μᾶς ἔλεγαν ὅτι πρέπει νά κάνουμε τά πάντα γιά νά ἐξαλειφθοῦν οἱ χριστιανοί ἀπό ὅλην τήν Δυτικήν Ἑλλάδα μέχρι τό Κρυονέρι. Εἶμαι βέβαιος ἡ μᾶλλον γνωρίζω καλά, ὅτι τοῦτο δέν τό ἐσκέφθησαν μόνοι τους.. οἱ μωαμεθανοί τῆς Τσαμουργιᾶς, ἀλλά ἔγιναν ὄργανα τῆς Ἀλβανικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία προσεπάθει νά προσαρτήσῃ τήν Θεσπρωτίαν εἰς τήν Ἀλβανίαν. Γνωρίζω ὅτι ἤρχοντο ὁδηγίαι ἀπό τήν Ἀλβανίαν νά διαμαρτυρώμεθα συνεχῶς ὅτι δῆθεν μᾶς κακομεταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες καί ὅτι ὑποφέρουμε ἀπό αὐτούς γιά νά βρεθῇ νά ἐπέμβῃ ἡ Ἰταλία ὑπέρ τῶν μωαμεθανῶν καί συνεπῶς ὑπέρ τῆς Ἀλβανίας. Τήν προπαγάνδα αὐτήν τήν διεξῆγε ὁ ἐν Τρικορύφῳ κατοικῶν Σάκκο Μπράχο, ὁ ἐξ Ἐλαίας (Καλπακίου) Ραμαντᾶ Σέρη, ὁ ἐκ Διδύμης Ἀχμέτ Τσαπούγη, ὁ ἐκ Φιλιατῶν Μουσᾶ Ντέμης καί ἄλλοι. Ὁ τελευταῖος μάλιστα ἔχει φιλίες μέ τό καθεστώς τοῦ Ἐμβέρ Χότζα καί ὡς πληροφοροῦμαι στέλνει ὑπομνήματα εἰς τήν Συνδιάσκεψιν καί ὁλοιβόσοι ἔφυγαν ἀφοῦ ὑπηρέτησαν τούς Ἰταλούς καί Γερμανούς δέν ἀφήκανε χριστιανόν πού νά μή τόν ἐλήστευσαν καί πολλούς ἀπό αὐτούς ἐσκότωσαν, τώρα ἔχουν τήν προστασίαν τοῦ Ἐμβέρ Χότζα καί κάνουν τούς ἀντιφασίστας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ χριστιανοί διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἐτράβηξαν τόσα ἀπό αὐτούς πού χρειάζονται μῆνες ὄχι μέρες γιά νά διηγηθῇ κανείς τά παθήματά των, ἀπορεῖ μάλιστα κανένας ὕστερα ἀπό τόσες εὐεργεσίας πού εἶχαν ἀπό τήν Ἑλληνικήν Διοίκησιν, πού βρέθηκε τόσον μῖσος καί κακία διά νά ἐκδηλωθῇ ἐναντίον αὐτῶν. Μετά τήν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν εἶναι φυσικόν ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ κακοῦργοι φοβηθέντες ὅτι θά ἔδιδαν λόγο τῶν πράξεών των, ἀφοῦ ἁρπαζαν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νά πάρουν δικά τους καί ξένα πρόβατα, ρουχισμόν, τρόφιμα καί ἄλλα, ἔβαλαν φωτιά στά σπίτια των γιά νά μή τά βροῦν οἱ Ἕλληνες καί ἔφυγαν πρός τήν Ἀλβανίαν, ἔλεγαν μάλιστα φεύγοντες, ὅτι ἀφοῦ δέν μπόρεσε νά γίνῃ Ἀλβανική ἡ Θεσπρωτία αὐτοί δέν θέλουν νά ξέρουν τίποτε γι' αὐτήν. - Εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι ὅταν ἀνεκατελήφθη ἀπό τούς ἀντάρτες ἡ Τσαμουργιά (Θεσπρωτία) οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατώρθωσαν νά πιάσουν μερικούς ἀπό τούς σοβαρώτερον ἐγκληματίσαντας, τούς ὁποίους ἀφοῦ εἰσήγαγον εἰς τό Στρατοδικεῖον καί κατεδικάσθησαν τούς ἐξετέλεσαν, ἔγινε ὅμως κανονική δίκη καί εἶχαν τό δικαίωμα νά παρασταθοῦν καί μέ δικηγόρον, μερικοί δέ τούτων καί ἠθωώθησαν μ ὅπως ὁ Ντελίκ Χακί ἐκ Φιλιατῶν."

"Μετά τοῦ πολέμου εἰς τούς Φιλιάταις, κατέθεσεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ντέμης Χακῆς του Σουλεϊπ κατῴκουν περισσότεροι ἀπό 1.200 μωαμεθανοί, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχον μανένα παράπονον κατά τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἀπό τήν ὁποίαν ὀφείλω νά ὁμολογήσω ὅτι περισσοτέρων περιποιήσεων ἐτύγχαναν οἱ Μουσουλμάνοι ἢ οἱ Χριστιανοί. Ὅταν ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τῆς Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, δυστυχῶς πολλοί μωαμεθανοί δέν ἐτήρησαν τήν πρέπουσαν στάσιν καί διά τοῦτο ἡ τότε στρατιωτική Διοίκησις ἠναγκάσθη νά ἐκτοπίσῃ τούς σημαντικωτέρους παράγοντας, εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἐκλεισε ἡ ἀνακωχή κατά τόν Ἀπρίλιον 1941 οἱ περισσότεροι Ὀθωμανοί δυστυχῶς, ἴσως καί διότι παρεκινήθησαν ἀπό προπαγάνδαν εἴτε καί μόνοι τους, ἤρχισαν νά συνεργάζωνται ἀναφανδόν μετά τῶν Ἰταλῶν, τῶν ὁποίων ἔγιναν ὄργανα εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων καί ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλά καί λησμονοῦντες ὅσας περιποιήσεις εἶχον διαρκούσης τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς, ξεσηκώθησαν ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἔκαμαν πολλά ἐγκλήματα. Ἐπί κεφαλῆς τῆς ὅλης ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου κινήσεως ἦσαν οἱ ἀδελφοί Ντίντο, οἱ ὁποῖοι μέ πειθώ καί μέ βία προσεπάθησαν καί ἐπέτυχαν νά ξεσηκώσουν ὁλόκληρο τό ὀθωμανικόν στοιχεῖον ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Πόσοι φόνοι χριστιανῶν ἐγένοντο δέν εἶμαι εἰς θέσιν νά προσδιορίσω. Ἐγώ ὅμως γνωρίζω ὅτι ἐντός τῶν Φιλιατῶν καί γύρω ἀπό τούς Φιλιάταις ἐφονεύθησαν περί τούς δέκα χριστιανούς, ἤτοι τρεῖς κάτω ἀπό τήν φανερωμένην, τούς Σπυρίδωνα Σπίτα, Κωνστ. Πάγτον καί Ἀχιλλέα Μιχάλη, αἰτία τοῦ φόνου τῶν Χριστιανῶν τούτων ἦταν ἡ ἑξῆς. Ἡ δρῶσα ἐνταῦθα Ἀλβανική Τσέτα ἐφόνευσε τόν Ἕλληνα Ὀθωμανόν Κιαλμήλ Μπεγιάκη, ἐγώ δέ ἦτο γνωστόν ὅτι τοῦτον ἐφόνευσαν ἡ Τσέτα μ' ὅλα ταῦτα ὁ ἐκτελῶν καθήμοντα ἀστυνομικά ἐν Φιλιάταις Ὀθωμανός ἐκ Σκιαφάρης ὀνόματι Φίκος παρέλαβε καί ἄλλους ὀθωμανούς καί συνέλαβε τούς ἀνωτέρω ἐνῷ εἰργάζοντο εἰς τά χωράφια των καί τούς ἐξετέλεσεν. Ἐπίσης ἐφονεύθη ὁ ἐκ Φιλιατῶν καταγόμενος καί κατοικῶν Κωνσταντῖνος Λιανός, ὁ Νικόλας Σελήμης, Γεώργιος Ζῶτος, Γεώργιος Τσάκος. Ἐπίσης ἐφονεύθη ἐντός τοῦ ἐν Φιλιαταῖς ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Θωμᾶ Γάτου ὁ χωροφύλαξ Παπαθανασίου, διότι ἐθεωρήθη ἐμπόδιον εἰς τήν ἐναντίον τῆς γῆρας Ἀθηνᾶς Θωμᾶ Γάτου ἐκβιαστικήν προσπάθειαν. Τόν χωροφύλακα τοῦτον ἐφόνευσενένας Ὀθωμανός ἐκ Παραποτάμου, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Νταμήν Ἰλιάζ Ντίκα. Ἐπόμενον ἦτο ὕστερα ἀπό τόσα βάσανα τά ὁποῖα πέρασαν οἱ χριστιανοί ἀπό τούς θρησκόμους μου κατά τήν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανῶν

νά ἐγκαταλείψουν τά χωρία των καί νά εἰσέλθουν εἰς τήν' Αλβανίαν, φοβούμενοι ἀντεκδικήσεις καί τάς ποινικάς ἐναντίον των διώξεις. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ πρῶτοι 'αναταλαβόντες τά μέρη ταῦτα ἀντάρται συνέλαβον καί ἐξετέλεσαν μερικούς ὀθωμανούς, ἀλλά ἡ ἐκτέλεσις ἐγένετο κατόπιν ἀποφάσεως Στρατοδικείου, τό ὁποῖον ἄλλους μέν κατεδίκασεν ἄλλους δέ ἀθῴωσεν, ὅπως καί ἐγώ πέρασα ἀπό τό Στρατοδικεῖον, ἀλλά ἀθωώθηκα. Οἱ ὁμόθρησκοί μου ἀποχωρήσαντες ἐκ τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, ἐκουσίως, παρέλαβον τό μεγαλύτερον μέρος τῆς κινητῆς των περιουσίας. Οἱ ἐναπομείναντες ὀθωμανοί, καθώς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως δύναμαι νά γνωρίζω, δέν ἔχουμε κανένα παράπονο κατά τῶν Χριστιανῶν, αἱ δέ 'Αρχαί συμπεριφέρονται πρός ἡμᾶς ὅπως καί πρό τοῦ πολέμου.-"

"Ὅτι δέ οἱ φόβοι των ἐκπατρισθέντων ὡς ἀκολουθησάντων τούς Γερμανούς Μουσουλμάνων ἦσαν δεδικαιολογημένοι, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν στατιστικῶν πινάκων του εἰδικοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων 'Ιωαννίνων. 265 δικογραφίαι ἐπί παραβάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/45 Συνταχτικῆς Πράξεως ἠδυνήθηβ νά σχηματίση ὁ Εἰδικός 'Επίτροπος 'Ιωαννίνων. 'Εκ τούτων 215, κατέστη δυνατόν νῆ ἐκδικάση τό Εἰδικόν Δικαστήριον καταδικάσαν 1064 Τουρκαλβανούς, ἐξ ὧν ὁμως 13, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐδίκασε κατ' ἀντιμωλίαν, τῶν ὑπολοίπων ἀποτελούντων ἐπιλεκτα στελέχη τῆς ἐν' Αλβανίᾳ ὑπό τοῦ "Ἐμβερ Χότζα νέας τάξεως τῶν πραγμάτων (;). 'Εκ των οὕτω 1064 ἐρήμην καί κατ' ἀντιμωλίαν καταδικασθέντων ὡς προκύπτει ἐκ τῆς πρός ἡμᾶς 'από 26 'Ιουνίου 1946 βεβαιώσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, εἰς θάνατον κατεδικάσθησαν 6 μέν κατ' ἀντιμωλίαν, 172 δέ ἐρήμην, εἰς ἰσόβια δεσμά 6 κατ' ἀντιμωλίαν καί 365 ἐρήμην, τέλος δέ εἰς πρόσκαιρα εἰς κατ' ἀντιμωλίαν καί 213 ἐρήμην, πλέον τῶν 400 ὁριστικῶς ἀπαλλαγέντων. 'Εν τῷ πίνακι δέ τῶν οὕτω καταδικασθέντων ἐπί κεφαλῆς, ὡς ἦτο ἐπόμενον, εὑρηνται οἱ 'εν τῷ ἐγγράφῳ σας μνημονευόμενοι 1) ἀδελφοί Νουρί, Μαζάρ καί Ρετζέπ Ντίνο, 2) ὁ Ρεφί Πρόνιο, 3) ὁ Κεμάλ Φράσαρι, 4) ὁ Χαΐραντίν Μαρτζούπ, 5) ὁ 'Ιμπραΐμ Μωχαμέτ, 6) ὁ Σουλεϊμάν Χατζῆ, 7) ὁ Ντοῦρο Μπάλιο, 8) ὁ Μουσταφᾶ Τζεμαλίκ, 9) ὁ 'Αβδουλά Κασήμ, 10) ὁ Τσεβίτ Χουσεΐν, 11) ὁ Ραμασιάν Στέρι, 12) ὁ Σωκῆς Μπράκο, 13) ὁ Τσελάφ Καβόρε, καί 14) ὁ Μᾶν Ρουσέμ, ὧν 'αποσπάσματα των κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων συνημμένως τῇ παρούσῃ ὑποβάλλομεν ὑμῖν.-

'Ο

Διευθυντής τοῦ' Εθν. Γραφείου 'Εγκλ. Πολέμου

ΔΗΜ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αντεισ/λεύς 'Αρείου Πάγου

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Συνημμένα:

1. Κατάστασις τῶν ὑπό τῶν Τουρκαλβανῶν φονευθέντων Χριστιανῶν ἐν τῇ 'Επαρχίᾳ Θυάμιδος.- ('Ηγουμενίτσης),
2. Κατάστασις ὑπόστοιχ. Α τῶν ὑπό 'Αλβανῶν συλληφθέντων καί ὑπό των Γερμανῶν καί 'Ιταλῶν ἐκτελεσθέντων τῆς 'Επαρχίας Μαργαριτίου.-
3. Κατάστ. ὑπό στοιχ. Α Χριστ. φονευθ. ἀπ' εὐθείας ὑπό Τουρκαλβ. 'Επαρχ. Μαργαρ.
4. Κατάστ. Βιασμῶν καί 'απαγωγῶν γυν. ὑπό Τουρκαλβ. ἐν τῇ ἐπαρχ. Μαργαριτίου.
5. Κατάστ. ὀγοραστ. Ποιν. ἀποφ. ἐκδοθ. ὑπό τοῦ 'εν 'Ιωαννίνοις Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/45 Συντ. Πράξεως κατά Τουρκαλβανῶν.-
6. Κατάστασις 'αριθμητική ὡς ἄνω.-
7. Κατάστ. ὀνομαστ. των ἐκκρεμουσῶν κατά τῶν αὐτῶν προσώπων δικογραφιῶν ἐπί τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.-
8. 'Αντίγραφα 8 καταθέσεων ληφθεισῶν ἐπιτοπίως παρ' ἡμῶν τῶν α) 'Αχμέτ Ντοῦρο 'Ιμπραήμ, β) Φουάκ Μουσταφᾶ Καμπέρ, γ) Καμπέρ Μουρλοῦτσο τοῦ Μουράτ δ) Νίκης 'Ελευθερίου (πρώην Χάτε Χαλοῦνι) ε) Σαμπάν Μουλιαζήμ τοῦ Ρίζα στ) Πετρη Χακή ζ) Σωκυργιά Νουστρέτ τοῦ 'Αλῆ.-
9. 7 ἀποσπάσματα ποιν. ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν παρά τοῦ Εἰδ. Δικαστ. 'Ιωαννίνων κατά τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 17636 ἐγγράφῳ τοῦ 'Υπουργ. τῶν 'Εξωτερικῶν ἀναφερομένων Τουρκαλβανῶν.-

καί ὑποβληθήσεται κατάστασις τῶν 'εν τῇ 'Επαρχίᾳ Παραμυθίας φονευθέντων Χριστιανῶν ὑπό τουρκαλβανῶν ἐν συμπράξει μετ' 'Ιταλῶν καί Γερμανῶν.-